स्वर्गवासी साधुचरित श्रीमान् डालचन्दजी सिंघी

बाबू श्रीबहादुर सिंहजी सिंघीके पुण्यश्लोक पिता

जन्म-वि सं १९२१, मार्ग वदि ६ 卐 स्वर्गवास-वि सं १९८४, पोष सुदि ६

दानशील-साहित्यरसिक-संस्कृतिप्रिय

स्व. श्रीबाबू बहादुरसिंहजी सिंघी

अजीमगज कलकत्ता

जन्म ता २८ ६ १८८५] [मृत्यु ता. ७ ७ १९४४

सिंघी जैन ग्रन्थ माला

[ग्रन्थांक २६]

निर्ग्रन्थनैमित्तिक-भद्रबाहुवचोऽनुसारिणी

भद्रबाहुसंहिता

SINGHI JAIN SERIES

[NUMBER 26]

BHADRABĀHUSAMHITĀ

कलकत्तानिवासी

साधुचरित-श्रेष्ठिवर्य श्रीमद् डालचन्दजी सिंघी पुण्यस्मृतिनिमित्त

प्रतिष्ठापित एवं प्रकाशित

सिंघी जैन ग्रन्थमाला

जैन आगमिक, दार्शनिक, साहित्यिक, ऐतिहासिक, वैज्ञानिक, कथात्मक-इत्यादि विविधविषयगुम्फित; प्राकृत, संस्कृत, अपभ्रंश, प्राचीनगूर्जर-राजस्थानी आदि नानाभाषानिबद्ध; सार्वजनीन पुरातन वाङ्मय तथा नूतनसंशोधनात्मक साहित्य प्रकाशिनी सर्वश्रेष्ठ जैन ग्रन्थावलि.]

प्रतिष्ठाता

श्रीमद्-डालचन्दजी-सिंघीसत्पुत्र

स्व० दानशील-साहित्यरसिक-संस्कृतिप्रिय

श्रीमद् बहादुर सिंहजी सिंघी

प्रधान सम्पादक तथा संचालक

आचार्य-जिनविजय मुनि

(सम्मान्य नियामक-भारतीय विद्या भवन, बंबई)

सर्वप्रकार संरक्षक

श्री राजेन्द्र सिंहजी सिंघी

तथा

श्री नरेन्द्र सिंहजी सिंघी

*

प्रकाशक

सिंघी जैनशास्त्र शिक्षापीठ

भारतीय विद्या भवन

卐 बंबई 卐

प्रकाशक-जयन्तकृष्ण, ह. दवे, ऑनररी रजिष्ट्रार, भारतीय विद्या भवन, चौपाटी रोड, बंबई. नं. ७
मुद्रक-रामचंद्र येसू शेडगे, निर्णयसागर प्रेस, २६-२८ कोलभाट स्ट्रीट, बंबई नं २

निर्ग्रन्थनैमित्तिक-भद्रबाहुवचोऽनुसारिणी

भद्रबाहुसंहिता

[विस्तृत गुजराती प्रस्तावना, पाठभेद, परिशिष्टादि विविधवस्तुसमन्वित]

*

संपादक

अध्यापक डॉ. अमृतलाल सवचंद गोपाणी

एम् ए, पीएच् डी.

प्राध्यापक–अर्द्धमागधी शिक्षाविभाग

(भारतीयविद्या भवनद्वारा सचालित–मेघजी मथुरादास आर्टस् कॉलेज, अन्धेरी)

प्रकाशक

सिंघी जैनशास्त्र शिक्षापीठ

भारतीय विद्या भवन

बंबई

विक्रमाब्द २००५] प्रथमावृत्ति, पचशत प्रति [१९४९ खिस्ताब्द

ग्रन्थांक २६] [मूल्य रू. ५–१२–०

॥ सिंघीजैनग्रन्थमालासंस्थापकप्रशस्तिः ॥

अस्ति बङ्गाभिधे देशे सुप्रसिद्धा मनोरमा। मुर्शिदाबाद इत्याख्या पुरी वैभवशालिनी ॥ १
बहवो निवसन्त्यत्र जैना ऊकेशवंशजाः। धनाढ्या नृपसम्मान्या धर्मकर्मपरायणाः ॥ २
श्रीडालचन्द इत्यासीत् तेष्वेको बहुभाग्यवान्। साधुवत् सच्चरित्रो यः सिंघीकुलप्रभाकरः ॥ ३
बाल्य एवागतो यश्च कर्तुं व्यापारविस्तृतिम्। कलिकातामहापुर्यां धृतधर्मार्थनिश्चयः ॥ ४
कुशाग्रीयस्वबुद्ध्यैव सद्वृत्त्या च सुनिष्ठया। उपार्ज्य विपुलां लक्ष्मीं कोट्यधिपोऽजनिष्ट सः ॥ ५
तस्य मन्नुकुमारीति सन्नारीकुलमण्डना। अभूत् पतिव्रता पत्नी शीलसौभाग्यभूषणा ॥ ६
श्रीबहादुरसिंहाख्यो गुणवांस्तनयस्तयोः। अभवत् सुकृती दानी धर्मप्रियश्च धीनिधिः ॥ ७
प्राप्ता पुण्यवता तेन पत्नी तिलकसुन्दरी। यस्याः सौभाग्यचन्द्रेण भासितं तत्कुलाम्बरम् ॥ ८
श्रीमान् राजेन्द्रसिंहोऽस्य ज्येष्ठपुत्रः सुशिक्षितः। यः सर्वकार्यदक्षत्वात् दक्षिणबाहुवत् पितुः ॥ ९
नरेन्द्रसिंह इत्याख्यस्तेजस्वी मध्यमः सुतः। सूनुर्वीरेन्द्रसिंहश्च कनिष्ठः सौम्यदर्शनः ॥ १०
सन्ति त्रयोऽपि सत्पुत्रा आप्तभक्तिपरायणाः। विनीताः सरला भव्याः पितुर्मार्गानुगामिनः ॥ ११
अन्येऽपि बहवस्तस्याभवन् स्वस्रादिबान्धवाः। धनैर्जनैः समृद्धः सन् स राजेव व्यराजत ॥ १२

अन्यच्च –

सरस्वत्यां सदासक्तो भूत्वा लक्ष्मीप्रियोऽप्ययम्। तत्राप्यासीत् सदाचारी तच्चित्रं विदुषां खलु ॥ १३
नाहंकारो न दुर्भावो न विलासो न दुर्व्ययः। दृष्टः कदापि तद्गेहे सतां तद् विस्मयास्पदम् ॥ १४
भक्तो गुरुजनानां स विनीतः सज्जनान् प्रति। बन्धुजनेऽनुरक्तोऽभूत् प्रीतः पोष्यगणेष्वपि ॥ १५
देश-कालस्थितिज्ञोऽसौ विद्या-विज्ञानपूजकः। इतिहासादि-साहित्य-संस्कृति-सत्कलाप्रियः ॥ १६
समुन्नत्यै समाजस्य धर्मस्योत्कर्षहेतवे। प्रचाराय च शिक्षाया दत्तं तेन धनं घनम् ॥ १७
गत्वा सभा-समित्यादौ भूत्वाऽध्यक्षपदान्वितः। दत्त्वा दानं यथायोग्यं प्रोत्साहिताश्च कर्मठाः ॥ १८
एवं धनेन देहेन ज्ञानेन शुभनिष्ठया। अकरोत् स यथाशक्ति सत्कर्माणि सदाशयः ॥ १९
अथान्यदा प्रसङ्गेन स्वपितुः स्मृतिहेतवे। कर्तुं किञ्चिद् विशिष्टं स कार्यं मनस्यचिन्तयत् ॥ २०
पूज्यः पिता सदैवासीत् सम्यग्-ज्ञानरुचिः स्वयम्। तस्मात् तज्ज्ञानवृद्ध्यर्थं यतनीयं मयाऽप्यरम् ॥ २१
विचार्यैवं स्वयं चित्ते पुनः प्राप्य सुसम्मतिम्। श्रद्धास्पदस्वमित्राणां विदुषां चापि तादृशाम् ॥ २२
जैनज्ञानप्रसारार्थं स्थाने शा न्ति नि के त ने। सिंघीपदाङ्कितं जै न ज्ञा न पी ठ मतीष्ठिपत् ॥ २३
श्रीजिनविजयः प्राज्ञो मुनिनाम्ना च विश्रुतः। स्वीकर्तुं प्रार्थितस्तेन तस्याधिष्ठायकं पदम् ॥ २४
तस्य सौजन्य-सौहार्द-स्थैर्यौदार्यादिसद्गुणैः। वशीभूय मुदा येन स्वीकृतं तत्पदं वरम् ॥ २५
कवीन्द्रेण रवीन्द्रेण स्वीयपावनपाणिना। रस-नागाङ्क-चन्द्राब्दे तत्प्रतिष्ठा व्यधीयत ॥ २६
प्रारब्धं मुनिना चापि कार्यं तदुपयोगिकम्। पाठनं ज्ञानलिप्सूनां ग्रन्थानां ग्रथनं तथा ॥ २७
तस्यैव प्रेरणां प्राप्य श्रीसिंघीकुलकेतुना। स्वपितृश्रेयसे चैषा प्रारब्धा ग्रन्थमालिका ॥ २८
उदारचेतसा तेन धर्मशीलेन दानिना। व्ययितं पुष्कलं द्रव्यं तत्तत्कार्यसुसिद्धये ॥ २९
छात्राणां वृत्तिदानेन नैकेषां विदुषां तथा। ज्ञानाभ्यासाय निष्कामसाहाय्यं स प्रदत्तवान् ॥ ३०
जलवाय्वादिकानां तु प्रातिकूल्यादसौ मुनिः। कार्यं त्रिवार्षिकं तत्र समाप्यान्यत्र चास्थितः ॥ ३१
तत्रापि सततं सर्वं साहाय्यं तेन यच्छता। ग्रन्थमालाप्रकाशाय महोत्साहः प्रदर्शितः ॥ ३२
नन्द-निध्यङ्क-चन्द्राब्दे जाता पुनः सुयोजना। ग्रन्थावल्याः स्थिरत्वाय विस्तराय च नूतना ॥ ३३
ततः सुहृत्परामर्शात् सिंघीवंशनभस्वता। भा वि द्या भ व ना येयं ग्रन्थमाला समर्पिता ॥ ३४
आसीत्तस्य मनोवाञ्छाऽपूर्वा ग्रन्थप्रकाशने। तदर्थं व्ययितं तेन लक्षावधि हि रूप्यकम् ॥ ३५
दुर्विलासाद् विधेर्हन्त ! दौर्भाग्याच्चात्मबन्धूनाम्। स्वल्पेनैवाथ कालेन स्वर्गं स सुकृती ययौ ॥ ३६
इन्दु-ख-शून्य-नेत्राब्दे मासे आषाढसञ्ज्ञके। कलिकाताख्यपुर्यां स प्राप्तवान् परमां गतिम् ॥ ३७
पितृभक्तैश्च तत्पुत्रैः प्रेयसे पितुरात्मनः। तथैव प्रपितुः स्मृत्यै प्रकाश्यतेऽधुना पुनः ॥ ३८
इयं ग्रन्थावलिः श्रेष्ठा प्रेष्ठा प्रज्ञावतां प्रथा। भूयाद् भूत्यै सतां सिंघीकुलकीर्तिप्रकाशिका ॥ ३९
विद्वज्जनकृताह्लादा सच्चिदानन्ददा सदा। चिरं नन्दत्वियं लोके श्रीसिंघी ग्रन्थपद्धतिः ॥ ४०

*

॥ सिंघीजैनग्रन्थमालासम्पादकप्रशस्तिः ॥

स्वस्ति श्रीमेदपाटाख्यो देशो भारतविश्रुतः । रूपाहेलीति सन्नाम्नी पुरिका तत्र सुस्थिता ॥ १
सदाचार-विचाराभ्यां प्राचीननृपतेः समः । श्रीमच्चतुरसिंहोऽत्र राठोडान्वयभूमिपः ॥ २
तत्र श्रीवृद्धिसिंहोऽभूद् राजपुत्रः प्रसिद्धिभाक् । क्षात्रधर्मधनो यश्च परमारकुलाग्रणीः ॥ ३
मुञ्ज-भोजमुखा भूपा जाता यस्मिन् महाकुले । किं वर्ण्यते कुलीनत्वं तत्कुलजातजन्मनः ॥ ४
पत्नी राजकुमारीति तस्याभूद् गुणसंहिता । चातुर्य-रूप-लावण्य-सुवाक् सौजन्यभूषिता ॥ ५
क्षत्रियाणीप्रभापूर्णां शौर्योद्दीप्तमुखाकृतिम् । यां दृष्ट्वैव जनो मेने राजन्यकुलजा त्वियम् ॥ ६
पुत्रः किसनसिंहाख्यो जातस्तयोरतिप्रियः । रणमल्ल इति चान्यद् यन्नाम जननीकृतम् ॥ ७
श्रीदेवीहंसनामाऽत्र राजपूज्यो यतीश्वरः । ज्योतिर्भैषज्यविद्यानां पारगामी जनप्रियः ॥ ८
आगतो मरुदेशाद् यो भ्रमन् जनपदान् बहून् । जातः श्रीवृद्धिसिंहस्य प्रीति-श्रद्धास्पदं परम् ॥ ९
तेनाथाप्रतिमप्रेम्णा स तत्सूनुः स्वसन्निधौ । रक्षितः, शिक्षितः सम्यक्, कृतो जैनमतानुगः ॥ १०
दौर्भाग्यात् तच्छिशोर्बाल्ये गुरु-तातौ दिवंगतौ । विमूढः स्वगृहात् सोऽथ यदृच्छया विनिर्गतः ॥ ११

तथा च–

भ्रान्त्वा नैकेषु देशेषु सेवित्वा च बहून् नरान् । दीक्षितो मुण्डितो भूत्वा जातो जैनमुनिस्ततः ॥ १२
ज्ञातान्यनेकशास्त्राणि नानाधर्ममतानि च । मध्यस्थवृत्तिना तेन तत्त्वातत्त्वगवेषिणा ॥ १३
अधीता विविधा भाषा भारतीया युरोपजाः । अनेका लिपयोऽप्येवं प्रत्न-नूतनकालिकाः ॥ १४
येन प्रकाशिता नैके ग्रन्था विद्वत्प्रशंसिताः । लिखिता बहवो लेखा ऐतिह्यतथ्यगुम्फिताः ॥ १५
स बहुभिः सुविद्वद्भिस्तन्मण्डलैश्च सत्कृतः । जिनविजयनाम्नाऽसौ ख्यातोऽभवद् मनीषिषु ॥ १६
यस्य तां विश्रुतिं ज्ञात्वा श्रीमद्गान्धीमहात्मना । आहूतः सादरं पुण्यपत्तनात् स्वयमन्यदा ॥ १७
पुरे चाहम्मदाबादे राष्ट्रीयशिक्षणालयः । विद्यापीठ इति ख्यात्या प्रतिष्ठितो यदाऽभवत् ॥ १८
आचार्यत्वेन तत्रोच्चैर्नियुक्तः स महात्मना । रस-मुनि-निधीन्द्वब्दे पुरातत्त्वाख्यमन्दिरे ॥ १९
वर्षाणामष्टकं यावत् सम्भूष्य तत् पदं ततः । गत्वा जर्मनराष्ट्रे स तत्संस्कृतिमधीतवान् ॥ २०
तत आगत्य सँल्लग्नो राष्ट्रकार्ये च सक्रियम् । कारावासोऽपि सम्प्राप्तो येन स्वराज्यपर्वणि ॥ २१
क्रमात् ततो विनिर्मुक्तः स्थितः शान्तिनिकेतने । विश्ववन्द्यकवीन्द्रश्रीरवीन्द्रनाथभूषिते ॥ २२
सिंघीपदयुतं जैनज्ञानपीठं तदाश्रितम् । स्थापितं तत्र सिंघीश्रीडालचन्द्रस्य सूनुना ॥ २३
श्रीबहादुरसिंहेन दानवीरेण धीमता । स्मृत्यर्थं निजतातस्य जैनज्ञानप्रसारकम् ॥ २४
प्रतिष्ठितश्च तस्यासौ पदेऽधिष्ठातृसञ्ज्ञके । अध्यापयन् वरान् शिष्यान् ग्रन्थयन् जैनवाङ्मयम् ॥ २५
तस्यैव प्रेरणां प्राप्य श्रीसिंघीकुलकेतुना । स्वपितृश्रेयसे ह्येषा प्रारब्धा ग्रन्थमालिका ॥ २६
अथैवं विगतं यस्य वर्षाणामष्टकं पुनः । ग्रन्थमालाविकासार्थिप्रवृत्तिषु प्रयस्यतः ॥ २७
बाणे-रत्न-नवेन्द्वब्दे मुंबाईनगरीस्थितः । मुंशीति बिरुदख्यातः कन्हैयालालधीसखः ॥ २८
प्रवृत्तो भारतीयानां विद्यानां पीठनिर्मितौ । कर्मनिष्ठस्य तस्याभूत् प्रयत्नः सफलोऽचिरात् ॥ २९
विदुषां श्रीमतां योगात् संस्था जाता प्रतिष्ठिता । भारतीयपदोपेतविद्याभवनसञ्ज्ञया ॥ ३०
आहूतः सहकार्यार्थं स मुनिस्तेन सुहृदा । ततः प्रभृति तत्रापि सहयोगं प्रदत्तवान् ॥ ३१
तद्भवनेऽन्यदा तस्य सेवाऽधिका ह्यपेक्षिता । स्वीकृता नम्रभावेन साऽप्याचार्यपदाश्रिता ॥ ३२
नन्द-निध्यङ्क-चन्द्राब्दे वैक्रमे विहिता पुनः । एतद्ग्रन्थावलीस्थैर्यकृत् तेन नव्ययोजना ॥ ३३
परामर्शात् ततस्तस्य श्रीसिंघीकुलभास्वता । भाविद्याभवनायेयं ग्रन्थमाला समर्पिता ॥ ३४
प्रदत्ता दशसाहस्री पुनस्तस्योपदेशतः । स्वपितृस्मृतिमन्दिरकरणाय सुकीर्तिना ॥ ३५
दैवादल्पे गते काले सिंघीवर्यो दिवंगतः । यस्तस्य ज्ञानसेवायां साहाय्यमकरोत् महत् ॥ ३६
पितृकार्यप्रगत्यर्थं यत्नशीलैस्तदात्मजैः । राजेन्द्रसिंहमुख्यैश्च सत्कृतं तद्वचस्ततः ॥ ३७
पुण्यश्लोकपितुर्नाम्ना ग्रन्थागारकृते पुनः । बन्धुज्येष्ठो गुणश्रेष्ठो ह्यर्द्धलक्षं प्रदत्तवान् ॥ ३८
ग्रन्थमालाप्रसिद्ध्यर्थं पितृवत् तस्य काङ्क्षितम् । श्रीसिंघीबन्धुभिः सर्वं तद्गिराऽनुविधीयते ॥ ३९
विद्वज्जनकृताह्लादा सच्चिदानन्ददा सदा । चिरं नन्दत्वियं लोके जिनविजयभारती ॥ ४०

*

सिंघी जैन ग्रन्थमाला

अद्यावधि मुद्रितग्रन्थनामावलि

१ मेरुतुङ्गाचार्यरचित प्रबन्धचिन्तामणि मूल-संस्कृत ग्रन्थ.
२ पुरातनप्रबन्धसंग्रह बहुविध ऐतिह्यतथ्य-परिपूर्ण अनेक निबन्ध संचय.
३ राजशेखरसूरिरचित प्रबन्धकोश.
४ जिनप्रभसूरिकृत विविधतीर्थकल्प.
५ मेघविजयोपाध्यायविरचित देवानन्दमहा-काव्य.
६ यशोविजयोपाध्यायकृत जैनतर्कभाषा.
७ हेमचन्द्राचार्यकृत प्रमाणमीमांसा.
८ भट्टाकलङ्कदेवकृत अकलङ्कग्रन्थत्रयी.
९ प्रबन्धचिन्तामणि-हिन्दी भाषान्तर.
१० प्रभाचन्द्रसूरिरचित प्रभावकचरित.
११ सिद्धिचन्द्रोपाध्यायरचित भानुचन्द्रगणि-चरित.
१२ यशोविजयोपाध्यायविरचित ज्ञानबिन्दुप्रक-रण.
१३ हरिषेणाचार्यकृत बृहत्कथाकोश.
१४ जैनपुस्तकप्रशस्तिसंग्रह, प्रथम भाग.
१५ हरिभद्रसूरिविरचित धूर्ताख्यान.
१६ दुर्गदेवकृत रिष्टसमुच्चय.
१७ मेघविजयोपाध्यायकृत दिग्विजयमहाकाव्य.
१८ कवि अब्दुल रहमानकृत सन्देशरासक.
१९ भर्तृहरिकृत शतकत्रयादि सुभाषितसंग्रह.
२० शान्त्याचार्यकृत न्यायावतारवार्तिक वृत्ति.
२१ कवि धाहिल रचित पउमसिरीचरिउ.
२२ महेश्वरसूरिकृत नाणपंचमीकहा.
२३ भद्रबाहुसंहिता.

Life of Hemachandrāchārya: By Dr. G. Bühler.

संप्रति मुद्यमाणग्रन्थनामावली

१ खरतरगच्छबृहद्गुर्वावलि.
२ कुमारपालचरित्रसंग्रह.
३ विविधगच्छीयपट्टावलिसंग्रह.
४ जैनपुस्तकप्रशस्तिसंग्रह, भाग २.
५ विज्ञप्तिसंग्रह विज्ञप्ति महालेख-विज्ञप्ति त्रिवेणी आदि अनेक विज्ञप्तिलेख समुच्चय
६ उद्योतनसूरिकृत कुवलयमालाकथा.
७ उदयप्रभसूरिकृत धर्माभ्युदयमहाकाव्य.
८ कीर्तिकौमुदी आदि वस्तुपालप्रशस्तिसंग्रह.
९ जिनेश्वरसूरिकृत कथाकोषप्रकरण.
१० महामुनि गुणपालविरचित जंबूचरित्र (प्राकृत)
११ जयपाहुडनाम निमित्तशास्त्र.
१२ कोऊहलविरचित लीलावतीकथा (प्राकृत).
१३ गुणचन्द्रविरचित मंत्रीकर्मचन्द्रवंशप्रबन्ध.
१४ नयचन्द्रविरचित हम्मीरमहाकाव्य.
१५ महेन्द्रसूरिकृत नर्मदासुन्दरीकथा.
१६ जिनदत्ताख्यानद्वय (प्राकृत).
१७ स्वयंभूविरचित पउमचरिउ (अपभ्रंश).
१८ सिद्धिचन्द्रकृत काव्यप्रकाशखण्डन.
१९ जयसिंहसूरिकृत धर्मोपदेशमाला.
२० कौटल्यकृत अर्थशास्त्र-सटीक.

मुद्रणार्थ निर्धारित एवं सज्जीकृतग्रन्थनामावलि

१ भानुचन्द्रगणिकृत विवेकविलासटीका. २ पुरातन रास-भासादिसंग्रह. ३ प्रकीर्ण वाङ्मय प्रकाश. ४ सिद्धिचन्द्रोपाध्यायविरचित वासवदत्ताटीका. ५ देवचन्द्रसूरिकृत मूलशुद्धिप्रकरणवृत्ति. ६ रत्नप्रभाचार्यकृत उपदेशमाला टीका. ७ यशोविजयोपाध्यायकृत अनेकान्तव्यवस्था. ८ जिनेश्वराचार्यकृत प्रमालक्षण. ९ महानिशीथसूत्र. १० तरुणप्रभाचार्यकृत आवश्यकबालावबोध. ११ राठोडवंशावलि. १२ उपकेशगच्छप्रबन्ध. १३ वर्धमानाचार्यकृत गणरत्नमहोदधि. १४ प्रतिष्ठासोमकृत सोमसौभाग्यकाव्य. १५ नेमिचन्द्रकृत षष्ठीशतक (पृथक् पृथक् ३ बालावबोधयुक्त). १६ शीलांकाचार्य विरचित महापुरुषचरित्र (प्राकृत महाग्रन्थ). १७ चंदप्पहचरियं (प्राकृत). १८ नेमिनाहचरित्र (अपभ्रंश-महाग्रन्थ). १९ उपदेशपदटीका (वर्धमानाचार्यकृत). २० निर्वाणलीलावती कथा (सं. कथा ग्रन्थ). २१ सनत्कुमारचरित्र (संस्कृत काव्यग्रन्थ). २२ राजवल्लभ पाठककृत भोजचरित्र. २३ प्रमोदमाणिक्यकृत वाग्भटालंकारवृत्ति. २४ सोमदेवादिकृत विदग्धमुखमण्डनवृत्ति. २५ समयसुन्दरादिकृत वृत्तरत्नाकरकृति. २६ पाण्डित्यदर्पण. २७ पुरातन प्रबन्धसंग्रह-हिन्दी भाषान्तर. २८ भुवनभानुचरित्र बालावबोध. २९ भुवनसुन्दरी चरित्र (प्राकृतकथा) इत्यादि, इत्यादि.

*
* *

पूजनीय माता, पिताने

कृतज्ञभावे समर्पण

अ. स. गोरपाणी

अनुक्रमणिका

*

स्व० श्रीमद् बहादुरसिंहजी सिंघी – स्मरणाञ्जलि

*
* *

स्व० बाबू श्री बहादुर सिंहजी सिंघी

अने

सिंघी जैन ग्रन्थमाला

—[स्मरणाञ्जलि]—

मारा अनन्य आदर्शपोषक, कार्यसाहायक, उत्साहप्रेरक अने सहृदय स्नेहास्पद **बाबू श्री बहादुर सिंहजी सिंघी,** जेमणे मारी विशिष्ट प्रेरणाथी, पोताना स्वर्गवासी साधुचरित पिता **श्री डालचंदजी सिंघीना** पुण्य-स्मरण निमित्त, आ **'सिंघी जैन ग्रन्थमाला'**नी कीर्तिकारिणी स्थापना करीने, एना निमित्ते दरवर्षे हजारो रुपिया खर्च करवानी आदर्श उदारता प्रकट करी हती, अने जेमनी आवी असाधारण ज्ञानभक्ति साथे अनन्य आर्थिक उदारवृत्ति जोईने में पण, मारा जीवननो विशिष्ट शक्तिशाली अने बहु ज मूल्यवान् अवशेष उत्तर काळ, ए ग्रन्थमाळाना ज विकास अने प्रकाशने माटे सर्वात्मनाए समर्पित करी दीधो, तथा जेमणे आ ग्रन्थमाळानुं विगत १२–१४ वर्षोमां आवुं सुंदर, समृद्ध अने सर्वादरणीय कार्यफळ निष्पन्न थएलुं जोईने भविष्यमां आना कार्यने वधारे प्रगतिमान् अने वधारे विस्तीर्ण रूपमां जोवानी पोताना जीवननी एकमात्र परम अभिलाषा सेवी हती, अने तदनुसार, मारी प्रेरणा अने योजनाने अनुसरीने, प्रस्तुत ग्रंथमाळानी कार्यव्यवस्था **'भारतीय विद्याभवन'**ने समर्पित करी, आना भावी अंगे निश्चिंत थया हता, ते पुण्यवान्, साहित्यरसिक, उदारमनस्क, अमृताभिलाषी, अभिनन्दनीय आत्मा हवे आ संसारमां विद्यमान नथी. सन् १९४४ ना जुलाई मासनी ७ मी तारीखे ५९ वर्षनी उमरे ए महान् आत्मा आ लोकमांथी प्रस्थान करी गयो तेमना एवा भव्य, आदरणीय, स्पृहणीय अने श्लाघनीय जीवनने पोतानी किंचित् स्नेहात्मक 'स्मरणाञ्जलि' समर्पित करवा निमित्ते, तेमनो संक्षिप्त जीवन-परिचय अहिं आपवामां आवे छे.

सिंघीजीना जीवन साथेना मारा खास खास स्मरणोनुं विस्तृत आलेखन में हिंदीमां कर्युं छे अने ते खास करीने सिंघीजीना ज **'स्मारक ग्रंथ'** तरीके प्रगट करवामां आवेला **'भारतीय विद्या'** नामक पत्रिकाना त्रीजा भागनी अनुपूर्तिरूपे प्रसिद्ध करवामां आव्युं छे सिंघीजी विषे विशेष जाणवानी इच्छावाळा वाचकोने ए 'स्मारक ग्रंथ' जोवानी भलामण छे.

*

बाबू श्री बहादुर सिंहजीनो जन्म बंगाळना मुर्शीदाबाद जिल्लामां आवेला अजीमगंज नामक स्थानमां, संवत् १९४१ मां थयो हतो तेओ बाबू डालचंदजी सिंघीना एकमात्र पुत्र हता तेमनी माता श्रीमती मन्नुकुमारी अजीमगंजना ज बैद कुटुंबना बाबू जयचंदजीनी पुत्री थती हती श्री मन्नुकुमारीनी एक व्हेन जगत्सेठने त्यां परणावेली हती अने बीजी व्हेन सुप्रसिद्ध नाहार कुटुंबमां परणावेली हती कलकत्ताना स्व० सुप्रसिद्ध जैन स्कॉलर अने आगेवान व्यक्ति बाबू पूरणचंदजी नाहार, बाबू बहादुर सिंहजी सिंघीना मासीआई भाई थता हता सिंघीजीनो विवाह, बालुचर-जीआगंजना सुप्रसिद्ध धनाढ्य जैन गृहस्थ लक्ष्मीपत सिंहजीनी पौत्री अने छत्रपत सिंहजीनी पुत्री श्रीमती तिलकसुंदरी साथे संवत् १९५४ मां थयो हतो. ए रीते श्री बहादुर सिंहजी सिंघीनो कौटुंबिक संबंध बंगाळना खास प्रसिद्ध जैन कुटुंबो साथे गाढ रीते संकळाएलो हतो.

*

बाबू श्री बहादुर सिंहजीना पिता बाबू डालचंदजी सिंघी बंगाळना जैन महाजनोमां एक बहु ज प्रसिद्ध अने सम्मानित पुरुष थई गया तेओ पोताना एकीला खास पुरुषार्थ अने उद्योगथी, एक बहु ज साधारण स्थितिना व्यापारीनी कोटिमांथी म्होटा करोडाधिपतिनी स्थितिये पहोंच्या हता अने सारायं बंगाळमां एक सुप्रतिष्ठित अने प्रामाणिक व्यापारी तरीके तेमणे विशिष्ट ख्याति प्राप्त करी हती. एक वखते तेओ, बंगाळनो सौथी मुख्य व्यापार जे जूटनो गणाय छे तेना, सौथी म्होटा व्यापारी थई गया हता तेमना पुरुषार्थथी, तेमनी व्यापारी पेढी जे **हरिसिंह निहालचंद**ना नामे चालती हती ते बंगाळमां जूटनो व्यापार करनारी देशी तथा विदेशी पेढीओमां सौथी म्होटी पेढी गणाती थई हती

बाबू डालचंदजी सिंघीनो जन्म संवत् १९२१ मां थयो हतो, अने १९३५ मां तेमनुं श्री मन्नुकुमारी साथे लग्न थयुं १४-१५ वर्षनी उमरमां डालचंदजीए पोताना पितानी दुकाननो कारभार, जे ते वखते बहु ज साधारण रूपमां चालतो हतो, ते हाथमां लीधो तेओ अजीमगंज छोडी कलकत्ते आव्या अने त्यां पोतानी होशियारी अने खंत वडे ए कारभारने धीमे धीमे खूब ज वधार्यो अने अंते तेने एक सौथी म्होटी 'फर्म'ना रूपमां स्थापित कर्यो. कलकत्तामां ज्यारे 'जूट बेलर्स एसोसिएशन'नी स्थापना थई त्यारे बाबू डालचंदजी सिंघीने तेना सौथी पहेला प्रेसीडेन्ट बनाववामां आव्या हता. जूटना व्यापारमां आवी रीते सौथी मोटुं स्थान मेळवीने पछी तेमणे पोतानुं लक्ष बीजा बीजा उद्योगो तरफ पण दोर्युं. एक तर-

फ तेमणे मध्यप्रांतोमां आवेला कोरीया स्टेटमां कोलसानी खाणोना उद्योगनो पायो नांख्यो अने बीजी तरफ दक्षिणना शक्ति अने अक्कलतरानां राज्योमां आवेली चूनाना पत्थरोनी खाणोना, तेम ज बेळगाम, सावंतवाडी, इचलकरंजी जेवा स्थानोमां आवेली 'बोक्साइट' नी खाणोना विकासनी शोध करवा पाछळ पोतानुं लक्ष्य परोव्युं. कोलसाना उद्योग अर्थे तेमणे **'मेसर्स डालचंद बहादुरसिंह'** ए नामथी नवी पेढीनी स्थापना करी जे आजे हिंदुस्थानमां एक अग्रगण्य पेढी गणाय छे. ए उपरांत तेमणे बंगालना चोवीस परगणा, रंगपुर, पूर्णिया अने मालदहा विगेरे जिल्लाओमां, म्होटी जमीनदारी पण खरीद करी अने ए रीते बंगालना नामांकित जमीनदारोमां पण तेमणे पोतानुं खास स्थान प्राप्त कर्युं. बाबू डालचंदजीनी आवी सुप्रतिष्ठा केवळ व्यापारिक क्षेत्रमां ज मर्यादित न्होती. तेओ पोतानी उदारता अने धार्मिकता माटे पण एटला ज सुप्रसिद्ध हता–तेमनी परोपकारवृत्ति पण तेटली ज प्रशंसनीय हती. परंतु, परोपकारसुलभ प्रसिद्धिथी तेओ प्रायः दूर रहे-ता हता. घणा भागे तेओ गुप्तरीते ज अर्थिजनोने पोतानी उदारतानो लाभ आपता. तेमणे पोताना जीवनमां लाखोनुं दान कर्युं हशे पण तेनी प्रसिद्धि के नोंध तेमणे भाग्ये ज करवा इच्छी हशे. तेमना सुपुत्र बाबू श्री बहादुर सिंहजीए प्रसं-गोपात चर्चा करतां जणाव्युं हतुं, के तेओ जे काई दान आदि करता, तेनी खबर तेमने पोताने (पुत्रने) पण भाग्ये ज थती. आथी तेमना जाहेर दानो अंगेनी मात्र नीचेना २–४ प्रसंगोनी ज माहिती मळी शकी हती.

सन १९२६ मां 'चित्तरंजन' सेवा सदन माटे कलकत्तामां फाळो करवामां आव्यो त्यारे एक वार पूज्य महात्माजी तेमना मकाने गया हता अने ते वखते तेमणे वगर माग्ये ज महात्माजीने ए कार्य माटे १०००० रूपिया आप्या हता.

१९१७ मां कलकत्तामां 'गवर्न्मेंट हाउस'ना मेदानमां, लॉर्ड कार्माइकलना आश्रय नीचे रेडक्रॉस माटे एक मेळावडो थयो हतो तेमां तेमणे २१००० रूपिया आप्या हता. तेम ज प्रथम महायुद्ध वखते तेमणे ३,००,००० रूपियाना 'वॉर बॉण्डस्' खरीद करीने ए प्रसंगे सरकारने फाळामां मदद करी हती. पोतानी छेल्ली अवस्थामां तेमणे पोताना निकट कुटुंबीजनो–के जेमनी आर्थिक स्थिति बहु ज साधारण प्रकारनी हती तेमने–रूपिया १२ लाख वहेंची आपवानी व्यवस्था करी हती जेनो अमल तेमना सुपुत्र बाबु बहादुर सिंहजीए कर्यो हतो.

बाबू डालचंदजीनुं गार्हस्थ्य जीवन बहु ज आदर्शरूप हतुं. तेमना धर्मपत्नी श्रीमती मन्नुकुमारी एक आदर्श अने धर्म-परायण पत्नी हता. पति-पत्नी बन्ने सदाचार, सुविचार अने सुसंस्कारनी मूर्ति जेवा हतां. डालचंदजीनुं जीवन बहु ज सादुं अने साधुत्व भरेलुं हतुं. व्यवहार अने व्यापार बंनेमां तेओ अत्यंत प्रामाणिक अने नीतिपूर्वक वर्तनारा हता. स्वभावे तेओ खूब ज शान्त अने निरभिमानी हता. ज्ञानमार्ग उपर तेमनी ऊंडी श्रद्धा हती. तत्त्वज्ञानविषयक पुस्तकोनुं वाचन अने श्रवण तेमने अत्यंत प्रिय हतुं. त्रिज नगर कॉलेजना एक अध्यात्मलक्षी बंगाली प्रोफेसर नामे बाबू व्रजलाल अधिकारी–जेओ योगविषयक प्रक्रियाना अच्छा अभ्यासी अने तत्त्वचिंतक हता–तेमना सहवासथी बाबू डालचंदजीने पण योगनी प्रक्रिया तरफ खूब रुचि थई गई हती अने तेथी तेमणे तेमनी पासेथी ए विषयनी केटलीक खास प्रक्रियाओनो ऊंडो अभ्यास पण कर्यो हतो. शारीरिक स्वास्थ्य अने मानसिक पावित्र्यनो जेनाथी विकास थाय एवी, केटलीक व्यावहारिक जीवनने अत्यंत उपयोगी, यौगिक प्रक्रियाओनो तेमणे पोताना पत्नी तेम ज पुत्र, पुत्री आदिने पण अभ्यास करवानी प्रेरणा करी हती.

जैन धर्मना विशुद्ध तत्त्वोना प्रचार अने सर्वोपयोगी जैन साहित्यना प्रसार माटे पण तेमने खास रुचि रहेती हती अने पंडितप्रवर श्री सुखलालजीना परिचयमां आव्या पछी, ए कार्य माटे काइंक विशेष सक्रिय प्रयत्न करवानी तेमनी सारी उत्कंठा जागी हती. कलकत्तामां २-४ लाखना खर्चे आ कार्य करनारु कोई साहित्यिक के शैक्षणिक केन्द्र स्थापित करवानी योजना तेओ विचारी रह्या हता, ए दरम्यान सन् १९२७ (वि. सं. १९८४) मां कलकत्तामां तेमनो स्वर्गवास थयो.

*

बाबू डालचंदजी सिंघी, पोताना समयना बंगालनिवासी जैन समाजमां एक अत्यंत प्रतिष्ठित व्यापारी, दीर्घदर्शी उद्योगपति, म्होटा जमीनदार, उदारचित्त सद्गृहस्थ अने साधुचरित सत्पुरुष हता. तेओ पोतानी ए सर्व संपत्ति अने गुण-वत्तानो समग्र वारसो पोताना एक मात्र पुत्र बाबू बहादुर सिंहजीने सोंपता गया, जेमणे पोताना ए पुण्यश्लोक पितानी स्थूल संपत्ति अने सूक्ष्म सत्कीर्ति–बन्नेने घणी सुंदर रीते वधारीने पिता करतांय सवाई योग्यता मेळववानी विशिष्ट प्रतिष्ठा प्राप्त करी.

बाबू श्री बहादुर सिंहजीमां पोताना पितानी व्यापारिक कुशळता, व्यावहारिक निपुणता अने सांस्कारिक सन्निष्ठा तो संपूर्ण अंशे वारसागतरूपे उतरेली हती ज, परंतु ते उपरांत तेमनामां बौद्धिक विशदता, कलात्मक रसिकता अने विविध विषयग्राहिणी प्राञ्जल प्रतिभानो पण उच्च प्रकारनो सन्निवेश थयो हतो अने तेथी तेओ एक असाधारण व्यक्तित्व धरावनार महानुभावोनी पंक्तिमां स्थान प्राप्त करवानी योग्यता मेळवी शक्या हता.

तेओ पोताना पिताना एकमात्र पुत्र होवाथी तेमने पिताना विशाळ कारभारमां नानपणथी ज लक्ष्य आपवानी फरज पडी हती अने तेथी तेओ हाईस्कूलनो अभ्यास पूरो करवा सिवाय कॉलेजनो विशेष अभ्यास करवानो अवसर मेळवी शक्या न हता. छतां तेमनी ज्ञानरुचि बहु ज तीव्र होवाथी, तेमणे पोतानी मेळे ज, विविध प्रकारना साहित्यना वांचननो अभ्यास

खूब ज वधार्यो हतो अने तेथी तेओ इंग्रेजी उपरांत, बंगाली, हिंदी, गुजराती भाषाओ पण खूब सरस जाणता हता अने ए भाषाओमां लखाएलां विविध पुस्तकोना वाचनमां सतत निमग्न रहेता हता.

नानपणथी ज तेमने प्राचीन वस्तुओना संग्रहनो भारे शोख लागी गयो हतो अने तेथी तेओ जूना सिक्काओ, चित्रो, मूर्तिओ अने तेवी बीजी बीजी चीजोनो संग्रह करवाना अत्यंत रसिक थई गया हता. झवेरातनो पण ते साथे तेमनो शोख खूब वध्यो हतो अने तेथी तेओ ए विषयमां पण खूब ज निष्णात थई गया हता. एना परिणामे तेमणे पोतानी पासे सिक्काओ, चित्रो, हस्तलिखित बहुमूल्य पुस्तको विगेरेनो जे अमूल्य संग्रह भेगो कर्यो हतो ते आजे हिंदुस्थानना गण्यागांठ्या पुरा संग्रहोमां एक महत्त्वनुं स्थान प्राप्त करे तेवो छे. तेमनो प्राचीन सिक्काओनो संग्रह तो एटलो बधो विशिष्ट प्रकारनो छे के जेथी आखी दुनियामां तेनुं त्रीजुं के चोथुं स्थान आवे तेम छे. तेओ ए विषयमां एटला निपुण थई गया हता के म्होटा म्होटा म्युझियमोना क्युरेटरो पण वारंवार तेमनी सलाह अने अभिप्राय मेळववा अर्थे तेमनी पासे आवता जता.

तेओ पोताना एवा उच्च सांस्कृतिक शोखने अंगे देश-विदेशनी आवी सांस्कारिक प्रवृत्तियो माटे कार्य करती अनेक संस्थाओना सदस्य विगेरे बन्या हता. दाखला तरीके—रॉयल एशियाटिक सोसायटी ऑफ बेंगाल, अमेरिकन ज्यॉग्राफिकल सोसायटी न्युयॉर्क, बंगीय साहित्यपरिषद् कलकत्ता, न्युमिस्मेटिक सोसायटी ऑफ इन्डिया विगेरे अनेक प्रसिद्ध संस्थाओना तेओ उत्साही सभासद हता.

साहित्य अने शिक्षण विषयक प्रवृत्ति करनारी जैन तेम ज जैनेतर अनेक संस्थाओने तेमणे मुक्त मने दान आपी ए विषयोना प्रसारमां पोतानी उत्कट अभिरुचिनो उत्तम परिचय आप्यो हतो. तेमणे आवी रीते केट-केटली संस्थाओने आर्थिक सहायता आपी हती तेनी संपूर्ण यादी मळी शकी नथी. तेमनो स्वभाव आवां कार्योमा पोताना पिताना जेवो ज प्रायः मौन धारण करवानो हतो अने ए माटे पोतानी प्रसिद्धि करवानी तेओ आकांक्षा न्होता राखता. तेमनी साथे कोई कोई वखते प्रसंगोचित वार्तालाप थतां आवी बाबतनी जे आकस्मिक माहिती मळी शकी तेना आधारे तेमनी पासेथी आर्थिक सहायता मेळवनारी केटलीक संस्थाओनां नामो विगेरे आ प्रमाणे जाणी शकाया छेः—

हिंदु एकेडेमी, दोलतपुर (बंगाल), रु० १५०००)	कलकत्ता-मुर्शिदाबादना जैन मन्दिरो, ११०००)
तारकी सर्व् बंगाल, ५०००)	जैनधर्म प्रचारक सभा, मानभूम, ५०००)
हिंदी साहित्य परिषद् भवन (इलाहाबाद), १२५००)	जैन भवन, कलकत्ता, १५०००)
विशुद्धानंद सरस्वती मारवाडी हॉस्पीटल, कलकत्ता, १००००)	जैन पुस्तक प्रचारक मंडल, आगरा, ७५००)
एक मेटर्निटीहोम, कलकत्ता, २५००)	जैन मन्दिर, आगरा, ३५००)
बनारस हिंदु युनिवर्सिटी, २५००)	जैन हाइस्कूल, अंबाला, २१००)
जीयागंज हायस्कूल, ५०००	जैन गुरुकुल, पालीताणा, ११०००)
जीयागंज लंडन मिशन हॉस्पीटल, ६०००)	जैन प्राकृत कोश माटे, २५००)

ए उपरांत हजार-हजार पांचसो-पांचसोनी नानी रकमो तो तेमणे सैंकडोनी संख्यामां आपी छे जेनो सरवाळो दोढ बे लाख जेटलो थवा जाय.

साहित्य अने शिक्षणनी प्रगति माटे सिंघीजीनो जेटलो उत्साह अने उद्योग हतो तेटलो ज सामाजिक प्रगति माटे पण ते हतो. अनेकवार तेमणे आवी सामाजिक सभाओ विगेरेमां प्रमुख तरीके भाग लईने पोतानो ए विषेनो आन्तरिक उत्साह अने सहकारभाव प्रदर्शित कर्यो हतो. जैन श्वेतांबर कॉन्फरन्सना सन् १९२६ मां मुंबईमां भराएला खास अधिवेशनना तेओ प्रमुख बन्या हता. उदयपुर राज्यमां आवेला केसरीयाजी तीर्थना वहीवटना विषयमां स्टेट साथे जे झघडो उभो थयो हतो तेमां तेमणे सौथी वधारे तन, मन अने धननो भोग आप्यो हतो. आ रीते तेओ जैन समाजना हितनी प्रवृत्तियोमां यथायोग्य संपूर्ण सहयोग आपता हता परंतु ते साथे तेओ सामाजिक मूढता अने सांप्रदायिक कट्टरताना पण पूर्ण विरोधी हता. बीजा बीजा धनवानो के आगेवानो गणाता रूढीभक्त जैनोनी माफक, तेओ संकीर्ण मनोवृत्ति के अन्धश्रद्धा-पोषक विकृत भक्तिथी सर्वथा पर हता. आचार, विचार के व्यवहारमा तेओ बहु ज उदार अने विवेकशील हता.

तेमनुं गृहस्थ तरीकेनुं जीवन पण बहु ज सादुं अने सात्त्विक हतुं. बंगाळना जे जातना नवाबी गणाता वातावरणमां तेओ जन्म्या हता अने उछर्या हता ते वातावरणनी तेमना जीवन उपर कशीज खराब असर थई न हती अने तेओ लगभग ए वातावरणथी तद्दन अलिप्त जेवा हता. आटला म्होटा श्रीमान् होवा छतां, श्रीमंताईना खोटा विलास के मिथ्या आडंबरथी तेओ सदा दूर रहेता हता. दुर्व्यय अने दुर्व्यसन प्रत्ये तेमनो भारे तिरस्कार हतो. तेमनी स्थितिना धनवानो ज्यारे पोतामां मोज-शोख, आनन्द प्रमोद, विलास-प्रवास, समारंभ महोत्सव इत्यादिमां लाखो रुपिया उडावता होय छे त्यारे सिंघीजी

तेनाथी तद्दन विमुख रहेता हता तेमने शास्त्र मात्र सारा वाचननो अने कलामयवस्तुओ जोवा–संग्रहवानो हतो ज्यारे जुओ त्यारे, तेओ पोतानी गादी उपर बेठा बेठा साहित्य, इतिहास, स्थापत्य, चित्र, विज्ञान, भूगोल के भूगर्भविद्याने लगतां सामयिको के पुस्तको वांचता ज सदा देखाता हता. पोताना एवा विशिष्ट वाचनना शोखने लीधे तेओ इंग्रेजी, बंगाली, हिंदी, गुजराती आदिमां प्रकट थता उच्च कोटिना, उक्त विषयोने लगता विविध प्रकारना सामयिक पत्रो अने जर्नल्स् आदि नियमित मंगावता रहेता हता आर्ट, आर्किऑलॉजी, एपीग्राफी, न्युमिसॅटिक, ज्योग्राफी, आइकोनोग्राफी, हिस्टरी अने माइनिंग आदि विषयोना पुस्तकोनी तेमणे पोतानी पासे एक सारी सरखी लाईब्रेरी ज बनावी लीधी हती

तेओ स्वभावे एकान्तप्रिय अने अल्पभाषी हता नकामी वातो करवा तरफ के गप्पां सप्पां मारवा तरफ तेमने बहु ज अभाव हतो पोताना व्यावसायिक व्यवहारनी के विशाळ कारभारनी बाबतोमां पण तेओ बहु ज मितभाषी हता परंतु ज्यारे तेमना प्रिय विषयोनी–जेवा के स्थापत्य, इतिहास, चित्र, शिल्प आदिनी–चर्चा जो नीकळी होय तो तेमां तेओ एटला निमग्न थई जता के कलाको ना कलाको वही जता, तो पण तेओ तेथी थाकता नहीं के कंटाळता नहिं

तेमनी बुद्धि अत्यंत तीक्ष्ण हती कोई पण वस्तुने समजवामां के तेनो मर्म पकडवामां तेमने कदी वार न लागती विज्ञान अने तत्त्वज्ञाननी गंभीर बाबतो पण तेओ सारी पेठे समजी शकता हता अने तेमनुं मनन करी तेमने पचावी शकता हता तर्क अने दलीलमां तेओ म्होटा म्होटा कायदाशास्त्रीओने पण आंटी देता तेम ज गमे तेवो चालाक माणस पण तेमने पोतानी चालाकीथी चकित के मुग्ध बनावी शके तेम न हतुं

पोताना सिद्धान्त के विचारमां तेओ खूब ज मक्कम रहेवानी प्रकृतिना हता एक वार विचार नक्की कर्यो पछी अने कोई कार्यनो स्वीकार कर्या पछी तेमांथी चलित थवानुं तेओ बिल्कुल पसंद करता नहिं

व्यवहारमां तेओ बहु ज प्रामाणिक रहेवानी वृत्तिवाळा हता बीजा बीजा धनवानोनी माफक व्यापारमां दगा फटका के सट्टा-बट्टा करीने धन मेळववानी तृष्णा तेमने यत्किंचित् पण थती न हती तेमनी आवी व्यावहारिक प्रामाणिकताने लईने इंग्लेंडनी मर्केन्टाईल बेंकनी डायरेक्टरोनी बॉर्डे पोतानी कलकत्ता–शाखानी बॉर्डमां, एक डायरेक्टर थवा माटे तेमने खास विनति करी हती के जे मान ए पहेलां कोई पण हिंदुस्थानी व्यापारीने मळ्युं न्होतुं

प्रतिभा अने प्रामाणिकता साथे तेमनामां योजनाशक्ति पण घणी उच्च प्रकारनी हती तेमणे पोतानी ज स्वतंत्र बुद्धि अने कार्य कुशळता द्वारा एक तरफ पोतानी घणी मोटी जमीनदारीनी अने बीजी तरफ कोलीयारी विगेरे माईनींगना उद्योगनी जे सुव्यवस्था अने सुघटना करी हती ते जोईने ते ते विषयना ज्ञाताओ चकित थता हता पोताना घरना नानामां नाना कामथी ते छेक कोलीयारी जेवा म्होटा कारखाना सुधीमां–के ज्यां हजारो माणसो काम करता होय–बहु ज नियमित, व्यवस्थित अने सुयोजित रीते काम चाल्यां करे तेवी तेमनी सदा व्यवस्था रहेती हती छेक दरवानथी लई पोताना समो-वडीया जेवा समर्थ पुत्रो सुधीमां एक सरखुं उच्च प्रकारनुं शिस्त पालन अने शिष्ट आचरण तेमने त्यां देखातुं हतुं

सिंघीजीमां आवी समर्थ योजकशक्ति होवा छतां–अने तेमनी पासे संपूर्ण प्रकारनी साधनसंपन्नता होवा छतां–तेओ धमालवाळा जीवनथी दूर रहेता हता अने पोताना नामनी जाहेरातने माटे के लोकोमां म्होटा माणस गणावानी खातर तेओ तेवी कदी प्रवृत्ति करता न हता रायबहादुर, राजाबाहादुर के सर–नाईट विगेरेना सरकारी खिताबो धारण करवानी के कांउ-न्सीलोमां जई ऑनरेबल मेंबर बनवानी तेमने क्यारेय इच्छा थई न हती एवी खाली आडम्बरवाळी प्रवृत्तिमां पैसानो दुर्व्यय करवा करतां तेओ सदा साहित्योपयोगी अने शिक्षणोपयोगी कार्योमां पोताना धननो सद्व्यय करता हता भारतव-र्षनी प्राचीन कळा अने तेने लगती प्राचीन वस्तुओ तरफ तेमनो उत्कट अनुराग हतो अने तेथी ते माटे तेमणे लाखो रूपिया खर्च्या हता

*

सिंघीजी साथेनो मारो प्रत्यक्ष परिचय सन् १९३० मां शरू थयो हतो. तेमनी इच्छा पोताना सद्गत पुण्य-श्लोक पिताना स्मारकमां जैन साहित्यनो प्रचार अने प्रकाश थाय तेवी कोई विशिष्ट संस्था स्थापन करवानो हतो मारा जीवनना सुदीर्घकालीन सहकारी, सहचारी अने सन्मित्र पंडितप्रवर श्री सुखलालजी, जेओ बाबू श्री डालचंदजीना विशेष श्रद्धाभाजन होई श्री बहादुर सिंहजी पण जेमनी उपर तेटलो ज विशिष्ट सद्भाव धरावता हता, तेमना परामर्श अने प्रस्तावथी, तेमणे मने ए कार्यनी योजना अने व्यवस्था हाथमां लेवानी विनंति करी अने में पण पोताने अभीष्टतम प्रवृ-त्तिना आदर्शने अनुरूप उत्तम कोटिना साधननी प्राप्ति थती जोई तेनो सहर्ष अने सोल्लास स्वीकार कर्यो

सन् १९३१ ना प्रारंभ दिवसे, विश्ववंद्य कवीन्द्र श्री रवीन्द्रनाथ टागोरना विभूतिविहारसमा विश्वविख्यात शान्तिनिके-तनना विश्वभारती-विद्याभवनमां 'सिंघी जैन ज्ञानपीठ' नी स्थापना करी अने त्यां जैन साहित्यना अध्ययन-अध्यापन अने संशोधन संपादन आदिनुं कार्य चालु कर्युं आ विषेनी केटलीक प्राथमिक हकीकत, आ ग्रंथमाळाना सौथी प्रथम प्रकट थएल '**प्रबन्धचिन्तामणि**' नामना ग्रंथनी प्रस्तावनामां में आपेली छे, तेथी तेनी अहिं पुनरुक्ति करवानी जरूर नथी

सिंघीजीये मारी प्रेरणाथी, 'सिंघी जैन ज्ञानपीठ' नी स्थापना साथे, जैन साहित्यना उत्तमोत्तम ग्रन्थरत्नोने आधुनिक शास्त्रीय पद्धतिये सुन्दर रीते संशोधित-संपादित करी करावी प्रकट करवा माटे अने तेम करी जैन साहित्यनी सार्वजनिक प्रतिष्ठा स्थापित करवा माटे, आ 'सिंघी जैन ग्रन्थमाळा' प्रकट करवानी विशिष्ट योजनानो पण स्वीकार कर्यो; अने ए माटे आवश्यक अने अपेक्षित अर्थव्यय करवानो उदार उत्साह प्रदर्शित कर्यो.

प्रारंभमां, शान्तिनिकेतनने लक्षीने एक ३ वर्षनो कार्यक्रम घडी काढवामां आव्यो अने ते प्रमाणे त्यां कामनो प्रारंभ करवामां आव्यो. परंतु ए ३ वर्षना अनुभवना अंते शान्तिनिकेतन मने मारा पोताना कार्य अने स्वास्थ्यनी दृष्टिये बराबर अनुकूळ न लागवाथी, अनिच्छाए मारे ए स्थान छोडवुं पड्युं अने अमदावादमां, गुजरात विद्यापीठना सान्निध्यमां, 'अनेकान्त विहार' बनावी त्यां आ कार्यनी प्रवृत्ति चालु राखी. आ ग्रन्थमाळामां प्रकट थएला ग्रन्थोनी उत्तम प्रशंसा, प्रसिद्धि अने प्रतिष्ठा थएली जोईने सिंघीजीनो उत्साह खूब वध्यो अने तेमणे ए अंगे जेटलो खर्च थाय तेटलो खर्च करवानी अने जेम बने तेम वधारे संख्यामां ग्रन्थो प्रकट थएला जोवानी पोतानी उदार मनोवृत्ति मारी आगळ वारंवार प्रकट करी हुं पण तेमना एवा अपूर्व उत्साहथी प्रेराई यथाशक्ति आ कार्यने वधारे ने वधारे वेग आपवा माटे प्रयत्नवान् रहेतो.

*

सन १९३८ ना जुलाईमां, मारा परम सुहृद् सेठी श्रीयुत कन्हैयालाल माणेकलाल मुंशीनो — जेओ ते वखते मुंबईनी कोंग्रेस गवर्न्मेंटना गृहमंत्रीना उच्च पद पर अधिष्ठित हता — अकस्मात् एक पत्र मने मळ्यो जेमां एमणे सूचव्युं हतुं के 'सेठ मुंगालाल गोएनकाए बे लाख रूपियानी एक उदार रकम एमने सुप्रत करी छे जेनो उपयोग भारतीय विद्याओना कोई विकासात्मक कार्य माटे करवानो छे अने ते माटे विचार-विनिमय करवा तेम ज तदुपयोगी योजना घडी काढवा अंगे मारी जरूर होवाथी मारे तरत मुंबई आववुं विगेरे' तदनुसार हुं तरत मुंबई आव्यो अने अमे बन्ने ए साथे बेसी ए योजनानी रूपरेखा तैयार करी, अने ते अनुसार, संवत् १९९५ नी कार्तिक सुदि पूर्णिमाना दिवसे श्री मुंशीजीना निवासस्थाने 'भारतीय विद्या भवन' नी एक म्होटा समारंभ साथे स्थापना करवामां आवी.

भवनना विकास माटे श्रीमुंशीजीनो अथाग उद्योग, अखंड उत्साह अने उदार आत्मभोग जोई, मने पण एमना कार्यमां यथायोग्य सहकार आपवानी पूर्ण उत्कंठा थई अने हुं तेनी आंतरिक व्यवस्थामां प्रमुखपणे भाग लेवा लाग्यो. भवननी विविध प्रवृत्तियोमां साहित्य प्रकाशन संबंधी जे एक विशिष्ट प्रवृत्ति स्वीकारवामां आवी हती ते, मारा आ ग्रंथमाळाना कार्य साथे, एक प्रकारे परस्पर सहायक स्वरूपनी ज प्रकृति होवाथी, मने ए पूर्व-अंगीकृत कार्यमां बाधक न थतां उलटी साधक ज जणाई अने तेथी में एमां यथाशक्ति पोतानी विशिष्ट सेवा आपवानो निर्णय कर्यो. सिंघीजीने ए बधी वस्तुस्थितिनी जाण करवामां आवतां तेओ पण भवनना कार्यमां रस धरावता थया अने एवा संस्थापक सदस्य बनी एना कार्य माटे पोतानी पूर्ण सहानुभूति प्रकट करी.

जेम में उपर जणाव्युं छे तेम, ग्रंथमाळाना विकास माटे सिंघीजीनो उत्साह अत्यंत प्रशंसनीय हतो अने तेथी हुं पण मारा स्वास्थ्य विगेरेनी कशी दरकार राख्या वगर, ए कार्यनी प्रगति माटे सतत प्रयत्न कर्या करतो हतो. परंतु ग्रंथमाळानी व्यवस्थानो सर्व भार, मारा एकलाना पंड उपर ज आश्रित थईने रहेलो होवाथी, मारुं शरीर ज्यारे ए व्यवस्था करतुं अटकी जाय, त्यारे एनी शी स्थिति थाय तेनो विचार पण मने वारंवार थयां करतो हतो. बीजी बाजु सिंघीजीनी पण उत्तरावस्था होई तेओ वारंवार अस्वस्थ थवा लाग्या हता अने तेओ पण जीवननी अस्थिरतानो आभास अनुभववा लाग्या हता. एटले ग्रन्थमाळाना भावी विषे कोई स्थिर अने सुनिश्चित योजना घडी काढवानी कल्पना हुं कर्या करतो हतो

भवननी स्थापना थया पछी ३-४ वर्षमां ज एना कार्यनी विद्वानोमां सारी पेठे प्रसिद्धि अने प्रतिष्ठा जामवा लागी हती अने विविध विषयना अध्ययन — अध्यापन अने साहित्यना संशोधन-संपादननुं कार्य सारी पेठे आगळ वधवा लाग्युं हतुं, ए जोई सुहृद्वर श्रीमुंशीजीनी खास आकांक्षा थई के सिंघी जैन ग्रन्थमाळानी कार्य-व्यवस्थानो संबंध पण, जो भवन साथे जोडी देवामां आवे तो तेथी परस्पर बन्नेना कार्यमां सुंदर अभिवृद्धि थवा उपरांत ग्रन्थमाळाने स्थायी स्थान मळशे अने भवनने विशिष्ट प्रकारनी प्रतिष्ठानी प्राप्ति थशे, अने ए रीते भवनमां जैन शास्त्रोना अध्ययननुं अने जैन साहित्यना प्रकाशननुं एक अद्वितीय केन्द्र बनी रहेशे. श्रीमुंशीजीनी ए शुभाकांक्षा, ग्रन्थमाळा विषेनी मारी भावी चिंतानी योग्य निवारक लागी अने तेथी हुं ते विषेनी योजनानो विचार करवा लाग्यो. यथावसर सिंघीजीने में श्री मुंशीजीनी आकांक्षा अने मारी योजना सूचित करी. तेओ भा. वि. भ. ना स्थापक-सदस्य एना [illegible] अने तदुपरान्त श्रीमुंशीजीना खास स्नेहास्पद मित्र पण हता, तेथी तेमने पण ए योजना वधावी लेवा लायक लागी. पण्डितप्रवर श्रीसुखलालजी जेओ आ ग्रन्थमाळाना आरंभथी ज अंतरंग हितचिंतक अने सक्रिय सहायक रह्या छे तेमनी साथे पण ए योजना संबंधे में उचितपरामर्श कर्यो अने संवत् २००१ ना वैशाख सुदिमां (मे सन १९४२) सिंघीजी कार्यप्रसंगे मुंबई आवेला त्यारे, परस्पर निर्णीत विचार-विनिमय करी, आ ग्रन्थमाळानी प्रकाशनसंबंधी सर्व व्यवस्था भवनने स्वाधीन करवामां आवी. सिंघीजीए, ए उपरान्त, ते अवसरे मारी प्रेरणाथी भवनने

बीजा १० हजार रुपियानी उदार रकम पण आपी जेना वडे भवनमां तेमना नामनो एक हॉल बंधाववामां आवे अने तेमां प्राचीन वस्तुओ तेम ज चित्र विगेरेनो संग्रह राखवामां आवे.

भवननी प्रबंधक समितिए सिंघीजीना आ विशिष्ट अने उदार दानना प्रतिघोष रूपे भवनमां प्रचलित 'जैन शास्त्र-शिक्षण विभाग'ने स्थायी रूपे **'सिंघी जैनशास्त्र शिक्षापीठ'** ना नामे प्रचलित राखवानो सविशेष निर्णय कर्यो.

*

ग्रंथमाळाना जनक अने परिपालक सिंघीजीए, प्रारंभथी ज एनी सर्व प्रकारनी व्यवस्थानो भार मारा उपर मूकीने पोते तो फक्त खास एटली ज आकांक्षा राखता हता के ग्रन्थमाळामां केम वधारे ग्रन्थो प्रकट थाय अने केम तेमनो वधारे प्रसार थाय. तेमना जीवननी एक मात्र ए ज परम अभिलाषा हती के आ ग्रन्थमाळा द्वारा जेटला बने तेटला वधारे सारा अने महत्त्वना ग्रन्थो जल्दी जल्दी प्रकाशित थाय अने जैन साहित्यनो खूब प्रसार थाय. ए अंगे जेटलो खर्च थाय तेटलो ते बहु उत्साहथी करवा उत्सुक हता. भवनने ग्रंथमाळा समर्पण करती वखते तेमणे मने कह्युं के— 'अत्यार सुधी तो वर्षमां सरेराश ३–४ ग्रंथो प्रकट थता आव्या छे परंतु जो आप प्रकाशित करी शको तो, दरमहिने बब्बे ग्रंथो पण प्रकाशित थता जोई हुं धरावुं तेम नथी. ज्यां सुधी आपनी अने मारी जींदगी छे त्यां सुधी, जेटलुं साहित्य प्रकट करवा-कराववानी आपनी इच्छा होय ते प्रमाणेनी आप व्यवस्था करो. मारा तरफथी पैसानो संकोच आपने जराय नहीं जणाय'. जैन साहित्यना उद्धार माटे आवी उत्कट आकांक्षा अने आवी उदार चित्तवृत्ति धरावनार दानी अने विनम्र पुरुष, में मारा जीवनमां बीजो कोई नथी जोयो. पोतानी हयाती दरम्यान तेमणे मारा हस्तक ग्रन्थमाळा खाते लगभग ७५००० (पोणो लाख) रुपिया खर्च कर्या हशे; परंतु ए १५ वर्षना गाळा दरम्यान तेमणे एकवार पण मने एम नथी पूछ्युं के कई रकम, कया ग्रन्थ माटे, क्यारे खर्च करवामां आवी छे; के कया ग्रन्थना संपादन माटे, कोने आपवामां आव्युं छे. ज्यारे ज्यारे हुं प्रेस इत्यादिना बीलो तेमनी उपर मोकलतो त्यारे त्यारे, तेओ ते मात्र जोईने ज ऑफिसमां ते रकम चुकववाना शेरा साथे मोकली देता. हुं तेमने कोई बीलनी विगत समजाववा इच्छतो, तो पण तेओ ते विषे उत्साह न्होता बतावता अने एनाथी विरुद्ध ग्रन्थमाळानी साइझ, टाईप, प्रींटींग, बाइंडींग, हेडींग आदिनी बाबतमां तेओ खूब सीणवटथी विचार करता रहेता अने ते अंगे विस्तारथी चर्चा पण करता. तेमनी आवी अपूर्व ज्ञाननिष्ठा अने ज्ञानभक्तिये ज मने तेमना स्नेहपाशमां बद्ध कर्यो अने तेथी हुं यत्किंचित् आ जातनी ज्ञानोपासना करवा समर्थ थयो.

उक्त रीते भवनने ग्रन्थमाळा समर्पित कर्या बाद, सिंघीजीनी उपर जणावेली उत्कट आकांक्षाने अनुलक्षीने मने प्रस्तुत कार्य माटे वधारे उत्साह थयो, अने जो के मारी शारीरिक स्थिति, ए कार्यना अविरत श्रमथी प्रतिदिन वधारे ने वधारे झडपथी क्षीण थती रही छे, छतां में एना कार्यने वधारे वेगवान् अने वधारे विस्तृत बनाववानी दृष्टिये केटलीक विशिष्ट योजना करवा मांडी, अने संपादनना कार्यमां वधारे सहायता मळे ते माटे केटलाक विद्वानोना नियमित सहयोगनी पण व्यवस्था करवा मांडी. अनेक नाना-मोटा ग्रन्थो एक साथे प्रेसमां छापवा आप्या अने बीजा तेवा अनेक नवा नवा ग्रन्थो छपावा माटे तैयार करवा मांड्या. जेटला ग्रन्थो अत्यार सुधीमां कुल प्रकट थया हता तेटला ज बीजा ग्रन्थो एक साथे प्रेसमां छपावा शरू थया अने तेथी पण बमणी संख्याना ग्रन्थो प्रेस कॉपी आदिना रूपमां तैयार थवा लाग्या.

ए पछी थोडा ज समय दरम्यान, एटले सप्टेंबर १९४३ मां, भवन माटे कलकत्ताना एक निवृत्त दक्षिणी प्रोफेसरनी म्होटी लाईब्रेरी खरीद करवा हुं त्यां गयो. सिंघीजी द्वारा ज ए प्रोफेसर साथे वाटाघाट करवामां आवी हती अने मारी प्रेरणाथी ए आखी लाईब्रेरी, जेनी किंमत रु. ५०००० (पचास हजार) जेटली मागवामां आवी हती, सिंघीजीए पोताना तरफथी ज भवनने भेट करवानी अतिमदनीय मनोवृत्ति दर्शावी हती. परंतु ते प्रोफेसर साथे ए लाईब्रेरी अंगेनो योग्य सोदो न थयो अने तेथी सिंघीजीए, कलकत्ताना सुप्रसिद्ध स्वर्गवासी जैन सद्गृहस्थ बाबू पूरणचंदजी नाहारनी म्होटी लाईब्रेरी लई लेवा विषे पोतानी सलाह आपी अने ते अंगे पोते ज योग्य रीते एनी व्यवस्था करवानुं माथे लीधुं.

कलकत्तामां अने आखाय बंगाळमां ए वर्ष दरम्यान अन्न-दुर्भिक्षनो भयंकर कराळ काळ वर्ती रह्यो हतो. सिंघीजीये पोताना वतन अजीमगंज, मुर्शिदाबाद तेम ज बीजां अनेक स्थळे गरीबोने मफत अने मध्यमवित्तोने अल्प मूल्यमां, प्रतिमास हजारो मण धान्य वितीर्ण करवानी म्होटी अने उदार व्यवस्था करी हती, जेना निमित्ते तेमणे ए वर्षमां लगभग त्रण-साडा त्रण लाख रुपिया खर्च खाते मांडी वाळ्या हता. बंगाळना वतनीयोमां अने जमीनदारोमां आवो म्होटो उदार आर्थिक भोग ए निमित्ते अन्य कोईये आप्यो होय तेम जाणवामां नथी आव्युं.

अक्टोबर-नवेंबर मासमां तेमनी तबियत बगडवा मांडी अने ते धीरे धीरे वधारे ने वधारे शिथिल थती गई. जान्युआरी १९४४ नां प्रारंभमां हुं तेमने मळवा फरी कलकत्ता गयो. ता. ६ ठी जान्युआरीना संध्या समये, तेमनी साथे बेसीने ३ कलाक सुधी ग्रन्थमाळा, लाईब्रेरी, जैन इतिहासना आलेखन आदि अंगेनी खूब उत्साहपूर्वक वातोचीतो करी

परंतु तेमने पोताना जीवननी अल्पतानो आभास जाणे थई रह्यो होय तेम, वचे वचे तेओ तेवा उद्गारो पण काढता रहेता हता. ५-७ दिवस रहीने हुं मुंबई आववा नीकळ्यो त्यारे छेल्ली मुलाकात वखते तेओ बहु ज भावभरेले हृदये मने विदाय आपीने बोल्या के–'कोण जाणे हवे आपणे फरी मळीशुं के नहिं!' हुं तेमना ए दुःखद वाक्यने बहु ज दबाएला हृदये सांभळतो अने उद्वेग पामतो, तेमनाथी सदाना माटे छूटो पड्यो. ते पछी तेमनी साथे मुलाकात थवानो प्रसंग ज न आव्यो. ५-६ महिना तेमनी तबियत सारी नरसी रह्या करी अने आखरे सन् १९४४ ना जुलाईनी ७ मी तारीखे तेओ पोताना विनश्वर देहने छोडी परलोकमां चाल्या गया. मारी साहित्योपासनानो महान् सहायक, मारी अल्पस्वल्प सेवानो महान् परिपोषक अने मारी कर्तव्यनिष्ठानो महान् प्रेरक, सहृदय सुपुरुष, आ असार संसारमां मने शून्य हृदय बनावी पोते महाशून्यमां विलीन थई गयो.

सिंघीजीनुं जो के आ रीते नाशवंत स्थूल शरीर संसारमांथी विलुप्त थयुं छे, परंतु तेमणे स्थापेली आ ग्रन्थमाळा द्वारा तेमनुं यशःशरीर, सैकडो वर्षो सुधी आ संसारमां विद्यमान रही तेमनी कीर्ति अने स्मृतिनी प्रशस्तिनो प्रभावक परिचय भावी प्रजाने सतत आप्या करशे.

*

सिंघीजीना सुपुत्रोनां सत्कार्यो

सिंघीजीना स्वर्गवासथी जैन साहित्य अने जैन संस्कृतिना महान् पोषक नररत्ननी जे म्होटी खोट पडी छे ते तो सहजभावे पूराय तेम नथी. परंतु मने ए जोईने हृदयमां ऊंची आशा अने आश्वासक आल्हाद थाय छे के तेमना सुपुत्रो–श्री राजेन्द्र सिंहजी, श्री नरेन्द्र सिंहजी अने श्री वीरेन्द्र सिंहजी पोताना पिताना सुयोग्य सन्तानो होई पितानी प्रतिष्ठा अने प्रवृत्तिना कार्यमां अनुरूप भाग भजवी रह्या छे अने पितानी भावना अने प्रवृत्तिने उदारभावे पोषी रह्या छे.

सिंघीजीना स्वर्गवास पछी ए बंधुओए पोताना पिताना दान-पुण्य निमित्त अजीमगंज विगेरे स्थानोमां लगभग ५०-६० हजार रूपिया खर्च कर्या हता. ते पछी थोडा ज समयमां, सिंघीजीना वृद्धमातानो पण स्वर्गवास थई गयो अने तेथी पोताना ए परम पूजनीया दादीमाना पुण्यार्थे पण ए बंधुओए ७०-७५ हजार रूपियानो व्यय कर्यो. 'सिंघी जैन ग्रन्थमाळा' नो सघळो भार पण ए सिंघी बंधुओए, पिताजीए निर्धारेल विचार प्रमाणे, पूर्ण उत्साहथी उपाडी लीधो छे, अने ते उपरान्त कलकत्ताना 'इन्डीयन रीसर्च इन्स्टीट्यूट'ने बंगालीमां जैन साहित्य प्रकट करवा माटे सिंघीजीना स्मारकरूपे ५००० रूपियानी प्रारंभिक मदद आपी छे.

सिंघीजीना ज्येष्ठ चिरंजीव बाबू श्री राजेन्द्र सिंहजीए, मारी इच्छा अने प्रेरणाना प्रेमने वश थई, पोताना पुण्यश्लोक पितानी महान् इच्छाने पूर्ण करवा माटे, ५० हजार रूपियानी उदार रकम भारतीय विद्याभवनने दान करी, अने तेना वडे कलकत्तानी बाबू नाहार लाईब्रेरी खरीद करीने भवनने एक अमूल्य साहित्यिक निधिरूपे भेट करी भवननी ए भव्य लाईब्रेरी 'बाबू श्री बहादुर सिंहजी सिंघी लाईब्रेरी' ना नामे सदा ओळखाशे अने सिंघीजीना पुण्यार्थे ए एक म्होटी ज्ञानपरब बनशे. बाबू श्री नरेन्द्र सिंहजीए, बंगालनी सराक जातिना सामाजिक अने धार्मिक उत्थान निमित्ते पोताना पिताए जे प्रवृत्ति चालु करी हती, तेने आगळथी चालु राखी छे अने तेना संचालननो भार उत्साहपूर्वक पोते उपाडी लीधो छे. सन १९४४ नवेंबर मासमां कलकत्ताना दिगंबर समाज तरफथी उजवाएला 'वीरशासन जयन्ती महोत्सव'ना प्रसंग तेना फाळामां एमणे ५००० रूपिया आप्या हता तेम ज कलकत्तामां जैन श्वेतांबर समुदाय तरफथी बंधवा धारेला "जैन भवन" माटे ३१००० रूपिया दान करी पोतानी उदारतानी शुभ शरुआत करी छे. भविष्यमां 'सिंघी जैन ग्रन्थमाळा' नो सर्व आर्थिक भार आ त्रणे बंधुओए उत्साह पूर्वक स्वीकारी लेवानी पोतानी प्रशंसनीय मनोभावना प्रकट करीने, पोताना पिताना ए परम पुनीत यशोमन्दिरने उत्तरोत्तर उन्नत स्वरूप आपवानो शुभ संकल्प कर्यो छे. तथास्तु

सिंघी जैन शास्त्र शिक्षापीठ
भारतीय विद्या भवन, मुंबई

–जिनविजय मुनि

* *
*

भद्रबाहुसंहिता–किंचित् प्रास्ताविक

*

सिंघी जैन ग्रन्थमालाना २६ मा मणि तरीके भद्रबाहुसंहिताना नामथी प्रसिद्धि पामता प्रस्तुत ग्रन्थना कर्तृत्व–प्राचीनत्व–मौलिकत्व आदि विषयो परत्वे जे केटलीक बाबतो खास जाणवा जेवी छे तेनो टूंक सार अहिं आपवामां आवे छे.

भद्रबाहु सूरि अने तेमनी रचेली संहिता विषेनी किंवदन्ती

श्रमणभगवान् श्रीमहावीरना निर्वाण बाद, लगभग दोढ सो वर्ष पछी, भद्रबाहु नामना एक प्रसिद्ध आचार्य थया जेमने जैन संप्रदायना श्वेताम्बर अने दिगम्बर बन्ने पक्षो समानभावे प्रमाणभूत आचार्य माने छे. ए भद्रबाहुसूरिना चरित्रविषयमां बन्ने संप्रदायवाळाओए अनेक प्रकारनी किंवदन्तीस्वरूप कथाओ लखी छे. जो के दिगम्बर संप्रदायना प्राचीन साहित्यमां भद्रबाहु विषेना उल्लेखो नहिं जेवा ज मळे छे, परंतु श्वेताम्बर साहित्यमां एमना विषेना अनेक उल्लेखो केटलाय जूना ग्रन्थोमां पण मळी आवे छे अने ते विविध रूपे छे. एमां सौथी प्राचीन उल्लेख ते कल्पसूत्रनी स्थविरावलिनो कही शकाय, जेनी रचना वि. सं. ५१० ना अरसामां देवर्द्धिगणि क्षमाश्रमण द्वारा थएली मनाय छे. ते पछी, ७ मा ८ मा सैकामां रचाएला निर्युक्ति, भाष्यो अने चूर्णिग्रन्थो जेवा आगमोना प्राचीन व्याख्याग्रंथोमां, एमना संबन्धना केटलाक सविशेष उल्लेखो मळी आवे छे. त्यारबाद विक्रमना १२ मा सैकामां थएला भद्रेश्वरसूरिए 'कहावलि' नामना प्राकृत महापुरुषचरितमां तेम ज हेमचन्द्रसूरिए पोताना 'त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित'ना 'परिशिष्टपर्व' तरीके रचेला 'स्थविरावलिचरित' मां एमना चरित्र अंगे आपेली वधारे विस्तृत हकीकत मळी आवे छे. ते पछीना तो अनेक ग्रन्थकारोए अनेक ग्रन्थोमां आलेखेली एमना विषेनी विविध कथाओ उपलब्ध थाय छे. काळक्रमनी दृष्टिए एमांना बे ग्रन्थोनो अहिं खास उल्लेख करवो उपयोगी जणाय छे, के जेमांथी प्रस्तुत ग्रन्थ साथे संबन्ध धरावती काईक हकीकत ज्ञात थाय छे. तेमां एक छे मेरुतुङ्गाचार्यप्रणीत 'प्रबन्धचिन्तामणि' अने बीजो ग्रन्थ छे राजशेखरसूरिकृत 'प्रबन्धकोष.' प्रबन्धचिन्तामणिना ५ मा प्रकाशमां, एक 'वराहमिहिर' प्रबन्ध आपेलो छे जेमां 'वाराहीसंहिता' नामक सुप्रसिद्ध ज्योतिषशास्त्र विषयक ग्रन्थना कर्ता वराहमिहिर विषेनी किंवदन्ती स्वरूपनी कांईक कथा कहेवामां आवी छे. एमां एम कहेवामां आव्युं छे के ए वराहमिहिर ते सुप्रसिद्ध प्राचीन जैनाचार्य भद्रबाहुनो म्होटो भाई थतो हतो. वराहमिहिर ज्योतिःशास्त्रनो म्होटो विद्वान् हतो अने लोकोमां तेनी घणी म्होटी प्रतिष्ठा हती. परंतु भद्रबाहु जैन मुनि होई तेमनुं ज्ञान तेना करतां पण बहु विशाळ अने बहु निर्मळ हतुं अने तेथी वराहमिहिरने तेमनी अदेखाई थई आववाथी, ते पोताना भाई तेम ज तेमना अनुयायी जैन वर्ग प्रत्ये पाछळथी रोषभाव धारण करतो थयो हतो. तेथी मरीने छेवटे ते व्यंतर योनिमां देव थयो अने जैन वर्गने उपसर्गात्मक उपद्रव करवा लाग्यो. तेना निवारण माटे भद्रबाहुए एक स्तोत्रनी रचना करीने पोताना अनुयायियोने आपी अने तेनो सदा पाठ करता रहेवा जणाव्युं जेथी तेनो उपद्रव शान्त थई जाय. ए स्तोत्र 'उवसग्गहर' नामथी आजे पण जैन समाजमां सुप्रसिद्ध छे. इत्यादि. *

प्रबन्धकोषमां पण एनी ए ज हकीकत छे परंतु ते जरा वधारे सजावीने रची छे. एमां जणाव्युं छे के भद्रबाहु अने वराहमिहिर बन्ने भाईओए यशोभद्रसूरि पासे जैन मुनिव्रतनी दीक्षा लीधी हती. भद्रबाहु चतुर्दशपूर्व ज्ञानधारक थया अने तेमणे दशवैकालिक आदि १० निर्युक्ति ग्रन्थोनी रचना करी, तेम ज 'भाद्रबाहवी' नामना संहिता ग्रन्थनी रचना करी. वराहमिहिर पोताना उद्धत व्यवहारना कारणे आचार्यनो अप्रीतिपात्र थयो अने तेथी रोषे भराईने तेणे जैन दीक्षानो त्याग कर्यो अने फरी पाछो ब्राह्मण थई गयो. ते पछी तेणे 'वाराहीसंहिता' नामनो पोतानो स्वतंत्र ग्रन्थ बनाव्यो अने तेनी द्वारा ते लोकोमां ख्याति मेळवतो थयो. इत्यादि. †

ज्यां सुधी म्हारा जाणवामां आव्युं छे, भद्रबाहु सूरिए 'भद्रबाहुसंहिता' नामना ग्रन्थनी रचना कर्यानो सौथी प्रथम उल्लेख प्रबन्धकोषकारनो छे अने भद्रबाहु अने वराहमिहिर बन्ने बन्धुओ हता तेनो सौथी जूनो उल्लेख प्रबन्धचिन्तामणिनो छे. ए पछीना ग्रन्थकारोए आ हकीकतनो ज वारंवार उल्लेख करेलो छे. एनी पहेलाना कोई ग्रन्थमां भद्रबाहु अने वराहमिहिर बन्ने भाई हता तेम ज भद्रबाहुए 'भाद्रबाहवी संहिता' बनावी हती, तेनो कशो निर्देश नथी मळतो.

---

* जुओ, सिंघी जैन ग्रन्थमालामां प्रकाशित प्रबन्धचिन्तामणि मूल, पृ. ११९. तथा, हिन्दी भाषान्तर पृ॰ १४६.

† जुओ, सिंघी जैन ग्रन्थमालामां प्रकाशित, प्रबन्धकोष, पृ. २–४

आ उपरथी मात्र एटली वस्तु सिद्ध थाय छे के 'प्रबन्धकोष' ना कर्त्ताना समयमां, एटले के वि. सं. १४०५ मां, भद्रबाहुना रचेला 'भद्रबाहुसंहिता' नामना ग्रन्थनी प्रसिद्धि थएली हती.

प्रस्तुत ग्रन्थनी उपलब्धि अने प्रसिद्धि

वि. सं. १९५९ मां, मुंबईना प्रसिद्ध जैन ग्रन्थप्रकाशक शा. भीमसिंह माणिकने त्यांथी 'भद्रबाहुसंहिता' नामना ज्योतिषना ग्रन्थनुं, पण्डित श्रावक हीरालाल हंसराजनुं करेलुं, गुजराती भाषान्तर प्रकट थयुं. तेनी प्रस्तावनामां एम लखवामां आव्युं हतुं के "आ भद्रबाहु संहिता ग्रंथ जैनना ज्योतिष विषयमां आद्य ग्रन्थ छे. तेना रचनार श्री भद्रबाहुस्वामी चौदपूर्वधर श्रुतकेवली हता. तेमनां वचनो जैनमां आप्तवचनो गणाय छे." इत्यादि. आ भाषान्तर करनार विद्वाने मेळवेल ते मूळ संस्कृत ग्रन्थ केटलो म्होटो तेम ज केटलो जूनो हतो; ए विगेरेनी कशी माहिती तेमां आपेली नथी. ते पछी घणां वर्षो बाद, जामनगरथी ए ज पण्डितना प्रकाशन कार्यालय तरफथी ते ग्रन्थनी मूळ नकल छपावी प्रकट करवामां आवी हती, परंतु ते एटली बधी अव्यवस्थित अने अपभ्रष्ट रूपमां हती के जेथी ए ग्रन्थनी संकलना के स्वरूपनी उपलब्धिनी दृष्टिए तेनो कशो ज उपयोग थाय तेम नथी.

ए दरम्यान, दिगम्बर समाजना एक सुप्रसिद्ध पण्डित गोपालदासजीए 'जैनमित्र' नामना पत्रमां 'भद्रबाहुसंहिता' नामना ग्रन्थमांथी 'दायभाग' नामना एक प्रकरणना केटलांक उद्धरणो प्रकट कर्यां. ए उद्धरणोमां जैन शैलीथी तद्दन विलक्षण लागता केटलाक विचारो जोईने, सुप्रसिद्ध ग्रन्थपरीक्षक अने विवेचक दिगम्बर विद्वान् पण्डित श्री जुगल किशोरजी मुख्तारने, ए ग्रन्थने मूळ रूपमां जोवानी अने अवलोकवानी उत्कट इच्छा थई. तेथी तेमणे ए ग्रन्थनी मूळ नकल मेळववा खूब ज प्रयास कर्यो. केटलीक मुश्केलियो पछी तेमने ए ग्रन्थनी एक नकल मळी आवी अने तेना आधारे तेमणे ए ग्रन्थनुं, पोतानी सूक्ष्म परीक्षक दृष्टिए, सविशेष अवलोकन कर्युं. परिणामे तेमने जणायुं के जे ग्रन्थनी नकल तेमने मळी छे ते आखो ग्रन्थ बनावटी अने विक्रमना सत्तरमा सैकामां थएल कोई धर्मभूषण भट्टारक नामना दिगम्बर जैनगुरुना क्षुल्लक प्रयत्ननी कृतिरूपे छे. पण्डित श्री जुगल किशोरजी मुख्तारे, ए उपर विस्तृत परीक्षात्मक २-३ म्होटा निबन्धो ज लखी काढ्या हता जे मुंबईना सुप्रसिद्ध ग्रन्थप्रकाशक अने इतिहासविज्ञ विद्वान् पं. श्री नाथूरामजी प्रेमीद्वारा संपादित 'जैनहितैषी' पत्रमां क्रमथी प्रकट थया हता अने पछीथी स्वतंत्र पुस्तिकारूपे पण प्रसिद्ध करवामां आव्या हता. पण्डित जुगल किशोरजीए, ए ग्रन्थनी जूनी प्रतो आदिना विषयमां म्हने पण पत्र लखीने पूछाव्युं हतुं. परंतु ते वखते म्हारा जोवामां एवी कोई प्रति आवी न हती अने तेथी में श्वेताम्बर भंडारोमां तेनी अनुपलब्धि लखी जणावी हती. ए उपरथी पं. जुगल किशोरजी एवा निर्णय उपर आव्या हता के ए ग्रन्थ जेम दिगम्बर संप्रदायमां खास प्रसिद्ध नथी तेम श्वेताम्बर संप्रदायमां पण अधिक प्रचलित नथी. तेमणे ए बाबते मारा उक्त पत्रनी केटलीक पंक्तिओनो उतारो पण पोताना प्रबन्धमां आ प्रमाणे आप्यो छेः—"इसी लिये श्रीयुत मुनि जिनविजयजी अपने पत्रमें लिखते हैं कि—'पाटनके किसी नये या पुराने भण्डारमें भद्रबाहु—संहिताकी प्रति नहीं है। गुजरातके या मारवाडके अन्य किसी प्रसिद्ध भण्डारमें भी इसकी प्रति नहीं है। श्वेताम्बरोंके भद्रबाहुचरितोंमें उनके संहिता बनानेका उल्लेख मिलता है; परंतु पुस्तक अभीतक नहीं देखी गई।'" (ग्रन्थपरीक्षा, पृ. १५) पं. जुगल किशोरजीने भद्रबाहुसंहितानी जे नकल मळी हती अने जेनी तेमणे विस्तृत परीक्षात्मक समालोचना करी छे ते ग्रन्थ, प्रस्तुत ग्रन्थनी सरखामणीमां परिमाणमां घणो म्होटो छे. ए ग्रन्थ 'पूर्व' 'मध्यम' अने 'उत्तर' एम ३ खंडोमां व्हेंचाएलो छे अने त्रणे खंडोमां मळीने लगभग ७ हजार जेटली एनी श्लोकसंख्या छे. एना 'पूर्व' अने 'उत्तर' खंडमां ज्योतिषना विषय करतां केटलाक तद्दन जुदा ज विषयोनुं वर्णन करवामां आवेलुं छे अने आखा य ग्रन्थनी संकलना बहु ज अव्यवस्थित रूपमां थएली छे. एना 'मध्य' खंडमां अत्र मुद्रित समग्र ग्रंथनो समावेश करी लेवामां आव्यो छे अने ते उपरांत बीजा पण केटलाक बहारना विषयो एमां आपेला छे. एना 'पूर्व' खंडमां केटलाक एवा श्लोको मळे छे जे 'ताजिकनीलकंठी' अने 'मुहूर्तचिन्तामणि' नामना प्रसिद्ध ज्योतिष ग्रन्थोमांथी लीधेला छे. ए ग्रन्थोनो रचनासमय विक्रमना सत्तरमा सैकानो पूर्वार्द्ध होवाथी पं. जुगल किशोरजी ए निर्णय उपर आव्या हता के 'आ संहिता विक्रम संवत् १६४० ना पछी बनेली छे.' तेम ज ए ग्रन्थनी मूळ नकल जे 'झालरा पाटण' ना दिगम्बर जैन भंडारमां छे तेना अन्ते लखेला पुष्पिकारूप उल्लेख उपरथी तेमणे एनी रचना के संकलनानो निश्चित समय पण सिद्ध कर्यो छे अने ते वि. सं. १६५७ थी १६६५ नी वचेनो छे. (—जुओ, उक्त परीक्षा ग्रन्थ, पृ. २९).

पं॰ जुगल किशोरजीनी लखेली 'भद्रबाहु संहिता' नी परीक्षा वांची म्हारी पण एवी धारणा बंधाई हती के ए ग्रन्थ तद्दन बनावटी होई कशा पण मूल्य वगरनो—निरुपयोगी छे, अने तेथी म्हने एना विषयमां कशी विशेष जिज्ञासा उत्पन्न न थई. ई. स. १९३१ मां हुं ज्यारे 'सिंघी जैन ग्रन्थमाला' ना कामना अंगे पाटण गयो त्यारे, म्हने वाडीपार्श्वनाथना मंदिर पुरातन

ग्रन्थभंडारमां ए ग्रन्थनी एक खंडित (अपूर्ण) परंतु सुन्दर प्रति म्हारा जोवामां आवी जे निश्चित रूपे पंदरमा सैकामां – एटले के पाटणना ए भंडारना संस्थापक खरतर गच्छीय जिनभद्र सूरिना समयमां – लखाएली म्हने जणाई. ए प्रति जोईने म्हने ए ग्रन्थनी संपूर्ण प्रति मेळववानी उत्कंठा थई. कारण के एक तो ए ग्रन्थनुं स्वरूप, पं. जुगल किशोरजी-ए जेनी परीक्षा करेली ते ग्रन्थ करतां, तद्दन जूदुं ज जणायुं; अने बीजुं, ए प्रति जुगल किशोरजीने मळेली प्रति करतां ओछामां ओछी लगभग २०० वर्ष जेटली जूनी देखाई. एटले तेथी एनी विशेष प्राचीनतानी पण म्हने कल्पना थई. ए प्रतिनुं विशेष अवलोकन करतां म्हने एम पण जणायुं के ए प्रति तो पछी एथी य कोईक वधारे जूनी ताडपत्रनी प्रतिनी प्रतिलिपि रूपे छे. एटले मूळ ग्रन्थकृतिनी एथी पण विशेष प्राचीन होवानी म्हारी खातरी थई. तेथी म्हें एनी अन्य कोई तेवी संपूर्ण प्रति मेळववानो प्रयत्न आरंभ्यो.

तपास करतां पूनाना राजकीय ग्रन्थसंग्रहमांथी, (जे भांडारकर ओरिएन्टल रीसर्च इन्स्टीट्यूटमां सुरक्षित छे) एनी एवी ज एक बीजी जूनी प्रति मळी आवी जे संपूर्ण हती. पूनावाळी प्रति वि. सं. १५०४ मां लखाएली छे अने ते पण पाटणवाळी प्रतिनी जेम कोईक ताडपत्रनी जूनी प्रतिनी प्रतिलिपिरूपे छे. एटले म्हने एटली खातरी तो सत्य थई के ए ग्रन्थनो जेटलो भाग ए बंने प्रतिओमां लखेलो मळे छे तेटलो तो जरूर प्राचीन छे. अने 'प्रबन्धकोष'मां जे भद्रबाहुनी रचेली 'भाद्रबाहवीसंहिता' नो उल्लेख करवामां आव्यो छे ते घणुं करीने आ ज कृतिने उद्देशीने होवो जोईए.

ग्रन्थना नाम, विषय, स्वरूप अने तेना कर्ता आदिना उल्लेखो तेम ज श्रुतिपरंपरा आदिने लगता केटलाक चर्चास्पद प्रश्नोने लक्ष्यमां लईने, म्हें आ ग्रन्थने 'सिंघी जैन ग्रन्थमाला'मां प्रकट करवानो विचार कर्यो अने एनुं संपादन कार्य म्हारा विद्वान् शिष्य अने सहकारी प्राध्यापक डॉ. गोपाणीने सुप्रत कर्युं. भाई श्री गोपाणीनुं ज्योतिष तेम वैद्यक शास्त्रोना विषयनुं वाचन, अध्ययन अने मनन घणुं ज विशाळ अने गंभीर प्रकारनुं होई, एमणे ए ग्रन्थनुं संशोधन अने संपादन करवा माटे खूब ज परिश्रम उठाव्यो छे, अने एमना ए प्रयासना सुफळ रूपे ज आजे विद्वानोना कर कमलमां 'सिंघी जैन ग्रन्थमाला' ना एक नूतनविषयक मणि तरीके आ ग्रन्थ उपस्थित थाय छे. डॉ. गोपाणीए प्रस्तुत ग्रन्थना विषयना जाणवा लायक घणीक बाबतोनी उपयुक्त चर्चा, पोतानी प्रस्तावनामां करी छे; तेम ज ग्रन्थनो सार आपी 'वाराही संहिता' साथेनी तेनी योग्य तुलना पण सरस रीते करी बतावी छे. श्रीयुत गोपाणीए प्रस्तुत कृतिना कर्तृत्व आदि विषे जे विचारो प्रदर्शित कर्या छे ते उपरथी वाचकोने तेनी पण केटलीक कल्पना थई शकशे.

प्रस्तुत ग्रन्थनी प्राचीनता विषेनी केटलीक विचारणा

अध्यापक गोपाणीए प्रस्तुत कृतिनी रचना विषे एवो जे उल्लेख करेलो छे के 'विक्रमीय पंदरमी सदी पछी कोई साधारण बुद्धिसंपत्ति धरावनार माणसे एने रची काढी–' इत्यादि, ते विषे म्हारो अभिप्राय जरा जुदो छे. हुं एने पंदरमी सदीनी पछीनी रचना नथी समजतो. ओछामां ओछी १२ मी सदी जेटली जूनी तो ए कृति छे ज, एवो म्हारो लाचार अभिमत थाय छे. म्हारा अनुमाननो आधार ए प्रमाणे छे–पाटणना वाडीपार्श्वनाथ भण्डारमांथी जे प्रति म्हने मळी छे ते जिनभद्रसूरिना समयमां – एटले के वि. सं. १४७५-८५ ना अरसामां – लखाएली छे, एम हुं मानुं छुं. कारण के ए प्रतिना आकार प्रकार, लखाण, पत्रांक आदि बधा संकेतो जिनभद्रसूरिए लखावेला सेंकडो ग्रंथोने मळता आवे ते ज स्वरूपना छे. जेम म्हें 'विज्ञप्ति त्रिवेणि'नी म्हारी प्रस्तावनामां जणाव्युं छे तेम जिनभद्रसूरिए खंभात, पाटण, जेसलमेर आदि स्थानोमां म्होटा ग्रन्थभण्डारो स्थापन कर्या हता अने तेमां, तेमणे नष्ट थतां जूनां एवां सेंकडो ताडपत्रीय पुस्तकोनी प्रतिलिपिओ कागळ उपर उतरावी उतरावीने नूतन पुस्तकोनो संग्रह कर्यो हतो. ए भंडारमांथी मळेली भद्रबाहुसंहितानी उक्त प्रति पण ज रीते कोई प्राचीन ताडपत्रनी प्रतिलिपि रूपे उतारेली छे. कारण के ए प्रतिमां ठेकठेकाणे एवी केटलीय पंक्तिओ दृष्टिगोचर थाय छे जेमां लहियाए पोताने मळेली आदर्श प्रतिमां, उपलब्ध थता खंडित के त्रुटित शब्दो अने वाक्यो माटे, पाछळथी कोई तेनी पूर्ति करी शके ते सारु, ············ आ जातनी अक्षरविहीन मात्र शिरोरेखाओ दोरी मुकेली छे. एनो अर्थ ए छे के ए प्रतिना लहियाने जे ताडपत्रीय प्रति मळी हती ते विशेष जीर्ण थएली होवी जोईए अने तेमां ते ते स्थळना लखाणना अक्षरो, ताडपत्रोनी किनारो खरी पडवाथी, जता रहेला के भुंसाई गएला होवा जोईए. ए उपरथी एवुं अनुमान सहेजे करी शकाय के ते जूनी ताडपत्रीय प्रति पण ठीकठीक जीर्ण अवस्थाए पहोंची गएली होवी जोईए. आ रीते जिनभद्रसूरिना समयमां जो ए प्रति ३००–४०० वर्षो जेटली जूनी होय–अने ते होवानो विशेष संभव छे ज–तो सहेजे ते मूळ प्रति विक्रमना ११ मा १२ मा सैका जेटली जूनी होई शके. पाटण अने जेसलमेरना जूना भंडारोमां आवी जातनी जीर्ण–शीर्ण थएली ताडपत्रीय प्रतियो तेम ज तेमना उपरथी उतारवामां आवेली कागळनी सेंकडो प्रतियो म्हारा जोवामां आवी छे. तेवी ज रीते पूनावाळी प्रति पण (जेनी प्रतिलिपि वि. सं. १५०४ मां थएली छे), तेवी ज कोईक अन्य प्राचीन ताडपत्रीय प्रति उपरथी उतारवामां आवेली छे. कारण के तेमां पण ठेकठेकाणे आवी ज जातनी अक्षरविहीन शिरोरेखाओ आलेखेली दृष्टिगोचर थाय छे. ए बन्ने प्रतियोना अवलोकनथी ए वात स्पष्ट जणाय छे के एमनी मूलाधारभूत आदर्श प्रतियो ठीकठीक जूनी

थएली हती वळी ए बधे प्रतियोमां जे दगलाबन्द पाठभेदो दृष्टिगोचर थाय छे ते पण ए वस्तु सूचवे छे के जूना समयमां ए ग्रन्थनां घणां प्रत्यन्तरो थयां होवां जोईये अने ते प्रत्यन्तरोनी पूर्व परंपरा, मूळ ग्रन्थनी रचनाने विशेष प्राचीन समयमां थएली सूचित करनारी होवी जोईए. आ उपरथी हुं ए अनुमान उपर आवुं छुं के प्रस्तुत ग्रन्थ ११ मा १२ मा सैका करतां तो अर्वाचीन नथी ज एनी प्रतियोमां मळता बहुविध पाठभेदो अने अपभ्रष्ट पाठो पण ए ग्रन्थनी सविशेष प्राचीनताना ज द्योतक होई शके.

ग्रन्थनो कर्ता कोण ?

आ ग्रन्थनी रचना कोणे अने क्यारे करी ए विषेनु कशुं पण अनुमान करवानुं कोई ज्ञापक प्रमाण दृष्टिगोचर नथी थतु. ग्रन्थनी वर्णनशैली उपरथी एटलुं स्पष्ट जणाय छे के एनो रचयिता कहो के संकलन कर्ता कहो, कोई दिगम्बर सम्प्रदायानुयायी जैन विद्वान छे भद्रबाहु आचार्यना नामथी प्रसिद्ध के ज्ञात थएली कोई कृतिना आधारे, तेणे प्रस्तुत ग्रन्थनी संयोजना करी छे वळी प्रस्तुत ग्रन्थना उल्लेखोथी ए पण स्पष्ट जणाय छे के एना कर्ता स्वयं कोई भद्रबाहु नथी, परंतु भद्रबाहुना उपदिष्ट के लिखित एवा कोई निमित्तशास्त्रना आधारे अन्य कर्ताद्वारा एनी संकलना करवामां आवेली छे, अने तेथी एनुं नाम 'भाद्रबाहुक निमित्त ग्रन्थ' आवुं राखवामां आवेलुं छे.

भद्रबाहु नामना एक अन्य आचार्य पूर्वे थई गएला छे जे निमित्तशास्त्रना विशिष्ट ज्ञाता होई 'नैमित्तिक' तरीके प्रसिद्धि पाम्या हता तेमना विषेना केटलाक उल्लेखो ७ मा ८ मा सैका जेटला प्राचीन जैन ग्रन्थोमां मळी आवे छे विद्वद्वर्य मुनिवर श्रीपुण्यविजयजीए 'छेदसूत्रकार अने निर्युक्तिकार' ए नामना पोताना मौलिक अने प्रमाणभूत निबन्धमां जणाव्युं छे के–कल्प व्यवहार निशीथादि मूळ सूत्रोना कर्ता तथा आवश्यकनिर्युक्ति आदि अन्यान्य निर्युक्तिग्रन्थोना कर्ता भिन्न भिन्न आचार्यो छे–अर्थात् कल्प व्यवहारादि छेदसूत्रोना कर्ता जे चतुर्दशपूर्वज्ञानधारी भद्रबाहु छे, ते अन्य छे, अने आवश्यक सूत्रादिनी निर्युक्तियोना रचयिता जे भद्रबाहु छे ते पण अन्य छे आ पाछला भद्रबाहु ज निमित्तज्ञ भद्रबाहु छे अने ते ५ मा ६ ठा सैका करतां जूना नथी तेमणे ज 'उवसग्गहर' स्तोत्र तथा 'भद्रबाहुसंहिता' नी मूळ रचना करेली होवी जोईए, तेम ज ते ज वराहमिहिरना पण भ्राता होवा जोईए इत्यादि।

कोई भद्रबाहु नामना जैन आचार्य अने सुप्रसिद्ध ब्राह्मण विद्वान् वराहमिहिर वच्चे सहोदरपणानो सम्बन्ध हतो के केम ते विषे आपण कशो आधार नहिं आपी शकिये, अने तेमना समसामयिकत्व विषे पण विशिष्ट प्रकारना प्रमाणाभावे, आपणे कशो निर्णय नहिं करी शकिये, परंतु भद्रबाहु नामना एक जैन पूर्वाचार्य निमित्तशास्त्रना विशिष्ट ज्ञाता होवानी विख्याति घाणा पूर्वे थई गया छे, एटली हकीकत तो उक्त मुनिवर श्रीपुण्यविजयजीना निबन्ध उपरथी निश्चित रूपे मानी शकाय तेम छे

ए भद्रबाहु आचार्य, जेम आवश्यकादि निर्युक्ति ग्रन्थोनी रचना करी छे, तेम निमित्तशास्त्रविषयक कोई ग्रन्थनी पण पद्यरूपे के गद्यरूपे, प्राकृतमां रचना करी होय ए सर्वथा संभव छे ‡ निमित्तशास्त्र साथे संबन्ध धरावनारा 'अंगविद्या प्रकीर्ण' आदि पूर्वाचार्योना रचेला बीजा पण जैन ग्रन्थो उपलब्ध थाय छे निमित्तशास्त्र विषेनुं तेवुं विशेष ज्ञान मेळववानी परिपाटी जैनाचार्योमां घणा प्राचीन समयथी चाली आवे छे, अने एवा विशिष्ट निमित्तज्ञानना प्रभावथी जैनाचार्योए पोताना धर्म अने सम्प्रदायनो सविशेष प्रभाव वधार्यो होवाना सैंकडो उल्लेखो पण जैन ग्रन्थोमां मळी आवे एथी निमित्तशास्त्रज्ञ भद्रबाहु आचार्य आवो निमित्तविषयक कोई ग्रन्थ बनाव्यो होय तो ते सर्वथा संभवित छे. पाछळथी काळदोषने लईने ए ग्रन्थ नष्ट-भ्रष्ट थवाथी के पछी बीजी रीते विशेष दुर्बोध्य जेवो जणावाथी तेना उद्धाररूपे कोई विद्वाने प्रस्तुत ग्रन्थनी रचना करेली होवानी संभावनानी मान्यताने योग्य कारणो आपी शकाय प्रस्तुत ग्रन्थमां ज्यां त्यां जे केटलीक असंबद्ध स्वरूपनी संकलना तेम ज छन्दोभ्रष्ट आदि वाळी स्खलित रचना दृष्टिगोचर थाय तेनुं पण एक ए कारण होई शके के मूळ कृति प्राकृत भाषामां होय अने तेना आधारे आ संस्कृत रूपान्तर करवामां आव्युं होय एम थवाथी व्याकरण अने छन्दोभ्रष्टताना केटलाक दोषो एमां स्वाभाविक रूपे ज उतरी आव्या होय केम के ग्रन्थ आखो पारिभाषिक शब्दोथी भरेलो छे एमां एकना बदले बीजा प्रतिशब्दनो उपयोग करवा माटे अवकाश न होय ए तो स्पष्ट छे ज्योतिष अने वैद्यक विषयना पारिभाषात्मक ग्रन्थोमां आवुं भाषाशैथिल्य अने गुम्फनशैथिल्य बहु सामान्य गणाय छे, ए पण विद्वानोने सुविदित ज छे

प्राचीन ग्रन्थोमां मळती आवी पाठभ्रष्टतानुं एक विशेष कारण लहियाओनी लिपिविषयक अज्ञानता पण खास होय छे. भाषा अने विषयने जरा य न समजनार लहियो ज्यारे कोई जूनी प्रतिनो उतारो करवा बेसे छे अने तेने जो आधारभूत प्रतिनी लिपि सहेज पण अपरिचित के असामान्य जणाय छे, त्यारे ते पोतानी नकलमां अक्षरो संबंधी अनेक प्रकारनी विचित्र भूलो कर्या करे पुस्तकोनी प्रतिलिपि करनारा लहियाओने आजना अभण कंपोझिटरो जेवा समजवा जोईए जेम

† महावीर जैन विद्यालय, मुंबई तरफथी प्रकट थएल रजतमहोत्सव' नामना पुस्तकमां प्रकाशित

‡ मेघविजय उपाध्याये पोताना 'वर्षप्रबोध' अपरनाम 'मेघमहोदय' मां भद्रबाहुना नामथी केटलीक प्राकृत गाथाओ उद्धृत करेली छे जे कदाचित् ए मूळग्रन्थमांथी ज परंपराद्वारा उद्धृत थती चाली आवी होय

श्रमण कंपोजिटरने लेखकनी लखेली कॉपीमां जे अक्षर जेवो समजाय ते मारे तेना ज अक्षरनुं बीबुं ते गोठवे छे. 'सायण' शब्दमां लखेलो 'य' जो तेने 'प' जेवो लागे तो ते 'य' ना बदले 'प' मूकी 'सायण' नुं 'सापण' रूपे कंपोज करशे. ते ज रीत श्रमण लहियाओनी पण समजवी जोईए. उदाहरण तरीके, प्रस्तुत ग्रन्थनी पाटण अने पूना वाळी जे बन्ने प्रतियोनो निर्देश उपर करवामां आव्यो छे, तेना लहियाओना लखाणने ज जो ए दृष्टिए आपणे जोईए तो तेनी दरेक पंक्ति भारी जातनी भूलोथी भरेली देखाशे. लहियाओना अक्षरो एटला बधा सुन्दर लागे छे के प्रथम दृष्टिए आपणने ए उत्कृष्ट स्वरूपनी आदर्श नकलो जेवी जणाय छे, परंतु ज्यारे एने शुद्धाशुद्धतानी दृष्टिए जोवा मांडिए छे तो ते भ्रान्तिनी प्रतिमूर्तियो जेवी ज लागे छे. उदाहरण तरीके, पूनावाळी प्रतिमां प्रथमाध्यायनो समाप्तिसूचक पुष्पिका लेख ज्यारे–

"इति निर्ग्रंथे भद्रबाहुके निमित्ते अंगसंचयो नाम प्रथमोध्यायः ॥ छ ॥"

आवी रीते शुद्ध भाषामां लखेलो [illegible], त्यारे ए ज पुष्पिकानी पंक्ति पाटणवाळी वधारे प्राचीन अने वधारे सुवाच्य अक्षरोमां लखेली प्रतिमां, नीचे बताव्या प्रमाणे, भ्रष्टस्वरूपमां लखेली छे–

"इति निर्ग्रंथन (?) भद्रबाहुके निमित्तोंग (?) समुयो (?) नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ छ ॥"

आ नानकडी पंक्तिमां लहियाए ३ भूलो करी छे. 'नैर्ग्रंथे' ना बदले 'निर्ग्रंथन', 'निमित्ते अंग' ना बदले 'निमित्तोंग', 'संचयो' ना बदले 'समुयो'.

आ भूलो लहियाने जूनी लिपिनुं वळण बराबर न समजावाथी थवा पामी छे. आवी रीते अपठित लिपिकारोना हाथे आ ग्रंथमां घणा पाठो भ्रष्ट रूप पामेला छे अने तेथी पण ग्रंथनी संकलनामां घणी ज लिपिकल्पनयता आवी गएली दृष्टिगोचर थाय छे.

प्रस्तुत ग्रन्थ अपूर्ण लागे छे.

पछी प्रस्तुत ग्रन्थ, एना प्रथम अध्यायमां जणावेल 'अंगसंचय' रूप विषयानुक्रमनी दृष्टिए अपूर्ण लागे छे. ए विषयानुक्रम प्रमाणे तो एमां लगभग ४५ थी ५० जेटला अध्यायो होवा जोईए. त्यारे आ उपलब्ध कृतिमां २६ ज अध्याय मळे छे. ए अध्यायोमांथी २ थी २४ अध्याय सुधीनुं विषयनिरूपण तो अनुक्रममां सूचव्या प्रमाणे ज यथाक्रमे करवामां आवेलुं छे, परंतु २५ मा अध्यायमां ज्यारे अनुक्रम प्रमाणे 'वातिक' योगोनुं वर्णन आववुं जोईए त्यारे एमां तेना बदले 'संग्रहयोगार्घकांड' नामना विषयनुं वर्णन आपेलुं छे. २६ मो अध्याय 'स्वप्न' विचारविषयक छे जे अनुक्रम प्रमाणे यथास्थाने मळतो आवे छे, परंतु ते पछी मुहूर्त, तिथि, करण, निमित्त आदि विषयोना वर्णनवाळा अध्यायो होवा जोईए जे सर्वथा उपलब्ध नथी. तेम ज प्रारंभमां जेम प्रास्ताविकरूपे ग्रन्थारंभ विषयक केटलुंक उपोद्घातात्मक वर्णन करवामां आव्युं छे तेम अन्तमां उपसंहारसूचक पण जे कांईक वर्णन होवुं जोईए, ते पण उपलब्ध अन्तिम अध्यायमां नथी मळतुं. तेथी आ ग्रन्थ प्रस्तुत स्वरूपमां अपूर्ण छे, एम मानवुं प्राप्त थाय छे. एम लागे छे के उपलब्ध भाग, ए ग्रंथनो पूर्वभाग के पूर्वखंड हशे अने ए पछी आवता मुहूर्त आदि विषयोना अध्यायो उत्तरखंडरूपे हशे, जे प्रस्तुत कृतिना प्रतिलिपिलेखकोने उपलब्ध थयो नहिं होय, केपछी ते पहेलां ज क्यारेक नष्ट थई गयो होय. पूनावाळी प्रतिना लेखकने जे जूनी ताडपत्रीय आदर्श प्रति मळी हशे तेमां ए ग्रन्थना संपूर्ण २६ अध्यायो लखेला हशे त्यारे पाटणवाळी प्रतिना लहियाने जे प्रति मळी हशे तेमां २२ अध्याय ज पूरा हशे अने ते पछीनो अध्याय अपूर्ण हशे. अने ए अध्याय पण पूनावाळी प्रति करतां तद्दन जुदा ज प्रकारनो अने जुदा ज विषयना वर्णनवाळो देखाय छे. पूनावाळी प्रतिमां 'आदित्यचार' विषयवाळा २२ मा अध्याय पछी २३ मो अध्याय 'चन्द्रचार' विषयक मळे छे, त्यारे पाटणनी प्रतिमां ते राहुना 'नक्षत्रचार' विषयनो छे. ए विषय बीजी कोई उपलब्ध प्रतियोमां मळतो नथी. तेथी ए पाटणवाळी प्रति कोई जुदी ज परंपरावाळी प्रतिनी प्रतिलिपि होवानी पण सूचक लागे छे. ए प्रतिमां शब्दो, वाक्यो अने श्लोकोना पाठभेदो पण घणा विपुल प्रमाणमां दृष्टिगोचर थाय छे. अध्यायोनी समाप्तिसूचक पुष्पिकापंक्तियो पण घणा भागे जुदी जातनी मळे छे. पूनावाळी प्रतिमां 'शुक्रचार' विषयक २३१ श्लोकनो जे अध्याय छे तेने पाटण° मां २ अध्यायोमां विभक्त करेलो छे. १ थी १८४ सुधीना श्लोकोनो 'शुक्रचार' नामनो जुदो अध्याय छे अने ते पछीना ४२ श्लोकोनो शुक्रना 'वक्रचार' नामनो जुदो अध्याय करवामां आव्यो छे. तेना श्लोकांको पण जुदा ज लखवामां आव्या छे.† ग्रन्थनी शैली अने संकलनानी दृष्टिए जोतां पाटणनो अध्यायविभाग बराबर पण लागे छे. कारण के १८४ मा श्लोकसाथे 'शुक्रचार'नो विषय समाप्त थाय छे, अने

---

† पाटणवाळी प्रतिमां आ बन्ने अध्यायोना पृथक्त्वसूचक पुष्पिकालेखो आ प्रमाणे छे–प्रस्तुत पुस्तकना पृ. ४४ उपर जे १८४ मो श्लोक छे ते पछी आ प्रमाणे अध्यायसमाप्तिज्ञापक पंक्ति छे–'इति नैर्ग्रंथे भद्रबाहुके निमित्ते शुक्रचारः समाप्तः।' तथा पृ. ४६ उपर जे अध्यायसूचक पुष्पिका मुद्रित [illegible] तेना स्थाने पाटण° मां आ प्रमाणे पंक्ति छे–'इति शुक्रचारस्य वक्रचारः।'

वे पछीना तेना 'वस्त्वार' अध्यायना प्रारंभनुं सूचक 'अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वस्त्र चार निबोधत' आवुं नवीन प्रतिज्ञाकथन करवामां आवेलुं छे, तेथी ए अध्याय तद्दन जुदो ज होवो जोईए ए मर्याद ज स्पष्ट थई जाय छे

आ उपरथी ए वात पण स्पष्ट थाय छे के पूनावाळी प्रति अने पाटणवाळी प्रति बन्ने बहु जूना अने जुदा प्रदमस्तरो वाळी आदर्शभूत कोई भिन्न प्रतियोनी प्रतिलिपियो छे, अने ए वस्तु पण प्रस्तुत ग्रन्थनी छे सदाय प्राचीनतानी द्योतक छे

ग्रन्थगत विषयनी विचारणा

प्रस्तुत ग्रंथमां जे विषयोनुं वर्णन करवामां आव्युं छे, ते बधा विषयोनुं वर्णन, ब्राह्मण विद्वान् वराहमिहिरनी रचेली वाराही संहितामां पण करेलुं मळे छे अने तेथी ए बन्ने ग्रन्थोना वर्णनोमां परस्पर केटलुं साम्य छे अने केटलुं वैषम्य छे तेनी बहु ज झीणवट भरेली अने विस्तार पूर्वकनी तुलना, अध्यापक गोपाणीए पोतानी प्रस्तावनामां, घणी ज सरस रीते करीने बतावी छे अध्यापक गोपाणीनी ए तुलनाना वाचनथी ए वस्तु स्पष्ट थाय छे के प्रस्तुत ग्रन्थ करतां 'वाराही संहिता' नी सकलना, रचना अने वर्णनशैली वधारे व्यवस्थित अने वधारे प्रौढताभरेली छे; त्यारे आनी रचना, सकलना अने शैली अव्यवस्थित, व्याकरण अने छन्दोभंगना दोषोथी व्याप्त तेम ज पुनरुक्ति आदिना प्रयोगोथी निकृष्ट प्रकारनी छे एथी सर्वेज्ञ विद्वानोनो सहेजे एवो मत बन्धाय के कोई अर्वाचीन अर्धविदग्ध जैन विद्वाने 'वाराही संहिता' उपरथी आनी सकलना करीने भद्रबाहुना नामथी एने प्रसिद्धि आपवानो क्षुद्रक अने हास्यास्पद प्रयत्न करेलो होवो जोईए उपर, पं जुगल किशोरजीए करेली प्रस्तुत कृतिनी विस्तृत परीक्षानो जे उल्लेख करवामां आव्यो छे तेमां तेमणे ए ज विचार स्पष्टपणे प्रतिपादित कर्यो छे अलबत् पं जुगल किशोरजीए जे ग्रन्थकृतिनी परीक्षा करी छे ते कृति, समग्रभावे तो नि सशयरीते अर्द्धदग्ध अने अप्रामाणिक पंडितम्मन्यनी क्षुल्लक रचना ज छे परंतु प्रस्तुत ग्रन्थकृति ते कोटीनी रचना नथी एवो म्हारो अभिमत छे अने ते उपर आलेखेली विचारसरणीथी फलित थाय छे म्हारा अभिमत प्रमाणे-

१ प्रस्तुत ग्रन्थ कृति 'वाराही संहिता' ना आधारे रचवामां आवेली नथी तेम ज कोई अर्वाचीन अर्द्धदग्ध पंडितम्मन्यनी बनावेली नथी आनी रचना करनार कोई प्राचीन कालीन जैन विद्वान् छे जेणे भद्रबाहुनां कहेला के ग्रन्थेला निमित्तशास्त्र विषयक वचनोनो सारसग्रह करवानो प्रयत्न कर्यो छे

२ प्राचीन काळथी जैन विद्वानोमां आ ग्रन्थनुं खूब वाचन अने अध्ययन थतुं रह्युं छे अने तेथी एमां घणा पाठभेदो तेम ज प्रक्षेपाठो प्रविष्ट थई गया छे

३ प्रस्तुत ग्रन्थमां क्यां य एवो निर्देश थएलो नथी मळतो के जेथी ए स्वय भद्रबाहुनी कृति छे एवो कोईने भ्रम उत्पन्न थाय छतां केटलाक जैन पंडितोए एने भद्रबाहुनी कृति तरीके मानवा-मनाववानो भ्रान्त प्रयत्न कर्यो छे त्यारे केटलाके ए भद्रबाहुनी कृति नथी ए सिद्ध करवामाटे बहु ज उत्साहपूर्वक अतिरेकी श्रम सेव्यो छे.

४ आ ग्रन्थगत उल्लेखोथी जे काई फलित थाय छे ते एटलुं ज के भद्रबाहुना वचनोना आधारे आनी सकलना के रचना करवामां आवी छे, अने ए ज वस्तु एनो कर्ता आपणने मानवानुं कहे छे

५ ग्रन्थकारे प्रारंभमां, प्रस्तावनारूपे जे जणाव्युं छे के द्वादशांगवेत्ता भद्रबाहु आचार्य मगधदेशना राजगृह नगरना पाण्डुगिरि पर्वत उपर आवीने रह्या ते वखते शिष्योए तेमने राजाओना, भिक्षुओना अने श्रावकोना हितनी दृष्टिए दिव्य ज्ञाननो उपदेश आपवानी प्रार्थना करी अने तेथी तेमणे 'जिनभाषित निमित्त' ज्ञाननो पोताना शिष्योने उपदेश आप्यो-इत्यादि आ जातनो ग्रन्थारभ करवो ते तो जैन ग्रन्थकारोनी एक सामान्य शैली ज छे अनेक प्राचीन अर्वाचीन ग्रन्थोनो प्रारभ आ शैलीए करवामां आव्यो होय छे पोताना वर्ण्यविषयने भगवान महावीरना वचनरूपे निरूपित करवानो ग्रन्थकारनो ज्यारे उद्देश होय छे त्यारे ते उपदेशने महावीरना मुखेथी कहेवडाववानी पद्धतिए ग्रथित करे छे; तेम ज ज्यारे कोई विषयने गणधर के अन्य तेवा आचार्यना उपदेश तरीके निर्दिष्ट करवानो ग्रन्थकारनो उद्देश होय छे, तो त्यारे ते उपदेशने, ते ते व्यक्तिना मुखेथी उच्चाराववानी शैलीए आलेखित करे छे तेथी एवा प्रारम्भिक के प्रास्ताविक कथनोमां कोई ऐतिहासिक के विशेषवस्तु सूचक घटनानी कल्पना करवी नकामी छे

६ प्रस्तुत ग्रन्थना ए प्रारंभिक कथनमांथी जे काई विशिष्ट विचार तारवी शकाय छे ते ए छे, के आ ग्रन्थनी सकलना करवामां ग्रन्थकारनो प्रधान उद्देश नृपतिओ, भिक्षुओ अने श्रावकोना हितविषेनो छे. एमां राजाओनुं हित ए रीते सूचववामां आव्युं छे के आ शास्त्रोक्त निमित्तज्ञानना आधारे राजाओ पोताना जीवनमां तथा पोताना राज्यमां थनारां शुभाशुभ फळो विषेनुं ज्ञान मेळवी तदनुसार प्रवृत्ति करी शके अने तेथी तेओ विजिगिषु अने स्थिरमति थईने सुखपूर्वक पृथ्वीनुं अर्थात् पोताने अधीन भूमिनुं पालन करी शके. भिक्षुओनुं हित ए रीते जणाववामां आव्युं छे के भिक्षुओ पासेथी राजाओ आ शास्त्रोक्त रहस्यनो उपदेश प्राप्त करीने पोताना

अभीष्ट कर्तव्यमां सफळता मेळवे तो तेओ भिक्षुओ तेम ज धर्मचारियो तरफ विशेष आदर सत्कार धाळा थईने रहे अने तेथी तेमना संरक्षण नीचे भिक्षुओ निरुद्विग्नभावे सर्वत्र विचरी शके. वळी भिक्षुओने ज्यारे आ शास्त्रना ज्ञानथी देशमां उत्पात आदि थवानी आशंका थाय, तो तेओ प्रथमथी ज सावधान थई देशान्तरमां चाल्या जवानो प्रयत्न करे अने तेवा सुस्थितिसंपन्न देशमां वसीने सुखपूर्वक पोतानी जीवनयापना करी शके. श्रावकोनुं हित ए दृष्टिए बताववामां आव्युं छे के आवा दिव्यज्ञानना प्रभावथी प्रभावित थईने तेओ सर्वज्ञभाषित धर्ममां अनुरक्त थाय अने अन्यधर्मनो आश्रय करवा न इच्छे.

आवी रीते राजा, भिक्षु अने श्रावकोना हितनी सूचना कर्या पछी ग्रन्थकार एम पण कही जणावे छे, के जो के आ दिव्यज्ञान, सामान्य रीते घणा ज जीवोने हितकारी छे तेम छतां भिक्षुओना माटे तो ए विशेषे करीने उपकारक छे. कारण के भिक्षुओनुं जीवन सदा परपिंड उपर अवलंबित होवाथी जो तेमने ए शास्त्रनुं ज्ञान होय, तो तेमनी जीवनयात्रा वधारे सरळता साथे व्यतीत थई शके. ग्रन्थकारे सूचवेलो ए हेतु तद्दन वास्तविक अने कार्यसाधक छे एमां कशी ज अत्युक्ति नथी. जैन भिक्षुओए ए हेतुनो जे रीते यथेष्ट उपयोग कर्यो छे तेनां निदर्शक ऐतिहासिक तेम ज साहित्यिक प्रमाणो जैन ग्रन्थोमांथी जोईए तेटलां मळी आवे तेम छे.

निमित्तज्ञान विषयनुं अन्य साहित्य

भारतवर्ष कृषिप्रधान देश होवाथी अने कृषिनी निष्पत्तिनो आधार जलवर्षा उपर रहेलो होवाथी आपणा देशना लोकोने ठेठ प्राचीन काळथी ज वृष्टिना योगायोगो अने निमित्तोनुं विशिष्ट परिज्ञान मेळववानी परम आवश्यकता जणाती रही छे अने तेथी आपणा पूर्वजोए ए परिज्ञान प्राप्त करवा अर्थे आध्यात्मिक अने भौतिक एवं प्रकारनी शक्तिओ द्वारा मळता अनुभवोनो यथाक्रम उपयोग करवा सतत प्रयत्न कर्यो छे. ए प्रयत्नना फळरूपे वर्षाना योगायोग विषेनुं ज्ञान करावनारा नाना म्होटा घणा य ग्रन्थो भारतीय साहित्यमां उपलब्ध थाय छे. संस्कृत अने प्राकृत भाषामां रचाएला केटला य ग्रन्थो उपरांत देश्य भाषामां पण आ विषयनी नानी म्होटी केटली य रचनाओ थएली मळी आवे छे. ए रचनाओमां 'भड्डली'नां वाक्यो तरीके प्रसिद्ध प्राचीन राजस्थानी के प्राचीन हिंदीना मनातां दोहात्मक पद्यो सर्वत्र सुज्ञात छे. ग्रामीण कृषिकारो पण ए 'भड्डली'नां थोडां घणां वचनोथी परिचित होय छे अने वर्षाकाळना पहेलाना एक बे मासमां आकाशमां थतां वादळ, गाज-वीज अने हवानां आन्दोलनोनी क्रिया विगेरेनां अवलोकनो उपरथी, आवतुं चोमासुं केवु नीवडशे तेनी कांईक कल्पना तेओ करता रहे छे. राजपूतानामां ए वचनोनो प्रचार म्होटा प्रमाणमां जोवामां आव्यो छे. वर्तमान युगना नवा वातावरणने लीधे हवे ए वस्तुना जाणकारो बहु विरल थता जाय छे. परंतु जूना जमानामां दरेक गाममां एना एक बे ज्ञाता अवश्य मळी आवता हता. ज्योतिषी ब्राह्मणो अने जैन साधु-यतियो ए बाबतमां वधारे अनुभवी मनाता. चोमासाना दिवसोमां सहेज वधारे खेंचाय के वधारे ओछो पडे, तो लोको ए ब्राह्मणो अने साधु-यतियोनी पासे जाय अने ते विषेनी उत्सुकतापूर्वक पूछपाछ करे. लोकोना म्होटा भागनी एवी श्रद्धा बंधेली हती के ज्योतिषियो अने यतियो ए विषयनुं जरूर सारुं ज्ञान धरावनारा होय छे. जो के लोकोनी श्रद्धा जेटलुं सारुं ज्ञान धरावनार तो बहु ज विरल व्यक्ति थती हशे, परंतु केटलुंक सामान्य ज्ञान धरावनार व्यक्तिओ जरूर ज्यां त्यां मळी आवती हती. म्हारा स्वर्गवासी गुरुवर्य यतिप्रवर श्री देवीहंसजी ए विषयना विशिष्ट ज्ञाता हता तेनो म्हने प्रत्यक्ष अनुभव छे. सं. १९५६ नी सालमां मारवाड विगेरेमां जे भयंकर दुष्काळ पड्यो हतो तेनी जे आगाही तेमणे ४-६ महीना पूर्वे ज करी दीधी हती तेनुं म्हने खास स्मरण छे. तेमनी भविष्यसूचनाने लक्ष्यमां लईने, म्हारी जन्मभूमिना शासक स्व० ठाकुर श्री चतुरसिंहजीए पोतानी आर्थिक संपत्ति अनुसार, अगाउथी ज पुष्कळ अनाजनो संग्रह करी लीधो हतो, जेना लीधे उक्त अन्नसंकटना समये पोतानी जागीरीना गरीब जनोने तेनुं वितरण करीने तेमनां प्राणो बचाववामां सारी रीते सफळ थया हता. वर्षा विषेनी आवी आगाहीना बीजा पण बे-चार प्रसंगोनुं म्हने स्पष्ट स्मरण छे जे गुरुजीना कथनानुसार अविसंवादी रूपे अनुभवमां आव्या हता. आथी, आपणा शास्त्रकारोए आ वर्षाविज्ञान विषेनां जे निमित्तो अने सूचनो ग्रन्थस्थ कर्यां छे तेमां केटलुंक महत्त्वनुं तथ्य अवश्य रहेलुं छे एवी म्हारी सानुभव मान्यता थएली छे.

निमित्तशास्त्र मानव समाजने अत्यन्त उपकारक होवानी मान्यता

खरी रीते आ निमित्तशास्त्रविषयक ज्ञान मनुष्य जातिना ऐहिक जीवन व्यवहार साथे अत्यंत निकटनो संबन्ध धरावे छे, अने तेथी आ शास्त्र मनुष्य समाज माटे अत्यंत उपकारक, मार्गदर्शक अने संरक्षणसूचक छे. प्रस्तुत ग्रन्थकारे आ शास्त्रनुं माहात्म्य समजावता जे विचारो नीचेना श्लोकोमां प्रकट कर्या छे ते तद्दन वास्तविक स्वरूपना ज ज्ञापक छे एम कहेवामां जरा य अतिशयोक्ति नथी लागती. ग्रन्थकार कहे छे के-

न देवा नापि चाङ्गानि न निघाद्य पृथक् पृथक्। प्रसाधयन्ति सामर्थ्यं निमित्तं यत् सुभाषितम् ॥ १३, २८
अतीतं वर्तमानं च भविष्यद् यच्च किञ्चन। सर्वं विज्ञायते येन तज्ज्ञानं नेतरं मतम् ॥ १३, २९

१ अर्थात्—जे कार्यो सम्यग् रीते कथेला आ निमित्तशास्त्र वडे साधी शकाय छे ते कार्यो नथी वेदना ज्ञानथी के नथी अंगोना ज्ञानथी, तेम ज नथी बीजी बीजी विद्याओना ज्ञानथी साधी शकाय तेम छे. अतीत, वर्तमान अने भविष्यनुं सर्व काई जेनाथी जाणी शकाय छे ते आ ज ज्ञान छे, बीजुं कोई ज्ञान आवुं मनातुं नथी

आ निमित्त शास्त्र कई रीते मनुष्य समाजने उपकारक थाय छे, अने कई रीते कार्य साधक बने छे तेनो खुलासो प्रस्तुत ग्रन्थकारना वक्तव्यमांथी आ प्रमाणे मळे छे :—मनुष्य जीवनना सुख अने संरक्षणनो मुख्य आधार प्रकृतिनी सुस्थिति अने सानुकूळ अवस्था उपर रहेलो छे. प्रकृतिना तत्त्वोमां जो विकृत अवस्था अने प्रतिकूळ भाव उत्पन्न थाय तो तेथी मनुष्य जीवनना नित्य–नैमित्तिक व्यवहारमां अने कार्यमां बाधा उत्पन्न थाय अने तेथी मनुष्यना सुख अने संरक्षणमां भयजनक अने हानिकर परिस्थिति ऊभी थाय नीचे आपेला श्लोक उपरथी ग्रन्थकारे प्रदर्शित करेलो आ भाव स्पष्टपणे समजाय तेवो छे

प्रकृतेर्योऽन्यथाभावो विकारः सर्व उच्यते । एवं विकारे विज्ञेयं भयं तत् प्रकृतेः सदा ॥ २. ३

अर्थात्—प्रकृतिमां जे अन्यथाभाव (फेरफार) उत्पन्न थाय छे ते सर्व विकार कहेवाय छे अने ए रीते थता प्रकृतिना विकारथी मनुष्य माटे सदा भय (भयजनक परिस्थिति) उपस्थित थाय छे.

अहीं प्रकृति एटले जे पृथ्वी उपर मनुष्यनो निवास छे तेनी साथे संबन्ध धरावता जल अने वायु आदि पार्थिव तत्त्वोनी गति–स्थिति तेम ज आकाशमां दृष्टिगोचर थता चन्द्र, सूर्यादि ग्रह–नक्षत्र–तारा आदि आन्तरिक्ष पदार्थोनी गति–स्थिति समजवानी छे पृथ्वी अने आकाशगत ए पदार्थोनी गति–स्थिति सदा एक सरखी नथी होती–नथी रहेती एमां अनेक ज्ञात अने अज्ञात कारणोथी, समये समये अने स्थळे स्थळे, साधारण अने असाधारण परिमाणमां, अनेक प्रकारना परिवर्तनो थया करे छे. मनुष्यने, पोताना जीवनना घटक एवा आहार–विहारादि व्यवहारना सर्व आवश्यक अने उपकारक साधनो, प्रकृतिनी सामान्य सुस्थितिवाळी एटले के साम्य अवस्थामांथी मळता होय छे प्रकृतिनी ए साम्य अवस्थामां ज्यारे कोई कारणथी असामान्य अर्थात् विषम एवी परिस्थिति उत्पन्न थाय छे त्यारे मनुष्योपयोगी ए साधनो पण विकृत स्वरूप प्राप्त करी मनुष्य जीवनने विषम परिस्थितिमां मूकी दे छे अने मनुष्यने अभीष्ट मानसिक सुख, शारीरिक स्वास्थ्य अने प्राणसंरक्षण आदि जीवनतत्त्वने बाधक के घातक रूपे निवडे छे. प्रकृतिमां उक्त तत्त्वोनी साम्य मनाती गति–स्थितिमां, जे निमित्त अथवा कारणथी तेनी असाम्य लावनारी काईक गति–स्थिति ज्यारे उत्पन्न थवानी होय छे त्यारे ते निमित्तना ज्ञापक अने सूचक एवा केटलाक दृष्ट–अदृष्ट पूर्वचिह्नो पण उद्‌भूत थाय छे जेनाथी एवा चिह्नोनुं स्वरूपपरिज्ञान आपणने प्राप्त थाय तेनुं ज नाम निमित्त ज्ञान के निमित्त शास्त्र प्राकृतिक तत्त्वोमां थतां परिवर्तनोना निमित्तो अने तेना पूर्वचिह्नोना ज्ञानथी, मनुष्य पोताना जीवन साथे संबन्ध धरावता शुभ–अशुभ अर्थात् इष्ट–अनिष्ट कार्यनी आगाही मेळवी शके छे अने तेना आधारे पोताना जीवितना सुख अने संरक्षण विषे योग्य विचार के उपाय करी शके छे अने ए रीते आ निमित्त शास्त्र मनुष्य जीवनने नितान्त उपकारक थाय छे आ विचाररहस्यने प्रकट पणे पुष्ट करनार, प्रस्तुत ग्रन्थमां सूचित एक उल्लेख द्वारा आ वस्तु वधारे स्पष्ट रीते कही शकाय तेम छे ९ मा 'वातलक्षण' नामना अध्यायमां वायुनी गति–स्थिति आदिना लक्षणो द्वारा सूचवाता निमित्तोनुं=कारणोनुं वर्णन करती वखते वायुलक्षणज्ञान केवी रीते मनुष्यने उपकारक थाय छे तेनो संबन्ध सूचवतो नीचे प्रमाणेनो एक श्लोक आप्यो छे—

आहारस्थितयः सर्वे जङ्गमा स्थावरास्तथा । जलसम्भवं च सर्वं तस्यापि जनकोऽनिलः ॥ ९, ३७,

अर्थात्–जंगम अने स्थावर सर्व जीवोनी स्थितिनो आधार आहार उपर रहेलो छे आहारनी उत्पत्ति जलने लईने थाय छे. अने जलनो उत्पादक वायु होय छे एटले के वायुना लक्षणोना ज्ञानथी मनुष्य पोताना जीवितना मुख्य आधारभूत आहार पदार्थनी प्राप्ति आदि माटे योग्य उपाय अने योजना करी शके छे

ग्रन्थकारनुं आ कथन सर्वथा वास्तविक अने सर्वगम्य जेवुं छे आपणा आ विशाळ भारतवर्षमां प्रतिवर्ष अनावृष्टि के अतिवृष्टिने लीधे, कोक ने कोक प्रदेशमां दुर्भिक्ष जेवी स्थिति उत्पन्न थया ज करे छे, अने तेना लीधे ते ते प्रदेशना अनेक मनुष्योना सुखनो नाश थई केटलाएना प्राणोनो पण घणीवार नाश थया करे छे. परंतु आ निमित्तशास्त्रमां जणाव्या प्रमाणे, मनुष्योने वायु-आदिनां लक्षणोना ज्ञानद्वारा, थनार अतिवृष्टि के अनावृष्टिनुं जो आगळथी ज सूचन थई जाय तो, तेनाथी थता अनिष्टोथी बचवा तेओ योग्य उपाय योजी शके. वर्तमान वर्षमां ज गुजरात, कच्छ, सौराष्ट्र आदि प्रदेशोमां जे भीषण दुर्भिक्षनी परिस्थिति ऊभी थई छे, तेनुं जो आपणने प्रस्तुत निमित्तशास्त्रमां जणाव्या प्रमाणे, वर्षाकाळना प्रारंभमां थता वातलक्षणना आधारे, भावि अनावृष्टिनुं सूचन थयुं होत तो, अत्यारे जे घास–चाराना अभावे हजारो पशुओना प्राण नष्ट थई रह्या छे, तेना रक्षणनो कोई उपाय, प्रथमथी ज योजी काढवा माटे राज्ये अने प्रजावर्गे प्रयत्न कर्यो होत आ जातना दार्शनिक वर्षाविज्ञानना अभावे, वर्षाविहीन जेवो आखो य वर्षाकाळ व्यतीत थवा सुधीमां

पण, आपणने प्रकृतिनी गति–स्थिति विषेनी कशी माहिती अगाउथी आपी शकाई नहिं अने तेथी समयसर तेवा लायक योग्य उपायो लई शकाया नहिं. परिणामे देशना पशुधननो थतो भयंकर नाश अने ते द्वारा तेना पालक खेडुतवर्गने थती म्होटी अर्थहानि जोवानो समय आपणी आगळ आवीने उभो रह्यो.

आवी ज रीते आ निमित्तशास्त्रमां अनावृष्टि, महामारी, धरतीकंप, विद्युत्पात, अग्निप्रकोप, वातोपद्रव आदि जे उत्पातो, पृथ्वीना भिन्न भिन्न प्रदेशमां अवार नवार थया करे छे; अने जेना लीधे मनुष्योना आयुष्य, आरोग्य, संपत्ति अने जीवित आदिनी अकल्पित हानि थया करे छे, तेवा बधा ज प्राकृतिक उत्पातो अने उपद्रवोनां निमित्तो अने तेनां पूर्वचिह्नोनुं वर्णन करवामां आव्युं छे.

आधुनिक विज्ञानना प्रस्तुत विषय माटेना प्रयत्नो

आधुनिक विज्ञानना विशेषज्ञो पण आ विषयोनां कारणोनुं अने लक्षणोनुं विशिष्ट ज्ञान मेळववा माटे सतत प्रयत्न करी रह्या छे अने एमांनी केटली य बाबतोनुं, विविध प्रकारनुं नूतन ज्ञान, प्राप्त पण करवामां आव्युं छे. तेम छतां हजी आ विज्ञान प्राथमिक दशामां ज छे एम आपणे जाणिए छिए. वातावरणमां थता वायवीय परिवर्तनोनां विशेष स्वरूपोने जाणवानी, आजना युगनी एक प्रबल कोटिनी आवश्यकतारूप वस्तु थई पडी छे. समुद्रोमां फरतां नौवाहनो अने आकाशमां उडतां वायुयानोनी सम्पत्ति अने सुस्थितिनो घणो खरो आधार, वातावरणमां व्यापक अनेक वायुनी सानुकूळ अवस्था उपर रहेलो छे. जो ए वायु विकृतरूप धारण करीने प्रतिकूळ अवस्थानो सर्जक थई जाय तो तेथी समुद्रगामी नौकाओ अने आकाशगामी विमानोनो क्षणभरमां विनाश ज थई जाय छे अने तेमां प्रवास करता मनुष्योना जीवित निमेषमात्रमां विनष्ट थई जाय छे. तेथी आजे प्रत्येक नौका-वाहक अने विमान-वाहक यानाधिनायक माटे वातावरणगत वायुसंस्थानना परिज्ञाननी परम आवश्यकता होय छे. युरोप अने अमेरिकामां आ परिज्ञाननो अभ्यास करवा–कराववा माटे म्होटां म्होटां विद्यालयोनी स्थापना थएली छे तेम ज ए विषयना नूतन परिज्ञाननी बाबते शोधो करवा अने तेना परिणामो जाणवा माटे अनेक शोध प्रतिष्ठानो निर्मित थएलां छे. वळी राज्यो तरफथी उपयुक्त स्थानोमां, ए विषयना स्वतंत्र कार्याधिष्ठानो स्थापन करवामां आव्यां छे अने ते उपर ए विषयना विख्यात अधिकारियोनी नियुक्तियो करवामां आवी छे. ए अधिकारियो वायुशास्त्रियो कहेवाय छे अने एमनुं कार्य, प्रतिदिवस वातावरणमां थतां वायु-परिवर्तनोनी सूचनाओ आपवानुं होय छे. आपणा देशमां पण राज्य तरफथी मुंबई, पूना विगेरे स्थळोमां आवा वायुशास्त्रियोनां कार्यालयोनी स्थापना थएली छे जेमना तरफथी देशना भिन्न भिन्न भागोमां थनारां वातप्रवर्तनो अने जलवर्षणो विषेनी खबरो प्रतिदिवस प्रकट करवामां आवे छे.

आ वातप्रवर्तन साथे संबन्ध धरावता अनेक विचारो प्रस्तुत निमित्तशास्त्रमां जणाववामां आव्या छे. वातप्रवर्तन अने जलवर्षण ए बंनेनो परस्पर गाढ संबन्ध रहेलो छे. वायुनी गति अने स्थितिमां थतां परिवर्तनोने लीधे ज जलवृष्टिनो आविर्भाव थाय छे, तेना लीधे ज वर्षानुं न्यूनाधिक माप थतुं जाय छे अने तेना ज लीधे तेनो तिरोभाव पण थाय छे. एटले के वायु ए जलवर्षणनो सर्वथा नियामक छे. आ विचार प्रस्तुत शास्त्रकारे पण नीचेना श्लोकमां बहु स्पष्ट रीते व्यक्त कर्यो छे अने तेथी शास्त्रकारनुं आ विषयनुं तात्त्विक दर्शन अवश्य मननीय लागे तेवुं छे.

आदानाच्चापि पाताच्च पचनाच्च विसर्जनात् । मारुतः सर्वगर्भाणां बलवान् नायकः स्मृतः ॥ ९, ३

अर्थात्–वायु ए सर्व प्रकारना मेघना गर्भोनो बलवान् नायक छे. कारण के ए ज मेघगर्भोनो लावनार छे, ए ज तेनो पाडनार छे, ए ज तेनो पकवनार छे, अने ए ज तेनुं विसर्जन करनार छे.

आ रीते वायुने जलवृष्टिनो मुख्य नायक (नियामक) बतावी, आ शास्त्रकारे प्रकारान्तरथी ते ज कारणने लईने तेने जगतना जीवोना भय अने क्षेमनो कर्ता तथा राजकीय जय–पराजयनो विधाता पण बताव्यो छे. यथा—

परं भयं तथा क्षेमं राज्ञो जय-पराजयम् । मारुतः कुरुते लोके जन्तूनां पुण्यपापजम् ॥ ९, २

वळी ए ज अध्यायमां बीजे स्थळे वायुने जगतनो जनक पण कहेवामां आव्यो छे, जेनो उल्लेख उपर करवामां आव्यो छे.

आ उल्लेखो उपरथी स्पष्टपणे व्यक्त थाय छे के प्रस्तुत शास्त्रकारनी दृष्टिए, वायु आ सृष्टिमां एक महान् बलवान् तत्त्व छे अने ते मनुष्योना आयुष्य, आरोग्य, सौख्य आदिना संरक्षण अने विनाश कार्यमां घणो महत्त्वनो भाग भजवे छे. वायु तत्त्वमां केवा भयंकर उपद्रवो सर्जी शके छे तेना अनुभवो पृथ्वीना सर्व भागोमां वसता मानवीयोने अवार–नवार थतो ज रहे छे. गत (सन् १९४८) नवेंबर मासनी १० मी तारीखना प्रभातना समये, ४ थी १० वाग्या सुधीना ४ कलाकोमां, मुंबई अने तेनी आसपासना प्रदेशमां वायुदेवताए जे विकराळ रूप धारण करीने, जेवुं भयंकर अकाळे लोकत्व शून्य कर्युं हतुं अने तेना लीधे केवी महासंकट जेवी परिस्थितिनो सर्वने अनुभव थयो हतो, तेनुं स्मरण थतां, आ शास्त्रकारे वायुदेवने, जगतना जीवोना क्षेम अने भयना एक बलवान् विधायक तरीके जे व्यक्त कर्यो छे, तेमां कशी अतिशयोक्ति जेवो दोष जरा पण लागतो नथी.

ए दृष्टिए आ शास्त्रनो विचार करतां आपणने जणाशे के मनुष्यजीवन साथे आवो केटलो निकटनो अने हितभरेलो संबन्ध रहेलो छे.

आ शास्त्रनी आधुनिक दृष्टिए संशोधन थवानी आवश्यकता

आ निमित्तशास्त्रना ज्ञानना प्रदेशमां कया कया विषयोनो अन्तर्भाव थाय छे तेनी सूचि प्रस्तुत ग्रन्थना 'अंगसंचय' नामना प्रथम अध्यायना श्लोक १५-१८ मां आपेली छे. अने तेनुं ज विस्तृत वर्णन ते पछीना अध्यायोमां क्रमसरथी आपवामां आव्युं छे. आ बधुं ज वर्णन तथ्यभरेलुं छे अने एमां कहेली बधी हकीकतो सर्वथा साची ज छे, एम तो कोई न ज मानी शके. कारण के आमांनी केटली य हकीकतो स्पष्टरूपे एवी जणाशे के जे केवल कल्पनाप्रसूत होई आपणने कोई पण रीते बुद्धिगम्य प्रतीत नहिं थाय; परंतु ते साथे बीजी अनेक हकीकतो एवी पण जणाशे के जे अविसंवादी फल बतावनारी अने कथित परिणामनी अनुभूति करावनारी छे.

पूर्व कालना जे ऋषि-मुनिओए आ ज्ञाननो उपदेश कर्यो छे अने जे विद्वानोए आ विषयना शास्त्रोनी संकलना के रचना करी छे, ते कांई मात्र तेमना पोताना ज अनुभवना फलना परिणामरूपे छे एम नथी. सेंकडो-हजारो वर्षो जेटला व्यतीत थएला सुदीर्घ कालमां, तेम ज हजारो योजनो जेटला व्यापेला विस्तीर्ण भूप्रदेशमां, उत्पन्न थएल असंख्य विचारशील अने अवलोकनप्रिय व्यक्तियोना विविध अनुभवो अने ते उपरथी थएलां अन्वय व्यतिरेकात्मक अनुमानोना परिणामरूपे आ शास्त्रनो प्रादुर्भाव अने विकास थयो छे. अलबत्त, आपणा शास्त्रकारोनी मान्यता तो एवी रही छे के आ शास्त्रोना मूल उपदेष्टा ऋषि-मुनियो अलौकिक अने इन्द्रियातीत एवा दिव्यज्ञानना धारक हता अने तेमणे पोताना ए दिव्यज्ञानना प्रभावे आ प्रकृतिनां बधां रहस्यो संपूर्ण पणे जाणी लीधां हतां. परंतु आधुनिक विज्ञाने साधेली विद्याना सर्वप्रदेशोनी अद्भुत सिद्धिओ उपरथी आपणे जाणी शकिए छिए के आपणा प्राचीन शास्त्रकारोनी ए मान्यता, प्रायः पूर्वपुरुषोनुं माहात्म्य बताववा पुरती ज हकीकत सूचवनारी छे. एवी विशेष कोई महत्त्व, ए मान्यताने आपवा माटे आपणने कशुं य विशिष्ट प्रमाण प्राप्त थतुं नथी. परंतु ते साथे एटलुं आपणे जरूर मानी शकिए के ए ऋषि-मुनियोमां एवी पण केटलीक विशिष्ट आध्यात्मिक शक्तियो खीलेली हशे जेना प्रभावे प्रकृतिनी केटलीक निगूढ रचनाओ अने तेना कार्य-कारणभावोनुं रहस्यज्ञान तेमने वधारे स्पष्टताथी आकलित थतुं हशे.

आ निमित्तशास्त्रगत विषयो अने विचारोनुं संशोधन दृष्टिए ज्यारे आपणे अध्ययन अने मनन करीए छिए त्यारे आपणने जणाय छे के-एमांना केटलांक सिद्धान्तो अने मन्तव्यो अनुभवज्ञानना आधारे प्रतिपादित थएलां छे, केटलांक अनुमानज्ञानना आधारे आलेखित थएलां छे अने केटलांक कल्पना अने भ्रमणाना आधारे पण प्रसूत थएलां छे. पूर्वकालमां आ बधां सिद्धान्तो अने मन्तव्योनुं तथ्यातथ्यपणुं जाणवा के तेमनुं पृथक्करण करवा माटेनां तेवां कशां विशिष्ट प्रकारनां अन्य साधनो उपलब्ध न हतां. परन्तु आजे विज्ञाने यंत्रविद्यानी जे अद्भुत रचना निर्मित करी छे, ते द्वारा प्रकृतिना असंख्य अज्ञेय अने अनुमेय रहस्योना आकलन, उद्घाटन, प्रस्फोटन आदि कार्यो खूब सरल अने सुगम बन्यां छे अने प्रतिदिन तेमां अकल्पित एवी वृद्धि थती ज जाय छे. तेथी आपणा आ प्रकारना प्राचीन शास्त्रोना विषयो अने विचारोनुं अध्ययन अने संशोधन पण, नूतन विज्ञानना मन्तव्यो, संशोधनो अने उपकरणोनी सहायता साथे आरंभावां जोईए, अने एमांथी केटलुं ज्ञान तथ्यभूत छे तेनुं पृथक्करण थवुं जोईए. संभव छे के एम करतां, एमांथी आपणने केटलांक एवां तथ्यो पण मळी आवे के जे हजी सुधी तत्त्वद्विषयक विज्ञानविशारदोनी कल्पनामां पण नहिं आव्यां होय.

प्रस्तुत ग्रन्थने 'सिंघी जैन ग्रन्थमाला'मां प्रकट करवानो म्हारो मुख्य हेतु पण ए ज रहेलो छे के आ विषयमां रस धरावनारा विद्वानो, आ जातना साहित्यनुं विशेष अध्ययन, अवलोकन, मनन अने संशोधन आदि करवा प्रेराय अने आपणा पूर्व पुरुषो जे कांई ज्ञानसंपत्ति संचित अने संकलित करीने आपणा माटे मूकता गया छे, तेनो योग्य उपयोग थाय.

जो के आ ग्रन्थनुं पाठसंशोधन करवामां अध्यापक गोपाणीए खूब ज श्रम उठाव्यो छे अने एनो शुद्ध पाठोद्धार करवा एमणे यथाशक्य अधिक प्रयत्न कर्यो छे; छतां आ वाचना मात्र मार्गदर्शक पूरती ज उपयोगी समजवानी छे एम विद्वान् वाचकोने म्हारुं विनम्र सूचन छे. कारण के एना संपादनकार्य माटे जे ३-४ प्रतियो प्राप्त करवामां आवी छे अने जेमनो परिचय संपादके पोतानी प्रस्तावनामां आप्यो छे, ते बधी प्रतियोनी प्रत्येक पंक्ति एटली बधी भ्रष्ट अने समग्र वाचना परस्पर एटली बधी विसंवादी छे के तेना आधारे ए ग्रन्थनो विशुद्ध

पाठोद्धार करवो सर्वथा शक्य नथी. तेम ज, आ ग्रन्थनी जे बे जूनी प्रतियो (पाटणवाळी अने पूनावाळी जेमने A अने C संज्ञा आपवामां आवी छे) मळी छे ते बन्नेनी पाठ परंपरा घणी जग्याए तद्दन जुदा प्रकारनी जणाय छे. ए बेमां जे केटलाक महत्त्वना अने मौलिक पाठभेदो दृष्टिगोचर थाय छे, ते परथी एवी पण एक कल्पना थाय छे के आ पाठभेदो पाछळथी प्रतिलिपि करनारा लेखको के अभ्यास करनारा पाठको द्वारा उत्पन्न थएला न होइं, मूळ ग्रन्थकार द्वारा तेनी सृष्टि थएली होवी जोईए. ते आ रीते के ग्रन्थकारे प्रथम एक आदर्श तैयार कर्यो हशे अने तेनी केटलीक प्रतिलिपियो थई गई हशे. ते पछी तेना पाठोमां केटलाक सुधारा-वधारा करीने पाछळथी वळी तेमणे एक अन्य नूतन संशोधित-परिवर्तित आदर्श तैयार कर्यो हशे. अने ते पछी तेनी पण प्रतिलिपियो थती रही हशे. अने ए रीते बन्ने आदर्शोनी प्रतिलिपिओनी परंपरा भविष्यमां चालु रही हशे. आ रीते स्वयं ग्रन्थकार द्वारा ज थएला मौलिक पाठभेदोवाळी बन्ने भिन्न भिन्न आदर्श-परंपरानी ए बन्ने प्रतियो होवी जोईए,-एम ए बन्नेनी भिन्न प्रकारनी वाचना जोतां स्पष्ट जणाय छे. ए सिवाय, एटला बधा मौलिक पाठभेदो होवानुं अन्य कारण जणातुं नथी. स्वयं ग्रन्थकार द्वारा ज आवी रीते सर्जाएला पाठभेदोवाळा अनेक ग्रन्थो रहने दृष्टिगोचर थया छे. एथी प्रस्तुत ग्रन्थनां ज्यां सुधी अन्य वधारे शुद्ध प्रत्यन्तरो उपलब्ध न थाय त्यां सुधी आनो सर्वथा शुद्ध पाठोद्धार थवो शक्य नथी. योग्य विद्वानो आ दिशामां विशेष प्रयत्न करे तेम ज प्रस्तुत संस्करणनो मात्र ते दृष्टिए ज अवलोकन अने अध्ययन करी एनुं मूल्यांकन करे. तथास्तु.

पोषी पूर्णिमा, संवत् २००५
(ता. १४-१-१९४९)
भारतीय विद्या भवन, मुंबई

जिन विजय

* *
*

शुद्धिपत्रक

*

१२ मा अध्यायमां, पृ. २०-२१ उपर, १३ मा श्लोकथी १८ मा श्लोक सुधीना जे श्लोको छपाया छे तेमा प्रतियोना विलक्षण पाठभेदोने लीधे पूर्वार्द्ध-उत्तरार्द्धनी संयोजना करवामा भ्रम थई जवाथी, भूलभरेली रीते तेनी पंक्तिओ छपाई गई छे. तेथी ते नीचे प्रमाणे सुधारीने वांचवानी भलामण छे—संपादक.

श्लोक १३—नैमित्तः स्थपतिर्वैद्यः पुरोधाश्च तथो विदुः । चतुर्विधोऽयं विष्कम्भस्तस्य चिह्नाः प्रकीर्तिताः ॥ १३

श्लोक १४—स्निग्धो जीमूतसंकाशः सुस्वरः शास्त्रविच्छुभः । नैमित्तः साधुसंपन्नो राज्ञः कार्यहिताय सः ॥ १४

श्लोक १५—संघाता पार्थिवो युक्तः सुमनस्काव्यकोविदः । स्कन्धावारनिवेशेषु कुशलः स्थपतिः स्मृतः ॥ १५

श्लोक १६—काय-शल्य-बालाकासु विषोन्मादज्वरेषु च । चिकित्सानिपुणः कार्यः राज्ञा वैद्यस्तु यान्त्रिकः ॥ १६

श्लोक १७—ज्ञानवानल्पवाग्मी च क्षान्तो मुक्तः शमप्रियः । मानोन्मानप्रमायुक्तो पुरोधा गुणवांछितः ॥ १७

श्लोक १८—एवमेतान् यथोद्दिष्टान् स्वकर्मसु नियोजयेत् । पूजयेच्च सदा नित्यं ततो यात्रा समृध्यति ॥ १८

पृ. ५ उपर, १ ला अध्यायनो ६८ मो श्लोक नीचे प्रमाणे सुधारीने वांचवो जोईए।

निमित्तादनुपूर्वाच्च स्वरूपात् कालतो बलात् । प्रभावाच्च गतेश्चैव उल्कानां फलमादिशेत् ॥ ६८

पाटण प्रति, आद्य पत्र

प्रस्तावना

"भद्रबाहु संहिता" (भ. सं.) नामना आ ग्रंथनी साधारण जनतामां अने अधिकारी विद्वान वर्गमां घणी सारी एवी प्रतिष्ठा छे. संस्कृतमां तेम ज गुजराती अनुवाद रूपे आ ग्रन्थ बहार पडी गयेल हतो छतां आ० श्रीजिनविजयजीनी प्रेरणाथी में एनुं संपादन हाथ धर्युं एना खास कारणो छे. एक तो ए के बने तेटली प्रतिओ मेळवी एनुं संपादन थोइए थयुं नो'तुं अने बीजुं ए के भद्रबाहु कोण, "भद्रबाहु संहिता" केटली अने क्यारे रचाणी, "भद्रबाहु संहिता"नी प्रख्यात वाराही (बृहत्) संहिता (वा. सं.) साथे तुलना, ग्रंथना अंतरंगनुं निरूपण, तथा छंद, भाषा, अने व्याकरणनी दृष्टिए एनुं मूल्यांकन इत्यादि इत्यादि आवश्यकीय प्रश्नो छणती प्रस्तावनानो तेम ज इन्डेक्सादिनो अभाव–आ बधी त्रुटिओने दूर करवा अने शास्त्रीय रीते आ ग्रन्थनुं सुंदर संपादन थाय ए दृष्टिथी में आ काम हाथमां लीधुं हतुं. एमां हुं केटले अंशे सफळ थयो छुं तेनी आंकणी करवानुं काम तो वाचकोनुं छे.

भद्रबाहु अने "भद्रबाहु संहिता"

भ. सं. नामना आ ग्रंथना लखनार भद्रबाहु हता एम आ ग्रंथना नाम उपरथी ज स्पष्ट छे एटले ए भद्रबाहु कया अने ए ग्रंथ भद्रबाहुए क्यारे, कई भाषामां, अने क्यां लख्यो वगेरे वगेरे बाबतोनो विचार अत्रारे प्रस्तुत छे.

आ ग्रंथना प्रथम अध्यायना आरंभना श्लोकोनो सारांश आ विगतोनो विचार करवामां मददरूप थई पडे तेम छे तेथी नीचे आप्यो छे –

मगधमां पूर्वे अनेकविध-जनपदोथी युक्त एवुं प्रख्यात राजगृह नामनुं नगर हतुं. तेनो राजा, विविध शुभगुणोथी अलंकृत सेनजित् नामनो हतो. ते नगरमां नाना प्रकारना वृक्षोथी, अनेकविध पशु-पक्षीओथी, सरोवरोथी अने साधु पुरुषोथी व्याप्त एवो विख्यात पांडुगिरि नामनो पर्वत हतो. एना उपर महात्मा, ज्ञान-विज्ञानना सागररूप, तपोयुक्त, निरामय, श्रेयस्साधक, द्वादशांगना पारगामी, महाद्युतिवंत, तत्त्वज्ञ, अने शिष्य-प्रशिष्यना मोटा समुदाय वडे परिवृत्त एवा निर्ग्रंथ भद्रबाहु नामना आचार्य बेठा हता. तेमने प्रीतिवंत, दिव्य ज्ञानने प्राप्त करवानी इच्छावाळा शिष्योए नमस्कार करी, राजाओना हित माटे, प्रजाना कल्याण माटे, भिक्षुओना भला माटे अने श्रावकोना लाभ खातर दिव्य ज्ञाननो उपदेश आपवा विनंति करी. कारण के विजिगीषा धरावनार स्थिर मति राजा, शुभाशुभने बतावनारुं दिव्य ज्ञान पामी राज्यनुं रक्षण सम्यक् रीते करी शके छे, तेम ज राजसन्मानने पामेल, धर्ममां तत्पर एवा भिक्षुओ तेथी करी उद्वेग रहित राज्यमां विहरी शके छे, औत्पातिक बनावोने अगाउथी जाणी भिक्षुओ धनधान्ययुक्त निरुपद्रव देशोमां जई, आवी शके छे, वळी श्रावको पण ए ज्ञानने बळे स्थिर संकल्प बनी सर्वज्ञभाषित तीर्थने न छोडे अने बीजा तीर्थनो आश्रय न ले. आ जगतना दरेक मनुष्य माटे दिव्य ज्ञान सुखावह छे– परपिंड उपर जीवनार भिक्षु वर्ग माटे खास करीने. द्वादशांग विस्तीर्ण छे, भिक्षुओनो मतिह्रास धीमे धीमे काळानुसार उत्तरोत्तर थतो रह्यो छे, माटे 'हे प्रभो ! सर्वज्ञभाषित तथ्य निमित्तने शिष्योपकार माटे संक्षिप्त पणे अने सुखेथी ग्रही शकाय तेवी रीते कहो'. (१; १–१४).

आ प्रमाणे उपक्रम करी शिष्योए भद्रबाहुस्वामीने विज्ञप्ति करी तेथी भगवान, श्रमणोत्तम, अने द्वादशांगविशारद दिग्वासा भद्रबाहु आचार्ये जिनभाषित निमित्तनो संक्षिप्तपणे तेम ज विस्तारपूर्वक एम बन्ने रीते शिष्यो समक्ष स्फोट कर्यो (२; १–२). आवी मतलबना प्रस्ताव वडे आ भ. सं. नामना ग्रंथनो आरंभ थयो छे.

आ ग्रंथमां 'द्वादशांग' शब्द (१; ५, ११; २; १), 'निर्ग्रंथ' शब्द (१; ५), 'सर्वज्ञभाषित' शब्द (१; ११, १४), 'जिनभाषित' शब्द (२; २), 'दिग्वासा' शब्द (२; १), 'निर्ग्रंथ शासन' शब्द (४; २८), अने 'भद्रबाहुवचो' शब्दो (३; ११, १४; ६; १०, ७; १९; ९; २६; १०; १६, ४४, ५२; ११; २६, ३०; १२; २७, १३; ७४, १००, १७८; १४; ५४, १२६; १५; ३६, ७२, १२७) तेम ज लगभग बधा अध्यायोना अंते "इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते" अथवा "भद्रबाहुसंहितायाम्" (त्रीजा अध्यायना अंते) शब्दो मळी आवे छे ए उपरथी तेम ज आरंभना चौद श्लोकोना उपर्युक्त सारांश उपरथी निम्न लिखित मुद्दाओ उभा थाय छेः–

(१) आ ग्रंथनी उत्पत्ति पूर्वे मगधमां आवेल सेनजित् राजाना राजगृह नामना नगर आसपास आवेल पांडुगिरि पर्वत उपर थई हती.

(२) जिनभाषित, सर्वज्ञ कथित द्वादशांगमांथी उद्धृत करी निर्ग्रंथ भगवान भद्रबाहुए दिव्यज्ञान आपवा वाळो आ "निमित्त संहिता" नामनो ग्रंथ रच्यो हतो.

(३) राजा, भिक्षु, अने श्रावकोना हित माटे ए ग्रंथनी रचना करवामां आवी हती.

(४) आ ग्रंथना रचनार भगवान भद्रबाहु दिगंबर हता.

हवे आपणे ए दरेक मुद्दा विशिष्ट रूपे तपासीए :– (१) पुरातन काळमां मगध देशमां जैन धर्मनी असर सर्वत्र व्यापेली हती. तेनी राजधानी राजगृह-राजगृहीमां हती. परंतु तेनो राजा सेनजित् नामे कोई थई गयो हतो एम जाणवामां नथी. जैन साहित्यमां 'सेणिय'ना साधारण नामथी प्रसिद्ध एवो जैनधर्मानुयायी महान राजा श्रेणिक मगधमां थई गयो हतो ए वात इतिहाससिद्ध छे. आ श्रेणिक राजाना पितानुं नाम 'प्रसेनजित' हतुं. कदाच ए ज 'प्रसेनजित्' राजाने लक्षीने आ भ. सं. मां उल्लेख करवामां आव्यो होय. अथवा प्राकृत 'सेणिय' शब्दमांथी सेनजित् शब्द उपजावीने तेनो उल्लेख करवामां आव्यो होय. भ. सं. मां जणावेल पांडुगिरि कदाच राजगृहनी आसपासमां आवेल पर्वतोनी पांडुगुफाने अनुलक्षी योजायो होय. जो के ऐतिहासिक श्रुति अनुसार तो, द्वादशांगवेत्ता भद्रबाहुना समयमां मगधनो राजा चन्द्रगुप्त मौर्य हतो अने तेनी राजधानी पाटलीपुत्र हतुं.

(२) द्वादशांगने भगवान महावीरे अर्थ रूपे प्ररूप्या अने गणधरोए तेने सूत्र रूपे ग्रथित कर्या जे बारमा अंग-दृष्टिवाद-सिवाय वल्भीवाचनानुसार अत्यारे मोजुद छे. ए चार अंगो जैनशासनना सौथी प्राचीन ग्रंथो छे. बारमा अंगमां चौदपूर्वनो समावेश थाय छे. आ अंग वखत जतां लुप्त थयुं. तेमां दर्शनविषयक चर्चा, अनेक विषयो उपर रहस्यमय विचारणा अने चमत्कारी विद्याओनां वर्णनो हतां. ते बारमुं अंग पांच विभागमां विभक्त थयुं हतुं तेमांना त्रीजा पूर्व नामना विभागमां चौद पेटा विभागो हता जेमांनुं एक विद्यानुप्रवाद नामनुं दशमुं पूर्व हतुं तेमां अनेक अतिशयोवाळी विद्या, साधननी अनुकूळताथी सिद्धिप्रयोग वडे जणावी छे. आ पूर्वमां अष्टांगनिमित्तनुं ज्ञान समाविष्ट होवा पूरो संभव छे एटले निमित्त ज्ञानने जिनभाषित के सर्वज्ञभाषित कहेवामां परंपराए कशो वांधो नथी. आचार्य भद्रबाहु चौद पूर्वधारी हता एटले आ दशमा विद्यानुप्रवाद नामना पूर्वनुं ज्ञान एमने हतुं ए सुनिश्चित छे

(३) आचार्य भद्रबाहुए ए ज्ञानने ग्रंथमां कही संभळाववानी शिष्य-प्रशिष्योनी विनतिने स्वीकारी होय तो ते राजा, भिक्षुओ, अने श्रावकोना हितनी एकमात्र दृष्टिबीज स्वीकारी होवानी संभावना छे.

(४) आचार्य भद्रबाहु, जेओ चौद पूर्वधारी हता तेओ सर्वज्ञभाषित, जिनभाषित निमित्तानुसार कोईपण निमित्तग्रंथ राजा, भिक्षु के श्रावकना हित माटे परोपकारी दृष्टिथी रची शके ए वात मानी शकाय तेवी छे. परंतु एमणे एवो कोई ग्रंथ वास्तविकमां लख्यो हतो के केम ए आपणे हवे उपलब्ध ऐतिहासिक सामग्री द्वारा नक्की करवानुं रहे छे अने ए प्रमाणाधारे निश्चित न थई शके तो पाछळथी कोईए एनी रचना करी होय अने एमना प्रभावान्वित नाम उपर चढावी दीधी होय तो ते क्यारे अने कोणे रची तथा केवा संयोगोमां रची वगेरे बावतो उपर विचारवानुं प्राप्त थाय छे.

भद्रबाहु

दशवैकालिकना रचनार शय्यंभवना शिष्य यशोभद्रने संभूतिविजय अने भद्रबाहु नामना बे मुख्य शिष्य हता. तेमांना आर्य भद्रबाहु चौदपूर्वधारी हता. विद्वानोनो एक वर्ग एम माने छे के आ भद्रबाहुए पूर्वनो खास आधार लईने "आवश्यक", "दशवैकालिक", "उत्तराध्ययन", "आचारांग", "सूत्रकृतांग", "दशाश्रुतस्कंध", "कल्प", "व्यवहार" "सूर्यप्रज्ञप्ति" अने "ऋषिभाषितो" उपर एम दश निर्युक्तिओ रची. आमांना "व्यवहार", "दशा श्रुतस्कंध", तथा "कल्प' पोते ज रचेल छे अने निर्युक्तिओ पण एना उपर पोते ज बनावी छे. आ उपरांत, "पिंडनिर्युक्ति", "ओघनिर्युक्ति, "संसक्तनिर्युक्ति", "उवसग्गहर", देवचंद्रसूरिविरचित "शांतिनाथचरिय" ना मंगलाचरणमां उल्लेखेल प्राकृतमां "वसुदेवचरित"आदि ग्रंथो रच्या हता. स्थूलभद्रने चौद पूर्वनी वाचना आपनार आ भद्रबाहु हता. तेओ वीरात् १७० मां स्वर्गवासी थया. दिगंबर कथानुसार, वीरात् १५५ मां स्वर्गवास पामेल चंद्रगुप्त राजाए तेमना शिष्य थई साधुदीक्षा लीधी हती. मगधमां बारवर्षी महाभीषण दुष्काळ पड्यो हतो ते वखते संघनो निर्वाह मुश्केल थतां कंठस्थ श्रुतज्ञाननो लोप थवानो संभव उत्पन्न थयो. मगधमां पाटलीपुत्रमां संघ भेगो थयो अने जे कांई याद हतुं ते बधु एकत्रित करी नाखवानो विचार कर्यो. अगीआर अंगो तो एकत्रित थई शक्यां परंतु बारमुं दृष्टिवाद नष्टप्राय थई गयुं हतुं. केवळ आर्य भद्रबाहु ज ते जाणता हता. तेओ ते वखते नेपाळ देशमां महाप्राण नामनु ध्यान धरी रह्या हता. तेथी स्थूलभद्रने तेमनी पासे मोकली तेनुं ज्ञान हस्तगत कर्युं. भद्रबाहुनो अनुयायी वर्ग मगध पाछो फर्यो आ वखते भद्रबाहु साथे दक्षिणमां निकळी गयेल साधुवर्ग अने मगधमां ज पाछळ रहेल साधुवर्ग ए बंने वच्चे सूत्रो अने आचार पूरतो तफावत उत्पन्न थई गयो हतो. मगधमां रही गयेलामां दुकाळना कठोरताने कारणे शैथिल्य प्रवेशतां सफेद वस्त्रो पहेरवानी प्रथा चालु थई गई हती परंतु बहार विहार करी जनाराए महावीरनी कडकमां कडक आज्ञा मुजब दृढ रही नग्न रहेवानु ज अपनाव्युं. आम, जैन संघमां दिगंबर अने श्वेतांबर एम बे वड पड्या. दिगंबरोए तेमनी अनुपस्थितिमां पाटलीपुत्रमां गुंथेल आगमोने न स्वीकार्या.

"जैन साहित्यनो संक्षिप्त इतिहास" ("जै. सा. सं. इ") ना ३३.मा टिप्पणमां तेना रचनार स्व. श्री. मो. द. देसाई लखे छे के भ. सं. नामनो निमित्त ग्रंथ उपर्युक्त भद्रबाहुनो बनावेलो नथी. वराहमिहिरे वाराही (बृहत्) संहिता (वा. सं.) रची अने भद्रबाहुए भ. सं. रची ए मात्र किंवदंती छे. राजशेखरकृत "प्रबंध कोश" (चतुर्विंशति प्रबंध) नो पहेलो ज भद्रबाहु-वराहमिहिर प्रबंध आ कथननी पुष्टि करे छे (जुओ "जै. सा. सं. इ. पेरा. ६४२). आ भद्रबाहुए भ. सं. रची एवो विश्वस्त अने प्रमाणोपेत उल्लेख उपलब्ध ऐतिहासिक ग्रंथोमां मळतो नथी.

ज्यारे मुनि आत्मारामजी कृत "तत्त्वादर्श" नामना ग्रंथना अंतिम परिच्छेदमां आ भ. सं. ने श्रुतकेवली भद्रबाहुए बनावी हती एम जणाव्युं छे तेम ज सं. १९५९ मा भीमसी माणेक प्रकाशित भ. सं. नामना ज्योतिष शास्त्रना गुजराती अनुवादमां उक्त प्रकाशके आ "भ. सं. ग्रंथ जैनना ज्योतिष विषयमां आद्य ग्रंथ छे. तेमना रचनार श्री भद्रबाहुस्वामी चौदपूर्वधर श्रुतकेवली हता" एम स्पष्ट लख्युं छे. तथा सं. १९७९ मां मेसर्स मेघजी हीरजी प्रकाशित "श्री भद्रबाहु-संहिता" नी प्रस्तावना (पृ. ६) मां प्रकाशक लखे छे "आ ग्रंथ जैन ज्योतिष शास्त्रनो मुख्य अने मूळ ग्रंथ छे. तेना रचनार त्रिकाळदर्शी श्री भद्रबाहु स्वामी जैन धर्मना इतिहासमां एक सूर्य रूपे प्रकाशी रह्या छे'. तेओ विशेषमां ते ज प्रस्तावनाना ते ज पृष्ठमां लखे छे "श्री भद्रबाहु स्वामीना भाई श्री वराहमिहिर तेमना संप्रदायमां सारी रीते माननीय अने आदरणीय लेखाय छे. तेम ज तेमनुं ज्योतिष संबंधी साहित्य पण योग्य रूपमां उपलब्ध थई शके छे. राजसभामां वराहमिहिरने परास्त करनार श्री भद्रबाहु स्वामी ज्योतिष संबंधी आटलुं थोडुं लखी विरमे ए कोई रीते मानवामां आवे तेवी वात नथी" वगेरे वगेरे. उक्त प्रकाशक ए ज प्रस्तावनाना पृष्ठ. ७ उपर लखे छे "आ ग्रंथ विषे केटलाक भाईओनुं एम पण कहेवुं थाय छे के त्रिकाळदर्शी भद्रबाहुस्वामी अने आ ग्रंथना लेखक भद्रबाहु ए बन्ने जुदी जुदी व्यक्ति होवी जोइए". आ ग्रंथो उपरांत एक भ. सं. जामनगर निवासी पंडित श्रावक हिरालाल हंसराजे प्रसिद्ध करी बहार पाडी छे. ते संस्कृतमां छे. परंतु एक ज प्रति उपरथी पाठांतरो नोंध्या विना छपावी बहार पाडी छे. तेम ज तेमां प्रस्तावना के एवुं कांई नथी के उपरथी संपादकनुं आ ग्रंथना कर्तृत्व विषे शुं मानवुं हतुं ते समजवुं अशक्य छे—जो के एमणे ए ग्रंथना प्रारंभमां मथाळे (कर्ता भद्रबाहु) एम लख्युं छे ते उपरथी भद्रबाहु कृत ए भ. सं. छे एम तो तेओ मानता हता एम जणाय छे.

भद्रबाहु नामधारी आचार्य एक करतां वधारे थया होय एम मानवामां आपत्ति नथी. प्रथम भद्रबाहु जेओ चौदपूर्वधर हता तेमणे तो *आ ग्रंथ रच्यो नथी ए वात आगळ स्पष्ट थई गई छे* कारण के तेमणे रचेला ग्रंथो पैकीमां भ. सं. नुं नाम उल्लेखेल होय एवुं उपलब्ध अने विश्वसनीय जैन ऐतिहासिक साहित्यमां क्यांय वांचवामां आव्युं नथी. हवे मानीए के भद्रबाहु नामधारी बीजा आचार्य—वराहमिहिरना वखतमां थई गया—जो के आ पण एक पूरेपूरी ऐतिहासिक घटना नथी—अने तेमणे आ ग्रंथ रच्यो होय ए पण संभवतुं नथी; कारण के आ ग्रंथना रचयिता भद्रबाहु पोते पोताने माटे 'प्रोवाच' (२; १) जेवा परोक्ष भूतनी क्रियानो प्रयोग न करे. कारण के एथी तो उलटुं एम सिद्ध थाय के प्रश्नोत्तरनो आखो बनाव कर्तानी उपस्थितिमां बन्यो नो'तो. मानो के कोई निकटना शिष्ये एमने पूछ्युं अने एमणे जे कह्युं ते ए शिष्ये आ ग्रंथ रूपे गुंथ्युं; एम पण न बनी शके, कारण के परोक्ष भूतनो प्रयोग तो घणा पुरातन काळ माटे ज संभवे. मतलब के भद्रबाहु नामना आचार्ये—चौदपूर्वधारी आर्य भद्रबाहु करतां बीजाए—जेओ प्रबंधान्तर्गत आख्यायिका प्रमाणे वराहमिहिरना सहोदर हता तेमणे आ ग्रंथ अर्थ रूपे कोईने कह्यो होय अने पाछळथी ए निमित्तविषयक आम्नायोने ग्रंथबद्ध करी कोई विद्वाने एने भ. सं. नुं नाम आप्युं होय. बीजी संभावना ए छे के कोई विद्वाने पोते ज पोतानी मेळे ग्रंथ गूंथी तेम लखी वाळी एने भ. सं. नुं नाम आप्युं होय. कारण के भद्रबाहुनुं नाम एक प्रख्यात ज्योतिर्विद् अने नैमित्तिक तरीके जैन परंपरामां जाणीतुं छे. शिष्योए भद्रबाहुने विनति करी अने तेथी तेमणे दिव्य ज्ञान प्रगट कर्युं जे आ भ. सं. मां छे—ए प्रतिज्ञावाक्यनो लाक्षणिक अर्थ तो 'प्रोवाच' शब्दना प्रयोग उपरथी ए ज काढवो उचित लागे छे के भद्रबाहुए पोताना शिष्योने दिव्यज्ञान (निमित्त ज्ञान) आप्युं जे परंपराए जैन साधुओ पासे उत्तरोत्तर आवतुं गयुं. काळक्रमे कोई जैन साधु विद्वानने ए ज्ञान के जे अर्धदग्ध स्थितिमां आवी गयुं हतुं तेने ग्रंथस्थ करवानो विचार आव्यो अने तेणे ते अधकचरा ज्ञानने, ते जेम मळ्युं हतुं तेमनुं तेम ज, कोई पण जातिना भाषाना, छंदना, अने व्याकरणना संस्कार आप्या विना ग्रंथारूढ कर्युं अने ए ज्ञानना मूळ दायक भद्रबाहु तरफनुं पोतानुं ए ज्ञान बारेनुं ऋण अदा करवा एने भ. सं. एवुं नाम आप्युं होय; कारण के एम मान्या विना "भद्रबाहुवचो यथा" ए शब्दोनो प्रयोग समजावी शकातो नथी. आ भ. सं. नामना ग्रंथना लेखक "भद्रबाहुवचो यथा" एवा शब्दोनो उपयोग पोते न करे. ए अभिमानीपणुं बतावे छे अने एवुं अभिमान प्रदर्शन जैनविद्वत्परंपराने अनुकूळ नथी.

भद्रबाहु केटला थई गया, क्यारे थई गया, अने कये समये थई गया ते बाबतोनी उपर प्रमाणे चर्चा करी रह्या पछी उपसंहार करतो हुं अत्रे ए ज बाबतनी एक नूतन, सचोट, प्रामाणिक, अने एथी करी सहज स्वीकार्य एवी विचारसरणी नीचे रजू करुं छुं—जे आ प्रमाणे छे. एना विस्तृत वर्णन माटे मुनि पुण्यविजयजीनो "छेदसूत्रकार अने निर्युक्तिकार"

नामनो लेख जे महावीर जैन विद्यालय रजत महोत्सव अंक (इ. स. २०. १२. ४१ मां प्रकाशित) मां प्रसिद्ध थयो छे तेना खास करीने पृ. १९७ थी २०१ जुओ.

भद्रबाहु पछी थई गयेल फल्गुरक्षितादि अर्वाचीन आचार्योनो तथा एवी बीजी अर्वाचीन गणाती बाबतोनो निर्युक्तिओमां उल्लेख अने निर्देश आवतो होवाथी तेम ज बीजी दलीलो योजी एम निःसंदेह पुरवार थई शके तेम छे के छेदसूत्रकार अने निर्युक्तिकार बन्ने जुदा छे अर्थात् छेद ("दशा", 'व्यवहार", "कल्प" अने "निशीथ") सूत्रकार भद्रबाहुए, जे चौदपूर्वधारी स्थविर हता, निर्युक्तिओ नथी रची त्यारे ए निर्युक्तिओ रची कोणे अने क्यारे?

छेदसूत्रकार भद्रबाहु ए ज निर्युक्तिकार भद्रबाहु एवी परंपरानुं अने मान्यतानुं मूळ समान नाममां ज होय तो एवुं ज अनुमान उचित छे के छेदसूत्रकार भद्रबाहु करतां कोई बीजा ज भद्रबाहु थई गया होवा जोईए जेमणे निर्युक्तिओ रची होय

चार छेदसूत्रो, आवश्यकादि दश निर्युक्तिओ, "उवसग्गहर स्तोत्र" अने "भद्रबाहु संहिता" ए सोळ ग्रन्थो भद्रबाहु कर्तृक छे एवी मान्यता श्वेतांबर जैन परंपरामां प्रचलित छे चार छेद सूत्रो ज चौदपूर्वधारी भद्रबाहुना छे तो दश निर्युक्तिओ, "उवसग्गहर स्तोत्र," अने 'भद्रबाहु संहिता"—आ बारेय ग्रंथो बीजा एक ज भद्रबाहुना होवा जोईए अने ए बीजा भद्रबाहु कोई नहि परंतु जे वा सं ना रचयिता ज्योतिषाचार्य वराहमिहिरना पूर्वाश्रमना भाई तरीके अने महान नैमित्तिक तरीके जैन संप्रदायमां जाणीता छे ते ज होवा जोईए सरखावो—

पावयणी धम्मकही वाई णेमित्तिओ तवस्सी य। विज्जासिद्धो य कई अट्ठेव पभावगा भणिया ॥ १ ॥
अज्जरक्ख नंदिसेणो सिरिगुत्त विणेय भद्दबाहू य। खवगज्जखवुड समिया दिवायरो वा इहाहरणा ॥ २ ॥

निर्युक्तिकार भद्रबाहु अने "उवसग्गहर" तथा "भद्रबाहु संहिता विना कर्ता भद्रबाहु—बन्ने एक ज अने ते पण नैमित्तिक भद्रबाहु ए विधानने "आवश्यक निर्युक्ति" गाथा १२५२ थी १२७० मां वर्णवायेल गंधर्व नागदत्तनु कथानक, जेमां सर्पनुं झेर उतारवा माटे क्रिया, प्रक्रिया, मंत्रादिकमां आवी छे, तेना तरफथी पुष्टि मळे छे खास करीने जुओ 'आवश्यक निर्युक्ति"नी १२६९मी निम्नोक्त गाथा —

सिद्धे नमंसिऊण, संसारत्था य जे महाविज्जा। वोच्छामि दंडकिरियं सव्वविसनिवारणिं विज्जं ॥ १२६९ ॥

अष्टांगनिमित्त अने मंत्र विद्यामां विशारद होय एवा भद्रबाहु वराहमिहिरना भाई सिवाय बीजा कोई जैन साहित्यना इतिहासमां जाणीता नथी.

निर्युक्तिकार भद्रबाहु महान् नैमित्तिक हता तेनी समर्थना तेमणे रचेल "सूर्य प्रज्ञप्ति" उपरनी निर्युक्ति पण करे छे ते बतावे छे के तेमनो ज्योतिष अने खगोळ उपर सारो काबु हतो ए उपरांत, अन्य प्रमाण "आचारांग" उपरनी एमनी निर्युक्तिमांथी पण मळी आवे छे तेमां 'दिक्' पदनुं व्याख्यान करतांना प्रसंगमां तेओ कहे छे –

जस्स य जो पण्णवओ, कस्स वि साहइ दिसासु य णिमित्तं। जत्तोमुहो य ठाइ सा पुच्छओ अवरा ॥ ५१ ॥

चरणकरणानुयोगनी तात्त्विक चर्चा जे ग्रन्थमां गंभीर पणे करवामां आवी रही होय तेवे वखते उपर्युक्त निमित्त ज्ञाननी परिचायिका गाथा लखवी ते तेना प्रणेताना ते बाबतना संनिक्षेप शोखने नथी बतावती?

कोई विद्वानो एम दलील करे के छेदसूत्रकार, "उवसग्गहरस्तोत्र', निर्युक्ति अने "भद्रबाहु संहिता"ना रचनार एक ज भद्रबाहु थया अने ते वराहमिहिरना भाई हता तो ते दलील हवे टकी शके तेम नथी कारण के वराहमिहिर तो तेमनी ज रचेली "पंचसिद्धांतिका"–श्लो ८ ने आधारे वि सं. ५६२मां थया ए निश्चित ज छे एटले छेदसूत्रकार भद्रबाहु अने निर्युक्तिकार भद्रबाहु ए बन्ने जुदा ज आगळ आपणे जोयु के छेदसूत्रकार भद्रबाहुए निर्युक्तिओ तथा "उवसग्गहर" रचेल एम परंपरा माने छे परंतु त्यां आगळ तेमणे "भद्रबाहुसंहिता" रचेली ए बाबत नथी ज लखवामां आवी अर्थात् परंपरा पण भले छेदसूत्रकार अने निर्युक्तिकार भद्रबाहुने एक गणे तो पण एने "भद्रबाहुसंहिता"कार तरीके तो नथी ज स्वीकारती उलटुं परंपरा "भद्रबाहुसंहिता"कार भद्रबाहुने वराहमिहिरना सहोदर तरीके जाणे छे ए निश्चित छे तो पछी छेदसूत्रकार भद्रबाहु अने निर्युक्तिकार भद्रबाहु बन्ने जुदा एम जो आपणे सिद्ध करी शकीए–जेवु के हमणां ज आपणे सिद्ध कर्युं–तो निर्युक्तिकार भद्रबाहुए "भद्रबाहुसंहिता' रचेली अने ते वराहमिहिरना सहोदर हता एम कही पण आपत्ति विना स्वीकारी शकाय

जैनो सर्वप्रथम निर्देश चौदमी शताब्दिथी प्राचीन नथी तेवी "उवसग्गहरस्तोत्र"ना कर्ता भद्रबाहु अने वराहमिहिरना संबंधे आख्यायिकामां जो कांई पण तथ्य होय तो ते ऐम्दु के "उवसग्गहरस्तोत्र"कार भद्रबाहुने चौदपूर्वधारी भद्रबाहु तरीके ओळखाववामां ऐतिहासिक दृष्टि जोखमाले एवी ज रीते "भद्रबाहुसंहिता' कार भद्रबाहुने चौदपूर्वधारी कहेवामां जोखम अने अज्ञान रहेल छे ."भद्रबाहुसंहिता" अने "वाराही (बृहत्) संहिता"–बन्ने ग्रंथो समाननामक छे अने ए पारस्परिक

विशिष्ट स्पर्धाना द्योतक छे. तेथी वराहमिहिरनुं अने भद्रबाहुनु समसामयिकपणुं विशेष विश्वसनीय बने छे. आ रीते बे भद्रबाहु थयानो निचोड निकळे छेः– एक चौद पूर्वधारी छेदसूत्रकार स्थविर आर्य भद्रबाहु अने बीजा जैनपरंपरामान्य महान नैमित्तिक तरीके प्रख्यात थयेल भद्रबाहु जेमणे निर्युक्तिओ, "भद्रबाहुसंहिता", अने "उवसग्गहरस्तोत्र" रच्यां.

"तित्थोगालिप्रकीर्णक", "आवश्यकचूर्णि", "आवश्यक" उपरनी "हारिभद्रीया" वृत्ति, "परिशिष्टपर्वा"दि प्रामाणिक ग्रंथोमां ज्यां ज्यां चौदपूर्वधारी भद्रबाहुनु चरित्रालेखन करवामां आव्युं छे त्यां त्यां साथो साथ, बारवर्षी दुकाळ, नेपाल-प्रयाण, महाप्राण ध्याननुं आराधन, स्थूलभद्रने आपेल वाचना, छेदसूत्रनी रचना वगेरेनो पण सविस्तार निर्देश छे; परंतु तेओ वराहमिहिरना पूर्वाश्रमी भाई हता तेम ज तेमणे निर्युक्तिओ, "उवसग्गहरस्तोत्र", अने "भद्रबाहुसंहिता" आदिनी रचना करी होवानो तेम ज तेओ महान नैमित्तिक हता एवो मत दर्शाव्यानो कशोय इशारो नथी. आथी हवे ए असंदिग्धपणे स्पष्ट थाय छे के छेदसूत्रकार भद्रबाहु अने निर्युक्त्यादिना रचयिता भद्रबाहु बन्ने जुदा जुदा प्रभावक पुरुषो हता.

छेदसूत्रकार अने निर्युक्तिकार बन्ने स्थविरो जुदा होवाना तेम ज भद्रबाहु एक करतां वधारे थयाना सुस्पष्ट अने सचोट निर्देशो के वर्णनो जैन ऐतिहासिक साहित्यमा भले न मळता होय, ते छतां आजे आपणी पासे जे प्रमाणो, पुरावाओ, अने सामग्री तथा साधनो मोजुद छे ते उपरथी आपणे एवा निश्चित अनुमान उपर जरूर आवी शकीए के छेदसूत्रकार अने निर्युक्त्यादिकार स्थविरो एक नथी परंतु विभिन्न छे. आटलुं निर्णीत होवा छतां छेदसूत्रकार अने निर्युक्त्यादिकार ए बन्नेना एककर्तृत्वनी भ्रमणा समाननाममूलक होय–एटले आजे अनेक विद्वानो छेदसूत्रकार भद्रबाहु अने निर्युक्तिकार भद्रबाहु बन्ने एक ज एवा अनुमान तरफ स्वाभाविक रीते ज दोराय छे. छेदसूत्रकार भद्रबाहु ते चौदपूर्वधारी स्थविर आर्य भद्रबाहु अने निर्युक्त्यादिकार भद्रबाहु ते नैमित्तिक अने वराहमिहिरना सहोदर भद्रबाहु ए एक ज अनुमान प्रमाणसिद्ध, इतिहाससिद्ध अने परंपरासिद्ध छे.

वराहमिहिरना पूर्वाश्रमी सहोदर आचार्य भद्रबाहुए भ. सं. जेवी असाधारण प्रतिभानी परिचायिका ज्योतिष् उपर एक संहिता रची हती ए अबाधित अनुमान उपर स्थिर थया पछी हवे ए विचारवानुं प्राप्त थाय छे के जे भ. सं. तेमणे रची हती ते ज भ. सं. आ छे के कोई बीजी? आ प्रश्नना उत्तरमां पहेले ज तबक्के ए स्पष्ट रीते अने असंदिग्धपणे कही देवुं जोईए के एमणे रचेली भ. सं. ते प्रस्तुत भ. सं. नथी. आपणे आगळ जोई गया के वराहमिहिरने अने भ. सं. कार भद्रबाहुने स्पर्धा जागी हती. सामा पक्ष करतां प्रतिस्पर्धी पणी ज उतरती कोटिनो होय ए वात जीवनमां, क्याय जोवामां, देखवामां आवती नथी. बनतां सुधी हरिफो तो एक बीजाथी चढे एवा होय छे. एमाय, भद्रबाहुए उत्कृष्ट ज्ञान, पारदर्शी अनुभव, सफळ प्रतिपादन, अने सर्वतोमुखी मेधाना चमत्कारथी जाज्वल्यमान एवी निर्युक्तिओ अने "उवसग्गहरस्तोत्र" रच्या हता. तेथी तुलनामां वराहमिहिर कृत बा. स. थी दरेक रीते अनेक गणी उतरती प्रस्तुत भ. सं. न ज रचे. कारण के एमणे जे भ. सं. रची हती ते वराहमिहिर कृत बा. सं. ने पडकार रूपे लखी हती. बा. स. मां जे विशाळ ज्ञान, विशद निरूपण, उदात्त कवित्व शक्ति, सूक्ष्मातिसूक्ष्म अवलोकन अने प्रकांड विद्वत्ता वराहमिहिरे ठालवी छे तेना करतां चढी जाय एवी भ. सं. भद्रबाहुए लखी होवी जोईए एम ज आपणे मानवुं जोईए. उपलब्ध साहित्य कहे छे के वराहमिहिर ज्योतिर्विदोमां अग्रणी हता. तो पछी जैन साहित्यमां मळी आवता बीधा के आडकतरा उल्लेखो, निर्देशो, प्रमाणो, वर्णनो, जे बधानी टूंकी नोंध आपणे आगळ जोई गया ते उपरथी आपणे एम ज मानवुं पडे के एमनी लखेल भ. सं. कोई अपूर्व ग्रंथ ज होवो जोईए. प्रस्तुत भ. सं. एमनो ग्रंथ न होई शके. आपणे एम मानीए तो आपणे एमने पूरो अन्याय कर्यो कहेवाय.

तो पछी प्रस्तुत भ. स. शुं छे? कोणे लखी? क्यारे लखी? इत्यादि इत्यादि प्रश्नो स्वाभाविक ज उत्पन्न थाय. आ बधानो संक्षिप्त जवाब आ प्रमाणे छेः–

सेनजित् राजा अने पांडुगिरि, 'प्रोवाच' अने "भद्रबाहुवचो यथा" वगेरे बाबतोनो आपणे आगळ विचार करी गया. ए उपरथी स्पष्ट छे के प्रस्तुत भ. सं. भद्रबाहुए लखेल भ. सं. नथी.

छंदोभंग, व्याकरणोना अविचलित नियमोपनियमोनुं खून, पूर्वापर विरोध, वस्तुगुंफणीनुं शैथिल्य, क्रमबद्धतानो अभाव, निस्तेज निरूपण इत्यादि इत्यादि साधम्य दोषोथी दूषित आ भ. सं. भद्रबाहु कृत भ. सं. नथी ज. तो पछी प्रस्तुत भ. सं. शुं छे?

मारुं एम मानवुं छे के जेम भद्रबाहुकृत "सूर्यप्रज्ञप्तिनिर्युक्ति" लुप्त थई गई छे तेम तेमणे रचेली भ. स. पण लुप्त थई गई होय. बंने ग्रंथो विलक्षण चमत्कृतिओथी परिप्लुत होवा जोईए. एमां वर्णवेली बाबतोनो, एमां ठालवेल ज्ञाननो शुभ अने निरवद्य आशयथी उपयोग करवामां न आवे तो शासननी प्रभावनाने बदले शासननी कुसेवा थवानो डर दिवसे दिवसे वृद्धिंगत थतो जतो होवो जोईए. आ डर पडता कालना दिवसे प्रबळतर बनतो गयो अने मानवीनी क्षुद्र बुद्धि आ

गोपनीय बाबतोनो, रहस्योनो उचित पचाव नहि करी शके एवी आशंकाथी गुरुए उत्तरोत्तर पोताना उत्तराधिकारीने ए ज्ञान अविच्छिन्न पणे न आप्युं होय अने एथी मुख्य परंपरा अखंडितपणे हस्तगत थवाने बदले समयानुसार लुप्तप्राय थती गई. आवा दाखलाओ जैन साहित्यना इतिहासमां घणा मळी आवे छे. वळी वेरथी, ईर्ष्याथी, राज्यनाशथी के राज्य-पलटाथी, अनेक दिव्य उत्पातोथी ए भ. सं. नष्ट थई गई होय. एम बनवुं तद्दन स्वाभाविक छे. भद्रबाहुए भ. सं. रची हती ए वातना ज्ञानवाळाए कोइए पोते जेम आवे तेम, छूटी छवाइ नोंध रूपे, एकाद ग्रंथ लखी काढी एने भ. सं. नुं नाम आपी दीधुं होय एम मने तो लागे छे. प्रस्तुत भ. सं. मा मूळ भ. सं. नो केटलो अंश जळवायो छे एनुं प्रामाणिक विश्लेषण करवुं अशक्य छे छतां ज्यां ज्यां एनी विलक्षणताओ, वा. सं. नी तुलना करतां लखते, मने जणाणी छे त्यां त्यां में एनो बराबर निर्देश कर्यो छे. अमुक बाबतोमां मने परंपरापार्यक्यमूलक अपूर्वताओ अने विशिष्टताओ नजरे पडी छे जे वा. सं. मां पने मळी तेनुं पण में यथाप्रसंग बयान कर्युं छे तेम ज ए कोणे अने क्यारे रची ए पण कहेवुं लगभग असंभवित अने अनुपयुक्त छे. पूना वाळी प्रतिमां तद्दन अंते जे लख्युं छे तेना उपरथी केवळ एटलुं कही शकाय के प्रस्तुत (भ. सं. मां) १५६४ श्लोको (जे बराबर साचुं छे) छे अने सं. १५०४ मां चैत्र सुदि पांचमने मंगळवारे आना नामना कोइए ए लखेली अने साह बाछाए लखावेली हती. आ उपरथी भ. सं. विक्रमीय सोळमी शताब्दि पछीनी तो न ज कही शकाय.

आ ग्रंथ प्रसिद्ध करवामां बे निम्नोक्त हेतुओ मुख्य छे ए वातनुं फरी उच्चारण करी जणावुं छुं के प्रस्तुत भ. सं. नी उपलब्ध थती प्रतिओ भेगी करी संपादन करवुं जेथी कोई पण अभ्यासकने एनो विशद अने सांगोपांग अभ्यास करी अनुमान बांधवानी अने ऐतिहासिक सत्य तथा तथ्य जे कांई सांपडे ते मेळवी आविष्कार करवानी तक मळे. अत्यारसुधीमां, मात्र एक ज प्रति उपरथी जामनगर वाळा भाई श्री हीरालाले भ. सं. ने प्रसिद्ध करेल. त्यारबाद एना ज बे अनुवादो गुजराती मां थया. उपलब्ध प्रतिओ भेगी करी तेने सुयोग्य रीते संपादित करी, तज्ज्ञ विद्वानो समक्ष मुकवामां मारा आ प्रयत्नेनुं औचित्य देखाशे. ए उपरांत, वा. सं. साथे प्रस्तुत भ. सं. नी संपूर्ण तुलना करी प्रस्तावनामां ते तुलना बतावी बन्ने ग्रंथोनुं आ दृष्टिए मूल्यांकन करवुं ए बीजो हेतु छे. ए हेतु सिद्ध करवा जतां आनुषंगिक रीते भद्रबाहु विषे पण संपूर्ण विचार करायो छे. पाठकनी सुगमता अने सगवड माटे ग्रंथने अंते श्लोकी शब्दसूची पण मूकेल छे. आ रीते मारा आ विशिष्ट प्रयत्ननी योग्यता तेम ज आवश्यकता अभ्यासीने समजाशे एवी आशा राखुं तो ते वधारे पडतुं नथी. प्रस्तुत भ. सं. ना रचनार बे प्रख्यात भद्रबाहु नामधारी आचार्यो पैकीना कोई नथी ए प्रस्तावनामां शास्त्रीय रीते स्थिर करेलो निर्णय आ ग्रंथ संपादनना परिश्रमना लेखिसने सिद्ध करे छे. ग्रंथमां कोई स्थळे छंदोभंगने निवारवा के व्याकरणनी अशुद्धिओने सुधारवा, संशोधक में जाणी जोईने ज प्रयत्न कर्यो नथी कारण के एम करवा जतां संपादननी दृष्टिए अव्यवहार्य अने समग्र ग्रंथना शाब्दिक कलेवरनी पुनर्रचना करवानी अनुपयुक्त छूटनो विकट प्रश्न उभो थतो हतो तेथी तेम करवानुं जाणी बूझीने ज जतुं करवुं पड्युं छे. अलबत्त, छंदोभंग वाळा अने व्याकरणना नियमोना भंग वाळा तमाम श्लोकोनो में आ प्रस्तावनामां अन्यत्र बराबर निर्देश करेल छे जेथी ए श्लोकोमांना दोषो मारा ध्यान बहार रही गया हता एम कोई न समजे. कोई कोई स्थळे मारी शंकाओ जणाववा में कौंस मुद्री प्रश्नचिह्न पण मूकेल छे. वळी ज्योतिष, मंत्र, तंत्र, औषध, अने भेषजना ग्रंथोमां छंद अने व्याकरणनी छूट ओछे वते अंशे क्षंतव्य छे ए हकीकत, में एने छंदनी अने व्याकरणनी दृष्टिए सुधारी-संस्कारी नथी ए आरोपनुं समाधान अभ्यासी वर्ग जुए एवी अभ्यर्थना छे.

भद्रबाहु संहिता अने वाराही संहितानी तुलना

उल्का

भ. सं. मां उल्कानुं वर्णन बीजा तथा त्रीजा अध्यायमां अने वा. सं.[२] मां तेत्रीसमा अध्यायमां करवामां आवेल छे.

भौतिक शरीरो स्वर्गमांथी च्यवती वखते अंतरिक्षमां उत्पन्न थाय त्यारे तेमना शरीरनो जे आकार होय तेने उल्का कहे छे—ए कथन पूरतुं भ. सं. (२; ५) अने वा. सं. (३३; १) बन्ने साम्य छे. तारा, धिष्ण्य, विद्युत्, अशनि, अने उल्का ए पांच उल्काना भेदोना नाम भ. सं. (२, ६) अने वा. सं. (३३, २) मां एक सरखा छे. तारा चोथा भागनुं, धिष्ण्य अर्धा भागनुं (भ. सं. २; ९), अने बाकीना त्रण पूरा भागनुं फळ आपे छे (३. १२) ए भ. सं. नी उक्ति साथे वा. सं. (३३; ३) नी उक्तिनो मेळ छे. अशनिनो आकार चक्रसमान छे ए बाबत बन्नेमां एकसरखी छे (भ. सं. २; ८ तथा वा. सं. ३३; ४). उल्कानो आकार पुरुष जेवो (भ. सं. २, ८ तथा वा. सं. ३३, ८), अने विद्युत्नो विशाळ

१ आ माटे जुओ वे. शा सं. ८. नु मु जिनविजय, म. जै. वि. नो रजत महोत्सव स्मारक अंक पृ. १९७ उपरनो श्री श्री कर्नल तथा जुगलकिशोर मुख्तारनी वि. सं. १९७४ मां प्रकाशित भ. सं. ग्रन्थनी मनोचिकित्सा.

२ वेंकटेश्वर स्टीम प्रेस प्रकाशित, मुंबई. वि. सं. १९९०

अने कुटिल छे (भ. सं. २; ७ तथा वा. सं. ३३; ५) ए कथनो पूरतुं बन्ने ग्रंथो वच्चे साम्य छे. प्रेत, शस्त्र, खर, करभ, मगर, वांदरो, दाढ वाळा जीव, मृग, घो, सर्पना आकार वाळी तथा बे माथा वाळी उल्का पाप फल देवा वाळी (भ. सं. ३; ७ थी ११ अने वा. सं. ३३; ९). ध्वज, मत्स्य, हाथी, पर्वत, कमल, चंद्र, अश्व, हंस, श्रीवत्स, वज्र, शंख, अने स्वस्तिकनी आकृति वाळी उल्का शुभफळदायिनी छे (भ. सं. ३; ३१ थी ३३ अने वा. सं. ३३; १०). चंद्र अने सूर्यने स्पर्श करी उल्का जो एमांथी पडे तो परराजनो अधिकार थाय अने नृपवध, दुर्भिक्ष, अवृष्टि, अने भय उपजावे छे (भ. सं. ३; २८–२९ अने वा. सं. ३३; १२). शुक्ल, रक्त, पीत, अने काळा रंगनी उल्का अनुक्रमे ब्राह्मणादिवर्गनो नाश करे छे (भ. सं. ३; १८ तथा वा. सं. ३३; १४). उत्तर, पूर्व, दक्षिण, अने पश्चिमादि दिशामां उल्का पडे तो ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, अने शूद्र माटे अपायकारक छे (भ. सं. ३; १९ तथा वा. सं. ३३; १५). श्याम, अने लोहित वर्ण वाळी उल्का शत्रुनुं आगमननो भय उत्पन्न करे छे (भ. सं ३; १६ तथा वा. सं. ३३; १६). अने पुष्य, स्वाति अने श्रवण नक्षत्रनुं उल्का हनन करे तो ब्राह्मण अने क्षत्रियोने पीडाकारी छे (भ. सं. ३; ३९ तथा वा. सं. ३३; १८). आ बधी बाबतोमां बन्ने ग्रंथो वच्चे पूरेपूरुं सादृश्य छे.

रोहिणी, त्रणे य उत्तरा, मृगशिर, चित्रा, अनुराधाने उल्का हणे तो राजाओने भयकारी छे एम वा. सं (३३; १९) मा जणाव्युं छे ज्यारे भ. सं. (३; ३८) मां एम निर्देश कर्यो छे के राजाने भयकारी नथी निवडती परंतु राजा तरफथी भय थाय. उदय अथवा अस्त वखते सूर्य अथवा चंद्रने उल्का हणे तो वनवासीओ (पौरेतर) नो वध करे छे एम वा. सं. (३३; १७) मां जणाव्युं छे ज्यारे भ. सं. (३; ४२–४३) मां ए स्थावरोने भय जनक छे तेम ज आगंतुक सेनानुं मंथन थाय छे तेम जणाव्युं छे.

वा. सं. मां बीजी बाबतो जणावी छे अने भ. सं. मां पण अन्य बाबतो अन्य स्वरूपे अन्य फळ साथे वर्णवी छे ते ते जिज्ञासुओए ते ते ग्रंथोमांथी जोई लेवी जोईए. अहिंआ तो जे बाबतो समान छे तेनुं ज टूंकुं आलेखन कर्युं छे. सारांश रूपे कहीए तो एम कही शकाय के बन्ने ग्रंथो मुख्य मुख्य बाबतोमां अने तेना फळनिर्देशना संबंधमां एकमत छे. एक ग्रंथकारे अमुक बाबतनो टूंकाणमां पताव्युं छे तो बीजा ग्रंथकारे ए ज बाबतोने विस्तृतरूपे वर्णवी छे. एके अमुक बीजी घटनाओने ध्यानमां लई वर्णन कर्युं छे तो बीजाए बीजीने ध्यानमां लईने. आ उपरथी अनुमान एम थाय छे के अमुक बाबतोनुं उद्भवस्थान बन्ने परिपाटीने साधारण हतुं ज्यारे अमुक बाबतोमां बन्ने ग्रंथकारो जुदा पडी परिपाटी अने सांप्रदायिक वारसानुं भिन्नत्व दर्शावे छे. बधी बाबतोनुं अवलोकन अमुक एक संप्रदायनी शक्ति बहार होय एम पण संभवे. एटले बन्ने ग्रंथकारोए रजू करेली जूदी जूदी घटनाओनुं मूळ एक ज होय एम मानवा मन ललचाय. परंतु ते तो त्यारे ज बने के जो फळसाम्य होय तो; परंतु एक ज घटनाना फळनी बाबतमां बन्ने ग्रंथकारो जूदा पडता होय तो तो आपणे परिपाटी, तथा सांप्रदायिक मान्यताना मूळ जुदा जुदा ज मानवा पडे.

परिवेष

परिवेषनुं वर्णन भ. सं. ना चोथा अध्यायमा अने वा. सं. ना चोत्रीशमा अध्यायमां करवामां आव्युं छे.

रूक्ष अने लंडित परिवेष अनिष्टकारी छे (भ. सं. ४; २ तथा १६. वा. सं. ३४; ५). जे परिवेष चांदी अने तेलना रंग जेवा रंग वाळो होय ते सुभिक्ष अने मंगळने करनारो छे (भ. सं. ४; ६–७. वा. सं. ३४; ४) एम जणाव्युं छे जो के भ. सं. मां ए परिवेष महामेघने करनारो छे एम विशेषमां जणाव्युं छे. इन्द्रधनुषना जेवो जो परिवेष होय तो युद्ध थाय छे (भ. सं. ४; ८. वा. सं. ३४; ६). आखो दिवस सूर्यनो परिवेष एक वर्णनो होय तो राजानो वध थाय छे (भ. सं. ४; १४. वा. सं. ३४; ९). एम निर्देश कर्यो छे, भ. स. मां अहिंआ 'रक्तवर्ण' शब्दो नथी लख्या अने फलादेशमां भूखमरो, रोगचाळो अने शस्त्रकोप थाय ए वधारानुं जणाव्युं छे. आखी रात्री चंद्रनो रक्तवर्णो परिवेष रहे तो राजानो वध थाय (भ. सं. ४; १४. वा. सं. ३४; ९); परंतु भ. सं. मां आ स्थळे 'रक्तवर्ण' शब्दो नथी लख्या अने फळादेशमां जनक्षय थाय एम सविशेष जणाव्युं छे. अनेक वर्ण वाळो परिवेष नृपवध सूचवे छे (भ. सं. ४; २०. वा. सं. ३४; ६) जो के भ. सं. मा सूर्यनो अनेक रंग वाळो परिवेष एम जणाव्युं छे. भ. सं (४; २८–२९)मां जणाव्युं छे के त्रण मंडळ वाळो परिवेष त्रण भागनुं निकंदन शस्त्रथी थशे एम बतावे छे अने चार मंडळ वाळो परिवेष क्षुधा अने व्याधिथी चार भागनुं निकंदन थशे एम जणावे छे ज्यारे वा. सं. (३४; १०) मां त्रण मंडळ वाळो के एथी विशेष मंडळ वाळो परिवेष शस्त्रकोप, युवराजभय, अने नगररोध दर्शावे छे. कोई ग्रह, चंद्र, अने नक्षत्र — त्रणे य एक ज परिवेषमां होय तो त्रण दिवसमां वरसाद अथवा एक मासमां भय थशे एम भ. सं. (४; ३८) मां विधान करेलुं छे ज्यारे वा. सं. (३४; ११) मां भयने बदले युद्ध थवानो संभव जणाव्यो छे. वा. सं. (३४; १२, १३, १४, अने १५) मां जेम भौमादि ग्रहोनो परिवेष होय तो जुदा, जुदा खराब फळो मळे एम जणाव्युं छे तेम भ. सं. मां नथी जणाव्युं परंतु तेमां एक ज श्लोकमां (४; ३७) बतावी देवामां आव्युं छे के एवा परिवेषथी देशनो

अभाव-नाश थाय छे. अथवा भ. सं. ना उपर्युक्त श्लोकनो अर्थ एवो पण काढी शकाय के पाचेय ग्रहो अने नक्षत्रो परिवेषमा होय तो जगतमां प्रलय थाय. आ अर्थनुं समर्थन वा सं. (३४, १७) मा मळी रहे छे

दरेक ग्रहनो परिवेष होय तो ते जुदुं जुदु फळ आपे छे ए बाबतनो विस्तार वा सं. मा छे ज्यारे भ. सं. मा नथी. अमुक तिथिमा परिवेष थाय तो तेनु फळ पण पृथक् पृथक् वा. सं. मा छे ज्यारे भ. सं. मा तेम नथी. भ. सं. मा अमुक अमुक रंगनो परिवेष होय तो तेनु जुदुं जुदु फळ तेमा जणावेल छे ज्यारे वा. सं मा तेम नथी. आम अमुक बाबतोनो विस्तार भ. सं. मा छे ज्यारे अन्य अमुक बाबतोनो विस्तार वा. सं. मा छे आ बन्ने ग्रंथोनो फळादेश भेगो करवाथी फळादेशनु एक आखुं चित्र उभु करी शकाय छे कारण के एकनी पूर्ति बीजाथी अने बीजानी त्रुटि पहेलाथी दूर करी पूर्णता रची शकाय छे. मुख्य मुख्य बाबतोमा बन्ने ग्रंथोनी एकमति स्वत. सिद्ध छे.

संध्या

भ. सं ना सातमा अध्यायमा तथा वा. सं. ना त्रीसमा अध्यायमा संध्यानु विस्तृत वर्णन करवामां आवेल छे.

स्निग्ध संध्या वरसाद लावनारी छे (भ. सं. ७; १६. वा सं ३०; ८). भ. सं. (७, १०, ११, १२) मा खास बाबत विस्तारथी वर्णववाने बदले संक्षिप्त रीते एम कही बताववामा आव्यु छे के संध्या वखते वादळानुं रूप जो सौम्य होय तो शुभ अने विकृत होय तो अशुभ फळ आपे ज्यारे एज बाबत वा सं. (३०, २७, २८, २९) मा विशिष्ट पणे निर्देशीने कथन करवामां आव्यु छे के संध्या वखते ध्वज, छत्र, पर्वत, हस्ती, के घोडानुं रूप जो वादळा धारण करे तो ते जय सूचवनारू छे अने वादळा राता देखाय तो ते युद्ध थशे एवु बतावे छे उपरांत, एज श्लोकोमा वधारामा जणाव्युं छे के संध्या वखतनो फलालना घूमाडा जेवो स्निग्ध आकार वाळो मेघ, राजाना बळनी वृद्धि दर्शावनारो छे अने संध्या वखतनो नगरनी आकृति वाळो मेघ शुभकारी छे आम एकदरे बन्ने ग्रंथोमा आ घटना पूरतु सादृश्य छे आगळ जता भ. सं. (७, २३) मां कहेवामा आव्यु छे के क्रूर द्विपदो, चतुष्पदो अने भयंकर पशुओ संध्या वखते जोवामा आवे तो ते संध्या भयने वधारनारी छे; एज कथननु सादृश्य वा. स. (३०, ३०) साथे छे जेमा एनी एज बाबत अन्य स्वरूपे एवी रीते कहेवामां आवी के सूर्यनी सन्मुख रहीने, संध्या वखते, पक्षी, गीध, अने मृग शब्द करे तो देश, राजा, अने सुभिक्षना नाशने करवा वाळी छे एम बताव्युं छे

घात

भ स ना नवमा अध्यायमा अने वा. सं. ना सत्तावीसमा अध्यायमा वात विषेनी घटनाओनुं वर्णन छे भ. सं मां वात विषे पासठ अने वा सं मा केवळ आठ ज श्लोको छे. भ. स. मा ए विषय काइक विस्तारथी चर्चवामा आव्यो छे.

आषाढी पूर्णिमाए वातनु लक्षण जोनु ए कथन बन्ने ग्रंथोमा स्पष्टपणे छे ते दिवसे चारे य दिशामां अने चारे य खुणामां केवो पवन वाय तो केवु फळ आवे ए लंबाणथी भ. सं. मां बताव्यु छे फळादेशमा सुभिक्ष, दुर्भिक्ष, उत्तम मध्यम-कनिष्ठ वर्षा, अनावृष्टि के अतिवृष्टि, धान्यनी मोंघवारी, व्याधि, चोरनो उपद्रव, दंश-मशक-तीड देडकानो उपद्रव, क्षेम, आरोग्य, परचक्र भय, वगेरे वगेरे भ. स. मां निःसंदेहपणे जणावेल छ ज्यारे वा. सं. मां एवुं काई नथी आखो दिवस, अर्धो दिवस, आखी रात्री, अने संध्याकाळे जो पवन वाय तेम ज मध्याह्ने अने मध्यरात्रिए पवन वाय तो शुं फळ आपे ते चोक्स पणे जणाववामा आव्यु छे. अनुलोम वायु, प्रतिलोम वायु, पक्षीओना भयंकर अवाज साथे वहेतो वायु केवु फळ आपे छे वगेरे घणी घणी बाबतो भ. सं. मा वर्णवी छे. केवळ आ एक ज अध्याय उपरथी आपणे जो अनुमान करवानुं होय तो अतिशयोक्ति विना एम कही शकाय के भद्रबाहुसंहिताकार पासे वराहमिहिर करतां ज्ञाननी निपुणता, अनुभवनी विशाळता, अने परंपरानी चकोरता वधारे प्रमाणमां हती

प्रवर्षण

भ. स. ना दशमा अध्यायमां अने वा. स. ना तेवीसमा अध्यायमा प्रवर्षण नुं निरूपण करवामां आव्युं छे.

भ. सं. मां कहुं छे के उपद्रव हीन चंद्र (आ शब्दो अध्याहृत छे एम समजी में लीधा छे) पूर्वाषाढामां देखाय तो चोसठ आढक वर्षा (१०, ३–८), धनिष्ठामा देखाय तो चार आढक वर्षा (१०, १०), रेवतीमां देखाय तो चोसठ (१०, १७), कृत्तिकामा देखाय तो एकावन (१०, २३), मृगशिरमां देखाय तो एकाणु (१०; २७), हस्तमां देखाय तो पचासी (१०, ४०), चित्रामां देखाय तो बावीस (१०, ४३), स्वातीमां देखाय तो बत्रीस (१०, ४५), अने ज्येष्ठामा देखाय तो चोसठ आढक वर्षा थाय (१०, ५०) एम कहेवामां आव्युं छे. ज्यारे वा. सं. मां कहेवामां आव्युं के उपद्रव हीन चंद्र हस्तमां, पूर्वाषाढामां, मृगशिरमा, चित्रामां, रेवतीमां अने धनिष्ठामां देखाय तो सोळ द्रोण अने ज्येष्ठा, स्वाती तथा कृत्तिकामां उपद्रव हीन चंद्र देखाय तो चार द्रोण वर्षा थाय (२३; ६). भ. सं मां वळी एम

पण जणाववामां आव्युं छे के. उपद्रव हीन चंद्र जो श्रवणमां, मघामां, अने अनुराधामां देखाय तो एक खारी (१०; ८, ३५, ४८), भरणीमां देखाय तो ओगणीस आढक (१०; २१), मूळमां अने पूर्वाफाल्गुनीमां एक खारी (१०; ५१, ३६) अने पुनर्वसुमां एकाणु आढक वर्षा थाय (१०; ३१). आ ज बाबत वा. सं. मां ए रीते जणाववामा आवी छे के जो उपद्रव हीन चंद्र श्रवण, मघा, अनुराधा, भरणी, मूळ, पूर्वाफाल्गुनी अने पुनर्वसुमां देखाय तो अनुक्रमे चौद, चौद, चौद, चौद, चौद, पचीस अने वीस द्रोण वर्षा थाय (२३; ७). भ. सं. मां जणाव्युं छे के उपद्रव हीन चंद्र जो विशाखामां देखाय तो एक खारी (१०; ४६), उत्तराषाढामां बार द्रोण (१०; ६), उत्तराभाद्रपदमां होय तो नेवु आढक (१०; १५); उत्तराफाल्गुनीमां होय तो सडसठ आढक (१०; ३८), अने रोहिणीमां होय तो एकाणु आढक वर्षा थाय (१०; २५) ज्यारे वा. सं. (२३; ८) मां ते ज बाबतना संबंधमां एम जणाव्युं छे के अनुक्रमे वीस, वीस, पचीस, पचीस, अने पचीस द्रोण वर्षा थाय. भ. सं. मां कहेवामां आव्यु छे के उपद्रव हीन चंद्र जो पूर्वाभाद्रपदमां देखाय तो चोसठ आढक (१०; १३), पुष्यमां बेंतालीस आढक (१०; ३२), अश्विनीमां ओगणपचास (१०; १९), अने आर्द्रामां बत्रीस आढक (१०; २९) वर्षा थाय ज्यारे वा. सं. (२३; ९) मां ते ज नक्षत्रोमां अनुक्रमे बार, बार, बार, अने अढार द्रोण वर्षा थाय एम जणाव्युं छे.

"उपद्रव हीन" चंद्र अमुक नक्षत्रोमां देखाय तो अमुक द्रोण, के आढक प्रमाण वरसाद पडे एम वा. सं. मां जणाव्युं छे ज्यारे "उपद्रव हीन" शब्दो भ. सं. मां वपराया नथी परंतु ए अध्याहृत मुक्या छे. वर्षा प्रमाण बताववा माटे वा. सं. मां 'द्रोण' शब्द सर्वत्र योजवामां आवेल छे ज्यारे भ. सं. मां 'द्रोण' शब्द एक नक्षत्रना संबंधमां, 'आढक' शब्द अढार नक्षत्रोना संबंधमां, अने 'खारी' शब्द छ नक्षत्रोना संबंधमां वापरवामां आव्यो छे. एक द्रोण एटले चार आढक एवुं बहुमान्य परिमाण कोष्ठक स्वीकारीए तो भ. सं. अने वा. सं. ना फळादेश वच्चे, निरुपद्रव चंद्र पूर्वाषाढा अने रेवतीमां देखाय तो सोळ द्रोण वरसाद वरसे ए सिवाय अन्यत्र क्यांय साम्य नथी. आश्लेषा अने शततारानां संबंधमां भ. सं. मां फळादेश ज करवामां आव्यो नथी. भ. सं. मां शुभ फळ तरीके अमुक परिमाण वरसाद उपरात, सुभिक्ष, क्षेम, आरोग्य, अने सस्यनिष्पत्ति जेवा सूचक शब्दो वापरवामां आव्या छे अने अशुभ फळ तरीके अमुक परिमाण वरसाद पडशे एवा तात्पर्यना कथन उपरात तीड, उंदर, पोपट, सर्प, अने अजगरादिनो उपद्रव थशे के वधशे एवुं वधाराजुं कथन तेम ज व्याधि अने अनीतिनुं जोर जामशे एवुं पण स्पष्ट कहेवामां आव्युं छे ज्यारे वा. सं. मां अमुक द्रोण वरसाद पडशे ए सिवाय शुभाशुभ फळ तरीके काई ज विशेष कहेवामां आव्युं नथी. वळी, भ. सं. मां 'अपग्रह' पूरतुं खास वैशिष्ट्य छे. 'अपग्रह' नी बाबतनो जरा जेटलो पण निर्देश वा. सं. मां नथी. आम प्रवर्षण नामना दसमा अध्याय पूरती भ. सं. नी लाक्षणिकता खास ध्यान खेंचे तेवी छे. आ असाधारणता परंपरानुं पार्थक्य बतावे छे.

गंधर्वनगर

भ. सं. ना अगियारमा अध्यायमां तेम ज वा. सं. ना छत्रीसमा अध्यायमां गंधर्वनगरनुं वर्णन करवामां आव्युं छे. रक्त, पीत, कृष्ण अने सफेद रंगनुं गंधर्वनगर अनुक्रमे क्षत्रीय, वैश्य, शूद्र, अने ब्राह्मणोनो नाश करे छे (भ. सं. ११; २७. वा. सं. ३६; १). प्राकार अने तोरण युक्त स्निग्ध गंधर्वनगर शांत दिशामां देखाय तो ते राजाने माटे विजयकर छे (भ. सं. ११; १०); ध्वज युक्त, अने पताका युक्त स्निग्ध अने सुप्रतिष्ठित गंधर्वनगर जो शांत दिशामां नजरे पडे तो राज्य वृद्धिने बतावनारुं छे (भ. सं. ११; २०); विदिशामां देखवामां आवतुं गंधर्वनगर सघळा वर्णो माटे दारुण नाश बतावनारुं छे (भ. सं. ११; २१). आवी ज मतलबनुं वर्णन वा. सं. (३६; २) मां पण छे. सघळी दिशाओमां गंधर्वनगर देखाय तो ते सर्व दिशाओमां सर्व वर्ण वच्चे विरोध ऊभो थशे ए बाबतनुं सूचक छे (भ. सं. ११; ८). इंद्रायुध, धूम, अने अग्निना जेवुं गंधर्वनगर माणसोमां अग्निनो भय उत्पन्न थशे ए घटनानुं दर्शक छे (भ. सं. ११; १२). वा. सं. (३६; ३) मां एम जणाव्युं छे के गंधर्वनगर बधी दिशाओमां देखाय तो अथवा हंमेशां देखाय तो ते राजा अने राज्य बन्ने माटे भय देनारुं छे एम बतावे छे. धूम, अग्नि, अने इंद्रध्वज जेवुं गंधर्वनगर देखाय तो ते चोर अने वनचारीओना घातनो निर्देश करे छे. अहींयां जो के बन्ने ग्रंथोमां अनिष्ट घटनाओनी बाबतमां फळादेश जूदो छे छतां अनिष्टोत्पादक छे ए वस्तु तो बन्नेमां सरखी ज छे. वाम दिशानुं गंधर्वनगर परचक्रनो भय; दक्षिण दिशानुं स्वपक्षागमन, जय, अने वृद्धिनुं सूचक छे अने पाणी पडशे एम बतावनारुं छे (भ. सं. ११; १५–१६). राजा पण राज्यो उपर जय मेळवशे एम दक्षिण दिशानुं गंधर्वनगर सूचवे छे (भ. सं. ११; १९). दीप्त दिशामां जणातुं ध्वज युक्त अने पताका युक्त गंधर्वनगर राजमृत्यु सूचक छे (भ. सं. ११; २२). वा. सं. (३६; ४) मां आ ज बाबतना अनुसंधानमां थोडाक फेरफार साथे एम कहेवामां आव्युं छे के दीप्त दिशामां गंधर्वनगर देखाय तो राजमृत्युने दर्शावनारुं छे अने वाम दिशामां देखाय तो शत्रुभय अने दक्षिण दिशामां देखाय तो जय सूचवनारुं छे. भ. सं. (११; ३५) प्रमाणे अनेक वर्ण अने

अनेक आकार वाळुं गंधर्वनगर देखाय तो राष्ट्र, शहेरो अने गामडाओमां क्षोभ थशे ए घटनानुं सूचक छे ज्यारे बा. सं. (३१; ५) प्रमाणे अनेक रंगनी पताका, ध्वज, अने तोरण युक्त गंधर्वनगर रणमां हाथी, घोडा, अने मनुष्यना बेशुमार संहारनुं सूचक छे.

गंधर्वनगरना आ प्रकरण पूरतुं बन्ने ग्रंथोमां मोटा भागनुं साम्य छे-कोई विशिष्ट फळ बताववा पूरतुं वैषम्य मळे ए बन्ने बच्चे होय. भ. सं. मां विस्तार घणो छे. जुदी, जुदी दिशामां अने जुदा, जुदा समयमां, जुदा, जुदा आकारनुं अने रंगनुं गंधर्वनगर देखाय तो शुं फळ मळे. ए बाबतो विगतथी चर्चा छे अने एटले ज एमां एकत्रीश श्लोको छे ज्यारे बा. सं. मां मात्र पांच ज श्लोको छे. बधा अध्यायोमां एक बाबत भ. सं. मां सळंग रीते तरी आवे छे अने ते विस्तृत वर्णननी. बा सं. मां संक्षिप्तता छे परंतु सचोटता छे अने संपूर्णता छे. भ. सं. मां विस्तार छे परंतु पुनरुक्ति अने शैथिल्य पण छे. आ वस्तु बन्ने परंपराना पार्थक्यनी निदर्शक गणवी के केम ए सवाल छे.

गर्भलक्षण

गर्भलक्षणनी चर्चा भ. सं. ना बारमा अध्यायमां अने बा. सं. ना बावीसमा अध्यायमां आवे छे.

सातमे सातमे मासे तथा सातमे सातमे दिवसे मेघना गर्भनो पाक थाय छे (भ. सं. १२; ४); जे नक्षत्र अने मुहूर्तमां मेघनो गर्भ बंधायो होय तेनाथी छठ्ठे मासे वरसाद वरसे छे (भ. सं. १२; ६). बा. सं. (२२; ७) मां आ बाबतमां एम जणाव्युं छे के मेघनो गर्भ थाय ते पछी एक सो पंचाणु दिवसमां मेघनो प्रसव थाय छे. भ. सं. (१२; १ अने ५) प्रमाणे दिवसना भागमां उत्पन्न थयेल मेघगर्भ रात्रे अने रात्रिनो दिवसे तथा पूर्व सन्ध्यानो पश्चिम सन्ध्यामां अने पश्चिम संध्यानो पूर्व संध्यामां मेघगर्भ प्रसवने पामे छे ज्यारे बा. सं. (२२; ८) प्रमाणे दिवसनो गर्भ रात्रि काळमां, रात्रिनो गर्भ दिवसमां अने संध्यानो गर्भ विपरीत संध्यामां प्रसव पामे छे. पूर्व, उत्तर, अने ईशान कोणने आश्रीने जे मेघगर्भ बंधाय छे ते पूजित गणवामां आव्या छे (भ. सं. ११; १९) ज्यारे बा. सं. (२२; १४, १६) अनुसार उत्तर, ईशान कोण, अने पूर्व दिशाना वायुमां आकाश विमल, आनंदकर, अने मृदु होय छे. चंद्र अने सूर्य स्निग्ध, सफेद, अने घणा घेरदार होय छे. इंद्रधनुष अने गंभीर गर्जनयुक्त सूर्याभिमुख, वीजळीनो प्रकाश करवावाळो उत्तर, ईशान, अने पूर्व दिशामां आवेल मेघ पक्षी अने मृगकुलना शांत रहेवाथी संध्या काळ रमण ठीक लागे छे. अहीं (बा. सं.) हमणां जणाव्युं ते वर्णन जुदुं छे छतां एनो ध्वनि भ. सं. नी हकीकतना ध्वनि जेवो छे. भ. सं. प्रमाणे जे नक्षत्र, तिथि, मुहूर्त, करण, अने दिशामां जो स्निग्ध (चीकणा) मेघ उत्पन्न थाय तो ते पूजित छे (१२; २६) ज्यारे बा. सं. मा कह्युं छे के स्थूळ अने घणा ज चीकणा मेघो वाळुं आकाश शुभ छे (२२; १५). ठंडो वायु, वीजळी, गर्जना, अने परिवेष युक्त तमाम गर्भ प्रशस्त छे एम भ. सं. (१२; ८) मा जणाव्युं छे ज्यारे बा. सं. मा कह्युं छे के चैत्रमां बधो गर्भ पवन, मेघ, वृष्टि, अने परिवेष युक्त होय तो ते शुभ छे. वैशाखमां वायु युक्त होय तो ते गर्भ शुभ छे (२२; २२) जळचर प्राणिओना आकार वाळो मेघ प्रशस्त छे (भ. सं. १२; २४); हाथीआकृति अने सारा रंग वाळो मेघ पूजित छे (भ. सं १२; २७). बा. सं. मां आ बाबतमां एम निर्देश करवामां आव्यो छे के मोती, चांदी, तमाल, नील कमळ, अंजननी द्युतिना जेवो अथवा जळचर प्राणिओना जेवा आकार वाळो मेघ घणो वरसाद वरसावे (२२, २१). उल्का, वज्र, दिग्दाह, गंधर्वनगर, केतु, ग्रहयुद्ध, निर्घात, परिघ, इंद्रधनुष, राहुदर्शन वगेरे उत्पातोथी गर्भनो नाश थई जाय छे-आ कथन बन्ने संहिता-ग्रंथोमां लगभग समान छे (भ. सं. १२; १० थी १३. बा. सं. २२; २५-२६). [illegible]. सं. (१२; १६) मां कहेवामां आव्युं [illegible] के आर्द्रा अने आश्लेषामां उत्पन्न थयेल गर्भ उत्तम पाणी वरसावे छे ज्यारे बा. सं. (२२; २९) मां ए गर्भ शुभदायी छे एम जणाव्युं छे. आ गर्भलक्षणनी बन्ने ग्रंथोमां करवामां आवेली चर्चा उपरथी ए जे समजी शकाशे के मूळ बाबतो पूरतुं बन्नेमां घणुं ज सादृश्य छे.

उत्पात

उत्पातनुं वर्णन भ. सं. ना चौदमा अध्यायमां अने बा. सं. ना छेंतालीसमा अध्यायमां करवामां आव्युं छे.

बन्ने ग्रंथोमां उत्पात संबंधी जे विचारो, अनुमानो, अने अवलोकनो रजू करवामां आव्या छे तेनी तुलना बीजा बधा विषयो करतां रसिक अने महत्त्वनी छे. तेनुं एक मुख्य कारण ए पण छे के बा. सं. मा आ विषयनी रजूआत अने चर्चा अन्य विषयोने मुकाबले कईक सविस्तर करवामां आवी छे. एथी बन्ने ग्रंथोनी आ विषयनी छणावट शक्य बने छे.

आ बाबत सर्व प्रथम स्पष्ट करवी जोईए के बा. सं. मां उत्पातोनुं वर्गीकरण अने वर्णन कांइक टूंकुं छतां सुस्पष्टपणे करवामां आव्युं छे ज्यारे भ सं. मां बधा श्लोको कांई ढंग-धडा विना जेम आवे तेम लखी काढवामां आव्या छे. एटले शास्त्र विवेचननी दृष्टिए भ. सं. मूल्यवान छे छतां व्यवस्थित निरूपणना मुद्दा पूरती बा. सं. करतां घणी ज उतरती छे.

आगळ जेम में प्रसंगोपात जणाव्युं छे तेम अहिं पण जणाववानुं रह्युं के फळादेशनी बाबतमां वा. सं. संक्षिप्त छे जो के सचोट पण छे ज्यारे भ. सं. ए बाबतमां पुनरुक्तिना दोषे विस्तृत बने छे. मतलब के वा. सं. ज्यां उत्पात अशुभ छे, अनिष्टकारी छे, भयकारी छे, राजभयोत्पादक छे, नगरभयोत्पादक छे, दुर्भिक्ष करवावाळो छे वगेरे वगेरे कही अटकी जाय छे त्यां भ. सं. फळादेशने विगतथी चर्चा एम प्रतिपादे छे के ए उत्पात सोंघवारी–मोंघवारी करनारो छे, चोरवर्गनो भय उपन्न करनारो छे, अनावृष्टि के अतिवृष्टिनो भय उभो करनारो छे, परचक्रभय, मरकी आदिनो भय, ब्राह्मण–क्षत्रिय–वैश्य के शूद्रने भयकारक, सिंधु–सौवीर–सौराष्ट्रादि देशोने बाधाकारक छे, वनिता तथा लेख्यजीवीओने अशांति कारक छे, तापस–साधु–निर्ग्रन्थोने आधिकारक छे, तथा पुररोध, प्रधानवध, मुख्यवध वगेरे वगेरे उत्पन्न करे छे एम विशिष्ट फळादेश करे छे. भ. सं. नी उत्पातना वर्णन पूरती आ लाक्षणिकता खास नोंधने पात्र छे. फळादेशनुं आ विशदीकरण अने स्पष्टीकरण भद्रबाहुसंहिताकारनी आ उत्पात विषयक अनुभव ज्ञाननी, अवलोकन शक्तिनी, अने कोइ एक खास परंपराना वारसापणानी द्योतक छे.

वा. सं. मा लिंगवैकृत, अग्निवैकृत, वृक्षवैकृत, सस्यवैकृत, वृष्टिवैकृत, जलवैकृत, प्रसववैकृत, चतुष्पाद वैकृत, वायव्यवैकृत, मृगपक्षीविकार, शक्रध्वजेन्द्रकीलवैकृतादि विभागमां बधा उत्पातोने विभक्त करवामां आव्या छे. आ विभागोनो अर्थ सरल छे एटले एना विषे हुं वधुं अहीं लखतो नथी. भ. सं. मा में हमणां ज कह्युं तेम विभागोनी आवी व्यवस्था नथी. तेथी अत्रे ए श्लोकोनुं निम्नोक्त विभागीकरण आपुं छुं—

लिंगवैकृतमा ५८, ६१, ८६, ८७ थी १०२, १७७ थी १८० श्लोको.	जलवैकृतमां ३९ थी ४३ श्लोको.
	प्रसववैकृतमां १०, ११ श्लोको.
अग्निवैकृतमा ३, १५, १६, ११२ श्लोको.	चतुष्पादवैकृतमा ५, १५२ थी १७२ श्लोको.
वृक्षवैकृतमा १७ थी २०, २१ थी ३८, ४५, ४६, १२६ श्लोको.	वायव्यवैकृतमा ५०, १७२ श्लोको.
	मृगपक्षीविकारमां ६, ४८, ११०, ११५, १४५, १४२ थी १७२ श्लोको.
सस्यवैकृतमां एके य श्लोक नथी.	
वृष्टिवैकृतमां ४, १३, १४, १०६, ११२ श्लोको.	शक्रध्वजेंद्रकीलवैकृतमा एके य श्लोक नथी.

भ. सं. ना ८७ थी १०२, ११७ थी १२०, १७१ थी १७६ श्लोकोनो समावेश दिव्य उत्पातमां पण थई शके; कारण के वा. सं. मां उत्पातोनुं एक बीजुं पण विभागीकरण छे अने ते छे दिव्य, आंतरीक्ष, अने भौम. आ दृष्टिए बधा उत्पातोने ए त्रण मोटा विभागोमां पण वहेंची शकाय. भ. सं. ना ८७ थी १०२ श्लोकोने लिंगवैकृतमां गणाव्या छे छतां तेने दिव्य उत्पात तरीके पण गणावी शकाय तेम छे कारण के ए बन्नेमां समाविष्ट थता उत्पातो वा. सं. मां सरखा ज छे. भ. सं. मा अन्य उत्पातो जेवा के निर्जीवनुं भाषण, विपरीत छाया दर्शन, तुलसानुं हसन, पापसत्र, जुदी–जुदी मूर्तिओना उत्पातो, जुदा–जुदा पशु–पक्षीओना उत्पातो, जुदा–जुदा ग्रहो अने नक्षत्रोना उत्पातो वगेरे पण चर्च्या छे. ते एक या अन्य रीते वा. सं. ना उपर्युक्त अगियार विभागोमां अथवा दिव्यादि त्रण मोटा विभागोमां वर्णनानुसार विभक्त करी शकाय तेम छे. भ. सं. मां सस्यवैकृतमा अने शक्रध्वजेंद्रकीलवैकृत नामना विभागमा समाविष्ट थई शके एवा कोई उत्पातो वर्णव्या नथी तेथी ते विभागो खाली छे. भ. सं. मा ए विभागो पूरती खामी छे एम पण नथी कारण के एक विभागमा समाविष्ट थता उत्पातो बीजा विभागमां पण अन्तर्गत थई शके तेम छे.–दाखला तरीके चतुष्पाद वैकृतमां आवता उत्पातो मृगपक्षी विकारमा खतवी शकाय तेम छे.

भ. सं. मां ग्रहोना उत्पातो, मूर्तिओना उत्पातो अने गज, तथा हयना उत्पातो अतिशय लंबाणथी चर्च्या छे ए पण एनी अन्य विशिष्टता खास नोंधने पात्र छे.

उत्पातनी सामान्य व्याख्या "प्रकृतेरन्यत्वमुत्पातः" (वा. सं. ४६; १) अने "प्रकृतेर्यो विपर्यासः स उत्पातः प्रकीर्तितः." (भ. सं. १४; २) बन्ने साम्य छे. राजानुं पोतानुं शरीर, पुत्र, खजानो, वाहन, पुर, स्त्री, पुरोहित, अने प्रजामां उत्पातनुं फळ –शुभ अने अशुभ– देखा दे छे. वा. सं. (४६; ७) अने भ. सं. (१४; १७७) मा–बन्नेमां– एवी मतलबना कथनो आवे छे. दिव्य, आंतरीक्ष, अने भौम ए त्रण मोटा विभागमां उत्पातोनुं जे वर्गीकरण करवामां आव्युं छे ते बन्ने संहिता ग्रंथोमां समान छे (भ. सं. १४, २. वा. सं. ४६; २).

उत्पातो आवो प्रबळ अनर्थ उत्पन्न करे छे तो पछी एमांथी बचवानो कांई उपाय खरो ? वा. सं. अमुक आचार्यो कहे छे एम कही दिव्य उत्पातनी शांति शक्य नथी परंतु बीजा उत्पातनी शांति शक्य छे एम कहे छे (४६; ५) ज्यारे वराहमिहिर "प्रभूतकनकगोमहीदानैः" ए दिव्य उत्पातनी शांति पण हासल करी शकाय छे एम कहे छे (वा. सं. ४६; ६). भ. सं. (१४; १८०) ए त्रणेयनी शांति, जो देव, प्रव्रजित, अने विप्रनी पूजा राजा करे तो, पुनः स्थापी शकाय

छे एम सचोटपणे कहे छे. आ बाबतमां भ. सं. ना कर्तानुं औदार्य खास ध्यानमां लेवा जेवुं छे कारण के तेओ 'विप्र'ने पण (१४; १८०) पूज्यनी कोटिमा मुके छे ज्यारे वा. सं. मां तो केवळ ब्राह्मण परंपरा ज अभिमत राखवामां आवी छे, कारण के तेमां कहेवामां आव्युं छे के जो उत्पात अग्निजनित होय तो अग्निनी, जलजनित होय तो वरुणनी, पूजा करवानुं कह्युं छे अने गो-महिष-अश्व वगेरेनुं दान देवानुं लख्युं छे (वा. सं. ४६; २४ अने ५०). परंतु क्यां 'प्रव्रजित'ने पूजवानु भ. सं. नी जेम नथी कहेवामां आव्यु कारणके 'प्रव्रजित' मां जैन साधुओ पण आवी जाय. वा. सं. ना रचनारनी आ संकुचित मनोदशा खास साले तेवी छे. शिशिरमां खूब ठंडी, ग्रीष्ममा खूब गरमी, वर्षामां खूब वरसाद थाय एटले के स्वऋतुप्रभव उत्पात होय तो ते खास उत्पात न गणाय एवी मतलबना विशिष्ट विधानो वा. सं. (४६; ८२) मां मळे छे ज्यारे भ. सं. मां तेम नथी.

शुक्रचार

भ. सं. ना पंदरमा अध्यायमां तेम ज वा. सं. ना नवमा अध्यायमां शुक्रचारनुं विस्तृत वर्णन करवामां आव्युं छे. ग्रहोना चारमां शुक्रचार सौथी अगत्यनो छे.

उल्का, संध्या, वात, गंधर्वनगर, परिवेष अने उत्पातो हमेशां बनता होता नथी. ए क्वचित् बनता होय छे तेथी एनी असर केवळ आकस्मिक होय छे. ए विपर्यासो ज्यारे थाय त्यारे ज एनो प्रभाव अनुभवातो होय छे. ग्रहचारनी घटना तो हरहंमेशनी होय छे. एटले एनी असर सचराचर विश्व उपर दिन, रात पडती होय छे. आ जगतनी दरेक नानी, मोटी वस्तु ग्रहोना नियंत्रणने निरंतर अधीन होय छे ए अभ्युपगम उपर ज्योतिष अने खगोळ विषयक संहिता ग्रंथो प्रतिष्ठापित होय छे. ए ग्रंथोना रचयिताने मते ए अभ्युपगम अनुभव सिद्ध छे. आपणे पण एम मानीने ज आ विभागमां चर्चवामां आवेली ग्रहचार विषयक बाबतोने लक्ष्यमां लेवानी छे. राष्ट्रविप्लव, राजभय, नगरभय, पशु-पक्षी गणनो भय, संग्राम, मारी, विप्लव, अनावृष्टि, सुभिक्ष-दुर्भिक्ष, सोंघवारी-मोंघवारी, कर्मकरवर्गनो भय, मणि-मुक्ता-प्रवाल-कपास-तेल-घी-धान्यादिनुं न्यूनाधिक्य, वंग, अंग, बाल्हिक, काशी, कंबोजादिक अनेकानेक देशो उपर आगंतुक आपत्ति वगेरे वगेरे तमाम हकीकतो ग्रहोना चारना आडकतरा अंकुश नीचे ज छे. वास्तवमां, सूर्य, चंद्रना उदयास्तना प्रभावनो अने सूर्य, चंद्रना ग्रहणनी असरोनो आपणे साक्षात्कार करता होइए ज छीए.

आ रीते विचारतां ग्रहचारनी तुलना अति आवश्यकीय छे. तेमां वळी शुक्रचार अन्य ग्रहोना चारनी अपेक्षाए विशेष उपयोगी छे तेथी तेने अहींयां सर्व प्रथम चर्च्यो छे.

ग्रहनी गतिने अनुलक्षीने तेना पंथ विशेषने खास नाम आपवामां आव्यां होय छे अने संहिता ग्रंथोमां वीथि कहे छे. आ वीथिओ नव छे, अने सत्तावीस नक्षत्रोमां विभक्त छे तेना नामो–नाग, गज, ऐरावत, वृषभ, गो, जरद्गव, मृग, अने दहन [illegible] (वा. सं. ९; १). नामो पूरतुं वा. सं. अने भ. सं. वच्चे साम्य छे. भ. सं. मां ऐरावतने बदले ऐरावण (१५; २१२) अने दहनने बदले वैश्वानर (भ. सं. १५; २१५) शब्द प्रयोग करेल छे, तेम ज नामना क्रममां फेर छे एटले के वा. सं. मां सातमी वीथि मृग छे ज्यारे भ. सं. (१५; ४७) मां सातमी वीथि अज छे; भ. सं. (१५; ४७) मां आठमी मृग छे ज्यारे वा. सं मा आठमी अज छे. नक्षत्रोनी वहेंचणीमां पण आटला पूरतो तफावत आवशे ज. भ. सं. (१५; ४४ थी ४८) प्रमाणे ते वीथिओनो क्रम आ प्रमाणे छेः–नाग, गज, ऐरावण, वृषभ, गो, जरद्गव, अज, मृग, अने वैश्वानर. भ. सं. (१५; ४४ थी ४८) प्रमाणे नक्षत्रोने अश्विनीथी गणी नवे य वीथिओमा वहेंचवाना छे. वा. सं (९; २) मां बे मत टांक्या छे.–एक भ. सं. ने मळतो अने बीजो तेनाथी जुदी जातनो.

भरणीथी लईने चार नक्षत्र सुधी पहेलुं मंडळ एम अनुक्रमे छ मंडळो छे (भ. सं. १५; ७. वा. सं. ९; १०). आ बाबतमा भ. सं. मां थोडो घोटाळो छे, कारण के तेमां तो एम ज कही देवामा आव्युं छे के भरणीथी मांडी चार नक्षत्र पहेला मंडळना अने तेवी रीते छ मंडळो गणी वाळवा. परंतु शंका अहींयां ए थाय छे के नक्षत्रो छे सत्तावीस अने मंडळ छे छ तो पछी चार, चार, नक्षत्र एक मंडळमां गणीए तो पण नक्षत्रो वधे तेनुं [illegible]? आ बाबतनो कोई उकेल भ. सं. मां नथी (१५; ७ थी ४२) ज्यारे वा. सं. मा नक्षत्रोनी वहेंचणी बराबर छे एटले के कोई मंडळमा चार तो कोई मां चारथी ओछां तो कोईमां चारथी वधारे एम वहेंचणी करी सत्तावीस नक्षत्रोनो अने छ मंडळोनो मेळ बराबर मेळवी आप्यो छे (९; १० थी २१). परंतु भ. सं. ना एक बीजी ज विशिष्टता छे अने ते मंडळोना नाम पूरती. तेमां मंडळोना नाम अनुक्रमे आप्या छे जेवा के–सर्वभूतहित, रक्त, परुष, रोचन, चंड, तीक्ष्ण (१५; ८) तेम ज ते मंडळोना फळो पण टूंकामां आपी दीधा छे जेवा के शुक्रनुं प्रथम अने बीजुं मंडळ मध्यम, त्रीजुं तथा पांचमुं निंदित, अने चोथुं तथा छठ्ठुं प्रवर (१५; ९ थी ११). आवी कोई योजना वा. सं. मां नथी. बीजी विशिष्टता ए छे के मंडळोनुं फळ सामान्यपणे भ. सं. मा उपर कह्युं तेम कही दीधा पछी विस्तार पूर्वक पण कहेवामा आव्युं छे. भ. सं. प्रमाणे प्रथम मंड-

ळना फळ अने वा. सं. ना प्रथम मंडळना फळ वच्चे कंईक साम्य छे (भ. सं. १५; १३, १७. वा. सं. ९; १०). फेर वच्चे वच्चे एटलो [illegible] के भ. सं. मां विस्तार छे ज्यारे वा. सं. मां मात्र सुमिक्ष थाय छे एटलुं कही पतावी देवामां आव्युं छे. ए उपरांत, भ. सं. प्रमाणे प्रथम मंडळनुं फळ मध्यम गणवामां आव्युं छे ज्यारे वा. सं. मां निश्चयात्मक रीते उत्तम कहेवामां आव्युं होय एम देखाय छे. आ तफावत कांई ओछो न कहेवाय. द्वितीय मंडळनुं फळ भ. सं. प्रमाणे मध्यम छे एम सामान्यपणे (१५; ९) कह्युं छे ज्यारे ते मंडळना फळनुं विस्तार पूर्वक वर्णन करती वखते (१५; १९ थी २३) मध्यम फळ करतां निंदित फळ होय एम स्पष्ट मालुम पडे छे. आ रीते एकना एक ज ग्रंथमां विरोध छे. वा. सं. मां (९; १२) द्वितीय मंडळना फळादेशमां अने भ. सं. ना फळादेशमां आसमान जमीननो फरक छे. भ. सं. मां एने अनिष्टफळदायी तरीके ज गणाववामां आव्युं छे ज्यारे वा. सं. मां तेथी विपरीत छे. तेमां चोक्खुं कथन छे के जल बहु वरसे छे. भ. सं. प्रमाणे तृतीय मंडळ निंदित फळने आपनारुं छे (१५; ९, २३–२६) ज्यारे वा. सं. मां पण तेम ज, एक या अन्य रीते, कहेवामां आव्युं छे (९; १४). चौरभय तथा क्षुधाभय ए बन्ने पद पण बन्ने संहितामां सामान्य छे. चोथा मंडळना फळनी बाबतमां बन्ने संहिताओमां सादृश्य छे. चोथुं मंडळ भ. सं. मां प्रवर गणवामां आव्युं छे (१५; ११, २७–३१); वा. सं. मां पण प्रवर ज गणवामां आव्युं होय एम देखाय छे (९; १६). शुक्राचार्य अन्य महोथी आ मंडळमां आक्रान्त थाय तो ऐक्ष्वाकु राजानुं मृत्यु थाय छे ए उक्ति पण बन्ने संहिताओमां समान छे (भ. सं. १५; ३१, वा. सं. ९; १७). पांचमा मंडळनुं फळ बन्ने संहिताओमां सदृश छे. भ. सं. मां पांचमा मंडळने निंदित गण्युं [illegible] (१५; ९) अने ते प्रमाणे विस्तार पूर्वक वर्णन करती वखते तेने निंदित तरीके ज तेमां ओळखाववामां आवेल छे (१५; ३२–३८), वा. सं. मां पण बीजा शब्दोमां ए ज वस्तुने समर्थित करवामां आवी छे (९; १८). क्षुधा अने रोगनी बाधा थाय छे. ए वचन अक्षरशः बन्नेमां छे. सौराष्ट्र, सिंधु, सौवीर, अने अंधाादि देशो के जेमा उपर भय आवी पडे छे ते देशना नामो पण बन्नेमां समान छे. छठ्ठा मंडळना फळादेश संबंधे भ. सं. मां छठ्ठुं मंडळ प्रवर छे एम कहेवामां आव्युं छे (१५; ११) ज्यारे तेनुं विस्तार पूर्वक वर्णन करती वखते (१५; ३९ थी ४३) तेथी उलटुं ज तेना ते ज ग्रंथमां कहेवामां आव्युं छे. आवा एक ज ग्रंथमां अने एक ज अध्यायमां आवता पारस्परिक विरोधो ग्रंथनुं मूल्य खून घटाडे छे ए तो निःसंदेह कही देवुं जोइए. वा. सं. मां तो ते मंडळने एटले के छठ्ठा मंडळने स्पष्टपणे प्रवर ज (९, २०) गणाववामां आव्युं छे; जो के कोई कोई स्थळे सभय पण बने छे एम उमेरवामां आव्युं छे. भयथी आक्रान्त थनार देशोना नाम तेमां जणाववामां आव्या छे. ए नामो पैकीना गांधार, विदर्भ अने अवंती, ए नामो बन्ने संहिता ग्रंथोमां समान छे.

मंडळोना फळादेश संबंधेनी आ वातो पछी बीजी बाबतोमां ते बन्ने संहितामां क्यां क्यां सादृश्य छे अने क्यां क्यां विरोध छे ते हवे जोइए.

प्रत्येक नक्षत्रमां शुक्रचार थाय त्यारे शुं फळ आवे ? तेनुं वर्णन बन्ने संहिताओमां केवा प्रकारनुं छे ते जोइए.

फळोना शुभ अने अशुभ एवा बे मोटा वर्गो पाडी बन्नेमां क्यां संगति छे अने क्यां विसंगति छे ते ज तपासवुं उचित छे, कारण के भ. सं. मां सामान्यपणे विस्तार होय छे ज्यारे वा. सं. मां संक्षेप होय छे. फळोनो विस्तार एकमां भले वधारे होय अने बीजामां भले ओछो होय. एथी बन्ने संहिताओ वच्चे विरोध छे एम न कही शकाय. परंतु फळ पूरतुं एकमां शुभ कह्युं होय–सिधी के आडकतरी रीते–अने ए ज फळने बीजामां अशुभ कहेवामां आव्युं होय तो ए भेद मौलिक थयो अने एटले खास नोंधने पात्र थयो एम कहेवुं जोइए.

भ. सं. मां कहेवामां आव्युं छे के शुक्र रोहिणीने भेदे तो ते अशुभ फळदायी छे (१५; ९७). वा. सं. मां पण एम [illegible] अन्य रीते कहेवामां आव्युं छे (९; २५). तेवी ज रीते मृगशिराना शुक्रभेदने बन्नेमां अशुभ (भ. सं. १५; १०२. वा. सं. ९; २६), आर्द्रामां अशुभ फळदायी कह्युं छे परंतु वृष्टि थाय तेम पण कह्युं छे (भ. सं. १५; १०३, १०५ वा. सं. ९; २६), पुनर्वसुमां अशुभ फळदायी (भ. सं. १५; १०६. वा. सं. ९; २७) गण्युं छे जो के भ. सं. मां एटलुं विशेषपणे कहेवामां आव्युं छे के ए जो जमणी बाजु गमन करे तो द्रोण मेघ थाय अने डाबी बाजु गमन करे तो सर्व कर्मजीवीओने पीडा करे (भ. सं. १५; १०८); आ स्थळे एटली नोंध लेवी घटे के शुक्रचारने जमणी बाजु अने डाबी बाजु एम बे रीते गणावी ते बन्नेना फळने पण जुदा, जुदा जणाववामां आव्या [illegible] ए एक भ. सं. नी खास विलक्षणता छे; पुष्यना फळमां बन्ने संहिता ग्रंथोमां विरोध छे; अर्थात् भ. सं. अशुभ गणावे छे (१५; १०९) ज्यारे वा. सं. ए भेदने वृष्टिदायक तरीके गणावे छे (९; २७), आश्लेषा (आ नामने बदले भ. सं. मां भूलथी आर्द्रा शब्द दाखल छे) मां अशुभ फळ (भ. सं. १५; ११०. वा. सं. ९; २८), पूर्वाफाल्गुनीमां अशुभ फळदायी (भ. सं. १५; ११६. वा. स. ९; २९) गणाव्यो छे जो के वा. सं. मां एने घणो वरसाद देनार पण कह्यो छे, उत्तराफाल्गुनीमां भ. सं. अशुभ फळ बतावे छे (१५; ११७) ज्यारे वा. सं. एने शुभ गणावे छे अर्थात् वृष्टिद जणावे छे (९; २४), भ. सं. हस्त तथा रेवतीमांना शुक्रचारने, जमणी बाजुनो होय तो चोरोनो घात करनार अने डाबी बाजुनो होय तो चोरोनो जय करनार कहे छे (१५;

११८) ज्यारे वा. सं. एने अशुभ फळदायी जणावे छे (९; ३०), चित्रामां अशुभ फळदायी (भ. सं. १५; ११८-१२१. वा. सं. ९; ३०) छे जो के वा. सं. मां एने वरसाद पूरतो सारो गणाव्यो छे, स्वातीमां अशुभ (भ. सं. १५; १२२. वा. सं ९; ३१) जो के वा. सं. मां वरसाद पूरतो तेने सारो गणवामां आव्यो छे, विशाखामां भ. सं. मां अशुभ गणाव्यो छे (१५; १२३) ज्यारे वा.सं. मां एने वृष्टि दायक गणाव्यो छे (९; ३१), अनुराधा, ज्येष्ठा, मूळ, पूर्वाषाढा, उत्तराषाढा, श्रवण, धनिष्ठा, पूर्वाभाद्रपद, उत्तराभाद्रपद, अश्विनी अने भरणीना शुक्रचारनुं फळ बन्ने संहिताओमां लगभग समान छे (भ. सं. १५; १२६, १२८, १३०, १३२, १३४, १३९, १४०, १४४, १४६, १५०, १५२. वा. सं. ९; ३२, ३२, ३२, ३३, ३३, ३३, ३३, ३४, ३५, ३५, ३५). शुक्रना उदय अने अस्त वखते एनी आगळ जो बुध होय तो ते सुभिक्ष अने क्षेम करनार छे एम भ. सं. मां (१५; १७०) कहेवामां आव्युं छे ज्यारे वा. सं. (९; ४१) मां तेने वर्षा तेम ज रोग बन्नेनो करनार कह्यो छे. आ एक तफावत थयो. काळा रंगनो शुक्र देखाय तो जलक्षोभ, भ. सं. १५; १७२) प्रमाणे थाय, ज्यारे वा. सं. (९; ४४) प्रमाणे वरसाद न थाय एम कह्युं छे. पीळा रंगनो देखाय तो व्याधिनुं सामान्य फळ बन्नेमां कहेवामां आव्युं छे (भ. सं. १५; १७३. वा. सं. ९, ४४), मांजिष्ठ वर्णनो देखाय तो, भ. सं. (१५; १७३) प्रमाणे, वाताक्षिरोग अने वा. सं. (९; ४४) प्रमाणे शस्त्रकोप करनार बताववामां आवेल छे. आवो नानो मोटो भेद बन्ने वच्चे छे. उत्तर, मध्य, अने दक्षिण एवा त्रण विभागो दरेक वीथिना छे अने तेना फळ उत्तम, मध्यम, अने कनिष्ठ छे एम बन्ने संहिता ग्रंथोमां कहेवामां आव्युं छे (भ. सं. १५; ७२. वा. सं. ९; ८).

उपर बतावी ते बाबतो बन्ने संहिता ग्रंथोमां चर्चवामां आवेल छे-बन्नेनी लाक्षणिक ढबे. कोई कोई बाबतोमां फेर छे तो कोई कोई बन्ने साम्य छे. ते बधुं आपणे उपर जोयुं. भ. सं. मां शुक्रना पांच वक्रचार, अतिचार, शुक्रनो पूर्व प्रवास अने पृष्ठतः प्रवास ए बाबतो तथा प्रत्येक वीथिना विस्तृत फळो विशेषपणे वर्णववामां आव्या छे अने तेनुं फळ पण कहेवामां आवेल छे. आ बाबतोनुं वर्णन वा. सं. मां मुद्दल नथी.

शनैश्चरचार

शनैश्चरचारनुं वर्णन भ. सं. ना सोळमा तथा वा. सं. ना दसमा अध्यायमां पूरेपूरुं करवामां आव्युं छे.

भ. सं. अने वा. सं. मां आवता शनैश्चरचारना वर्णनो तद्दन निराळा छे. प्रत्येक नक्षत्रमां शनैश्चर विचरण करे तो शुं फळ आवे एवुं वर्णन वा. सं. मां संपूर्ण रीते करवामां आव्युं छे ज्यारे भ. सं. मां एवुं वर्णन बिलकुल नथी बल्के एम तो शनैश्चर एक वर्षमां एक नक्षत्र भोगवे, बे भोगवे, त्रण भोगवे, तो शुं फळ आवे, क्या देशो उपर आपत्ति उतरे अने क्या देशो समृद्ध बने एवुं वर्णन करवामां आव्युं छे. एटले आ बन्ने संहिता ग्रंथोमां आवता शनैश्चरचारना वर्णननी तुलना करवी शक्य नथी. कृत्तिकामां शनैश्चर अने विशाखामां गुरु होय तो चारे तरफ दारुणता व्यापे अने वरसाद खूब वरसे आम भ. सं. (१६; २४) मां कहेवामां आव्युं छे ज्यारे वा. सं. मां (१०; १९) एम कहेवामां आव्युं छे के प्रजाओमां अनीति अत्यंत वधी पडे अने बन्ने ग्रहो एक ज नक्षत्रमां होय तो बधा नगरोनो भेद थाय छे एम पण कह्युं छे फळादेशना आ भेदने भेद ज कहेवो जोईए. बीजी बाबतनो मोटो भेद बन्ने संहिता ग्रंथोमां जे छे ते शनैश्चरना वर्णना फळ संबंधेनो छे. भ. सं. (१६; २६) मां कहेवामां आव्युं छे के शनैश्चर सफेद रंगनो देखाय तो सुभिक्ष, श्वेत-रक्त (मिश्रित) देखाय तो भय, पीळो देखाय तो व्याधि अने दारुण शस्त्रकोप, काळो देखाय तो अनावृष्टि, अने रुक्ष देखाय तो प्रजानुं शोषण उत्पन्न करे छे, वा.सं. (१०; २१) मां जुदुं ज कहेवामां आव्युं छे अने ते ए के शनैश्चर सफेद, लाल, पीळो, काळो अने विविध रंगनो देखाय तो ते ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र, अने वर्णसंकर जातिने माटे नाशकारक छे. आ तफावत नोंधवा योग्य छे.

बृहस्पतिचार

कार्त्तिक नामक वर्ष, सौम्य नामक वर्ष, पौष नामक वर्ष कोने कहेवुं ते वा. सं. (८; १ थी ५) मां कहेवामां आव्युं छे ज्यारे भ. सं. मां ते विषे कांई कहेवामां नथी आव्युं. परंतु कार्त्तिकादि नामक वर्ष होय तो शुं फळ आवे ते हकीकत बन्ने संहिता ग्रंथोमां छे. भ. सं. मां कार्त्तिक नामक, सौम्य नामक, पौष नामक वर्षना फळनो कशो य निर्देश नथी. ज्यारे मघादि वर्षना फळनो उल्लेख छे. माघ नामक वर्षमां भ. सं. (१७; २९) मां अल्पोदक थाय एम कह्युं छे ज्यारे वा. सं. (८; ६) मां सुवृष्टि थाय एम कह्युं छे; फाल्गुन नामक वर्षनुं फळ बन्नेमां बराबर सरखुं छे (भ. सं. १७; २९. वा. सं. ८; ७); चैत्र नामक वर्षनुं फळ, शुभाशुभतानी दृष्टिए बन्नेमां लगभग सरखुं छे (भ. सं. १७; २९. वा. सं. ८; ८); ज्यारे वैशाख नामक वर्षनी बाबतमां तफावत छे—भ. सं. (१७; ३०) मां अशुभ जेवुं फळ कह्युं छे अने वा. सं. (८; ९) मां संपूर्ण शुभ फळ कह्युं छे; ज्येष्ठ नामक वर्षमां प्रथम जळ थाय अने पाछळथी मित्रभेद थाय एम भ. सं. (१७; ३०) मां कह्युं छे ज्यारे वा. सं. (८; १०) मां कंगनी अथवा शमी सिवायनुं बधुं धान्य

पीडित थाय छे एम कह्युं छे, आषाढ नामक वर्षमां भ. सं. (१७; ३१) मां तोयसंकीर्णता जणावी छे ज्यारे वा. सं. (८; ११) मां कोई कोई स्थळे अनावृष्टि थाय एम जणाव्युं छे; श्रावण नामक वर्षमां भ. सं. (१७; ३१) मां केवळ अशुभ फळ ज कह्युं छे ज्यारे वा. सं. (८; १२) मां धान्य आनंदथी पाके छे एम कह्युं छे; भाद्रपद नामक वर्षमां भ. सं. (१७; ३२) मां संपूर्ण अशुभ फळ कह्युं छे अने वा. सं (८; १३) मां मिश्र फळ कह्युं छे एटले के क्यांक सुभिक्ष अने क्यांक भय थाय छे एम विधान कर्युं छे; आश्विन नामक वर्षमां भ. सं. (१७; ३२) मां संपूर्ण अशुभ फळ ज्यारे वा. सं. (८; १४) मां संपूर्ण शुभ फळ कह्युं छे. आ रीते तपासतां एम फलित थाय छे के माघादि वर्षना फळमां बन्ने ग्रंथो वच्चे क्यांक साम्य, क्यांक वैषम्य, तो क्यांक वैमिश्र्य नजरे पडे छे.

बृहस्पति एक वर्षमां बे नक्षत्रोमां विचरण करे तो ते शुभकारक छे एम बन्ने संहिता ग्रंथोमां स्पष्टपणे कहेवामां आव्युं छे (भ. सं. १७; १८. वा. सं. ८; १६). बृहस्पतिनो मेचक, कपिल, श्याम, पीत, पांडु, नील, रक्त अने धूम्र, रंग होय तो ते अप्रशस्त छे एम भ. सं. (१७; २) मां सामान्य रीते कहीने विशेषपणे (१७; ३) पण कहेवामां आव्युं छे के मेचक रंग मृत्यु, पांडु धननाश, पीत व्याधि, अने धूम्राभ जळ उत्पन्न करे छे ज्यारे वा. सं. (८; १७–१८) मां प्रतिपादित करवामां आव्युं छे के बृहस्पतिनो अग्नि समान रंग अग्नि, पीत व्याधि, श्याम युद्ध, लीलो चोरपीडा, लाल शस्त्रभय, अने धूम्र रंग अनावृष्टि सूचक छे. आ रीते आ बाबतमां सादृश्यासादृश्य बन्ने ग्रंथोमां छे.

भ. सं. (१७; २२ थी २६) मां कृत्तिका अने रोहिणी वर्षनी देह छे, आश्लेषा हृदय छे, पूर्वाषाढा अने उत्तराषाढा नाभि छे, अने मघा वर्षनुं कुसुम छे एम कह्युं छे अने वा. सं. (८; १९) मां पण एम ज कह्युं छे. देह नक्षत्र पीडित थाय तो व्याधि, हृदय नक्षत्र पीडित थवाथी हृद्रोग अने पुष्य नक्षत्र पीडित थवाथी पुष्पादिनो नाश थाय एम भ. सं. (१७; २५–२६) मां कह्युं छे ज्यारे वा. सं. (८; १९) मां देह नक्षत्रना घातथी अग्नि, नाभि नक्षत्रना घातथी क्षुधा भय, पुष्प घातथी फळादिनो क्षय अने हृदय नक्षत्रना घातथी धान्य नाश उत्पन्न थाय छे एम कह्युं छे. आ बन्ने फळादेशोमां तात्त्विक फेर नथी एम कही शकाय.

स्निग्ध, प्रसन्न, विमल, महा प्रमाण, द्युतिमान, पीळो अने उत्तर मार्ग चारी गुरु प्रतिपक्ष हन्ता छे एम भ. सं. (१७; ४५) मां कह्युं छे अने वा. सं. (८; ५३) मां निर्मळ किरण वाळो, स्थूळ मूर्ति, कुमुद समान कांति वाळो, अने श्रेष्ठ मार्गचारी गुरु मनुष्यो माटे हितकारी छे एम कह्युं छे. आ बन्ने फळादेशोमां मौलिक फेर बिलकुल नथी देखातो. बन्ने ग्रंथो वच्चेना साम्यनुं ए निदर्शन छे.

भ. सं. (१७; ४०) मां कहेवामां आव्युं छे के जो नक्षत्रनी डाबी बाजु बृहस्पति विचरण करे तो घणुं ज धन मेळवे परंतु तेनो भोगवटो न करी शके अने जो जमणी बाजु विचरण करे तो (१७; ४१) याचीनो विजय अने नागरीनो पराजय करे छे; वा. सं. (८; १५) मां आथी तद्दन उलटुं ज कहेवामां आव्युं छे अर्थात् एमां एम कह्युं छे के नक्षत्रनी डाबी बाजुनो बृहस्पतिचार, आरोग्य, सुवृष्टि, अने मंगल करनार छे अने जमणी बाजुनो बृहस्पतिचार, आथी विपरीत फळ आपनारो एटले के अशुभ फळ आपनारो कह्यो छे. बन्ने संहिता ग्रंथो वच्चेनो आ भेद घणो ज मोटो गणाय.

भ. सं. (१७; ३५–३९) मां जणाव्युं छे के जो बृहस्पति कृत्तिकादि नक्षत्रमां आरोहण अने प्रमर्दन करे तो अमुक फळ उत्पन्न थाय ज्यारे वा. सं. मा एवुं कशुं वर्णन नथी. ए रीते आ वर्णन भ. सं. नुं एक वैशिष्ट्य गणाय.

बुधचार

भ. सं. नो अढारमा तथा वा. सं. ना सातमा अध्यायमां बुधचारनुं वर्णन करवामां आवेल छे.

बुधनी गतिना सौम्यादि नामोमां तेम ज तेनी गतिनी संख्यामां थोडुंक साम्य छे अने थोडुंक वैषम्य पण छे ते माटे जुओ भ. सं. (१८; २) अने वा. सं. (७; ८). भ. सं. मां बुधनी छ गतिओ वर्णवी छे, ज्यारे वा. सं. मां सात वर्णवी छे. बन्नेमां विमिश्र, संक्षिप्त अने घोर ए नामो सरखा छे ज्यारे बीजी गतिओना नामोमां विसंवाद छे. गतिओना फळमां साम्य विशेष छे अने वैसदृश्य ओछुं छे (भ. सं. १८; ५. वा. सं. ७; १४). विमिश्र अने संक्षिप्तने भ. सं. मां हित गणवामां आवी छे ज्यारे वा. सं. मां ते बन्नेने मिश्र फळ आपनारी गणी छे. बीजी गतिओना फळ पूरतुं बन्ने संहिताओमां ऐक्य छे. एक, एक गतिमां बुध केटला दिवस रहे छे ते संबंधमां भ. सं. (१८; ७) मां एम जणाव्युं छे के बुध पांच नक्षत्रोमां चार करे, छठ्ठामां अस्त पामे, अने सातमामां पुनः देखाय त्यारे तेनी सौम्या गति ज्यारे वा. सं. (७; ९ थी १२) मां तो एम जणाव्युं छे के बुध जो अमुक नक्षत्र (जेना स्पष्ट नामो आप्या छे) मां विचरण करे तो तेने अमुक गति कहेवी वगेरे वगेरे. ते उपरांत, भ. सं. मा अमुक गतिमां बुध केटला दिवस रहे वगेरे बाबतो जे जणावी छे तेमां अने वा. सं. मां जणावी छे तेमां तफावत छे (भ. सं. १८; ३–४. वा. सं. ७; १३). आ सिवाय वा. सं.

(७; १५) मां ऋज्वी, अतिवक्रा, वक्रा, अने विकला ए जे चार नामो बुधनी गतिओना वर्णनरूपे जणाव्या छे ते भ. सं. मा बिलकुल जणाव्या नथी. क्या क्या नक्षत्रोमा बुध विचरण करे तो कई गति थाय ते बाबतमां बन्ने ग्रंथोमा तफावत [illegible] ते आगळ कहेवाई गयु [illegible] छतां अहीं पुनरुच्चारण कर्युं छे ते एटला माटे के ए वस्तु खास नोंधवा लायक छे (भ. सं. १८; ६ थी १०. बा. सं. ७; ९ थी १२). आ बधी बाबतोमा साम्य अने वैषम्य बन्ने ग्रंथोमा छे परंतु निम्नोक्त एक बाबतमां बन्ने ग्रंथोमा साम्य विशेष छे अने वैषम्य ओछु छे. ते बाबत नीचे जणावेल नक्षत्रोमां बुध विचरण करे तो शुं फळ आवे ते सबंधेनी छे. भ. सं. (१८; २८, २९, ३२, ३१, ३१, ३०, अने ३६) मा विशाखा, अनुराधा, ज्येष्ठा, त्रणे य पूर्वा, त्रणे य उत्तरा, श्रवण अने धनिष्ठामां बुध विचरण करे तो जे फळ उत्पन्न थाय ते फळ अने बा. सं. (७; ४, ४, ४, ७, २, २, २) मां जणाव्यु छे ते फळ बन्ने घणु ज साम्य छे–शुभता अने अशुभतानी दृष्टिए. विगतमा अने विस्तारमां थोडो तफावत जे आवे छे ते उपेक्षणीय जेवो छे. बुध केवा रंगनो होय तो प्रशस्त ते सबधेना कथन पूरतो पण बन्नेमा संवाद [illegible] (भ. सं. १८; ३७. बा. सं. ७; २०).

अंगारकचार

भ. सं. मा ओगणीसमा अने बा. सं. ना छठ्ठा अध्यायमा आ अंगारकचार वर्णव्यो छे.

मंगळना पांच वक्र कहेवामां आव्या छे ए बाबत बन्ने संहिता ग्रंथोमां सामान्य [illegible] परतु ए पांचे य वक्रोना नाम पूरतो बन्नेमां तफावत [illegible] भ. सं. (१९; ११) प्रमाणे ए वक्रोना नाम उष्ण, शोषमुख, व्याल, लोहित, अने लोहमुद्गर एवा आपवामां आव्या छे अने बा. सं (६; १–५) मा तेमने अनुक्रमे उष्ण, अश्रुमुख, व्याल, रुधिरानन, अने असिमुसल कह्या छे. ए उपरथी जोई शकाशे के पहेलो अने त्रीजो वक्र बन्नेमा समान छे ज्यारे बीजा, चोथा, अने पांचमा वक्रना नामोमा फेर छे. ए उपरांत, बा. सं. प्रमाणे बीजो फेर ए छे के त्रीजा, चोथा, अने पांचमा वक्रने, मंगळ जे नक्षत्रमा अस्त थयो होय ते नक्षत्रथी गणवानुं छे, नहीं के पहेला बे वक्रमां मंगळना उदयथी जेम गणवानुं कहेवामां आव्युं छे. ए वक्रोना फळो पूरतो पण तफावत बन्ने संहिता ग्रंथोमां छे (बा. सं. ६; ११ थी २१). पहेला अने बीजा वक्रनुं फळ बन्नेमां एक सरखु छे भेद ए के बा. स (६; ३) प्रमाणे त्रीजा अने चोथा वक्रना फळ तरीके सुभिक्षने पण गणाववामां आव्यो छे. बीजो तफावत बन्ने संहिता ग्रंथोमां ए छे के मंगळ रोहिणीनी परिक्रमा करी दक्षिणमा जाय तो सर्व माटे अभय करनारो छे एम भ. सं. (१९; ७) मां कह्यु छे ज्यारे बा. सं. (६; ९) मा एथी तद्दन उलटुं ज एटले के मरकी थाय एम कह्युं छे. वळी भ. सं. (१९; ९) मा एम पण कह्यु छे के एथी शोक अने भय उत्पन्न थाय. आवो विरोध एकना एक ग्रंथमां अने एक ज अध्यायमा देखाय ए ग्रंथना मूल्यांकनमा घणो घटाडो करे छे भ. सं. मां कृत्तिकादि सात नक्षत्रोमा (१९; १५), मघादि सातमां (१९; २७), अनुराधादि सातमां (१९, ३०), अने धनिष्ठादि सातमा (१९, ३२) मंगळ वक्री थाय तो तेनुं शुं फळ आवे ते जणाव्युं छे परंतु बा. सं. (६; ११–१२) मां मंगळ विचरण करे तो शुं फळ आवे ते जणाव्युं छे तेथी बन्नेनी तुलना करवी अनुचित छे छेवटे ए कहेवानु रहे छे के मंगळ अमुक आकृति अने वर्णनो होय तो शुं फळ आपे ए बाबतना कथनमां बन्ने संहिता ग्रंथो (भ. सं. १९; ३९. बा. सं. ६; १३) मां सगति छे.

राहुचार

भ. सं. ना वीसमा अध्यायमां अने बा. सं. ना पांचमा अध्यायमां राहुचार वर्णववामां आव्यो छे.

ग्रहण थवाना कारणोनुं वर्णन करवामां भ. सं. ना आ अध्यायनो मोटो भाग रोकवामां आव्यो छे. बा. सं. मां ओ कारणोने (५; ६३) संक्षिप्त रीते जणावी देवामा आव्या छे भ. सं. (२०; १०–११) मां कह्युं छे के पशु, व्याल, अने पिशाचना जेवी आकृति वाळा वादळाओ, वात, उल्का, पांडुरंगी सूर्य, भूमिकंपन (२०; ३६) अभ्रस्तनित, करा, वीजळी, पक्षीओना रोवानो अवाज, वगेरे वगेरे जणाय अने थाय तो राहुनु आगमन थयुं एम समजवु तेमा एम पण जणाव्यु [illegible] के (२०; ५६) उत्पातो, निमित्तो, शकुन, अने लक्षणो पर्व काळे थाय तो पण राहुनु आगमन थयुं [illegible] तेम समजवुं. बा. सं. (५, ६३) मा टूंकामा एम जणाव्युं छे के वायु, उल्कापात, धूलि, भूमिकंप, अंधकार, वज्रपात वगेरे थाय तो राहुनुं आगमन थाय छे आ रीते आ बाबत पूरतो बन्नेमा संवाद छे.

भ. सं. (२०; २, ५७) मां राहु केवा रंगनो होय तो केवु फळ आपे ए विषे जणावता उक्त गाथामां कह्युं छे के राहु, धोळो, रातो, पीळो, विवर्ण, अने काळो होय तो अनुक्रमे ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, विजाति अने शूद्रोनो नाश करनार मानवो. बा. स. (५, ५३–५९) मा आ घटनानु विस्तृत वर्णन करवामां आव्यु छे. एना विस्तारमां न उतरतां चातुर्वर्ण्य पूरतो अमुक रंग वाळो राहु केवु फळ आपे छे ए जोइए एमां कह्यु छे के श्वेत वर्ण वाळो राहु ब्राह्मणोनो (बा. सं. ५, ५९), पीळा रंग वाळो वैश्योनो (बा. स. ५, ५७), अने काळा रंग वाळो शूद्रोनो (बा. स. ५; ५६) नाश करे छे. आ उपरथी समजाशे के [illegible] बाबत पूरती बन्नेमां संपूर्ण संगति छे

एक मासमां सूर्य, चंद्र-बन्नेनुं-ग्रहण थाय तो पृथ्वी उपर संग्रामादि अशुभ थाय छे एम भ. सं. (२०; ५०) मां जणाव्युं छे ज्यारे वा. सं. (५; २६) मां कह्युं छे के ए घटनाथी शस्त्रकोप अने राजानी सेनानो नाश थाय छे. आ रीते पण बन्ने संहिता ग्रंथोमां आ विलक्षण घटना विषेनुं फळ पण लगभग सरखुं ज छे.

ग्रहण, मोक्षनी घटना संबंधमां भ. सं. (२०; ५२-५४) मां कहेवामां आव्युं छे के ग्रहण पछी पूर्वमां मोक्ष थाय तो पूर्वनो राजा नाश पामे (भ. सं. २०; ५२), दक्षिणमां मोक्ष पामे तो दाक्षिणात्योनो नाश थाय (भ. सं. २०; ५३), पश्चिम दिशामां मोक्ष थाय तो नाविकोनो (भ. सं. एजन), अने निश्चल, सुप्रभ, कान्त, चंद्र मोक्ष पछी निकळे तो ते राजाना विजय माटे तथा क्षेम अने शिव माटे होय छे (भ. स. २०; ५४). वा. सं. मां कह्यु छे के दक्षिणमां मोक्ष थाय तो (५; ८४) दक्षिणना शत्रुओमां झघडा अने पूर्वमां मोक्ष थाय तो क्षुधा, अने शस्त्रभय (५; ८८) उत्पन्न थाय छे. आम आ घटना पूरतुं बन्ने ग्रंथोमां सादृश्य छे.

उपर जणावेली बाबतो बन्नेमां वर्णववामां आवी छे तेथी तेनी तुलना करवामां आवी छे. ए उपरांत, बन्ने संहिताओमां घणी बाबतो भिन्न, भिन्न पण छे. जेवी रीते, भ. सं. मां केटले महिने ग्रहण थाय तो शुं अशुभ फळ मळे? कई तिथिमां ग्रहण थाय तो शुं खराब फळ मळे? कया मासमां अने कई राशिमां ग्रहण थाय तो शुं फळ मळे? ग्रस्त ग्रह मंडळ उपर बुधादिनी दृष्टि पडती होय तो शुं फळ मळे? आकाशना अमुक भागमां ग्रहण थाय तो तेनुं फळ शुं? ग्रहणनी उत्पत्तिमां रूढिगत मान्यताओ शुं छे? इत्यादि, इत्यादि बाबतोनो विचार करवामां आव्यो छे.

केतुचार

भ. सं. ना एकवीसमा अध्यायमां अने वा. सं. ना अगियारमा अध्यायमां आ केतुचार वर्णववामां आवेल छे.

बन्ने संहिताओमां आ केतुचारनुं वर्णन जुदी, जुदी भूमिका उपर करवामां आव्युं छे. छतां मुख्य, मुख्य बाबतोमां बन्ने वच्चे संगति छे. वा. सं. मां केतुना दिव्य, आंतरीक्ष, अने भौमादि त्रण मोटा भेदो पाडवामां आव्या छे तथा केतुनी संख्या संबंधेना अनेक नाना, मोटा महर्षिओना मत टांकवामां आव्या छे. तेमां सूर्यादि ग्रहोथी उत्पन्न थता केतुओना नाम अने फळ सहित विशद वर्णनो करवामां आव्या छे. आ बाबतो भ. सं. मां नथी.

भ. सं. (२१; ६) मां कृत्तिकाथी यम सुधीना नक्षत्रो केतुथी आधूमित थाय तो तेनुं अशुभ फळ आवे छे एम एक ज श्लोकमां संक्षिप्त पणे कही देवामां आव्युं छे ज्यारे वा. सं. (११; ५४-५८) मां ते ते नक्षत्रोने प्रत्येक पृथे जणावी कया कया देशो उपर आफतनां ओळा उतरे ते बहु ज सरस रीते जणाव्युं छे.

भ. सं. (२१; ७-१८) मां अंगारकादि केतुओना नामो फळ साथे बताववामां आव्या छे तेमांथी वा. सं. मां कबंध (११; २७), कनक (११; १८), अने गुल्मकेतु (११; २६)-ए त्रणना वर्णनोमां शुभाशुभता पूरतुं साम्य छे—विगत अने विस्तारमां न्यूनाधिक्य अने वैशिष्ट्य बाद करीए तो पण.

श्वेतकेतु सुभिक्षद छे एवुं भ. सं (२१; १९) नुं कथन वा. सं. (११; ८) ना कथन साथे सादृश्य धरावे छे.

अंगारकादि केतुओनुं फळ धूमकेतु जेवुं होय छे ए सिद्धांत भ. सं. (२१; २१) अने वा. सं. (११; २८) बन्ने समान छे. जळ केतु जळ आपे छे ए बाबत पण बन्नेमां समान छे (भ. सं. २१; ४९. वा. सं. ११; ४६).

आ सिवाय बन्ने ग्रंथोमां केतु संबंधेना वर्णनो अने फळादेशो पोत पोतानी अनोखी ढबे चर्च्या छे छतां बन्नेमां कोई जातिनो विरोध नथी.

सूर्यचार

भ. सं. ना बावीसमा अध्यायमां अने वा. सं. ना त्रीजा अध्यायमां सूर्यचार वर्णववामां आव्यो छे.

भ. सं. (२२; २) मां कह्युं छे के उदय वखते सूर्य सुरदनी, स्फटिकनी कांतिवाळो, महान द्युतिवाळो होय तो ते सुभिक्ष करनारो अने राजाना हितने करनारो छे, वा. सं. (३; ४०) मां कथन छे के सूर्य निर्मळ देहवाळो, विकाररहित रंगवाळो देखाय तो ते जगतनुं मंगळ करनार थाय छे. भ. सं. (२२; ३-४) मां एम पण कह्युं छे के जो सूर्य रातो देखाय तो ते शस्त्रकोप, भय, अने मोंघवारी उत्पन्न करे छे अने राजा तथा स्थविरोना अहितने करनार थाय छे. पीळारंगनो देखाय तो तथा राता किरण वाळो देखाय तो ते व्याधि अने मरणने उभा करे छे. विरश्मि अने धूम जेवो काळो देखाय तो ते क्षुधा, भ्रांति, अने रोगने देनारो छे ज्यारे वा. सं. (३; २५) मां कह्युं छे के सूर्य रक्त, अने श्वेतवर्ण होय तो ब्राह्मणोनो नाश, रक्तवर्ण होय तो क्षत्रियनो नाश, पीतवर्ण होय तो वैश्यनो नाश अने काळा वर्णनो होय तो ते शूद्रोनो नाश करे छे. तेम ज ते ज ग्रंथ (३; २९) मां ए उपरांत एम पण कह्युं छे के सूर्यबिंब काळारंगनुं देखाय तो ते कीटभय अने राखना जेवुं रंगवाळुं होय तो परराष्ट्रथी भय उभा करे छे. वळी ते ज ग्रंथ (३; ३०) मां विशेष प्रकारे कह्युं छे के ससलाना रंग जेवो सूर्य देखाय तो युद्ध थाय छे अने चंद्रना रंग जेवो देखाय तो ते देशना राजानो नाश करे छे. भ. सं. (२२; १६-१७) मां कह्युं छे के सूर्य सोनाना रंग जेवो देखाय तो वर्षा, लोही वर्णो देखाय तो

(७; १५) मां ऋजवी, अतिवक्रा, वक्रा, अने विकला ए जे चार नामो बुधनी गतिओना वर्षांराना जणाव्या छे ते भ. सं. मा बिल्कुल जणाव्या नथी. क्या क्या नक्षत्रोमां बुध विचरण करे तो कई गति थाय ते बाबतमां बन्ने ग्रंथोमां तफावत छे ते आगळ कहेवाई गयुं छे छतां अहीं पुनरुच्चारण कर्युं छे ते एटला माटे के ए वस्तु खास नोंधवा लायक छे (भ. सं. १८; ६ थी १०, बा. सं. ७; ९ थी १२). आ बधी बाबतोमा साम्य अने वैषम्य बन्ने ग्रंथोमा छे. परंतु निम्नोक्त एक बाबतमां बन्ने ग्रंथोमा साम्य विशेष अने वैषम्य ओछु छे. ते बाबत नीचे जणावेल नक्षत्रोमां बुध विचरण करे तो शुं फळ थावे ते सबंधेनी छे. भ. सं. (१८; २८, २९, ३२, ३१, ३१, ३०, अने ३६) मा विशाखा, अनुराधा, ज्येष्ठा, त्रणे य पूर्वा, त्रणे य उत्तरा, श्रवण अने धनिष्ठामां बुध विचरण करे तो जे फळ उत्पन्न थाय ते फळ अने बा. सं. (७; ४, ४, ४, ५, २, २, २) मां जणाव्युं छे ते फळ बन्ने घणुं ज साम्य छे–शुभता अने अशुभतानी दृष्टिए. विगतमां अने विस्तारमां थोडो तफावत जे आवे छे ते उपेक्षणीय जेवो छे. बुध केवा रंगनो होय त्यारे प्रकाश ते सबंधेना कथन पूरतो पण बन्नेमा संवाद छे (भ. सं. १८; ३७. बा. सं. ७; २०).

अंगारकचार

भ. सं. ना ओगणीसमा अने बा. सं. ना छठ्ठा अध्यायमां आ अंगारकचार वर्णव्यो छे.

मंगळना पांच वक्र कहेवामां आव्या छे ए बाबत बन्ने संहिता ग्रंथोमां सामान्य छे परंतु ए पांचे य वक्रोना नाम पूरतो बन्नेमां तफावत छे. भ. सं. (१९; ११) प्रमाणे ए वक्रोना नाम उष्ण, शोषमुख, व्याल, लोहित, अने लोहमुद्गर एवा आपवामां आव्या छे अने बा. सं. (६; १–५) मा तेमने अनुक्रमे उष्ण, अश्रुमुख, व्याल, रुधिरानन, अने असिमुशल कह्या छे. ए उपरथी जोई शकाशे के पहेल्ले अने त्रीजो वक्र बन्नेमां समान छे ज्यारे बीजा, चोथा, अने पांचमा वक्रना नामोमा फेर छे. ए उपरांत, बा. सं. प्रमाणे बीजो फेर ए छे के त्रीजा, चोथा, अने पांचमा वक्रने, मंगळ जे नक्षत्रमां अस्त थयो होय ते नक्षत्रथी गणवानुं छे; नहीं के पहेला बे वक्रमां मंगळना उदयथी जेम गणवानुं कहेवामां आव्युं छे. ए वक्रोना फळो पूरतो पण तफावत बन्ने संहिता ग्रंथोमां छे (बा. सं. ६; ११ थी २३). पहेला अने बीजा वक्रनुं फळ बन्नेमां एक सरखुं छे. भेद ए के बा. सं (६; ३) प्रमाणे त्रीजा अने चोथा वक्रना फळ तरीके सुभिक्षने पण गणाववामा आव्यो छे. बीजो तफावत बन्ने संहिता ग्रंथोमा ए छे के मंगळ रोहिणीनी परिक्रमा करी दक्षिणमा जाय तो सर्व माटे अभय करनारो छे एम भ. सं. (१९; ७) मां कह्युं छे ज्यारे बा. सं. (६; ९) मा एथी तद्दन उलटुं ज एटले के मरकी थाय एम कह्युं छे. वळी भ. सं. (१९; ९) मा एम पण कह्युं छे के एथी शोक अने भय उत्पन्न थाय. आवो विरोध एकना एक ग्रंथमां अने एक ज अध्यायमां देखाय ए ग्रंथना मूल्यांकनमां घणो घटाडो करे छे भ. सं. मां कृत्तिकादि सात नक्षत्रोमां (१९; १५), मघादि सातमां (१९; २७), अनुराधादि सातमां (१९; ३०), अने धनिष्ठादि सातमा (१९; ३२) मंगळ वक्री थाय तो तेनुं शुं फळ आवे ते जणाव्युं छे परंतु बा. सं. (६; ११–१२) मां मंगळ विचरण करे तो शुं फळ आवे ते जणाव्युं छे तेथी बन्नेनी तुलना करवी अनुचित छे. छेवटे ए कहेवानुं रहे छे के मंगळ अमुक आकृति अने वर्णनो होय तो शुं फळ आपे ए बाबतना कथनमां बन्ने संहिता ग्रंथो (भ. सं. १९; ३९. बा. सं. ६; १३) मां संगति छे.

राहुचार

भ. सं. ना वीसमा अध्यायमां अने बा. सं. ना पांचमा अध्यायमां राहुचार वर्णववामां आव्यो छे.

ग्रहण थवाना कारणोनुं वर्णन करवामां भ. सं. ना आ अध्यायनो मोटो भाग रोकवामां आव्यो छे. बा. सं. मां आ कारणोने (५; ६३) संक्षिप्त रीते जणावी देवामां आव्या छे. भ. सं. (२०; १०–११) मा कह्युं छे के पशु, व्याल, अने पिशाचना जेवी आकृति वाळा वादळाओ, वात, उल्का, पांडुररंगी सूर्य, भूमिकंपन (२०; ३६) अभ्रस्तनित, करा, वीजळी, पक्षीओना रोवानो अवाज, वगेरे वगेरे जणाय अने थाय तो राहुनुं आगमन थयुं एम समजवुं. तेमा एम पण जणाव्युं छे के (२०; ५६) उत्पातो, निमित्तो, शकुन, अने लक्षणो पर्व काळे थाय तो पण राहुनुं आगमन थयुं छे तेम समजवुं. बा. सं. (५; ६३) मां टूंकामां एम जणाव्युं छे के वायु, उल्कापात, धूलि, भूमिकंप, अंधकार, वज्रपात वगेरे थाय तो राहुनुं आगमन थाय छे. आ रीते आ बाबत पूरतो बन्नेमा संवाद छे.

भ. सं. (२०; २, ५७) मां राहु केवा रंगनो होय तो केवुं फळ आपे ए विषे जणावतां उक्त गाथामां कह्युं छे के राहु, धोळो, रातो, पीळो, विवर्ण, अने काळो होय तो अनुक्रमे ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, विजाति अने शूद्रोनो नाश करनार मानवो. बा. सं. (५, ५३–५९) मां आ घटनानुं विस्तृत वर्णन करवामां आव्युं छे. एना विस्तारमां न उतरतां चातुर्वर्ण्य पूरतो अमुक रंग वाळो राहु केवुं फळ आपे छे ए जोइए. एमां कह्युं छे के श्वेत वर्ण वाळो राहु ब्राह्मणोनो (बा. सं. ५; ५९), पीळा रंग वाळो वैश्योनो (बा. सं. ५; ५७), अने काळा रंग वाळो शूद्रोनो (बा. सं. ५; ५६) नाश करे छे. आ उपरथी समजाशे के आ बाबत पूरती बन्नेमां संपूर्ण संगति छे.

एक मासमां सूर्य, चंद्र–बन्नेनुं–ग्रहण थाय तो पृथ्वी उपर संग्रामादि अशुभ थाय छे एम भ. सं. (२०; ५०) मां जणाव्युं छे ज्यारे वा. सं. (५; २६) मां कह्युं छे के ए घटनाथी शस्त्रकोप अने राजानी सेनानो नाश थाय छे. आ रीते पण बन्ने संहिता ग्रंथोमां आ विलक्षण घटना विषेनुं फळ पण लगभग सरखुं ज छे.

ग्रहण, मोक्षनी घटना संबंधमां भ. सं. (२०; ५२–५४) मां कहेवामां आव्युं छे के ग्रहण पछी पूर्वमां मोक्ष थाय तो पूर्वनो राजा नाश पामे (भ. सं. २०; ५२), दक्षिणमां मोक्ष पामे तो दाक्षिणात्योनो नाश थाय (भ. सं. २०; ५३), पश्चिम दिशामां मोक्ष थाय तो नाविकोनो (भ. सं. एजन), अने निश्चल, सुप्रभ, कान्त, चंद्र मोक्ष पछी निकळे तो ते राजाना विजय माटे तथा क्षेम अने शिव माटे होय छे (भ. स. २०; ५४). वा. सं. मां कह्युं छे के दक्षिणमां मोक्ष थाय तो (५; ८४) दक्षिणना शत्रुओमां झघडा अने पूर्वमां मोक्ष थाय तो क्षुधा, अने शस्त्रभय (५; ८८) उत्पन्न थाय छे. आम आ घटना पूरतुं बन्ने ग्रंथोमां सादृश्य छे.

उपर जणावेली बाबतो बन्नेमां वर्णववामां आवी छे तेथी तेनी तुलना करवामां आवी छे. ए उपरांत, बन्ने संहिताओमां घणी बाबतो भिन्न, भिन्न पण छे. जेवी रीते, भ. सं. मां केटले महिने ग्रहण थाय तो शुं अशुभ फळ मळे? कई तिथिमां ग्रहण थाय तो शुं खराब फळ मळे? क्या मासमा अने कई राशिमां ग्रहण थाय तो शु फळ मळे? ग्रस्त ग्रह मंडळ उपर बुधादिनी दृष्टि पडती होय तो शुं फळ मळे? आकाशना अमुक भागमा ग्रहण थाय तो तेनुं फळ शुं? ग्रहणनी उत्पत्तिमां रुढिगत मान्यताओ शुं छे? इत्यादि, इत्यादि बाबतोनो विचार करवामा आव्यो छे.

केतुचार

भ. सं. ना एकवीसमा अध्यायमां अने वा. सं. ना अगियारमा अध्यायमां आ केतुचार वर्णववामां आवेल छे.

बन्ने संहिताओमां आ केतुचारनुं वर्णन जुदी, जुदी भूमिका उपर करवामां आव्युं छे. छतां मुख्य, मुख्य बाबतोमा बन्ने बन्ने संगति छे, वा. सं. मा केतुना दिव्य, आंतरीक्ष, अने भौमादि त्रण मोटा भेदो पाडवामां आव्या छे तथा केतुनी संख्या संबंधेना अनेक नाना, मोटा महर्षिओना मत टांकवामां आव्या छे. तेमां सूर्यादि ग्रहोथी उत्पन्न थता केतुओना नाम अने फळ सहित विशद वर्णनो करवामां आव्या छे. आ बाबतो भ. सं. मां नथी.

भ. सं. (२१; ६) मा कृत्तिकाथी यम सुधीना नक्षत्रो केतुथी आधूमित थाय तो तेनुं अशुभ फळ आवे छे एम एक ज श्लोकमां संक्षिप्त पणे कही देवामां आव्युं छे ज्यारे वा. सं. (११; ५४–५८) मां ते ते नक्षत्रोने प्रत्येक पृथे जणावी क्या क्या देशो उपर आफतनां ओळा उतरे ते बहु ज सरस रीते जणाव्युं छे.

भ. सं. (२१; ७–१८) मा अंगारकादि केतुओना नामो फळ साथे बतावबामां आव्या छे तेमांथी वा. सं. मां कबंध (११; २७), कनक (११; १८), अने गुल्मकेतु (११; २६)–ए त्रणना वर्णनोमां शुभाशुभता पूरतुं साम्य छे—विगत अने विस्तारमां न्यूनाधिक्य अने वैशिष्ट्य बाद करीए तो पण.

श्वेतकेतु सुभिक्षद छे एवुं भ. सं (२१; १९) नुं कथन वा. सं. (११; ८) ना कथन साथे सादृश्य धरावे छे.

अंगारकादि केतुओनुं फळ धूमकेतु जेवुं होय छे ए सिद्धांत भ. सं. (२१; २१) अने वा. सं. (११; १८) बन्ने समान छे. जळ केतु जळ आपे छे ए बाबत पण बन्नेमां समान छे (भ. सं. २१; ४९. वा. सं. ११; ४६).

आ सिवाय बन्ने ग्रंथोमां केतु संबंधेना वर्णनो अने फळादेशो पोत पोतानी अनोखी ढबे चर्च्या छे छतां बन्नेमां कोई जातिनो विरोध नथी.

सूर्यचार

भ. सं. ना बावीसमा अध्यायमां अने वा. सं. ना त्रीजा अध्यायमां सूर्यचार वर्णववामां आव्यो छे.

भ. सं. (२२; २) मां कह्युं छे के उदय वखते सूर्य गुरुडनी, स्फटिकनी कांतिवाळो, महान द्युतिवाळो होय तो ते सुभिक्ष करनारो अने राजाना हितने करनारो छे; वा. सं. (३; ४०) मां कथन छे के सूर्य निर्मळ देहवाळो, विकाररहित रंगवाळो देखाय तो ते जगतनुं मंगळ करनार थाय छे. भ. सं. (२२; ३–४) मां एम पण कह्युं छे के जो सूर्य रातो देखाय तो ते शस्त्रकोप, भय, अने मोंघवारी उत्पन्न करे छे अने राजा तथा स्थविरोना अहितने करनार थाय छे. पीळारंगनो देखाय तो तथा रातां किरण वाळो देखाय तो ते व्याधि अने मरणने उभा करे छे. विरश्मि अने धूम जेवो काळो देखाय तो ते क्षुधा, आर्ति, अने रोगने देनारो छे ज्यारे वा. सं. (३; २५) मां कह्युं छे के सूर्य रक्त, अने श्वेतवर्ण होय तो ब्राह्मणोनो नाश, रक्तवर्ण होय तो क्षत्रियनो नाश, पीतवर्ण होय तो वैश्यनो नाश अने काळा वर्णनो होय तो ते शूद्रोनो नाश करे छे. तेम ज ते ज ग्रंथ (३; २९) मा ए उपरांत एम पण कह्युं छे के सूर्यबिंब काळारंगनुं देखाय तो ते कीटभय अने राखना जेवुं रंगवाळुं होय तो परराष्ट्रनो भय उभा करे छे. वळी ते ज ग्रंथ (३; ३०) मां विशेष प्रकारे कह्युं छे के ससलाना रंग जेवो सूर्य देखाय तो युद्ध थाय छे अने चंद्रना रंग जेवो देखाय तो ते देशना राजानो नाश करे छे. भ. सं. (२२; १६–१७) मां कह्युं छे के सूर्य सोनाना रंग जेवो देखाय तो वर्षा, थोडी वर्षा देखाय तो

शस्त्र, अग्नि जेवो देखाय तो गरमी, शृंगी देखाय तो विजयदायक, अने चित्र-विचित्र देखाय तो सस्यनाश करनारो थाय छे. आ रीते बन्ने ग्रंथोमां आ बाबत पूरतुं लगभग सादृश्य छे.

जेना जन्मनक्षत्रने विवर्ण एवो भास्कर सेवे तो तेने ते पीडाकारी थाय छे (भ. सं. २२; १४) ज्यारे वा. सं. (३; २९) मा कह्युं छे के राजाना जन्मनक्षत्रमां बिराजमान सूर्य छिद्रवाळो देखाय तो ते राजानो नाश करनार थाय छे. आम एकंदरे आ बाबतमां पण बन्ने संहिताओमा साम्य छे.

कबंधथी आवृत्त सूर्य जो पूर्वदिशामां देखाय तो ते वंग, अंगादि देशोनो हणनारो थाय छे एम भ. सं. (२२;५) मां कह्युं छे ज्यारे वा. सं. (३; १७) मां एम कह्युं छे के सूर्यमंडळमा कबंध देखाय तो ते व्याधिभयने उत्पन्न करे छे. आ रीते आ घटना पूरतु पण बन्ने संहिता ग्रंथोमा लगभग ऐक्य छे.

बन्ने ग्रंथोमां अन्य बाबतो चर्ची छे. परंतु ए जुदी जुदी छे एटले तुलना नथी करी.

चंद्रचार

भ. सं. ना तेवीसमा अध्यायमां अने वा. सं. ना चोथा अध्यायमां चंद्रचार वर्णववामां आवेल छे

भ. सं. (२३; १६) मां कह्युं छे के कांईक उत्तर शृंगवाळो, स्निग्ध, श्वेत, विशाळ अने पवित्र चंद्र प्रशस्त छे, ते उपरांत (२३; १-७) मा कह्युं छे के उत्तरशृंगवाळो अश्मकादि देशो अने दक्षिणोत्तत क्षत्रिय, ब्राह्मण वगेरेनो नाश करे छे ज्यारे वा. सं. (४; १६) मां कह्युं छे के जो चंद्र उत्तर दिशामां कांईक ऊंचो होय तो धान्यवृद्धि, अने वर्षा करे छे अने दक्षिण तरफ कांईक ऊंचो होय तो दुर्भिक्ष करे छे. आ उपरथी जणाशे के बन्ने वच्चे आ बाबत पूरतो भेद छे अने साम्य पण छे.

भ. सं. (२३; १५-१६) मा कह्युं छे के ह्रस्व, रूक्ष, अने श्याम चंद्र भयावह छे ज्यारे स्निग्ध, शुक्ल, महाशरीर चंद्र प्रशस्त छे. तेम ज श्वेत, पीत, रक्त, अने श्याम चातुर्वर्ण्य माटे अनुक्रमे सुखद छे अने विपरीत होय तो ते भयावह छे, ज्यारे (वा. सं. ४; २९) कह्युं छे के जो चंद्र भस्मतुल्य, रूक्ष, अरुणवर्ण, किरणहीन, अने श्यामवर्णी होय तो ते क्षुधा, संग्राम, रोग अथवा चोरना भयने सर्जे छे. वळी (४; ३०) मां कह्युं छे के चंद्र हिमकण, कुंदपुष्प, अने कुमुद कुसुम जेवा शुभ्रवर्णवाळो होय तो ते शुभदायी छे. आ रीते, बन्ने ग्रंथोमां आ घटनानुं साम्य छे.

भ. सं. (२३; २५-३५) मां चंद्र गोवीथ्यादि वीथिमां प्रवेश करे तो अमुक शुभाशुभ फळ आपे तेम कह्युं छे ज्यारे वा. सं. (४; ४-७) मां चंद्र अमुक नक्षत्रोमा प्रवेश करे तो अमुक शुभाशुभ फळ आपे एम कह्युं छे. एटले एकमां वीथि अने बीजामा नक्षत्र छे तेथी तेमनी तुलना थई शके नहि.

शुक्लपक्षमां चंद्रनो भौमादिथी घात थाय तो शुं शुभाशुभ फळ आवे अने कृष्णपक्षमां घात थाय तो शुं शुभाशुभ फळ आवे ए बाबतो भिन्न, भिन्न रीते वा. सं. (४; २१, २३, २५, २६, २७) मां जणावी छे ज्यारे भ. सं. मां आवो भेद-शुक्ल, कृष्ण पक्षनो—नथी पाडवामां आव्यो अने फळ कथन करवामा आव्युं छे (२३; ४१, ४३, ४७, ४९, ५१). बन्ने ग्रंथोमांनुं फळ, शुभाशुभतानी दृष्टिए लगभग समान छे. भ. सं. मां एक वैशिष्ट्य छे अने ते ए के सूर्यथी चंद्रघातनुं फळ पण आप्युं छे (२३; ४९).

ग्रहयुद्ध

ग्रहयुद्धनी चर्चा भ. सं. ना चोवीसमा अध्यायमां अने वा. सं. ना सत्तरमा अध्यायमां करवामां आवी छे.

आ अध्यायनी चर्चा जेटली स्पष्ट पणे, विशद रीते, विस्तारपूर्वक अने सचोटताथी वा. सं. मा करवामा आवी छे तेटली भ. सं. मां नथी करवामां आवी. ए बाबत बन्ने ग्रंथोमां वर्णवेला आ अध्यायना वाचनथी आपाततः जणाई आवे छे. ग्रहयुद्धना भेद, उल्लेख, अंशुमर्दन, अने अपसव्यादि प्रकार वा. सं (१७; ३) मां जेवा प्रतिपाद्या छे तेवा भ. सं. मां नथी. आक्रंद, पौर, अने यायीना वा. सं. (१७; ६-७) मां जे प्रभेद छे ते पण भ. सं. मा नथी. गुरु मंगळने जीते, गुरु शुक्रने हणे; इत्यादि इत्यादि एक ग्रह बीजाने जीते अगर हणे ते वस्तु ग्रहना नाम आपीने वा. सं. (१७, ११-२६) मां जेम सचोट रीते दर्शावाई छे तेम दर्शाववाने बदले भ. सं. (२४; ११, १३, १५, १७) मा मात्र एम ज कही देवामां आव्युं छे के भौमघात, सोमघात, राहुघात, अने शुक्रघात थाय तो शुं फळ आवे—जो के ग्रहघातनुं अशुभतासूचक आ फळ बन्ने संहिता ग्रंथोमा सामान्य रीते लगभग सरखुं छे. भ. सं. (२४; १३) मां वर्णवेलुं सोमघातनुं फळ वा. सं. मां बिल्कुल नथी. धोळो धोळाने, लोहित लोहितने, पीळो पीळाने, अने काळो काळाने हणे तो शुं फळ आवे ए भ. सं. (२४; १८, १९, २०, २१) मां जेम जणाववामा आव्युं छे तेम वा. सं. मा नथी तेथी आ बाबत भ. सं. नी विलक्षणता सूचक छे एम जरूर कहेवुं जोईए. एक अथवा एकथी वधारे ग्रहो रोहिणीने हणे तो अपग्रह थाय अने एनुं फळ भय छे ए कथन भ. सं. (२४; ३२) मां जेम मळी आवे छे तेम वा. सं. मा क्यांय मळतुं नथी. तेथी अपग्रह वाळी आ बाबत पण भ. सं. नी वैशिष्ट्य दर्शक छे एम कहेवुं जोईए.

जळनो प्रभु शुक्र छे अने सस्यनो गुरु छे एम कही ए अधिष्ठायक ग्रहो हणाय तो ते ते जळ–सस्यादिक वस्तुनो नाश थाय एम जेम भ. सं. (२४; ३५–३७) मां कह्युं छे तेम, तथा वात अने कफनो स्वामी गुरु, चंद्र, अने शुक्र छे तथा पित्तनो भौम छे तेथी ए ग्रहोनो घात थाय तो एटले के हणाय तो ते ते धातुओनो प्रकोप थाय ए जेवी रीते भ. सं. (२४; ३९) मां कह्युं छे तेवी रीते अने शुक्र तथा चंद्र स्त्री ग्रहो छे इत्यादि कहीने ते ग्रहो ग्रहयुद्धमां हणाय तो स्त्री-पुरुषादिकने नुकसान करनार निवडे एम जेम भ. सं. (२४; ४२) मां कह्युं छे तेम वा. सं ना आ अध्यायमां किंचिन्मात्र निर्देश नथी करायो. तेथी आ बाबतोना निरूपणने आपणे भ. सं. नी विलक्षणतानी सूचक गणवी जोईए अने एनी ए विशिष्टताने लईं एनुं मूल्य ए रीते अने एटला पूरतुं वा. सं. करतां चढे छे.

गुरु, शनि, अने बुध ए त्रण नागर ग्रहो अने केतु, भौम, चंद्र, राहु, अने शुक्र यायी ग्रहो छे ते भ. सं. (२७; २) मांनुं कथन अने वा. सं. (१७; ६–७) मांना कथन वच्चे सादृश्य छे. नागर ग्रहना घातथी नागरोने भय, अने यायी ग्रहना घातथी यायीओने भय ए भ. सं. (२४; ७) ना सिद्धांत अने वा. सं. (१७; ८) ना सिद्धांत वच्चे तात्त्विक साम्य छे. ग्रहयुद्धमां दक्षिण दिशानो, ह्रस्व, विवर्ण, रूक्ष, श्याम, अने निरश्मि ग्रह हणायेलो समजवो अने स्थूल, स्निग्ध, सुवर्ण अने सुरश्मि ग्रह ग्रहयुद्धमां जीतायेलो समजवो एवा भ. सं (२४; ८–९) ना कथन साथे वा. सं (१७; ९–१०) ना कथननी सुसंगति छे. आ रीते, ग्रहयुद्ध पूरता बन्ने संहिता ग्रंथोमां समान तत्त्वो पण छे.

सारांश

भ. सं नी अने वा. सं. नी आ तुलना पछी भ. सं करतां वा. सं. आभ्यंतर अने बाह्य-बन्ने-दृष्टिए चढियाती छे एवी चोक्कस छाप मारा मन उपर पडी छे ए तो मारे कहेवुं ज जोईए. वस्तुनुं संपूर्ण छतां संक्षिप्त, सचोट, विशद, अने असंदिग्ध वर्णन तथा प्रतिपादन शैली, भाषाशुद्धि, अने छंदवैविध्यनी दृष्टिए भ. सं. वा. सं. साथे टक्कर झीली शके तेम नथी. भ. सं. मां एकनी एक वातनुं पुनरुच्चारण, अस्पष्टता, कोई स्थळे विशेष विस्तार तो कोई स्थळे संदिग्ध बनीने पण करेलो संक्षेप, वस्तुनी गोठवणीमां शैथिल्य, अध्यायोनी अव्यवस्था, भाषादोष, छंदोभंग अने निस्तेज निरूपण—आ दोषो भ. सं. ने वा. सं. आगळ झांखी बनावे छे.

छंद अने भाषा

भ. सं. ना जे जे दूषणो हता ते ते में आगळ प्रसंगोपात जणाव्या छे. ए बधा दूषणो करतां तेनुं छंद विषयक अने भाषा विषयक दूषण प्रमाणमां मोटुं छे. परंपरा पार्थक्यना दृष्टिबिंदुथी तेना बीजा दूषणो थोडेक अंशे समजावी शकाय तेवा छे अने तेथी ते क्षंतव्य पण छे. परंतु छंद अने भाषा विषयक दूषण नवुं दूषण ज छे अने तेथी ते अक्षंतव्य छे. में आगळ जणाव्युं छे तेम ज्योतिष्, मंत्र, तंत्र, भेषजादि उपरना ग्रंथोमां भाषाशैथिल्य अने छंदोभंग जोवामां आवे छे कारण के ते ग्रंथो मुख्यत्वे ग्रंथनी वस्तुने ज ध्यानमां राखनारा होय छे एटले ए ग्रंथोनी रचना वखते छंद अने व्याकरणना नियमो स्वयं सचवाई जता होय तो एना जेवुं कंई इष्ट नथी परंतु न सचवाता होय तो एने वस्तुना भोगे साचववानो कोई विशिष्ट प्रयत्न सेववामां आवतो नथी. आ सत्य घटना छे अने ए रीते भ. सं. ना छंदोदोष तथा भाषादोषोने दोषोनी कोटिमां नहि गणाववानो आपणने अधिकार छे. परंतु ए तो त्यारे ज उचित गणाय ज्यारे ए दोषो मोटी संख्यामां न होय. परंतु अहींआं तो भ. सं. ना उपर्युक्त बन्ने दोषो प्रमाणमां घणा ज छे तेथी ए दोषो ज छे अने ए रीते ए अक्षंतव्य छे एम मारुं मानवुं छे. ए दोषोने संस्कारवा सहेला हता परंतु एम करवा जतां मारे आखा ग्रंथना कलेवरने बदलवुं पडत जे संपादकीय दृष्टिए वधारे पडतुं कहेवाय. एटले में ए दोषो एमना एम रहेवा दीधा छे. परंतु अभ्यासीने एम लागे के ए दोषो मारी दृष्टिमां आव्या ज नथी तेथी ए बधा दोषो अध्याय वार अने श्लोक वार में नीचे प्रमाणे बताव्या छे जेथी ए दोषो मारी नजरमां नथी आव्या एवो आक्षेप करवानुं अभ्यासीने न प्राप्त थाय. अलबत्त, जे दोषो मने बहु ज मोटा लाग्या तेने में (   ) आवा कौंसमां पाठ सूचवी सुधारवा, संस्कारवा यत्न कर्यो छे.

छंदोभंग

१; ८, १३. २; १, ७. ३; १२, १९, २८, ४९, ५५, ५७, ५९, ६०, ६५, ६६. ४; २, १७, २१, २६. ५; ६, ८, १९. ६; ८, १३, १४, १६, १८. ७; २, ३, ४, ५, ६, १४, २०, २३, २४. ८; ५, ७, १०, ११, १२, १५, १९. ९; ४, ११, २३, २७, २९, ४२. १०; ४, ५, ६, ९, १३, २५, २७, २९, ३१, ३२, ३५, ३९, ४२, ५३. ११; ४, ५, ६, ७, ९, १४, १५, १७, १९, २७, २९, ३०, ३१. १२; २, ९, १६, १७, १९, २१. १३; २८, ४५, ५१, ५२, ८३, ८९, १२३, १४२, १४६, १४९, १७७. १४; ८, १४, २५, ३२, ४६, ४८, ५१, ५८, ६१, ६४, ८५, ११४, ११५, १६१, १६९. १५; ११, २९, ६२, ६८, ७९, ८७, ८८, ८९, ९९, ११६, १२७, १२९, १३२, १४२, १५०, १५७, १६५, १८३, १८४, १९३, २०६. १९; १५, २७, ९९. २०; ३२. २३; ४, २५. २६; २, ३६, ४१. २८; १३. २९; ८, १८, २४. ३१; ९, १४, ३०, ४५, ५९, ६०.

उपर जोवाथी मालुम पडशे के छंदोभंगनो दोष लगभग दरेक अध्यायमां छे. १५६४ श्लोकोमां १४७ श्लोको छंदनी दृष्टिए खामी वाळा होय ए कांई नानी सुनी बाबत न कहेवाय.

व्याकरणदोष

नीचे जणावेल श्लोकोमां व्याकरणदोष छे.

३; ११, २७,५२, ६५. ७; १५. १०; २०. १२; ७. १३; १५८. १४; १३३. १५; ३१, ११०, १३०, १३७. २३; ५. २४; ३७. २५; १९, २२, ३९, ४१. २६; २५, ७०.

१५६४ श्लोकोमां एकवीस श्लोको व्याकरणदोषथी दूषित छे.

आ बधे दोषो भ. सं. वा. सं. करता अनेक गुणी उतरती छे अने ए भद्रबाहुए लखेली नथी एवा प्रकारना मारा निर्णयने विशेष पुष्ट करे छे. चतुर्दशपूर्वधारी भद्रबाहुए संस्कृतमां कांई लख्युं होवानो उल्लेख मळतो नथी तेम ज-निर्युक्तिकार भद्रबाहुए पण संस्कृतमां कांई लख्यु होवानुं इतिहासमां नोंधायुं नथी. आ बाबत पण, प्रस्तुत भ. सं. संस्कृतमां लखायेली छे ए कारणे, ए भद्रबाहुकर्तृक न होवी जोईए एवा मारा निर्णयने सुसमर्थित करे छे. विक्रमीय पंदरमी सदी पछी कोई साधारण बुद्धिसंपत्ति धरावनार माणसे एने रची काढी भद्रबाहुने नामे चडावी साहित्यिक अने ऐतिहासिक अनेक घोटाळामां एकनो उमेरो कर्यो छे. आ उपरथी एम समजाववानो मारो प्रयास जराय नथी-के जैनोमां ज्योतिष् अने खगोळ विषयक ज्ञान तेमज ग्रंथो नो'ता. आगळ में कह्युं छे तेम तात्पर्य ए छे के भ. सं. निर्युक्तिकार भद्रबाहुए जरूर लखेली होवी जोईए परंतु ए भ. सं. ते प्रस्तुत भ. सं. नहि परंतु कोई अनेरी अने अपूर्व होवी जोईए जे कमनसीबे हाल अनुपलब्ध छे.

ग्रंथ संपादनमां उपयोगमां लीधेली प्रतिओनो परिचय

A:–आ प्रति पुनाना भाडारकर ओरीएन्टल रीसर्च ईन्स्टीट्यूटमां सम्रहाएल प्रतिओना संग्रहमांथी मेळववामां आवी हती. तेनो नंबर ८२४।१८९५–१९०२ छे. लिपिबद्ध थयानो संवत् तेने छेडे १५०४ नोंध्यो छे. तेनी पृष्ठ संख्या ४५ नी छे. प्रथम पृष्ठ सिवायना बधा पृष्ठो बन्ने बाजुए लखेला छे. दरेक बाजुमां लगभग पंदर पंक्तिओ छे अने दरेक पंक्तिमां लगभग आडत्रीस थी बेंतालीस अक्षरो समाववामां आव्या छे. पृष्ठनी दरेक बाजुए, उपर, नीचे तथा जमणा अने डाबा हाथना भाग उपर एम चारेय भागमां लगभग ·९ इंचनो हांसियो राखवामां आव्यो छे. प्रतिनी लंबाई, पहोळाई ९·८×४ २ इच छे. पृष्ठनी दरेक बाजुना मध्य भागमां अष्टकोणनुं नानुं चिह्न राखवामां आव्युं छे. प्रतिनी शरुआत "ॐ नमः सर्वज्ञाय" अने तेनो अंत "इति नैर्ग्रंथे भद्रबाहुके निमित्ते संहिते स्वप्नाध्यायः षड्विंशोऽध्यायः समाप्तः॥" आ प्रमाणे थाय छे आ प्रतिने जे राता वस्त्रमां लपेटवामां आवी छे अने तेना उपर जे नोंध करवामां आवी छे ते नोंध उपरथी प्रतिलेखन संवत् १५६४ जणाय छे. परंतु ते नोंध भूल वाळी छे कारण के प्रतिने अंते ग्रंथाग्र १५६४ नोंधेल छे अने लेखन समय तो चोक्खो १५०४ लख्यो छे. आ बे आंकडामां नोंध करनारे उतावळथी भूल करी नाखी छे. चैत्र सुदि पांचम अने भौमवारे प्रतिलेखन पूरुं करवामां आव्युं हतुं. आवा नामना माणसे प्रति लखी अने साह वाच्छाए प्रति लखावी एवो चोक्खो उल्लेख आ प्रतिनी प्रांते छे. प्रतिलेखन सुंदर थयुं छे. अक्षरो सुवाच्य छे. घणे स्थळे ज्यां अक्षरो छूटी गया छे त्यां……… आवी रीते ते बाबत दर्शाववामां आवी छे प्रतिनी हालत सारी छे क्वचित् क्वचित् प्रतिमां बने त्यां राती साहीथी पण लखवामां आव्युं छे. कोई कोई पृष्ठमां एक पंक्ति काळी साहीथी अने त्यार पछीनी बीजी राती साहीथी अने वळी पाछी त्रीजी काळी साहीथी आ प्रमाणे पंक्तिओ लखवामां आवी छे. प्रति शुद्ध होई ग्रंथ संपादनमां मुख्य आधार आ प्रतिनो लेवामां आव्यो छे.

B:–आ प्रति मुक्ताबाई ज्ञानमंदिर–डभोईमांथी मेळववामां आवी हती. तेमां बन्ने बाजुए लखेल–पहेला तथा छेल्ला सिवायना–७६ पृष्ठ छे. पृष्ठनी दरेक बाजु उपर लगभग बार जेटली पंक्तिओ [illegible] अने दरेक पंक्तिमां लगभग ओगणत्रीस के त्रीस जेटला अक्षरो समावेल छे. प्रतिनी लंबाई पहोळाई ११·२×५ ८ इंच छे अने उपर, नीचे तथा जमणा अने डाबा हाथना भाग उपर अनुक्रमे ·९ इंचनो तथा १·१ इंचनो हांसियो राखवामां आवेल छे.

प्रतिनी शरुआत "ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥ श्री भद्रबाहवे नमः॥" अने तेनो अंत "इति निर्ग्रंथे भद्रबाहुके निमित्ते स्वप्नाध्याय. षड्विंशतितमोध्यायः समाप्तम्॥" आ प्रमाणे छे. प्रतिलेखन संवत् १७११ वर्षे पोष वदि बीज अने शुक्रवारे अबावतीगढ दुर्गे महाराजाधिराज श्री जैसंघ विजै राज्ये पूरुं करवामां आव्युं हतुं. छेवटे लपितं ग्रंथे नसौ राम ॥ [illegible] ॥ आवा शब्दो छे. प्रतिलेखन साधारण गणाय अक्षरो वांचवामां मुश्केली नडे तेम नथी. कोई कोई स्थळे ज्यां अक्षरो छूटी गया [illegible] त्यां……आवी रीते ते हकीकत दर्शाववामां आवी छे. पण एम जूज स्थळे ज बनवा पाम्युं छे. प्रतिनी हालत ठीक छे. कोई पृष्ठ फाट्युं–तूट्युं नथी. आ प्रतिनुं भाषा शैथिल्य घणुं छे. 'समुदीर्ण' शब्द बताववो होय तो 'समुदीरण' थी अने 'शुद्धि'

शब्द 'सुद्धि' थी बताववामां आव्यो छे. आवुं दरेक शब्दना संबंधमां समजी लेवुं. प्रतिना हांसियामां छूटी गयेल अक्षरो के शब्दो मूकवामां आव्या छे, कोई कोई स्थळे शब्दार्थ पण लखवामां आव्यो छे. आ अक्षरोमां अने प्रतिना अक्षरोमां साम्य जणातुं होई एम मानवा मन ललचाय छे के प्रति लखनारे पाछळथी प्रति मेळवी होवी जोईए अने जे जे अक्षरो के शब्दो खूटता लाग्या ते बधा तेणे हांसियामां नोंध्या होवा जोईए. प्रामाण्य अने शुद्धिनी दृष्टिए A प्रति पछी आ प्रति आवे.

C:–आ अपूर्ण प्रति श्री हेमचंद्राचार्य जैन ज्ञानमंदिर (वाडी पार्श्वनाथनो जैन ज्ञानभंडार), पाटणथी मेळववामां आवी हती. तेनो नंबर ६८१४ छे. बन्ने बाजुए लखेल एवा सत्तावीस पृष्ठ छे. तेनी लंबाई, पहोळाई ११·६×४·३ इंच छे. पृष्ठनी जमणी तथा डाबी बाजु उपर ·९ इंचनो अने उपर तथा नीचेना भाग उपर ·५ इंचनो हांसियो राखवामां आवेल छे. पृष्ठनी दरेक बाजु उपर आशरे पंदर पंक्तिओ अने दरेक पंक्तिमां शुमारे बावन, त्रेपन अक्षरो समाववामां आव्या छे. प्रतिनी हालत घणी सारी छे. अक्षरो मरोडदार अने सुवाच्य छे. अक्षरो ज्यां छूटी गयेल छे त्यां......आवी रीते ए हकीकत दर्शाववामां आवी छे. A प्रतिमां मने ज्यां ज्यां संदिग्धता जणायेली त्यां त्यां आ प्रति घणी ज उपकारक थई पडेली छे. जमणी तथा डाबी बाजुना हांसियामां तथा पृष्ठना मध्य भागमां मोटा चांदला जेवुं चिह्न मूकवामां आवेल छे. प्रतिनी शरुआत "श्री सर्वेशाय" अने तेनो अंत "किंकिंचराधेव कर्णाय" शब्दथी करवामां आवेल छे. प्रति अपूर्ण छे ए आगळ जणाववामां आव्युं छे. आदित्यचार सुधीनुं वर्णन आ प्रतिमां मळी आवे छे. छेला पृष्ठना डाबी बाजुना हांसियामां मुकेल चांदलाना चिह्नमां १६४० नो आंक मुकवामां आव्यो छे ते उपरथी अनुमान करी शकाय के आ प्रतिनुं लेखन संवत् १६४० मां करवामां आव्युं होय; कारण के ए आंक 'ग्रंथाग्रम्' जणावतो नथी ए स्पष्ट छे.

D:–आ प्रति पाटणमांथी मेळववामां आवी हती. तेनी पृष्ठ संख्या ८८ छे. आ प्रतिना त्रीजा भागना पृष्ठो उपर बीजी बाजुए लखवानांज नथी आव्युं. पृष्ठमां एकंदरे चार पंक्तिओ अने दरेक पंक्तिमां अंदाज छत्रीस अक्षरो लखवामां आवेल छे. प्रति संपूर्ण छे. प्रतिनी लंबाई, पहोळाई ११×५·२ इंच छे अने उपर, नीचे ·८ इंचनो तथा जमणी, डाबी बाजु उपर १·१ इंचनो हांसियो राखेल छे. प्रतिनी शरुआत "श्री जिनाय नमः॥" अने तेनो अंत "संवत् १६४५ना श्रावण सुद ११ बुधवारें॥" आ प्रमाणे छे. आ छेला शब्दोथी ए स्पष्ट थाय छे के प्रतिलेखन संवत् १६४५ ना श्रावण सुद ११ ने बुधवारे पूरुं करवामां आव्युं हतुं. प्रतिलेखन सारी रीते करवामां आवेल छे परंतु भाषा अने छंदनी दृष्टिए घणुं ज शैथिल्य छे. ए रीते आ प्रति B प्रतिने अनुसरनारी गणी शकाय. क्वचित ज अक्षरो छूटी गया छे; त्यां......आवी रीते ए बाबत दर्शाववामां आवी छे. प्रति थोडा समय पहेलां ज लखायेली छे एटले प्रतिना कागळोनी हालत सारी होय एमां नवाई नथी. अक्षरो मरोडदार अने सुवाच्य छे. प्रतिमां यथार्थ भूषा चिह्नो के हांसियामां कोई बाबत लखेली नथी. कागळो जाडा वापरवामां आव्या छे. उतावळमां पोतानी नोंध खातर ज जाणे के नकल न करवामां आवी होय तेम नकल करी नाखी छे. भाषानो कांई ज विचार करवामां आवेल नथी. शब्दे शब्दे व्याकरण दोषो जणाया छे. छतां शंकास्पद स्थळोए एणे पण प्रकाश पाथर्यो छे एटला पूरती ते उपयोगी अने उपकारक गणाय.

पाठांतर

छंद अने व्याकरण शुद्धि ने पाठनी सम्यक्ता दृष्टि तेने सर्व प्रथम पसंदगी आपी छे. अन्य पाठने पादनोंधमां जणाव्यो छे. पाठ परत्वेनी प्रतिओनी बहुमति पण पाठनी पसंदगीमां बीजे नंबरे ध्यानमां राखी छे. कोई स्थळे में ( ) कौंसमां पाठांतरो सूचव्या छे परंतु ते बधा कामचलाउ समजवा. [ ] कौंसमां मुकेल शब्द के अक्षर खास करीने छंदोभंग दोष के व्याकरण दोष निवारवा मुकेल छे एम बतावे छे. अध्यायने अंते "भद्रबाहुसंहितायाम्", "नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते", अने "नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते संहितायाम्" एवा समाप्ति सूचक पदो प्रतिओनी बहुमति अनुसार मुक्या छे.

सूची अने परिशिष्ट

विषय तथा शब्दानुसार सूची ग्रंथनी उपयोगितामां वधारो करशे एम धारीने तैयार करी मूकेल छे. अभ्यासीनी सुगमता अने सगवड खातर, भ. सं. ना जे श्लोकोनी वा. सं. ना जे श्लोको साथे में तुलना करी छे ते वा. सं. ना श्लोको अध्याय प्रमाणे में परिशिष्टमां मुकेल छे.

आभार

आ ग्रंथना संपादनमां आवश्यकीय तमाम प्रतिओ मेळवी आपी तेम ज मारा उत्साहने वारंवार उत्तेजित करी मने जे अवार नवार प्रेरणा आपी छे ते खातर हुं आ स्थळे मारा विद्यागुरु आचार्य जिनविजयजी, ऑन० डिरेक्टर–भारतीय विद्या भवन, ना अत्यंत उपकारनी नोंध लई कृतज्ञ थाउं छुं.

भारतीय विद्या भवन
चोपाटी रोड, मुंबई. ७
मार्गशीर्ष पूर्णिमा, सं. २००५

अमृतलाल सवचंद गोपाणी.

परिशिष्ट

*

(For convenience of easy reference and study, I have put, in this Appendix, those stanzas of *Varahisahmita* which I have compared with those of *Bhadrabahusamhita* in the Introduction)

अध्याय ३

दण्डे नरेन्द्रमृत्युर्व्याधिभयं स्यात् कबन्धसंस्थाने । ध्वाङ्क्षे च तस्करभयं दुर्भिक्षं कीलकेऽर्कस्थे ॥१७॥

+ + +

रूक्षः श्वेतो विप्रान् रक्ताभः क्षत्रियान् विनाशयति ।
पीतो वैश्यान् कृष्णस्ततोऽपरान् शुभकरः स्निग्धः ॥ २५ ॥

+ + +

श्यामेऽर्के कीटभयं भस्मनिभे भयमुपैति परचक्रात् । यस्यर्क्षे सच्छिद्रस्तस्य विनाशः क्षितीशस्य ॥२९॥
शशरुधिरनिभे भानौ नभस्तलस्थे भवन्ति संग्रामाः ।
शशिसदृशे नृपतिवधः क्षिप्रं चान्यो नृपो भवति ॥ ३० ॥

+ + +

अमलवपुरवक्रमण्डलः स्फुटविपुलामलदीर्घदीधितिः ।
अविकृततनुवर्णचिह्नभृज्जगति करोति शिवं दिवाकरः ॥ ४० ॥

अध्याय ४

प्रतिदिवसमेवमर्कात् स्थानविशेषेण शौक्ल्यपरिवृद्धिः । भवति शशिनोऽपराह्णे पश्चाद्भागे घटस्येव ॥४॥
ऐन्द्रस्य शीतकिरणो मूलाषाढाद्वयस्य वा यातः । याम्येन बीजजलचरकाननहा वह्निभयदश्च ॥ ५ ॥
दक्षिणपार्श्वेन गतः शशी विशाखानुराधयोः पापः । मध्येन तु प्रशस्तः पित्र्यस्य विशाखयोश्चापि ॥६॥
षडनागतानि पौष्णाद् द्वादश रौद्राच्च मध्ययोगीनि । ज्येष्ठाद्यानि नवर्क्षाण्युडुपतिनातीत्य युज्यन्ते ॥७॥

+ + +

युगमेव याम्यकोट्यां किञ्चित्तुङ्गं स पार्श्वशायीति ।
विनिहन्ति सार्थवाहान् वृष्टेश्च विनिग्रहं कुर्यात् ॥ १३ ॥

+ + +

प्रोक्तस्थानाभावादुदगुच्चः सस्यवृद्धिवृष्टिकरः । दक्षिणतुङ्गश्चन्द्रो दुर्भिक्षभयाय निर्दिष्टः ॥ १६ ॥

+ + +

प्रत्यन्तान् कुनृपांश्च हन्त्युडुपतेः शृङ्गे कुजेनाहते
शस्त्रक्षुद्भयकृद्यमेन शशिजेनावृष्टिदुर्भिक्षकृत् ।
श्रेष्ठान् हन्ति नृपान् महेन्द्रगुरुणा शुक्रेण चाल्पान्नृपान्
शुक्ले याप्यमिदं फलं ग्रहकृतं कृष्णे यथोक्तागमम् ॥ २१ ॥

+ + +

गान्धारसौवीरकसिन्धुकीरान् धान्यानि शैलान्द्रविडाधिपांश्च ।
द्विजांश्च मासान् दश शीतरश्मिः सन्तापयेद्वाक्पतिना विभिन्नः ॥ २३ ॥

+ + +

यौधेयान् सचिवान् सकौरवान् प्रागीशानथ चार्जुनायनान् ।
हन्यादर्कजभिन्नमण्डलः शीतांशुर्दशमासपीडया ॥ २५ ॥
मगधान्मथुरां च पीडयेद् वेणायाश्च तटं शशाङ्कजः ।
अपरत्र कृतं युगं वदेद् यदि भित्त्वा शशिनं विनिर्गतः ॥ २६ ॥
क्षेमारोग्यसुभिक्षविनाशी शीतांशुः शिखिना यदि भिन्नः ।
कुर्यादायुधजीविविनाशं चौराणामधिकेन च पीडाम् ॥ २७ ॥

+ + +

भस्मनिभः परुषोऽरुणमूर्तिः शीतकरः किरणैः परिहीनः ।
श्यावतनुः स्फुटितः स्फुरणो वा क्षुत्समरामयचौरभयाय ॥ २९ ॥
प्रालेयकुन्दकुमुदस्फटिकावदातो यत्नादिवाद्रिसुतया परिमृज्य चन्द्रः ।
उच्चैः कृतो निशि भविष्यति मे शिवाय यो दृश्यते स भविता जगतः शिवाय ॥ ३० ॥

अध्याय ५

यद्येकस्मिन् मासे ग्रहणं रविसोमयोस्तदा क्षितिपाः ।
स्वबलक्षोभैः संक्षयमायान्त्यतिशस्त्रकोपश्च ॥ २६ ॥

\+ + +

श्वेते क्षेमसुभिक्षं ब्राह्मणपीडां च निर्दिशेद्राहौ । अग्निभयमनलवर्णे पीडा च हुताशवृत्तीनाम् ॥ ५३ ॥
हरिते रोगोल्बणता सस्यानामीतिभिश्च विध्वंसः। कपिले शीघ्रगसत्त्वम्लेच्छध्वंसोऽथ दुर्भिक्षम् ॥ ५४ ॥
अरुणकिरणानुरूपे दुर्भिक्षावृष्टयो विहगपीडा । आधूम्रे क्षेमसुभिक्षमादिशेन्मन्दवृष्टिं च ॥ ५५ ॥
कापोतारुणकपिलश्यावाभे क्षुद्भयं विनिर्देश्यम् । कापोतः शूद्राणां व्याधिकरः कृष्णवर्णश्च ॥ ५६ ॥
विमलकमणिपीताभो वैश्यध्वंसो भवेत् सुभिक्षाय । सार्चिष्मत्यग्निभयं गैरिकरूपे तु युद्धानि ॥ ५७ ॥
दूर्वाकाण्डश्यामे हारिद्रे वापि निर्दिशेन्मरकम् । अशनिभयसम्प्रदायी पाटलिकुसुमोपमो राहुः ॥ ५८ ॥
पांशुविलोहितरूपः क्षत्रध्वंसाय भवति वृष्ट्यै च । बालरविकमलसुरचापरूपभृच्छस्त्रकोपाय ॥ ५९ ॥

\+ + +

ग्रस्ते क्रमान्निमित्तैः पुनर्ग्रहो मासषट्कपरिवृद्ध्या ।
पवनोल्कापातरजः क्षितिकम्पतमोऽशनिपातैः ॥ ६३ ॥

\+ + +

दक्षिणकुक्षिविभेदो दक्षिणपार्श्वेन यदि भवेन्मोक्षः ।
पीडा नृपपुत्राणामभियोज्या दक्षिणा रिपवः ॥ ८४ ॥

\+ + +

प्राक्प्रग्रहणं यस्मिन् पश्चादपसर्पणं तु तज्जरणम् ।
क्षुच्छस्त्रभयोद्विग्नाः क्व शरणमुपयान्ति तत्र जनाः ॥ ८८ ॥

अध्याय ६

यद्युदयर्क्षात्सप्तमं करोति नवमाष्टसप्तमर्क्षेषु । तद्वक्रमुष्णमुदये पीडाकरमग्निवार्त्तानाम् ॥ १ ॥
यदि दशमैकादशाद्द्वादशाद्वा विनिवर्तते कुजेऽश्रुमुखम् । दूषयति रसानुदये करोति रोगानवृष्टिं च ॥ २ ॥
व्यालं त्रयोदशाद्वा चतुर्दशाद्वा विपच्यतेऽस्तमये । दंष्ट्रिव्यालमृगेभ्यः करोति पीडां सुभिक्षं च ॥ ३ ॥
रुधिराननमिति वक्रं पञ्चदशात् षोडशाच्च विनिवृत्ते। तत्कालं मुखरोगं सभयं च सुभिक्षमावहति ॥ ४ ॥
असिमुसलं सप्तदशादष्टदशाद्वाऽपि वा तदनुवक्रे ।
दस्युगणेभ्यः पीडां करोत्यवृष्टिं सशस्त्रभयम् ॥ ५ ॥

\+ + +

भित्त्वा मघां विशाखां भिन्दन् भौमः करोति दुर्भिक्षम् ।
मरकंकरोति घोरं यदि भित्त्वा रोहिणीं याति ॥ ९ ॥

\+ + +

प्राजापत्ये श्रवणे मूले तिसृषूत्तरासु शाक्रे च ।
विचरन् घननिवहानामुपघातकरः क्षमातनयः ॥ ११ ॥
चारोदयाः प्रशस्ताः श्रवणमघादित्यमूलहस्तेषु ।
एकपदाश्विविशाखाप्राजापत्येषु च कुजस्य ॥ १२ ॥
विपुलविमलमूर्तिः किंशुकाशोकवर्णः स्फुटरुचिरमयूखस्तप्तताम्रप्रभाभिः ।
विचरति यदि मार्गं चोत्तरं मेदिनीजः शुभकृदवनिपानां हार्दिदश्च प्रजानाम् ॥ १३ ॥

अध्याय ७

विचरञ्छ्रवणधनिष्ठाप्राजापत्येन्दुविश्वदैवानि ।
मृद्नन् हिमकरतनयः करोत्यवृष्टिं सरोगभयाम् ॥ २ ॥

\+ + +

हस्तादीनि विचरन् षड्ऋक्षाण्युपपीडयन् गवामशुभः ।
स्नेहरसार्घविवृद्धिं करोति चोर्वीं प्रभूतान्नाम् ॥ ४ ॥

\+ + +

पूर्वात्रिक्षत्रितयादेकमपीन्दोः सुतोऽभिमृद्नीयात् ।
क्षुच्छस्त्रतस्करामयभयप्रदायी चरन् जगतः ॥ ७ ॥
प्राकृतविमिश्रसंक्षिप्ततीक्ष्णयोगान्तघोरपापाख्याः ।
सप्त पराशरतन्त्रे नक्षत्रैः कीर्तिता गतयः ॥ ८ ॥
प्राकृतसंज्ञा वायव्ययाम्यपैतामहानि बहुलाश्च ।
मिश्रा गतिः प्रतिष्ठां शशिशिवपितृभुजगदैवानि ॥ ९ ॥
संक्षिप्तायां पुष्यः पुनर्वसुः फल्गुनीद्वयं चेति ।
तीक्ष्णायां भाद्रपदाद्वय सशाक्राश्वयुक् पौष्णम् ॥ १० ॥
योगान्तिकेति मूलं द्वे चाषाढे गतिः सुतस्येन्दोः ।
घोरा श्रवणस्त्वाष्ट्रं वसुदैवं वारुणं चैव ॥ ११ ॥
पापाख्यं सावित्रं मैत्रं शक्राग्निदैवतं चेति ।
उदयप्रवासदिवसैः स एव गतिलक्षणं प्राह ॥ १२ ॥
चत्वारिंशत्त्रिंशद् द्विसमेता विंशतिर्द्विनवकं च ।
नव मासार्द्धं दश चैव संयुताः प्राकृताद्यानाम् ॥ १३ ॥
प्राकृतगत्यामारोग्यवृष्टिसस्यप्रवृद्धयः क्षेमम् ।
संक्षिप्तमिश्रयोर्मिश्रमेतदन्यासु विपरीतम् ॥ १४ ॥
ऋज्व्यतिवक्रा वक्रा विकला च मतेन देवलस्यैताः ।
पञ्चचतुर्द्व्येकाहा ऋज्व्यादीनां षडभ्यस्ताः ॥ १५ ॥

\+ + +

हेमकान्तिरथवा शुकवर्णः सस्यकेन मणिना सदृशो वा ।
स्निग्धमूर्तिरलघुश्च हिताय व्यत्यये न शुभकृच्छशिपुत्रः ॥ २० ॥

अध्याय ८

नक्षत्रेण सहोदयमुपगच्छति येन देवपतिमन्त्री ।
तत्संज्ञं वक्तव्यं वर्षं मासक्रमेणैव ॥ १ ॥
वर्षाणि कार्तिकादीन्याग्नेयाद्भद्वयानुयोगीनि ।
क्रमशस्त्रिभं तु पञ्चममुपान्त्यमन्त्यं च यद्वर्षम् ॥ २ ॥

\+ + +

पितृपूजापरिवृद्धिर्माघे हार्दिश्च सर्वभूतानाम् ।
आरोग्यवृष्टिधान्यार्घसम्पदो मित्रलाभश्च ॥ ६ ॥
फाल्गुनवर्षे विद्यात् क्वचित् क्वचित् क्षेमवृद्धिसस्यानि ।
दौर्भाग्यं प्रमदानां प्रबलाश्चौरा नृपाश्चोग्राः ॥ ७ ॥
चैत्रे मन्दा वृष्टिः प्रियमन्नं क्षेममवनिपा मृदवः ।
वृद्धिस्तु कोशधान्यस्य भवति पीडा च रूपवताम् ॥ ८ ॥
वैशाखे धर्मपरा विगतभयाः प्रमुदिताः प्रजाः सनृपाः ।
यज्ञक्रियाप्रवृत्तिर्निष्पत्तिः सर्वसस्यानाम् ॥ ९ ॥

ज्येष्ठे जातिकुलधनश्रेणीश्रेष्ठा नृपाः सधर्मज्ञाः।
पीड्यन्ते धान्यानि च हित्वा कङ्गुं शमीजातिम्॥ १०॥
आषाढे जायन्ते सस्यानि क्वचिद्वृष्टिरन्यत्र।
योगक्षेमं मध्यं व्यग्राश्च भवन्ति भूपालाः॥ ११॥
श्रावणवर्षे क्षेमं सम्यक् सस्यानि पाकमुपयान्ति।
क्षुद्रा ये पाषण्डाः पीड्यन्ते ये च तद्भक्ताः॥ १२॥
भाद्रपदे वल्लीजं निष्पत्तिं याति पूर्वसस्यं च।
न भवत्यपरं सस्यं क्वचित् सुभिक्षं क्वचिच्च भयम्॥ १३॥
आश्वयुजेऽब्देऽजस्रं पतति जलं प्रमुदिताः प्रजाः क्षेमम्।
प्राणचयः प्राणभृतां सर्वेषामन्नबाहुल्यम्॥ १४॥
उदगारोग्यसुभिक्षक्षेमकरो वाक्पतिश्चरन् भानाम्।
याम्ये तद्विपरीतो मध्येन तु मध्यफलदायी॥ १५॥
विचरन् भद्वयमिष्टस्तत्साधं वत्सरेण मध्यफलः।
सस्यानां विध्वंसी विचरेदधिकं यदि कदाचित्॥ १६॥
अनलभयमनलवर्णे व्याधिः पीते रणागमः श्यामे।
हरिते च तस्करेभ्यः पीडा रक्ते तु शस्त्रभयम्॥ १७॥
धूमाभेऽनावृष्टिस्त्रिदशगुरौ नृपवधो दिवा दृष्टे।
विपुलेऽमले सुतारे रात्रौ दृष्टे प्रजाः स्वस्थाः॥ १८॥
रोहिण्योऽनलभं च वत्सरतनुर्नाभिस्त्वषाढाद्वयम्
सार्पं हृत्पितृदैवतं च कुसुमं शुद्धैः शुभं तैः फलम्।
देहे क्रूरनिपीडितेऽग्न्यनिलजं नाभ्यां भयं क्षुत्कृतम्
पुष्पे मूलफलक्षयोऽथ हृदये सस्यस्य नाशो ध्रुवम्॥ १९॥

\+ \+ \+

अकलुषांशुजटिलः पृथुमूर्तिः कुमुदकुन्दकुसुमस्फटिकाभः।
ग्रहहतो न यदि सत्पथवर्ती हितकरोऽमरगुरुर्मनुजानाम्॥ ५३॥

अध्याय ९

नागगजैरावतवृषभगोजरद्गवमृगाजदहनाख्याः।
अश्विन्याद्याः कैश्चित् त्रिभाः क्रमाद्वीथयः कथिताः॥ १॥
नागा तु पवनयाम्यानलानि पैतामहात्त्रिभास्तिस्रः।
गोवीथ्यामश्विन्यः पौष्णं द्वे चापि भद्रपदे॥ २॥

\+ \+ \+

उत्तरवीथिषु शुक्रः सुभिक्षशिवकृद्गतोऽस्तमुदयं वा।
मध्यासु मध्यफलदः कष्टफलो दक्षिणस्थासु॥ ८॥

\+ \+ \+

भरणीपूर्वं मण्डलमृक्षचतुष्कं सुभिक्षकरमाद्यम्। वङ्गाङ्गमहिषबाह्लिककलिङ्गदेशेषु भयजननम्॥ १०॥
अत्रोदितमारोहेद् ग्रहोऽपरो यदि सितं ततो हन्यात्। भद्राश्वशूरसेनकयौधेयककोटिवर्षनृपान्॥ ११॥
भचतुष्टयमार्द्राद्यं द्वितीयममिताम्बुसस्यसम्पत्त्यै। विप्राणामशुभकरं विशेषतः क्रूरचेष्टानाम्॥ १२॥
अन्येनात्राक्रान्ते म्लेच्छाटविकाश्वजीविगोमन्तान्। गोनर्दनीचशूद्रान् वैदेहांश्चानयः स्पृशति॥ १३॥
विचरन् मघादिपञ्चकमुदितः सस्यप्रणाशकृच्छुक्रः। क्षुत्तस्करभयजननो नीचोन्नतिसंकरकरश्च॥ १४॥
पित्र्याद्येऽपरग्रहो हन्त्यन्ये नाविकाम्बष्ठदरदाद्रान्। पुण्ड्रापरान्त्यशूलिकवनवासिद्रविडसामुद्रान्॥ १५॥
स्वात्याद्यं भत्रितयं मण्डलमेतच्चतुर्थमभयकरम्। ब्रह्मक्षत्रसुभिक्षाभिवृद्धये मित्रभेदाय॥ १६॥
अत्राक्रान्ते मृत्युः किरातभर्तुः पिनष्टि चेक्ष्वाकून्। प्रत्यन्तावन्तिपुलिन्दतङ्गणाञ्छूरसेनांश्च॥ १७॥

ज्येष्ठाद्यं पञ्चर्क्षं क्षुत्तस्कररोगदं प्रबाधयते । काश्मीरादश्मकमत्स्यान् संचारदेवीमवन्तींश्च ॥ १८ ॥
आरोहेऽप्याभीरान् द्रविडाम्बष्ठत्रिगर्तसौराष्ट्रान् । नाशयति सिन्धुसौवीरकांश्च काशीश्वरस्य वधः ॥ १९ ॥
षष्ठं षण्नक्षत्रं शुभमेतन्मण्डलं धनिष्ठाद्यम् । भूरिधनगोकुलाकुलमनल्पधान्यं क्वचित् सभयम् ॥ २० ॥
अथारोहे शूलिकगान्धारावन्त्यः प्रपीड्यन्ते । वैदेहवधः प्रत्यन्तयवनशकदासपरिवृद्धिः ॥ २१ ॥

+ + +

प्राजापत्ये शकटे भिन्ने कृत्वेव पातकं वसुधा । केशास्थिशकलचला कापालेमिव व्रतं धत्ते ॥ २५ ॥
सौम्योपगतो रसससस्यसङ्क्षयायोशना समुद्दिष्टः । आर्द्रागतस्तु कोशलकलिङ्गहा सलिलनिकरकरः ॥ २६ ॥
अश्मकवैदर्भाणां पुनर्वसुस्थे सिते महाननयः । पुष्ये पुष्ट्या वृष्टिर्विद्याधरगणनिमर्दश्च ॥ २७ ॥
आश्लेषासु भुजङ्गमदारुणपीडावहश्चरन्शुक्रः । भिन्दन् मघां महामात्रदोषकृद्भूरिवृष्टिकरः ॥ २८ ॥
भाग्ये शबरपुलिन्दप्रध्वंसकरोऽम्बुनिवहमोक्षाय । आर्यम्णे कुरुजाङ्गलपाञ्चालघ्नः सलिलदायी ॥ २९ ॥
कौरवचित्रकराणां हस्ते पीडा जलस्य च निरोधः । कूपकृद्दण्डजपीडा चित्रास्थे शोभना वृष्टिः ॥ ३० ॥
स्वातौ प्रभूतवृष्टिर्दूतवणिग्नलाविकान् स्पृशत्यनयः । ऐन्द्राग्नेऽपि सुवृष्टिर्वणिजां च भयं विजानीयात् ॥ ३१ ॥
मैत्रे क्षत्रविरोधो ज्येष्ठायां क्षत्रमुख्यसन्तापः । मौलिकभिषजां मूले त्रिष्वपि चैतेष्वनावृष्टिः ॥ ३२ ॥
आप्ये सलिलजपीडा विश्वेशे व्याधयः प्रकुप्यन्ति । श्रवणे श्रवणव्याधिः पाषण्डिभयं धनिष्ठासु ॥ ३३ ॥

शतभिषजि शौण्डिकानामजैकपे द्यूतजीविनां पीडा ।
कुरुपाञ्चालानामपि करोति चास्मिन् सितः सलिलम् ॥ ३४ ॥
अहिर्बुध्न्ये फलमूलतापकृद्यायिनां च रेवत्याम् ।
अश्विन्यां हयपानां याम्ये तु किरातयवनानाम् ॥ ३५ ॥

+ + +

सौम्योऽस्तोदययोः पुरो भृगुसुतस्यावस्थितस्तोयकृद्
रोगान् पित्तजकामलां च कुरुते पुष्णाति च ग्रैष्मिकम् ।
हन्यात् प्रव्रजिताग्निहोत्रिकभिषक्प्रोपजीव्यान् हयान्
वैश्यान् गाः सह वाहनैर्नरपतीन् पीतानि पश्चाद्दिशाम् ॥ ४३ ॥
शिशिरमयमनलाभे शस्त्रकोपश्च रक्ते कनकनिकषगौरे व्याधयो दैत्यपूज्ये ।
हरितकपिलरूपे श्वासकासप्रकोपः पतति न सलिलं चाद्भ्रसरूक्षासिताभे ॥ ४४ ॥

अध्याय १०

यदा विशाखासु महेन्द्रमन्त्री सुतश्च भानोर्दहनर्क्षयातः ।
तदा प्रजानामनयोऽतिघोरः पुरप्रभेदो गतयोर्भमेकम् ॥ १९ ॥

+ + +

वैडूर्यकान्तिरमलः शुभदः प्रजानां बाणातसीकुसुमवर्णनिभश्च शस्तः ।
यच्चापि वर्णमुपगच्छति तत्सवर्णान् सूर्यात्मजः क्षपयतीति मुनिप्रवादः ॥ २१ ॥

अध्याय ११

ह्रस्वस्तनुः प्रसन्नः स्निग्धस्त्वृजुरचिरसंस्थितः शुक्लः ।
उदितो वाप्यभिवृष्टः सुभिक्षसौख्यावहः केतुः ॥ ८ ॥

+ + +

स्निग्धाः प्रभासमेता द्विशिखाः षष्टिः शनैश्चराङ्गरुहाः । अतिकष्टफला दृश्याः सर्वेऽप्येते कनकसंज्ञाः ॥ १८ ॥

+ + +

कंका नाम वरुणजा द्वात्रिंशद्वंशगुल्मसंस्थानाः । शशिवत् प्रभासमेतास्तीव्रफलाः केतवः प्रोक्ताः ॥ २६ ॥
षण्णवतिः कालसुताः कबन्धसंज्ञाः कबन्धसंस्थानाः ।
षण्डा भयप्रदाः स्युः रूपताराश्च ते शिखिनः ॥ २७ ॥

+ + +

स्निग्धौ सुभिक्षशिवदावथाधिकं दृश्यते कनामा यः। दश वर्षाण्युपतापं जनयति शस्त्रप्रकोपकृतम् ॥३८॥

\+ + +

जलकेतुरपि च पश्चात् स्निग्धः शिखयाऽपरेण चोन्नतया।
नव मासान् स सुभिक्षं करोति शान्तिं च लोकस्य ॥ ४६ ॥

\+ + +

अश्विन्यामश्मकपं भरणीषु किरातपार्थिवं हन्यात्।
बहुलासु कलिङ्गेशं रोहिण्यां शूरसेनपतिम् ॥ ५४ ॥
औशीनरमपि सौम्ये जलजाजीवाधिपं तथाऽऽर्द्रासु।
आदित्येऽश्मकनाथं पुष्ये मगधाधिपं हन्ति ॥ ५५ ॥
असिकेशं भौजङ्गे पित्र्येऽङ्गं पाण्ड्यनाथमपि भाग्ये।
औज्जयनिकमार्यम्णे सावित्रे दण्डकाधिपतिम् ॥ ५६ ॥
चित्रासु कुरुक्षेत्राधिपस्य मरणं समादिशेत्तज्ज्ञः।
काश्मीरककाम्बोजौ नृपती प्राभञ्जने न स्तः ॥ ५७ ॥
इक्ष्वाकुरलकनाथौ हन्येते यदि भवेद्विशाखासु।
मैत्रे पुण्ड्राधिपतिर्ज्येष्ठास्वथ सार्वभौमवधः ॥ ५८ ॥

अध्याय १७

आसन्नक्रमयोगाद्भेदोल्लेखांशुमर्दनापसव्यैः।
युद्धं चतुष्प्रकारं पराशराद्यैर्मुनिभिरुक्तम् ॥ २ ॥

\+ + +

रविराक्रन्दो मध्ये पौरः पूर्वेऽपरे स्थितो यायी।
पौरा बुधगुरुरविजा नित्यं शीतांशुराक्रन्दः ॥ ६ ॥
केतुकुजराहुशुक्रा यायिन एते हता ग्रहा हन्युः।
आक्रन्दयायिपौरान् जयिनो जयदाः स्ववर्गस्य ॥ ७ ॥
पौरे पौरेण हते पौराः पौरान् नृपान् विनिघ्नन्ति।
एवं याय्याक्रन्दौ नागरयायिग्रहाश्चैव ॥ ८ ॥
दक्षिणदिक्स्थः परुषो वेपथुरप्राप्य सन्निवृत्तोऽणुः।
अधिरूढो विकृतो निष्प्रभो विवर्णश्च यः स जितः ॥ ९ ॥
उक्तविपरीतलक्षणसम्पन्नो जयगतो विनिर्दिष्टः।
विपुलः स्निग्धो द्युतिमान् दक्षिणदिक्स्थोऽपि जययुक्तः ॥ १० ॥

\+ + +

गुरुणा जितेऽवनिसुते बाह्लीका यायिनोऽग्निवार्ताश्च।
शशिजेन शूरसेनाः कलिङ्गसाल्वाश्च पीड्यन्ते ॥ १३ ॥
सौरेणारे विजिते जयन्ति पौराः प्रजाश्च सीदन्ति।
कोष्ठागारम्लेच्छक्षत्रियतापाश्च शुक्रजिते ॥ १४ ॥
भौमेन हते शशिजे वृक्षसरित्तापसाश्मकनरेन्द्राः।
उत्तरदिक्स्थाः क्रतुदीक्षिताश्च सन्तापमायान्ति ॥ १५ ॥
गुरुणा बुधे जिते म्लेच्छशूद्रचौरार्थयुक्तपौरजनाः।
त्रैगर्तपार्वतीयाः पीड्यन्ते कम्पते च मही ॥ १६ ॥
रविजेन बुधे ध्वस्ते नाविकयोधाब्जसधनगर्भिण्यः।
भृगुणा जितेऽग्निकोपः सस्याम्बुदयायिविध्वंसः ॥ १७ ॥
जीवे शुक्राभिहते कुलूतगान्धारकेकया मद्राः।
साल्वा वत्सा वङ्गा गावः सस्यानि नश्यन्ति ॥ १८ ॥

भौमेन हते जीवे मध्यो देशो नरेश्वरा गावः।
सौरेण चार्जुनायनवसातियौधेयशिबिविप्राः ॥ १९ ॥
शशितनयेनापि जिते बृहस्पतौ म्लेच्छसत्यशस्त्रभृतः।
उपयान्ति मध्यदेशाश्च संक्षयं यच्च भक्तिफलम् ॥ २० ॥
शुक्रे बृहस्पतिहते यायी श्रेष्ठो विनाशमुपयाति।
ब्रह्मक्षत्रविरोधः सलिलं च न वासवस्त्यजति ॥ २१ ॥
कोशलकलिङ्गवङ्गा वत्सा मत्स्याश्च मध्यदेशयुताः।
महतीं व्रजन्ति पीडां नपुंसकाः शूरसेनाश्च ॥ २२ ॥
कुजविजिते भृगुतनये बलमुख्यवधो नरेन्द्रसंग्रामाः।
सौम्येन पार्वतीयाः क्षीरविनाशोऽल्पवृष्टिश्च ॥ २३ ॥
रविजेन सिते विजिते गणमुख्याः शस्त्रजीविनः क्षत्रम्।
जलजाश्च निपीड्यन्ते सामान्यं भक्तिफलमन्यत् ॥ २४ ॥
असिते सितेन निहतेऽर्घवृद्धिरहिविहगमानिनां पीडा।
क्षितिजेन टंकणान्ध्रौड्रकाशियाल्हीकदेशानाम् ॥ २५ ॥

सौम्येन पराभूते मन्देऽश्मवणिग्विहङ्गपशुनागाः। सन्ताप्यन्ते गुरुणा स्त्रीबहुला महिषकशकाश्च ॥ २६ ॥

अध्याय २१

पवनक्षयमुपगते गर्भश्चन्द्रे भवेत् स चन्द्रवशात्। पञ्चनवते दिनशते तत्रैव प्रसवमायाति ॥ ७ ॥
सितपक्षभवाः कृष्णे शुक्ले कृष्णा द्युसम्भवा रात्रौ। नक्तं प्रभवाश्चाहनि सन्ध्याजाताश्च सन्ध्यायाम् ॥ ८ ॥

+ + +

प्रागादि मृदुदक्षिणपश्चात्कदिग्भवो मारुतो वियद्विमलम्।
स्निग्धसितबहुलपरिवेषपरिवृतो हिममयूखार्कौ ॥ १४ ॥
पृथुबहुलस्निग्धघनं घनसूचीक्षुरकलोहिताभ्रयुतम्। काकाण्डमेचकाभं वियद्विशुद्धेन्दुनक्षत्रम् ॥ १५ ॥
सुरचापमन्द्रगर्जितविद्युत्प्रतिसूर्यका शुभा सन्ध्या।
शशिशिवशक्रासास्थाः शान्तरवाः पक्षिमृगसंघाः ॥ १६ ॥

+ + +

पवनघनवृष्टियुक्ताश्चत्वारो गर्भाः शुभाः सपरिवेषाः। घनपवनसलिलविद्युत्स्तनितैश्च हिताय पैशाखे ॥ २२ ॥
मुक्तारजतनिकाशास्तमालनीलोत्पलाञ्जनाभासः। जलचरसत्त्वाकारा गर्भेषु घनाः प्रभूतजलाः ॥ २३ ॥

+ + +

गर्भोपघातलिङ्गान्युल्कानिर्घातपांशुपातदिग्दाहाः। क्षितिकम्पखपुरकीलककेतुग्रहयुद्धनिर्घाताः ॥ २५ ॥
रुधिरादिवृष्टिवैकृतपरिघेन्द्रधनूंषि दर्शनं राहोः। इत्युत्पातैरेभिस्त्रिविधैश्चान्यैर्हतो गर्भः ॥ २६ ॥

+ + +

शतभिषगाश्लेषार्द्रास्वातिमघासंयुतः शुभो गर्भः।
पुष्णाति बहून्दिवसान् हन्त्युत्पातैर्हतस्त्रिविधैः ॥ २९ ॥

अध्याय २३

हस्ताप्यसौम्यचित्रापौष्णधनिष्ठासु षोडश द्रोणाः। शतभिषगैन्द्रस्वातिषु चत्वारः कृत्तिकासु दश ॥ ६ ॥
श्रवणे मघानुराधाभरणीमूलेषु दश चतुर्युक्ताः। फल्गुन्यां पञ्चकृतिः पुनर्वसौ विंशतिर्द्रोणाः ॥ ७ ॥
ऐन्द्राग्न्याख्ये वैश्वे विंशतिः सार्पभे च दशऽधिकाः। आहिर्बुध्न्यार्यम्णप्राजापत्येषु पञ्चकृतिः ॥ ८ ॥
पञ्चदशाजे पुष्ये कीर्तिता च वाजिभे दश द्वौ च। रौद्रेऽष्टादश कथिता द्रोणा निरुपद्रवेष्वेषु ॥ ९ ॥

अध्याय ३०

सन्ध्याकाले स्निग्धा दण्डतडिन्मत्स्यपरिघपरिवेषाः।
सुरपतिचापैरावतरविकिरणाश्चाशु वृष्टिकराः ॥ ८ ॥

\+ + +

ध्वजातपत्रपर्वतद्विपाश्वरूपधारिणः। जयाय सन्ध्ययोर्घना रणाय रक्तसन्निभाः ॥ २७ ॥
पलालधूमसञ्चयस्थितोपमा बलाहकाः। बलान्यरूक्षमूर्तयो विवर्धयन्ति भूभृताम् ॥ २८ ॥
विलम्बिनो द्रुमोपमाः खरारुणप्रकाशिनः। घनाः शिवाय सन्ध्ययोः पुरोपमाः शुभावहाः ॥ २९ ॥
दीप्तविहङ्गशिवामृगघुष्टा दण्डरजःपरिघादियुता च।
प्रत्यहमर्कविकारयुता या देशनरेशसुभिक्षवधाय ॥ ३० ॥

अध्याय ३३

दिवि भुक्तशुभफलानां पततां रूपाणि यानि तान्युल्काः।
धिष्ण्योल्काशनिविद्युत्तारा इति पञ्चधा भिन्नाः ॥ १ ॥
उल्का पक्षेण फलं तद्वद्धिष्ण्याशनिस्त्रिभिः पक्षैः।
विद्युदहोभिः षड्भिस्तद्वत्तारा विपाचयति ॥ २ ॥
तारा फलपादकरी फलार्धदात्री प्रकीर्तिता धिष्ण्या।
तिस्रः सम्पूर्णफला विद्युदथोल्काशनिश्चेति ॥ ३ ॥
अशनिः स्वनेन महता नृगजाश्वमृगाश्मवेश्मतरुपशुषु।
निपतति विदारयन्ती धरातलं चक्रसंस्थाना ॥ ४ ॥
विद्युत्सत्त्वत्रासं जनयन्ती तटतटस्वना सहसा।
कुटिलविशाला निपतति जीवेन्धनराशिषु ज्वलिता ॥ ५ ॥

\+ + +

उल्का शिरसि विशाला निपतन्ती वर्धते प्रतनुपुच्छा। दीर्घा भवति च पुरुषं भेदा बहवो भवन्त्यस्याः ॥८॥
प्रेतप्रहरणखरकरभनक्रकपिदंष्ट्रिलाङ्गलमृगाभाः। गोधाहिधूमरूपाः पापा या चोभयशिरस्का ॥ ९ ॥
ध्वजझषकरिगिरिकमलेन्दुतुरगसंतप्तरजतहंसाभाः। श्रीवत्सवज्रशङ्खस्वस्तिकरूपाः शिवसुभिक्षाः ॥१०॥

\+ + +

संस्पृशती चन्द्रार्कौ तद्विसृता वा सभूमिकम्पा च। परचक्रागमनृपभयदुर्भिक्षावृष्टिभयजननी ॥ १२ ॥

\+ + +

शुक्ला रक्ता पीता कृष्णा चोल्का द्विजादिवर्णघ्नी।
क्रमशश्चैतान् हन्युर्मूर्धोरःपार्श्वपुच्छस्थाः ॥ १४ ॥
उत्तरदिगादिपतिता विप्रादीनामनिष्टदा रूक्षा।
ऋज्वी स्निग्धा खण्डा नीचोपगता च तद्वृद्ध्यै ॥ १५ ॥
श्यामा वारुणनीलासृग्दहनासितभस्मनिभा रूक्षा।
सन्ध्या दिनजा वक्रा दलिता च परागमभयाय ॥ १६ ॥
नक्षत्रग्रहघाते तद्भक्तीनां क्षयाय निर्दिष्टा।
उदये घ्नती रवीन्दू पौरेतरमृत्यवेऽस्ते वा ॥ १७ ॥
भाग्यादित्यधनिष्ठामूलेषूल्काहतेषु युवतीनाम्।
विप्रक्षत्रियपीडा पुष्यानिलविष्णुदैवेषु ॥ १८ ॥
ध्रुवसौम्येषु नृपाणामुग्रेषु सदारुणेषु चौराणाम्।
क्षिप्रेषु कलाविदुषां पीडा साधारणे च हते ॥ १९ ॥

अध्याय ३४

चापशिखिरजततैलक्षीरजलाभः स्वकालसम्भूतः ।
अविकलवृत्तः स्निग्धः परिवेषः शिवसुभिक्षकरः ॥ ४ ॥
सकलगगनानुचारी नैकाभः क्षतजसन्निभो रूक्षः ।
असकलशकटशरासनशृङ्गाटकवत् स्थितः पापः ॥ ५ ॥
शिखिगलसमेऽतिवर्षं बहुवर्णे नृपवधो भयं धूम्रे ।
हरिचापनिभे युद्धान्यशोककुसुमप्रभे चापि ॥ ६ ॥

\+ + +

प्रतिदिनमर्कहिमांश्वोरहर्निशं रक्तयोर्नरेन्द्रवधः ।
परिविष्टयोरभीक्ष्णं लग्नास्तनभःस्थयोस्तद्वत् ॥ ९ ॥
सेनापतेर्भयकरो द्विमण्डलो नातिशस्त्रकोपकरः ।
त्रिप्रभृति शस्त्रकोपं युवराजभयं नगररोधम् ॥ १० ॥
वृष्टिस्त्र्यहेण मासेन विग्रहो वा ग्रहेन्दुभनिरोधे ।
होराजन्माधिपयोर्जन्मर्क्षे वाशुभो राज्ञः ॥ ११ ॥
परिवेषमण्डलगतो रवितनयः क्षुद्रधान्यनाशकरः ।
जनयति च वातवृष्टिं स्थावरकृषिकृन्निहन्ता च ॥ १२ ॥
भौमे कुमारबलपतिसैन्यानां विद्रवोऽग्निशस्त्रभयम् ।
जीवे परिवेषगते पुरोहितामात्यनृपपीडा ॥ १३ ॥
मन्त्रिस्थावरलेखकपरिवृद्धिश्चन्द्रजे सुवृष्टिश्च ।
शुक्रे यायिक्षत्रियराज्ञां पीडा प्रियं चान्नम् ॥ १४ ॥
क्षुदनलमृत्युनराधिपशस्त्रेभ्यो जायते भयं केतौ ।
परिविष्टे गर्भभयं राहौ व्याधिर्नृपभयं च ॥ १५ ॥

\+ + +

याति चतुर्षु नरेन्द्रः सामात्यपुरोहितो वशं मृत्योः ।
प्रलयमिव विद्धि जगतः पञ्चादिषु मण्डलस्थेषु ॥ १७ ॥

अध्याय ३६

उदगादिपुरोहितनृपबलपतियुवराजदोषदं खपुरम् ।
सितरक्तपीतकृष्णं विप्रादीनामभावाय ॥ १ ॥
नागरनृपतिजयावहमुदग्विदिक्स्थं विवर्णनाशाय ।
शान्तायां दृष्टं सतोरणं नृपतिविजयाय ॥ २ ॥
सर्वदिगुत्थं सततोत्थितं च भयदं नरेन्द्रराष्ट्राणाम् ।
चौराटविकान् हन्याद् धूमानलशक्रचापाभम् ॥ ३ ॥
गन्धर्वनगरमुत्थितमापाण्डुरमशनिपातवातकरम् ।
दीप्ते नरेन्द्रमृत्युर्वामेऽरिभयं जयः सव्ये ॥ ४ ॥
अनेकवर्णाकृति खे प्रकाशते पुरं पताकाध्वजतोरणान्वितम् ।
यदा तदा नागमनुष्यवाजिनां पिबत्यसृग्भूरि रणे वसुन्धरा ॥ ५ ॥

अध्याय ४६

यानत्रेरुत्पातान् गर्गः प्रोवाच तानहं वक्ष्ये । तेषां संक्षेपोऽयं प्रकृतेरन्यत्वमुत्पातः ॥ १ ॥
अपचारेण नराणामुपसर्गः पापसञ्चयाद्भवति । संसूचयन्ति दिव्यान्तरिक्षभौमास्तदुत्पाताः ॥ २ ॥
मनुजानामपचारादपरक्ता देवताः सृजन्त्येतान् । तत्प्रतिघाताय नृपः शान्तिं राष्ट्रे प्रयुञ्जीत ॥ ३ ॥

दिव्यं ग्रहर्क्षवैकृतमुल्कानिर्घातपवनपरिवेषाः । गन्धर्वपुरपुरन्दरचापादि यदान्तरिक्षं तत् ॥ ४ ॥
भौमं चरस्थिरभवं तच्छान्तिभिराहतं शममुपैति । नाभसमुपैति मृदुतां शाम्यति नो दिव्यमित्येके ॥ ५ ॥
दिव्यमपि शममुपैति प्रभूतकनकान्नगोमहीदानैः । रुद्रायतने भूमौ गोदोहात् कोटिहोमाच्च ॥ ६ ॥
आत्मसुतकोशवाहनपुरोहितेषु लोकेषु । पाकमुपयाति दैवं परिकल्पितमष्टधा नृपतेः ॥ ७ ॥
अनिमित्तभङ्गचलनस्वेदाश्रुनिपातजल्पनाद्यानि । लिङ्गार्चायतनानां नाशाय नरेशदेशानाम् ॥ ८ ॥
दैवतयात्राशकटाक्षचक्रयुगकेतुभङ्गपतनानि । सम्पर्यासनसादनसङ्गाश्च न देशनृपशुभदाः ॥ ९ ॥
ऋषिधर्मपितृब्रह्मप्रोक्तं वैकृतं द्विजातीनाम् । यद्रुद्रलोकपालोद्भवं पशूनामनिष्टं तत् ॥ १० ॥

गुरुसितशनैश्चरोत्थं पुरोधसां विष्णुजं च लोकानाम् ।
स्कन्दविशाखसमुत्थं माण्डलिकानां नरेन्द्राणाम् ॥ ११ ॥

वेदव्यासे मन्त्रिणि विनायके वैकृतं चमूनाथे । धातरि सविश्वकर्मणि लोकाभावाय निर्दिष्टम् ॥ १२ ॥
देवकुमारकुमारीवनिताप्रेष्येषु वैकृतं यत्स्यात् । तन्नरपतेः कुमारककुमारिकास्त्रीपरिजनानाम् ॥ १३ ॥
रक्षःपिशाचगुह्यकनागानामेतदेव निर्देश्यम् । मासैश्चाप्यष्टाभिः सर्वेषामेव फलपाकः ॥ १४ ॥
बुद्ध्वा देवविकारं शुचिः पुरोधास्त्र्यहोषितः स्नातः । स्नानकुसुमानुलेपनवस्त्रैरभ्यर्चयेत् प्रतिमाम् ॥ १५ ॥
मधुपर्केण पुरोधा भक्ष्यैर्बलिभिश्च विधिवदुपतिष्ठेत् । स्थालीपाकं जुहुयाद्विधिवन्मन्त्रैश्च तल्लिङ्गैः ॥ १६ ॥

इति विबुधविकारे शान्तयः सप्तरात्रं द्विजविबुधगणार्चा गीतनृत्योत्सवाश्च ।
विधिवदवनिपालैर्यैः प्रयुक्ता न तेषां भवति दुरितपाको दक्षिणाभिश्च युक्तः ॥ १७ ॥

राष्ट्रे यस्यानग्निः प्रदीप्यते दीप्यते च नेन्धनवान् । मनुजेश्वरस्य पीडा तस्य सराष्ट्रस्य विज्ञेया ॥ १८ ॥
जलमांसार्द्रज्वलने नृपतिवधः प्रहरणे रणो रौद्रः । सैन्यग्रामपुरेषु च नाशो वह्निर्भयं कुरुते ॥ १९ ॥
प्रासादभवनतोरणकेत्वादिष्वनलेन दग्धेषु । तडिता वा षण्मासात् परचक्रस्यागमो नियमात् ॥ २० ॥

धूमोऽनग्निसमुत्थो रजस्तमश्चाह्निजं महाभयदम् ।
व्यभ्रे निश्युडुनाशो दर्शनमपि चाह्नि दोषकरम् ॥ २१ ॥

नगरचतुष्पादाण्डजमनुजानां भयकरं ज्वलनमाहुः । धूमाग्निविस्फुलिङ्गैः शय्याम्बरकेशगैर्मृत्युः ॥ २२ ॥

आयुधज्वलनसर्पणस्वनाः कोशनिर्गमनवेपनानि वा ।
वैकृतानि यदि वाऽऽयुधेऽपराण्याशु रौद्ररणसंकुलं वदेत् ॥ २३ ॥
मन्त्रैराग्नेयैः क्षीरवृक्षात्समिद्भिर्होतव्योऽग्निः सर्षपैः सर्पिषा च ।
अग्न्यादीनां वैकृते शान्तिरेवं देयं चास्मिन् काञ्चनं ब्राह्मणेभ्यः ॥ २४ ॥

शाखाभङ्गेऽकस्माद्वृक्षाणां निर्दिशेद्रणोद्योगम् । हसने देशभ्रंशं रुदिते च व्याधिबाहुल्यम् ॥ २५ ॥
राष्ट्रविभेदस्त्वनृतौ बालवधोऽतीव कुसुमिते बाले । वृक्षात् क्षीरस्रावे सर्वद्रव्यक्षयो भवति ॥ २६ ॥
मद्ये वाहननाशः संग्रामः शोणिते मधुनि रोगाः । स्नेहे दुर्भिक्षभयं महद्भयं निःसृते सलिले ॥ २७ ॥
शुष्कविरोहे वीर्यान्नसंक्षयः शोषणे च विरुजानाम् । पतितानामुत्थाने स्वयं भयं दैवजनितं च ॥ २८ ॥
पूजितवृक्षे ह्यनृतौ कुसुमफलं नृपवधाय निर्दिष्टम् । धूमस्तस्मिन् ज्वालाऽथवा भवेन्नृपवधायैव ॥ २९ ॥
सर्पत्सु तरुषु जल्पत्सु वाऽपि जनसंक्षयो विनिर्दिष्टः । वृक्षाणां विकृत्ये दशभिर्मासैः फलविपाकः ॥ ३० ॥

स्रग्गन्धधूपाम्बरपूजितस्य छत्रं निधायोपरि पादपस्य ।
कृत्वा शिवं रुद्रजपोऽत्र कार्यो रुद्रेभ्य इत्यत्र षडङ्गहोमः ॥ ३१ ॥
पायसेन मधुना च भोजयेद् ब्राह्मणान् घृतयुतेन भूपतिः ।
मेदिनी निगदितात्र दक्षिणा वैकृते तरुकृते महर्षिभिः ॥ ३२ ॥

\+ \+ \+

दुर्भिक्षमनावृष्ट्यामतिवृष्ट्यां क्षुद्भयं सपरचक्रम् । रोगो ह्यनृतुभवाया नृपवधोऽनभ्रजातायाम् ॥ ३८ ॥
शीतोष्णविपर्यासे नो सम्यगृतुषु च सम्प्रवृत्तेषु । षण्मासाद्राष्ट्रभयं रोगभयं दैवजनितं च ॥ ३९ ॥
अन्यर्तौ सप्ताहं प्रबन्धवर्षे प्रधाननृपमरणम् । रक्ते शस्त्रोद्योगो मांसास्थिवसादिभिर्मरकः ॥ ४० ॥
धान्यहिरण्यत्वक्फलकुसुमाद्यैर्वर्षितैर्भयं विद्यात् । अङ्गारपांसुवर्षे विनाशमायाति तन्नगरम् ॥ ४१ ॥
उपला विना जलधरैर्विकृता वा प्राणिनो यदा वृष्टाः । छिद्रं वाप्यतिवृष्टौ सस्यानामीतिसञ्जननम् ॥ ४२ ॥

क्षीरघृतक्षौद्राणां दध्नो रुधिरोष्णवारिणां वर्षे । देशविनाशो ज्ञेयोऽस्मिन्वर्षे चापि नृपयुद्धम् ॥ ४३ ॥
यद्यमलेऽर्के छाया न दृश्यते दृश्यते प्रतीपा वा । देशस्य तदा सुमहद्भयमायातं विनिर्देश्यम् ॥ ४४ ॥
व्यभ्रे नभसीन्द्रधनुर्दिवा यदा दृश्यतेऽथवा रात्रौ । प्राच्यामपरस्यां वा तदा भवेत् क्षुद्भयं सुमहत् ॥ ४५ ॥

सूर्येन्दुपर्जन्यसमीरणानां योगः स्मृतो वृष्टिविकारकाले ।
धान्यान्नगोकाञ्चनदक्षिणाश्च देयास्ततः शान्तिमुपैति पापम् ॥ ४६ ॥

अपसर्पणं नदीनां नगरादचिरेण शून्यतां कुरुते । शोषश्चाशोष्याणामन्येषां वा ह्रदादीनाम् ॥ ४७ ॥
स्नेहासृङ्मांसवहाः संकुलकलुषाः प्रतीपगाश्चापि । परचक्रस्यागमनं नद्यः कथयन्ति षण्मासात् ॥ ४८ ॥
ज्वालाधूमक्वाथा रुदितोत्क्रुष्टानि चैव कूपानाम् । तन्मजल्पितानि च जनमरकाय प्रदिष्टानि ॥ ४९ ॥
तोयोत्पत्तिरखाते गन्धरसविपर्यये च तोयानाम् । सलिलाशयविकृतौ वा महद्भयं तत्र शान्तिरियम् ॥ ५० ॥
सलिलविकारे कुर्यात् पूजां वरुणस्य वारुणैर्मन्त्रैः । तैरेव च जपहोमं शममेव पापमुपयाति ॥ ५१ ॥
प्रसवविकारे स्त्रीणां द्वित्रिचतुष्प्रभृतिसम्प्रसूतौ वा । हीनातिरिक्तकाले च दशाकुलसंक्षयो भवति ॥ ५२ ॥
वडवोष्ट्रमहिषगोहस्तिनीषु यमलोद्भवे मरणमेषाम् । षण्मासात्सूतिफलं शान्तौ श्लोकौ च गर्गोक्तौ ॥ ५३ ॥
नार्यः परस्य विषये त्यक्तव्यास्ता हितार्थिना । तर्पयेच्च द्विजान् कामैः शान्तिं चैवात्र कारयेत् ॥ ५४ ॥
चतुष्पदाः स्वयूथेभ्यस्त्यक्तव्याः परभूमिषु । नगरं स्वामिनं यूथमन्यथा हि विनाशयेत् ॥ ५५ ॥

परयोनावभिगमनं भवति तिरश्चामसाधु धेनूनाम् ।
उक्षाणो वान्योऽन्यं पिबति श्वा वा सुरभिपुत्रम् ॥ ५६ ॥

मासत्रयेण विद्यात् तस्मिन्निःसंशयं परागमनम् । तत्प्रतिघातायैतौ श्लोकौ गर्गेण निर्दिष्टौ ॥ ५७ ॥
त्यागो विवासनं दानं तत्तस्मात्तु शुभं भवेत् । तर्पयेद्ब्राह्मणांश्चात्र जपहोमांश्च कारयेत् ॥ ५८ ॥
स्थालीपाकेन धातारं पशुना च पुरोहितः । प्राजापत्येन मन्त्रेण यजेद्बहुदक्षिणाम् ॥ ५९ ॥
यानं वाहवियुक्तं यदि गच्छेन्न व्रजेच्च वाहयुतम् । राष्ट्रभयं भवति तदा चक्राणां सादभङ्गे च ॥ ६० ॥

अनभिहततूर्यनादः शब्दो वा ताडितेषु यदि न स्यात् ।
व्युत्पत्तौ वा तेषां परागमो नृपतिमरणं वा ॥ ६१ ॥

गीतरवतूर्यनादा नभसि यदा च चरस्थिरान्यत्वम् । मृत्युस्तदा गदा वा विस्वरतूर्ये पराभिभवः ॥ ६२ ॥
गोलांगूलयोः सक्ते दर्वीशूर्पांशुपस्करविकारे । क्रोष्टुकनादे च तथा शस्त्रभयं मुनिवचश्चेदम् ॥ ६३ ॥
वायव्येष्वेषु नृपतिर्वायुं सक्तुभिरर्चयेत् । आ वायोरिति पञ्चर्चो जप्याश्च प्रयतैर्द्विजैः ॥ ६४ ॥
ब्राह्मणान् परमान्नेन दक्षिणाभिश्च तर्पयेत् । बहुबदक्षिणा होमाः कर्तव्याश्च प्रयत्नतः ॥ ६५ ॥

पुरपक्षिणो वनचरा वन्या वा निर्भया विशन्ति पुरम् ।
नक्तं वा दिवसचराः क्षपाचरा वा चरन्त्यहनि ॥ ६६ ॥

सन्ध्याद्वयेऽपि मण्डलमाबध्नन्तो मृगा विहङ्गा वा । दीप्तायां दिश्यथवा क्रोशन्तः संहता भयदाः ॥ ६७ ॥
श्वानः प्ररुदन्त इव द्वारे वसन्ति जम्बुका दीप्ताः । प्रविशेन्नरेन्द्रभवने कपोतकः कौशिको यदि वा ॥ ६८ ॥
कुक्कुटरुत प्रदोषे हेमन्तादौ च कोकिलालापाः । प्रतिलोममण्डलचराः श्येनाद्याश्चाम्बरे भयदाः ॥ ६९ ॥
गृहचैत्यतोरणेषु द्वारेषु च पक्षिसंघसम्पाताः । मधुवल्मीकाम्भोरुहसमुद्भवाश्चापि नाशाय ॥ ७० ॥
श्वभिरस्थिशवावयवप्रवेशनं मन्दिरेषु मरकाय । पशुशस्त्रव्याहारे नृपमृत्युर्मुनिवचश्चेदम् ॥ ७१ ॥
मृगपक्षिविकारेषु कुर्याद्धोमान् सदक्षिणान् । देवाः कपोत इति च जप्तव्याः पञ्चभिर्द्विजैः ॥ ७२ ॥
सुदेवा इति चैतेन देया गावश्च दक्षिणा । जपेच्छाकुनसूक्तं वा मनोवेदशिरांसि च ॥ ७३ ॥

* *
*

ज्योतिषं केवलं कालं वास्तु-दिव्येन्द्रसंपदा[1] । लक्षणं व्यञ्जनं चिह्नं[2] लग्न-विद्यौषधानि च[3] ॥ १८
बला-ऽबलं च सर्वेषां विरोधं च पराजयम् । तत् सर्वमानुपूर्व्येण प्रब्रवीहि महामते[4] ! ॥ १९
सर्वानेतान् यथोदिष्टान् भगवन् ! वक्तुमर्हसि । प्रश्नं शुश्रूषवः सर्वे वयमन्ये च साधवः ॥ २०

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते ग्रन्थाङ्ग[5]संचयो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

ततः प्रोवाच भगवान् दिग्वासाः[6] श्रमणोत्तमः । यथावच्छास्त्रविन्यासं[7] द्वादशाङ्गविशारदः ॥ १
भवद्भिर्यदहं पृष्टो निमित्तं जिनभाषितम् । समास-व्यासतः सर्वं तन्निबोध[8] यथाविधि ॥ २
प्रकृतेर्योऽन्यथाभावो विकारः सर्व उच्यते । एवं विकारे[9] विज्ञेयं भयं तत् प्रकृतेः सदा[10] ॥ ३
उल्कानां प्रभवं रूपं प्रमाणं फलमाकृतिः । यथावत्[11] संप्रवक्ष्यामि तन्निबोधत तत्त्वतः[12] ॥ ४
भौतिकानां शरीराणां स्वर्गात् प्रच्यवतामिह । संभवश्चा[13]ऽन्तरिक्षे[14] तु तज्ज्ञैरुल्केति संज्ञिता ॥ ५
तत्र तारा तथा धिष्ण्यं विद्युच्चाशनिभिः सह । उल्काविकारा बोद्धव्या ते पतन्ति[15] निमित्ततः ॥ ६
तारास्तारा प्रमाणं तु[16] धिष्ण्यं तद् द्विगुणं भवेत् । विद्युद्विशाल-कुटिला रूपतः क्षिप्रचारिणी ॥ ७
अशनिश्चक्रसंस्थाना दीर्घा भवति रूपतः । पौरुषी तु भवेदुल्का प्रपतन्ती विवर्धते ॥ ८
चतुर्भागफला तारा धिष्ण्यमर्धफलं भवेत् । [*रक्ताः पि(पी)तास्तु मध्यास्तु श्वेताः
स्निग्धास्तु पूजिताः] पूजिताः पद्मसंस्थाना माङ्गल्यास्ताश्च[17] पूजिताः ॥ ९
पापाः पापफलं[18] दद्युः शिवाश्चापि शिवं फलम् । व्यामिश्राश्चापि व्यामिश्रं येषां यैः प्रतिपुद्गलाः ॥ १०
इत्येतावत् समासेन प्रोक्तमुल्कासुलक्षणम् । पृथक्त्वेन प्रवक्ष्यामि लक्षणं व्यासतः पुनः ॥ ११

॥ इत्युल्कालक्षणो[19] द्वितीयोऽध्यायः ॥

नक्षत्रं यस्य पर्युंसः[20] पूर्णमुल्का प्रताडयेत् । भयं तस्य भवेद् घोरं यतस्तत्[21] कम्पते हतम्[22] ॥ १
अनेकवर्णनक्षत्रमुल्का हन्युर्यदा समाः । तस्य देशस्य तावन्ति[23] भयान्युग्राणि निर्दिशेत् ॥ २
येषां वर्णेन संयुक्ता सूर्यादुल्का प्रवर्तते । तेभ्यः संजायते तेषां भयं येषां[24] दिशं[25] पतेत् ॥ ३
नीलाः पतन्ति या उल्काः सस्यं सर्वं विनाशयेत् । त्रिवर्णा त्रीणि घोराणि भयान्युल्का निवेदयेत् ॥ ४
विकीर्यमाणा कपिला विशेषं वामसंस्थिता[26] । खण्डा भ्रमन्त्यो[27] विकृताः[28] सर्वा उल्का भयावहाः ॥ ५
उल्काऽशनिश्च धिष्ण्यं च प्रपतन्ति यतोमुखाः । तस्यां दिशि विजानीयात् ततो भयमुपस्थितम् ॥ ६
सिंह-व्याघ्र-वराहोष्ट्र-द्वीपि-श्वान-खरोपमाः । शूल[29]-पट्टिशसंस्थाना धनु-र्बाण-गदाभिः[30] ॥ ७
पाश-वज्रासि[31]-सदृशाः परश्व-र्धेन्दु[32]-संनिभाः । शश-मार्जारसदृशाः पक्ष[33]-कोदम्[34]-संनिभाः ॥ ८
गोधा[35]-सर्प-शृगालानां सदृशाः शल्यकस्य च । मेषा[36]-महिषाकाराः काकाऽऽकृतिवृकोपमाः ॥ ९

1 A वसुदिव्येंद्रसंपद, C वासुदेवेन्द्र° । 2 A च्छिद्रं । 3 C तथा दिव्यौषधानि च । 4 A महातप', B महत्तमः । 5 A अङ्गसंचयो । 6 A C दिग्वासा श्रवणो० । 7 B C यथावस्त्रातु वि° । 8 B D निबोधय । 9 A विकारो विज्ञेयः । 10 A स प्रकृतेरन्यथागमः । 11 B यथावस्तं प्र° । 12 B वत्सतः । 13 A संभवाश्चाति° । 14 A C °रिक्षं । 15 B C D निपतन्ति । 16 A C तारार्धां । * B आदर्शे एवैषं कोष्ठकगता पंक्तिरुपलभ्यते । 17 A D मांगल्यान्ताश्च । 18 A पापघोषफलं; C पापघोरफलं । 19 A B °लक्षणे; C लक्षणं । 20 C °पुंसस्तूर्णं° । 21 A यतस्तत्र । 22 A D हतः । 23 B तावंति । 24 B तेषां । 25 C दिशि । 26 B C वामकस्थिताः । 27 C भ्रमन्त° । 28 C विकिरणाः । 29 A मूल° । 30 A गदाकाराः, C गदासमाः । 31 C °वज्राणि । 32 A परस्वर्वेन्दुः, C परशुन्दु° । † This second half is not found in B and D. । 33 B, C, and D पक्षिणा । 34 B, C, and कूर्म° । 35 A योधा । 36 D मेषाते ।

ऋक्ष-वानरसंस्थानाः कबन्धसदृशाश्च याः । अलातचक्रसदृशा वज्राक्षप्रतिमाश्च याः ॥ १०
हस्ति-लाङ्गलसंस्थाना यस्याश्चोभयतः शिराः । सा हन्यमाना नागाभाः पतन्ति स्वभावतः ॥ ११
उल्काऽशनिश्च विद्युच्च संपूर्णं कुरुते फलम् । पतन्ती[10] जनपदा त्रीणि उल्का तीव्रं प्रबाधते[11] ॥ १२
यथावदनुपूर्वेण तत् प्रवक्ष्यामि[12] तत्त्वतः । अंमतो देशमार्गेण मध्येनानन्तरं[15] ततः ॥ १३
पुच्छेन पृष्ट(ष्ठ)तो देशं पतन्त्युल्का विनाशयेत् । मध्यमा न प्रशस्यन्ते नभस्युल्काः पतन्ति याः ॥ १४
स्नेहवत्यो[19]ऽन्यगामिन्यो प्रशस्ताः स्युः प्रदक्षिणाः । उल्का यदि पतेदिन्द्री पक्षिणीमहितार्य सा ॥ १५
श्याम-लोहितवर्णा या सद्यः कुर्याद् महद्भयम् । उल्कायां भस्मवर्णायां परचक्राऽऽगमो[25] भवेत् ॥ १६
अग्निमग्निप्रभा कुर्याद् व्याधिं[26] माञ्जिष्ठसंनिभा । नीला कृष्णा च धूम्रा च शुक्ला याऽसिसमद्युतिः ॥
उल्का नीचैः समा स्निग्धा पतन्ति(न्ती) भयमादिशेत् ॥ १७
शुक्ला रक्ता च पीता च कृष्णा चापि यथाक्रमम् । चा(च)तुर्वर्णा[31] विभक्त्या साधुनोक्ता यथाक्रमम् ॥ १८
उदीच्यां ब्राह्मणान् हन्ति प्राच्यामपि च क्षत्रियान् । वैश्यान् निहन्ति याम्यायां प्रतीच्यां शूद्रघातिनी ॥ १९
उल्का रूपेण वर्णेन स्वं स्वं वर्णं प्रबाधते[34] । स्निग्धा चैवानुलोमा च प्रसन्ना च न बाधते ॥ २०
यां चादित्यात् पतेदुल्का वर्णतो वा दिशोऽपि वा । तं तं वर्णं निहन्त्याशु वैश्वानर इवार्चिभिः ॥ २१
अनन्तरां[37] दिशं दीप्ता येषामुल्काऽग्रतः पतेत् । तेषां स्त्रियश्च गर्भाश्च भयमिच्छन्ति दारुणम् ॥ २२
कृष्णा नीला च रूक्षाश्च प्रतिलोमाश्च गर्हिताः । पशु-पक्षिसुसंस्थाना भैरवाश्च भयावहाः ॥ २३
अनुगच्छति या उल्का बाह्या तूल्का समन्ततः । वर्णानुसारिणी नाम सा तु राष्ट्रं विनाशयेत् ॥ २४
रक्ता पीता नभस्युल्काः श्येनपाक्षेन संनिभाः । अन्येषां गर्हितानां च सत्त्वानां सदृशास्तु याः ॥ २५
उल्कास्ता न प्रशस्यन्ते निपतन्त्यः सुदारुणाः । यासु प्रपतमानासु मृगा विविधमानुषाः ॥ २६
शब्दं मुञ्चन्ति दीप्तासु दिक्षु मासमकाम्यथा । क्रव्यादाश्चाऽऽसु दृश्यन्ते[52] या रसा विकृताश्च याः ॥ २७
सधूम्रा याः सनिर्घाता उल्काश्चायामुषः । सभूमिकंपाः परुषा रजस्विन्यो[56] ऽपसव्यगाः ॥ २८
महानाविल-चन्द्रो च याः स्पृशन्ति दहन्ति वा । परचक्रभयं[57] घोरं[58] क्षुधा-व्याधि-जनक्षयम् ॥ २९
एवंलक्षणसंयुक्ताः कुर्वन्त्युल्का महाभयम् । अष्टापदपदुल्काभिर्दिशं[61] पश्येद् यदाऽऽहतान् ॥ ३०
युगान्त इति विन्द्यात् भद्रबाहुवचो यथा । पद्म-श्री-वृक्ष-चन्द्रार्क-नन्द्यावर्त्त-घटोपमाः ॥ ३१

1 C not found । 2 A भाराम° । 3 C D कव्यादा । 4 C °सदृशा । 5 C सुवाः । 6 C °संकाशा । 7 C याशांशो° । 8 B घृण्यमाना; D धून्यमान । 9 B नागोभाः । * D श्येनपक्षीकसन्निभा. । 10 A C पतन्ति । 11 A B प्रबोधते । 12 B प्रवक्षामि । † Sts from this are numbered as 11, 12 etc in C. 13 B देश° । 14 A °मार्गेण । 15 C D °न्तोतरतः । 16 D तुवः । 17 B विनाशये । 18 A °नि । 19 AB स्नेहवंतो । 20 A पदे यित्रा; C पतेतत्र; D पतयित्रा । 21 A D दक्षिणा । 22 C °महताय । 23–24 A वर्णाश्च, B °वर्णांमा । 25 B °चक्रागमो । 26 B व्याधि । 27 C °संप्रभा । 28–29 C °द्विवर्णा । 30 A समम° । ‡ B एवद्रूपं यदाऽऽदिशेत्; D पतेद्रूपं यदाऽऽदिशेत् । 31 B °वर्णो । 32 A तु सम; B D रक्षेत । 33 A च । 34 A प्रबाधते । 35–36 D यात्यादित्यात् । 37 B अनन्तरं, C अनन्तरा, D अनेन यां । 38 B स्त्रिया; C स्त्रियं । 39–40 C गुणर्भिता । 41 A °पक्षसु-संस्थाना, C °पक्षसंस्था । 42 B सर्वगता । 43 A वर्णा° । ¶ This first half is missing in D. 44 C दुमस्पायु । 45 B चहदंशेन; C श्येनाः स्निग्धाय । 46 C पृष्ठिताः । 47–48 A यदः । 49 A प्रपतमानासु । 50 B मानुष° । 51 A° कामया । 52 C च° । 53 C °मारम्ते । 54 A रात्र° । 55 A °सहगा, C सत्तमया: । 56 A B C °कंव । 57 B नुरुमय । 58 C it is not found in this Ms. 59–60 A एवरुपत्° । 61 B C D दिशं । 62 BC °हुतम्; D °हुतम् । 63 C युगांत । 64 BD विन्देत । § A B D दत्यमाषायोरुकम्यते । 65 B यता । 66 B चंद्र is twice found in this Ms before and after वृक्ष ।

वर्धमानध्वजाकारा पताका-मत्स्य-कूर्मवत् । वाजि-वारणरूपाश्च[1] शङ्ख-वादित्र-छत्रवत् ॥ ३२

सिंहासन[2]-रथाकारा रूप्यपिण्ड[3]व्यवस्थिताः[4] । रूपैरेतैः प्रकाशन्ते[5] सुर्व[6]मुल्काः समाहिताः ॥ ३३

नक्षत्राणि विमुञ्चन्त्यः[7] स्निग्धाः प्रत्युत्तमाः[8] शुभाः । सुवृष्टिं क्षेममारोग्यं सस्यसंपत्तिरुत्तमाः ॥ ३४

सोमो राहुश्च शुक्रश्च केतुर्भौमश्च पापिनः[9] । बृहस्पतिर्बुधः सूर्यः सौरि[10]श्चाऽपीह[11-12] नागरौः ॥ ३५

हन्युर्मध्येन सा उल्का ग्रहाणां[13] नाम[14] विद्युता[15] । सनिर्घाता[16] सधूम्रा वा तत्र विन्द्यादिदं फलम् ॥ ३६

नगरेषू[17]पसृष्टेषु[18] नागराणां महद्भयम् । याम्येष्व[19]नुपसृष्टेषु यायिनां[20] तद्भयं भवेत् ॥ ३७

सन्ध्यासां रोहिणी पौष्ण्यं चित्रा[21] त्रीण्युत्तराणि च । मैत्रं चोल्का[22] यदा[23] हन्यात् तदा स्यात् पार्थिवाद् भयम् ॥ ३८

धायवं वैष्णवं पुष्यं यद्युल्काभिः प्रताडयेत् । ब्रह्म-क्षत्र[24]भयं विन्द्याद् राज्ञश्च भयमादिशेत् ॥ ३९

यथा ग्रहं तथा ऋक्षं चातुर्वर्ण्यं विभावयेत् । अतः परं प्रवक्ष्यामि सेनासूल्का यथाविधि ॥ ४०

सेनायास्तु समुद्योगे[25] राज्ञां[26] विवदमानयोः[27] । उल्का यदा पतन्तीति तदा वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ ४१

उद्गच्छेत्[28] सोममर्कं[29] वा यद्युल्का[30] संविदारयेत्[31] । स्थायराणां विपर्यासं अस्मिन्नुत्पातदर्शने ॥ ४२

अस्तं यातमथाऽऽदित्यं सोमं चोल्का लिखेद् यदा । आगन्तुर्वध्यते सेना यथादेशं यथाऽऽगमम् ॥ ४३

उद्गच्छत्सोममर्कं वा यद्युल्का प्रतिलोमतः । प्रविशेन्नागराणां स्याद् विपर्यासस्तथागते ॥ ४४

एवैवास्तगते[32] उल्का आगन्तूनां भयं भवेत् । प्रतिलोमा भयं कुर्याद् यथास्वं चन्द्र-सूर्ययोः ॥ ४५

उदये भास्करस्योल्का याऽग्रतोऽभिप्रसर्पति । सोमस्यापि जयं कुर्यादेषां पुरस्सरा स्मृतिः[34] ॥ ४६

सेनामभिमुखी भूत्वा यद्युल्का प्रतिदृश्यते । प्रतिसेनावधं विन्द्या[35]दस्मिन्नुत्पातदर्शने ॥ ४७

अथ यद्युभयां सेनामेकैकं प्रतिलोमतः । उल्का तूर्णं प्रपद्येत उभयत्र भयं भवेत् ॥ ४८

येषां सेनासु[36] निपते[37]दुल्का[38] नील[39]महत्प्रभा[40] । सेनापतिर्वध[41]स्तेषामचिरात्[42] संप्रजायते ॥ ४९

उल्कास्तु लोहिताः सूक्ष्माः पतन्त्यः पृतनां प्रति । यस्य राज्ञः प्रपद्यन्ते कुमारो हन्ति तं नृपम् ॥ ५०

उल्कास्तु बहवः पीताः पतन्त्यः पृतनां प्रति । पृतनां व्याधितां प्राहुस्तस्मिन्नुत्पातदर्शने ॥ ५१

§नद्दुशाम्यः(?) प्रपद्येरन् उल्काः श्वेताः समंततः । ब्राह्मणेभ्यो भयं घोरं तस्य सैन्यस्य निर्दिशेत् ॥ ५२

उल्का व्यूहेष्वनीकेषु या पतेत्तिर्यगागता । न तदा जायते युद्धं परिघा नाम सा भवेत् ॥ ५३

उल्का व्यूहेष्वनीकेषु पृष्ठतोऽपि पतन्ति याः । ||क्षय-व्ययेन पीड्येरन्नुभयोः सेनयोर्नृपाः(पान्) ॥ ५४

उल्का व्यूहेष्वनीकेषु प्रतिलोमाः पतन्ति याः । संग्रामेषु निपतन्ति जायन्ते किंशुका[45] घनाः[46] ॥ ५५

---

1 A वाश्च । 2 A स्वस्यासन°; BD स्वस्यासन । 3 B °पिंडि°; C विधान । 4 BD °व्यवस्थिताः C भवनोपमा । 5 BCD प्रकाशंते । 6 A सर्व सर्व; C सम्यक् । 7 A विमुञ्चन्ते । 8 D प्रत्युत्तमा । 9 A चोऽपि नः; C योगिनः । 10 A सौरि; D सौर । 11–12 A श्चावल्यावयः । 13 C ग्रहवेला°; D ग्रहवेला । 14 CD it is not found in these Mss. 15 C सविद्युता°; D सविद्युतः । 16 A सनिर्घाता । 17 D नागरेषु । 18 A उपसृष्टेषु । 19 A पापिष्टा; BD यायिषु । 20 A पापिनां । 21 A रात्री । 22–23 A चोमयदा; B चोभयदो । 24 B °छत्र° । 25 A चतुर्योगे । 26 C राज्ञां । 27 C चेव शुभाशुभं । 28 A उद्गच्छ; C उद्गच्छन्त । 29 C सोमार्क । 30 A BD यद्युल्काभिः । 31 A BD विदारयेत् । * C क्षिप्रं न्यवधनं यथा । 32 A पर्वेवास्तमने, C एवैवास्तमनं । 33 A पि । 34 BD this is not found in these Mss. 35 A विन्द्यात् । 36 C सेना । 37 C प्रतिपते । 38 A उल्का is twice found in this Ms. 39 C नीला । 40 C महा° । 41 C °वधं । 42 C विन्द्यात् । 43 C रुधिरः । 44 C स्मृतां । † C रोगव्याधि समाख्याति तस्मिन्नुत्पातदर्शने । ‡ C this stanza is not found in this Mss. $ ABD संपतन्त्यनुपद्येत उल्कास्तेषां च शुभति । ¶ ABD या पतन्ति च सायकाः । § A परिधानमस्याः स्मृतम् । || ABD क्षयं व्ययं चाप्यवरमुभयोरपि सेनयोः । 45 A पृष्ठतो । 46 A निपतन्ति । 47 A ... । 48–49 C रक्तकंमाः; D केतु कापना ।

उल्का यत्र समायान्ति यथाभावे तथासु च । येषां मध्यान्तिकं[2] यान्ति तेषां स्याद्विजयो ध्रुवम् ॥ ५६
चतुर्दिक्षु यदा पृतना उल्का गच्छन्ति संततम्[3] । चतुर्दिशं तदा[4] यान्ति भयान्युग्राणि[5] संयतः[6] ॥ ५७
अग्रतो[7] या पतेदुल्का[8] सा सेना तु[9] प्रशस्यते । तिर्यक् संचरते[10] मार्गं प्रतिलोमा[11] भयावहा ॥ ५८
यतः सेनामभिपतेत्[12] तस्य सेनां प्रबाधयेत् । विजयं तु समाख्याति येषां सोल्का पुरःसरा ॥ ५९
छिन्नरूपा[13] नृपतये[14] यच्च[15] मुल्का प्रदापयेत्[16] । प्रतिलोमा विलोमा प्रतिराज्ञो[17] भयं सृजेत्[18] ॥ ६०
यस्यापि जन्मनक्षत्रं उल्का गच्छेच्छरोपमा[19] । विदारणा तस्य वाच्या व्याधिना वर्णसङ्करैः ॥ ६१
उल्का येषां यथारूपा दृश्यते प्रतिलोमतः । तेषां ततो भयं विन्द्यादनुलोमा शुभागमम् ॥ ६२
उल्का यत्र प्रसर्पन्ति भ्राजमाना दिशोदिशम् । सप्तरात्रान्तरं[20] वर्षं दशाहाद्[21] उत्तरं भयम् ॥ ६३
पापासूल्कासु यपरासु[22] यदा देवः प्रवर्षति[23] । प्रशान्तं तद्भयं विन्द्याद् भद्रबाहुवचो यथा ॥ ६४
यथातिवृष्टिः[24] स्निग्धा[25] च दिशि शान्ता पतन्ति याः । उल्कास्तासु भवेत् क्षेमं सुभिक्षं[26] मन्दरोगवान्[27] ॥ ६५
यथामार्गं यथावृद्धि यथाद्वारं यथाऽऽगमम् । यथाविकारं विज्ञेयं ततो ब्रूयाच्छुभा-ऽशुभम् ॥ ६६
तिथिश्च करणं चैव नक्षत्राश्च मुहूर्ततः । ग्रहाश्च शकुनाश्चैव दिशो वर्णाः प्रमाणतः ॥ ६७
निमित्तादनुपूर्वाश्च पुरुषा(?) कालतो बलात् । प्रभावाश्चागतिश्चैवमुल्कानां फलमादिशेत् ॥ ६८
एतावदुक्तमुल्कानां लक्षणं जिनभाषितम् । परिवेषान् प्रवक्ष्यामि तान्निबोधत तत्त्वतः ॥ ६९

॥ इति भद्रबाहुसंहितायां तृतीयोऽध्यायः[28] ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि परिवेषान् यथाक्रमम् । प्रशस्तानप्रशस्तांश्च यथावदनुपूर्वशः[29] ॥ १
पञ्च प्रकारा विज्ञेयाः पञ्च वर्णाश्च भौतिकाः । ग्रह-नक्षत्रयोः कालं परिवेषाः[30] समुत्थिताः[31] ॥ २
रूक्षाः खण्डाश्च वामाश्च[32] क्रव्यादायुधसंनिभाः । अप्रशस्ताः[33] प्रकीर्त्यन्ते[34] विपरीतगुणान्विताः[35] ॥ ३
रात्रौ[36] तु संप्रवक्ष्यामि प्रथमं तेषु लक्षणम् । ततः पश्चाद्दिवा भूयो तन्निबोध[37] यथाक्रमम्[38] ॥ ४
क्षीर-शङ्खनिभश्चन्द्रे[39] परिवेषो[40] यदा[41] भवेत् । तदा क्षेमं सुभिक्षं च राज्ञो[42] विजयमादिशेत् ॥ ५
सर्पिस्तैलनिकाशस्तु परिवेषो यदा भवेत् । *न चाऽऽकृष्टोऽतिमात्रं च महामेघस्तदा भवेत्* ॥ ६
रूप्य-पारावतामश्च[43] परिवेषो यदा भवेत् । महामेघास्तदामीक्ष्णं[44] तर्पयन्ति जलैर्महीम् ॥ ७

* C मनुष्या शुभशैला । 1 A सर्वे । 2 A वोपपत्तिकं । 3 C संयता; D संततः । 4 A B D यदा । 5 A युगन्°; B युगन; D वागण । 6 A B संयतः । 7 A B अग्रसे । 8 D पतत्युल्का । 9 C D श्च° । 10 A ममानर्थेः; B मानरथे । 11 A प्रतिलोमो । 12 A B मभिपतति । † A तस्य सेनामसौ जयः; BD तस्य सेनामयो जयः । ‡ A B D सं विजयं कुर्यात्तेषां पतेत्सोल्का यदा पुरा । 13 A एवं क्षीरूप°; B एवं क्षीरूपा; D एवंरूपा । 14 A °तेय । 15 A °दद; B °दय; C येच । 16 A B प्रतापयेत् । 17 A च नृपति°; B च नृपती । 18 A भवेत्; C भयद्रती । 19 A स्वरो°; C D शरो । ¶ C विदार्य-भागाधासत्रा तस्य पीडा समादिशेत् । 20 C सप्ताहभ्यंतरे । 21 A देवासा; C दशना । 22 D रात्र्यन्तु । 23 A प्रवर्षति । 24 A °तिवृत्वा; B D °तिवृत्ता । 25 A B स्निग्धा; D स्निग्धा । 26 C सुभिक्ष । 27 C °मरोगता । 28 B उल्काध्यायः तृतीयः; C उल्कालक्षणं तृतीयाध्यायः । 29 A B D °पूर्वतः । 30 B परिवेषा । 31 B समुत्थिता । 32 A वाता । 33 C प्रशस्ता । 34 C न प्रशस्यंते । 35 A B D विपरीता । 36 C it is not found in this Ms. । 37 C निबोधत । 38 D यथा । 39 C °निभश्चन्द्रे । 40 C it is not found in this Ms. । 41 C परिवेषे । 42 A यदा । § C This second half is not found in this Ms. The next stanza also is not found. 43 D एवः । 44 D तमय । 45 C °धारा । 46 C °प्रभावस्तु । 47 A B D °वेषः । 48 C क्षीणं ।

इन्द्रायुधसवर्णस्तु[1] परिवेषो यदा भवेत् । सङ्ग्रामं तत्र जानीयाद् वर्षं[2] चापि जलागमम् ॥ ८
कृष्णे नीले[4] ध्रुवं वर्षं पीते तु व्याधिमादिशेत् । *रूक्षे भस्मनिभे[3] चापि दुर्भिक्षं[5] भयमादिशेत् ॥ ९
यदा तु सोममुदितं परिवेषो रुणद्धि हि । जीमूतवर्णस्निग्धश्च[6] महामेघस्तदा भवेत् ॥ १०
अभ्युन्नतो यदा श्वेतो रूक्षः सन्ध्यानिशाकरः । अचिरेणैव कालेन राष्ट्रं चौरैर्विलुप्यते ॥ ११
चन्द्रस्य[7] परिवेषस्तु सर्वरात्रं यदा भवेत् । शस्त्रं जनक्षयं चैव तस्मिन् देशे विनिर्दिशेत् ॥ १२
भास्करं तु यदा रूक्षः परिवेषो रुणद्धि हि । तदा मरणमाख्याति नागरस्य[8] महीपतेः ॥ १३
आदित्यपरिवेषस्तु यदा सर्वदिनं भवेत् । क्षुद्भयं जनमारिश्च शस्त्रकोपं च निर्दिशेत् ॥ १४
हरिते[9] सर्वसस्यानामीतिर्भवति[10] दारुणा । वृक्ष-गुल्म-लतानां च †वर्त्तनीनां[11] तथैव च ॥ १५
यतः खण्डस्तु दृश्येत ततः प्रविशते परैः[12] । प्रयत्नं[13] तत्र[14] कुर्वीत[15] रक्षणे पुर-राष्ट्रयोः ॥ १६
रक्तो[16] वा यदाभ्युदितं[17] कृष्णपर्यन्त एव च[18] । परिवेषो रविं[19] रुन्ध्याद्[20] राजव्यसनमादिशेत् ॥ १७
यदा त्रिवर्ण[22]पर्यन्तं[23] परिवेषो दिवाकरम् । तद्राष्ट्र[24]मचिरात् कालाद् दस्युभिः[25] परिलुप्यते[26] ॥ १८
हरितो नीलपर्यन्तः परिवेषो यदा भवेत् । आदित्ये यदि वा सोमे राजव्यसनमादिशेत् ॥ १९
†दिवाकरं बहुविधः[28] परिवेषो रुणद्धि हि । राष्ट्रक्षोभो भवेत् तस्य प्रजां मरणमादिशेत्[29] ॥ २०
‡यदाभिमुच्यते[30] शीघ्रं दिवसैश्चाभिवर्धते[32] । प्रजां विलोपमपि च तस्य राष्ट्रस्य निर्दिशेत् ॥ २१
अंशुमाली[33] यदा तु स्यात् परिवेषः समन्ततः । तदा सपुरराष्ट्रस्य देशस्य रुजमादिशेत् ॥ २२
ग्रह-नक्षत्र-चन्द्राणां परिवेषः प्रगृह्यते[34] । अभीक्ष्णं यत्र वर्तते(र्तेत?)तं देशं परिवर्जयेत् ॥ २३
परिवेषो विरुद्धेषु नक्षत्रेषु ग्रहेषु च । कालेषु वृष्टिर्विज्ञेया भयमन्यत्र[35] निर्दिशेत्[36] ॥ २४
अभ्रशक्तिर्यतो गच्छेत् तां[37] दिशं[38] त्वभियोजयेत्[39] । रक्तां[40-41] यो विमुखं चामे जयं कुर्वति शाश्वतम् ॥ २५
यदाऽभ्रशक्तिर्दृश्येत परिवेषैः[43]समन्विता[44] । नागरा यायिनो[45] हन्युस्तदा यत्नेन संयुगे ॥ २६
नानारूपो यदा दण्डः परिवेषं[46] प्रमर्दति[47] । नागरास्तत्र बाध्यन्ते[48] यायिनो[49] नात्र संशयः ॥ २७
त्रिकोणो[50] यदि दृश्येत परिवेषः[51] कथञ्चन । त्रिभागशस्त्रैर्वध्योऽसाविति[52] निर्ग्रन्थशासने ॥ २८
चतुरस्रो यदा चापि परिवेषः प्रकाशते । क्षुधया व्याधिभिश्चापि चतुर्भागो विशिष्यते ॥ २९
अर्धचन्द्रनिकाशस्तु परिवेषो रुणद्धि[53] हि[54] । आदित्यं[55] यदि वा सोमं[56] राष्ट्रं सङ्कुलतां व्रजेत् ॥ ३०
प्राकारा[57]ट्टालिका[58]प्रख्यैः परिवेषो रुणद्धि हि । आदित्यं यदि वा सोमं पुररोधं निवेदयेत् ॥ ३१

1 A B °सुवर्णः । 2 C वर्षः । 3 C °भासे । 4 B D नील । * Before this there is one more line in C which is as under:–नक्षत्रप्रतिमस्तस्तु महामेघस्तदा भवेत् । 5 A D दुर्भिक्ष । 6 D °वर्णः । 7 A B D चन्द्रस्य । 8 C सागरस्य । 9 B D हस्ते । 10 B D इतिः; C इतिः । † C सन्निभस्त्वात्दर्शने ॥ 11 D वर्तेवार्त्ता । 12 A अपरः । 13 A B D तत्र । 14 A B D प्रयत्नं । 15 C कुर्वंति । 16 A रक्तं । 17 C अभ्युदयेत् । 18 D ये । 19 A B रवी, D रवि । 20 C विन्द्याद । 21 A राजा, C राज्ञा । 22 B C D त्रिवर्णो । 23 B C D पर्यंति । 24 A तद् दष्टु । 25 A दिवसैव । 26 B C विलुप्यते; D परिलुप्यते । 27 C राजा । 28 C °विधं । † A B D भिद्यते बहुधा चापि । 29 C हरण° । ‡ C This and the following stanza are not found in C. 30 A भिमुच्यते; B भिमुच्येत । 31 B D दिव. । 32 D °मिमुच्यते । 33 B मर्यमाली; D अर्धमाली । 34 A B परिगृह्यते; C परिमंडल । 35 B D अन्यात्र । 36 B D मादिशेत् । 37 A B D तं । 38 A देशं । 39 C त्रिभियोजयेत् । 40–41 B रित्तांश; C रक्तांग; D रक्तांतं । 42 C सावहः । 43 C परिवेषः । 44 C समुदिता । 45 A D यायिनो, C यायिनं । 46 B परिवेषाः; C परिवेषः । 47 C D प्रमर्दते । 48 A B वर्द्धन्ते; D वध्यन्ते । 49 A B यायिनो । 50 A B D त्रिकोटिः । 51 A परिवेषं । 52 C °शूच° । 53–54 A B D प्रकाशते । 55 A आदित्ये । 56 A सोमे । 57 B D प्रका° । 58 B °ट्टक°; C D °ट्टाल्क° । 59 C °काराः ।

समन्ताद् वेष्टते[1] यस्तु मुच्यते च मुहुर्मुहुः । सङ्ग्रामं तत्र जानीयाद् दारुणं[2] पर्युपस्थितम्[3] ॥ ३२
*यदा ग्रहमयच्छाद्य परिवेषः प्रकाशते । अचिरेणैव कालेन संकुलं[4] तत्र जायते ॥ ३३
†यदि राहुमपि ग्रामं परिवेषो रुणद्धि चेत् । तदा सुवृष्टिर्जानीयाद् व्याधिस्तत्र भयं भवेत् ॥ ३४
‡पूर्वसंध्यां[5] नागराणामागन्तूनां च पश्चिमां[6] । अर्धरात्रेषु राष्ट्रस्य मध्याह्ने राज्ञ उच्यते ॥ ३५
§धूमकेतुं च सोमं च नक्षत्रं च रुणद्धि हि । परिवेषो यदा राहुं[7] तदा यात्रा न सिद्ध्यति ॥ ३६
यदा तु ग्रह-नक्षत्रे[8] परिवेषो रुणद्धि हि । अभावस्तस्य देशस्य विज्ञेयः पर्युपस्थितः ॥ ३७
त्रीणि यत्र[9] विरुध्यन्ते नक्षत्रं चन्द्रमा ग्रहः । त्र्यहाद्[10] वा जायते[11] वर्षं मासाद् वा जायते भयम् ॥ ३८
¶उल्कावत् साधनं ज्ञेयं परिवेषेषु[12] तत्त्वतः । $लक्षणं संप्रवक्ष्यामि विद्युता[13-14] संनिबोधत ॥ ३९

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते परिवेषो[15]ऽध्यायश्चतुर्थः ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि विद्युतां[16] नामविस्तरम् । प्रशस्तां[17] वाऽप्रशस्तां[18] च यथावदनुपूर्वशः[19] ॥ १
सौदामिनी च पूर्वा च कुम्भहेमोत्पला[20-22] शुभा । निरभ्रा[23] मिश्रकेशी च क्षिप्रगा चाशनिस्तथा[24] ॥ २
एतासां नामनिर्वपं[25] ज्ञेयं कर्मभिर्[26]रचितैः[27] । भूयो व्यासेन वक्ष्यामि प्राणिनां पुण्यशालिनाम्[28] ॥ ३
स्निग्धास्निग्धेषु चाभ्रेषु विद्युत् प्राच्यां जलावहा । कृष्णा तु कृष्णमार्गस्था वातवर्षावहा[29] भवेत् ॥ ४
अथ रश्मिमती[30] स्निग्धा हरिता हरितप्रभा । दक्षिणा दक्षिणावर्त्ता[31] कुर्यादुदकसम्प्लवम्[32] ॥ ५
‖रश्मिमती[33] मोदिनी[34] भाति विद्युदपरदक्षिणे[35] । **हरिता भाति रोमाञ्चं[36] सोदकं[37] पातयेद्[38] बहु[39] ॥ ६
अपरेणं[40] तु या विद्युच्चरते चोत्तरामुखी । कृष्णाभ्रसंश्रिता[41] स्निग्धा साऽपि कुर्याज्जलागमम्[42] ॥ ७
††अपरोत्तरा तु या विद्युत् मन्दतोया हि सा स्मृता । उदीच्यां श्यामवर्णस्था रूक्षा तु सा[43] तु[44] वर्षति ॥ ८
या तु पूर्वोत्तरा विद्युद् दक्षिणां[47] च पलायते । चरत्यूर्ध्वं च तिर्यग् सा साऽपि[48] श्वेता जलावहा ॥ ९
‡‡तथैवोर्ध्वगमा याऽपि स्निग्धा रश्मिमती भृशम् । सघोषा चाप्यघोषा च दिक्षु सर्वासु वर्षति ॥ १०
शिशिरे चापि वर्षन्ति रक्ताः पीताश्च विद्युतः । §§नीलाः श्वेता वसन्तेषु न वर्षन्ति कथञ्चन ॥ ११
¶¶हरिता मधुवर्णाश्च ग्रीष्मे रूक्षाश्च निश्चलाः । भवन्ति ताम्र[49]-गौराश्च[50-51] वर्षास्वपि[52] निरोधकाः ॥ १२

---

1 A B D बध्यते । 2 C नीय । 3 C पर्युपस्थितम् । * C नयमाश्याति दारुणम् ॥ 4 A संग्रामं । † This stanza is thus found in C -राहुणा वेपदामाई परिवेषो दणद्धि हि । तदा अर्द्ध विजानीयाद्व्याधिस्तत्र भय भवेत् ॥ ‡ C नागरान्पूर्वसंध्या । 5 A °संध्या । 6 A पश्चिम ; C पश्चिम । § This line and the next line also are not found in C and D 7 A राह । 8 A °नक्षत्र । 9 A B यात्रा । 10 A त्र्यहा, B त्र्यहात् । 11 A B विजायते । ¶ This stanza is not found in B. 12 A परिवेषे तु । $ C ... लक्षण तं निबोधत ॥ 13–14 A विद्युताम् । 15 B परिवेषो॰ त्पत्तो नाम । 16 B D विद्युता । 17 C प्रशस्तान्; D प्रशस्तम् । 18 C अप्रशस्तान्; D अप्रशस्तम् । 19 B अनुपूर्वशः । 20–22 A B D कुमुदोत्पलनिभा । 23 C निरभ्रा । 24 C चाशिनी । 25 A स्थिता, C वंधा । 26 B C D कर्म° । 27 B C D निरक्षित । 28 B C °शालिनाम्, D °पक्षा । 29 C महा; D °वर्षावहा । 30 A B °मता, C °वती । 31 C °वर्त्ता । 32 A B °संभवा । ‖ C सुरश्मिकनकाभा ये । 33 B °वती । 34 B D मेदिनी । 35 B विद्युतापरदक्षिणे, C विद्युतापरदक्षिणा, D विद्युदपरदक्षिणा । ** C हरितां ता प्रभामेत् । 36 B रोमाञ्च; D रोमाञ्चा । 37 D सादिक । 38 B पतयेत्; C पातयेत् । 39 B C D बहुर् । 40 A C अपरोऽपरे । 41 B D °संश्रिता । 42 A °जलागम । †† C अपरोत्तरा मंदतोया भविता सा विभीयते । 43 B D सार्वं; C सर्व । 44 A वसन्त् । 45–46 D These two words are missing 47 A दक्षिणं । 48 D not found ‡‡ A वार्द्धमयाऽस्यापि । §§ C हेमन्ते वातवर्षेषु हरितो निश्चला स्मृता ॥ ¶¶ This and the following stanza are not found in C. 49 A तम्रा । 50 D ताम्र । 51 D गौरा । 52 A B वापि ।

शारदी(द्यो) नाभिवर्षन्ति नीला वर्षाश्च विद्युतः। हेमन्ते श्यामताम्रास्तु तडितो निर्जलाः स्मृताः॥ १३
रक्तारक्तेषु चाभ्रेषु हरिताहरितेषु च। नीलानीलेषु वा स्निग्धा वर्षन्तेऽनिष्टयोनिषु॥ १४
अथ नीलाश्च[1] पीताश्च[2] रक्ताः[3] श्वेताश्च विद्युतः। एतां[4] श्वेतां पतत्यूर्ध्वं[5] विद्युदुदकसप्लवम्॥ १५
वैश्वानरपथे विद्युत् श्वेता रूक्षा चरेद्[6] यतः[7]। विन्द्यात् तदाऽशनिवर्षं[8] रक्तायामभितो भयम्॥ १६
यदा श्वेताऽभ्रवृक्षस्य विद्युच्छिरसि सचरेत्। अथ वा[9] महयोर्मध्ये वातवर्षं सृजेन्महत्॥ १७
अथ चन्द्राद् विनिष्क्रम्य विद्युन्मण्डलसस्थिता। श्वेताऽऽभा[10] प्रविशेदर्कं विन्द्यादुदकसप्लवम्॥ १८
अथ[11] सूर्याद् विनिष्क्रम्य रक्ता समलिना[12] भवेत्। प्रविश्य सोमं वा तस्य[17] तत्र[18] वृष्टिर्भयङ्करा[19]॥ १९
विद्युतं[20] तु[21] यथा[22] विद्युत्[23] ताडयेत् प्रविशेदथ[24]। अन्योऽन्यं चालिखेयातां वर्षं विन्द्यात् तदाऽशुभम्[25]॥ २०
राहुणा सवृतं चन्द्रमादित्यं चापि सर्वतः[26]। कुर्याद् विद्युद् यदा[27] साभ्रा[28] तदा सस्यं न रोहति॥ २१
नीला ताम्रा च गौरी च श्वेता चाऽभ्रान्तरं चरेत्। सघोषा[29] मन्दघोषा[30] वा विन्द्यादुदकसप्लवम्॥ २२
मध्यमे मध्यमं वर्षं अधमे अधमं दिशेत्। उत्तमं चोत्तमे मार्गे चरन्तीनां च विद्युताम्॥ २३
वीथ्यन्तरेषु[31] या विद्युच्चरता[32]मफल[33] विदुः। अभीक्ष्णं दर्शयेचापि तत्र दूरगत[34] फलम्॥ २४
उल्कावत् साधन ज्ञेय विद्युतामपि तत्त्वतः। अत्राभ्राणा[35] प्रवक्ष्यामि[36] लक्षण[37] तन्निबोधत[38]॥ २५

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते विद्युल्लक्षणं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥

अभ्राणां लक्षणं कृत्स्नं[39] प्रवक्ष्यामि यथाक्रमम्। प्रशस्तमप्रशस्त[40][41] च तन्निबोधत तत्त्वतः॥ १
स्निग्धाण्यभ्राणि यावन्ति वर्षदानि न संशयः। उत्तर मार्गमाश्रित्य तिथौ मुखे[43] यदा भवेत्॥ २
उदीच्यान्यथ पूर्वाणि वर्षदानि शिवानि[44] च। दक्षिणाण्य(न्य)पराणि स्युः समूत्राणि[45] न सशयः[46]॥ ३
कृष्णानि पीत-ताम्राणि श्वेतानि[47] च[48] यदा भवेत्। श्वयोनिर्दिशमासृत्य वर्षदानि शिवानि[50] च॥ ४
अप्सरणा[51] च सत्त्वानां[52] सदृशानि[53] चराणि[54] च। सुस्निग्धानि च यानि स्युर्वर्षदानि शुभानि[55] च॥ ५
शुक्लानि[56] स्निग्धवर्णानि विद्युच्चित्र-घनानि च। सद्यो वर्षं समाख्यान्ति तान्यभ्राणि न सशयः॥ ६
शकुनैः कारणैश्चापि सभवन्ति शुभैर्यदा। तदा वर्षं च क्षेम च सुभिक्षं च जयं भवेत्[60]॥ ७
पक्षिणा द्विपदाना च सदृशानि यदा भवेत्। चतुःपदाना[61] सौम्याना तदा विन्द्यान्महज्जलम्॥ ८
यदा राज्ञः[63] प्रयाणे[64] तु यान्त्यभ्राणि शुभानि[65] च[66]। अनुमार्गाणि[67] स्निग्धानि तदा राज्ञो जय भवेत्[68]॥ ९

1 B चान्येषु। 2 C स्निग्ध°। 3 A not found 4 A not found 5 A श्वेता is doubly found here. 6-7 C तान्यतमत्। 8 C विद्यात्। 9-10 B च विद्युता। 11-12 B सनिर्घोष; C सनीवर्षं, D सनिव। 13 A मे, B प्रथमे। 14 C श्वेता च, D स्ततनो। 15 C तदा। 16 C सा शलिला। 17 C नश्येत। 18 C सा तु। 19 C वृष्टि। 20 A B D विद्युत्। 21-22 A B D विद्युद। 23 A B D यद्याभूत्वा। 24 A B D यदा। 25 B C D शुभम्। 26 A सर्वदे, B सेव्यत°। 27 A B विद्युदा, C विद्युता। 28 B साचा, C साऽभ्र। 29 C अघोषा। 30 C चाऽप्यघोषा। * A B D दक्षिणाकल्पसमवे। 31 C दीर्घांतरेषु। 32 A B चर, D चारतो। 33 A वामफल, B स्वामफल, C सफल। 34 B दूरा°। 35 C अभ्राणां। 36 C सप्रवक्ष्यामि। 37 C लक्षणानि। 38 C निबोधत। 39 C तरस। 40 A B D प्रशस्तान्। 41 A B D अप्रशस्तान्। 42 A B D यान्। 43 A मुख्यो; C मुख्ये। 44 C शुभानि। 45 C सुसहृतानि। 46 C सर्वश। 47 A स्वेतानि। 48 A not found 49 A D तयोनिर्देश°, B तयोर्देशस°। 50 A सिवानि। 51 A B D अप्सराणां। 52 A सत्तानां; B D सत्त्वानाम्। 53 B सदृशा°। 54 A B चरणानि; C अपराणि। 55 B शिवानि। 56 A शुक्लानि। 57 A B D वि°। 58 D °चित्र°। 59 A B D कारणे। 60 A वदेत्। 61 C °पदां च। 62 A B D जय वदेत्। 63 A राज°। 64 A °प्रयाणे, C सप्रयाणे। 65-66 A B D शुभान्यपां। 67 C अभ्र°। 68 C भवेत्।

स्वायुधानामश्वानां[1] हस्तिनां सदृशानि च । यान्यग्रतो प्रधावन्ति[2] जयमाख्यान्त्युपस्थितम् ॥ १०
*ध्वजानां च पताकानां घण्टानां तोरणस्य च । सदृशान्यग्रतो यान्ति जयमाख्यान्त्युपस्थितम् ॥ ११
शुक्लानि स्निग्धवर्णानि पुरस्तात्[4] पृष्ठतोऽपि वा । अभ्राणि[5] दीप्तरूपाणि जयमाख्यान्त्युपस्थितम् ॥ १२
चतुःपदानां[6] पक्षीणां[7] क्रव्यादानां च दंष्ट्रिणाम्[8] । सदृक्षप्रतिलोमानि ‡वधमाख्यान्त्युपस्थितम् ॥ १३
†असि-शक्ति-तोमराणां खड्गानां चक्र-चर्मणां । सदृशप्रतिलोमानि सङ्ग्रामं तेषु निर्दिशेत् ॥ १४
धनुषां कवचानां[9] च[10] बालानां सदृशानि च । खण्डान्यभ्राणि रूक्षाणि सङ्ग्रामं तेषु[11] निर्दिशेत्[12] ॥ १५
नानारूपप्रहरणैः सर्वे यान्ति परस्परम् । सङ्ग्रामं तेषु जानीयादतुलं प्रत्युपस्थितम् ॥ १६
अभ्र-वृक्षं[13] समुच्छाद्य योऽनुलोमं[14] समं[15] व्रजेत् । यस्य राज्ञो वधस्तस्य भद्रबाहुवचो यथा ॥ १७
यावाऽभ्र वृक्षंमरणं[16] कुमारामात्ययोर्वदेत् । एवमेवं च विज्ञेयं प्रतिराज्ञां[17] यदा भवेत् ॥ १८
तिर्यक्षु[18] यानि गच्छन्ति रूक्षाणि[19] च घनानि च । निवर्तयन्ति तान्याशु चमूं[20] सर्वां[21] सनायकाम्[22] ॥ १९
अभिद्रवन्ति घोरेण[23] महता यां चमूं पुनः । सविद्युतानि वाऽभ्राणि वदा विन्द्याच्चमूवधम् ॥ २०
रुधिरोदक-वर्णानि निम्बगन्धीनि यानि च । प्रजन्त्यभ्राणि[25] अत्यन्तं[26] सङ्ग्रामं तेषु निर्दिशेत् ॥ २१
चिरस्थं[27] रममाणाश्च शकुना यान्ति पृष्ठतः । यदा[28] चाभ्राणि[29] धूम्राणि[30] तदा विन्द्यान्महद् भयम्[31] ॥ २२
मलिनानि विवर्णानि[33] दीप्तायां दिशि यानि च । दीप्तान्येव यदा यान्ति भयमाख्यान्त्युपस्थितम् ॥ २३
समहे[34] वाऽपि नक्षत्रे ग्रहयुद्धे[35] शुभे तिथौ । सम्भ्रमन्ति[37] यदाऽभ्राणि तदा विन्द्यान्महद्भयम् ॥ २४
‡मुहूर्ते शकुने वाऽपि निमित्ते वा शुभे यदा । सम्भ्रमन्ति यदाऽभ्राणि तदा विन्द्यान्महद्भयम् ॥ २५
अभ्रशक्तिर्यतो गच्छेत् तां दिशं त्वभियोजयेत् । विपुला क्षिप्रगा[38] स्निग्धा जयमाख्याति निर्भयम् ॥ २६
यदा तु धान्यसत्त्वानां[39] सदृशानि[40] भवन्ति हि । अभ्राणि तोयवर्णानि सस्यं तेषु समृद्ध्यति ॥ २७
निरागाण्यनुलोमानि[41] शुक्ल-रक्तानि यानि च । §स्थावराणीति[42] जानीयात्[43] स्थावराणां च संश्रये[44] ॥ २८
क्षिप्रगानि विलोमानि नील-पीतानि यानि च । चलानीति[45] विजानीयाच्[46]चलानां[47] च समागमे[48] ॥ २९
स्थावराणां जयं विन्द्यात्स्थावराणां द्युतिर्यदा । यायिनां[49] च जयं विन्द्याच्चलाभ्राणां[50] द्युतावपि ॥ ३०
राज्ञः[51] तत्प्रतिरूपैस्तु[52] ज्ञेयान्यभ्राणि सर्वशः[53] । तत्[54] सर्वं[55] सफलं[56] विन्द्याच्छुभं[57] वा यदि वाऽशुभम् ॥ ३१

॥ इति नि(नै)र्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते अभ्रलक्षणो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥

---

1 B D स्वायुधानां; C यदाऽऽयुधानाम् । 2 A सत्त्वानाम्; B D तस्यानाम् । 3 C अभिधावन्ति । * C This stanza is not found in this Ms. 4 B पुरतः । 5 B अभ्राणां । 6 A °पदानां च । 7 C पक्षाणां । 8 C पक्षिणां । ‡ D संग्रामं तेषु निर्दिशेत् । † This stanza is missing both in C and D. 9–10 C धनपानानां । 11 C ते । 12 C विनिर्दिशेत् । 13 A अभ्र वृक्ष; B अभ्र वृक्ष; D स्वभ्रवृक्षः । 14 B योन्यां । 15 C °लोमं । 16 A °मप्यक्ष°, B °भिमरणं वृक्षे, D °भागिश । 17 B प्रतिन्यानां; C प्रतिराज्ञ°; D प्रतिराज्ञा । 18 C तिर्यंचि । 19 A D रूपानि, C वृक्षाणि । 20 A चेचन्; D चमु° । 21 A सर्वान्; B सर्वा; D सर्वं । 22 C च नायकां, D सिनायकां । 23 C घोरेण । 24 C सिंधे । 25 A B D प्रजन्त्यभ्रमतोः । 26 A B D not found. 27 A C चिरथं । 28–29 A B D चाभ्यमाणि । 30 A B D मधूमानि । 31–32 A महाभयम्; B D भयं महत् । 33 A विवर्णानि । 34 A समाहे; B संग्रहे । 35 C ग्रहयुक्ते । 36 A सम । 37 C भ्रमंति । ‡ C This stanza is not found. 38 C दक्षिणा । 39 A धान्यसन्धानां । 40 A सदृशानां । 41 A निरागानि । § This line as well as the next stanza are not found in B. 42 A स्थावराणां । 43 A विजानीयात् । 44 C D संप्रयेत् । 45 A चलानीति, D चलानीति । 46 D जानीयात् । 47 A चलानाम् । 48 A समागमम् । 49 A यूपा° । 50 C जामिनां । 51 C राज्ञां । 52 C निकृति° । 53 C सर्वतः । 54 C तत । 55–56 C सर्वमसं । 57 B C शुभाद् ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि सन्ध्यानां लक्षणं ततः[1] । प्रशस्तमप्रशस्तं च यथातत्त्वं निबोधत ॥ १
उद्गच्छमाने वाऽऽदित्ये यदा सन्ध्या विराजते । नागराणां जयं विन्द्यादस्तं गच्छति यायिनाम्[2] ॥ २
उद्गच्छमाने वाऽऽदित्ये शुक्ला सन्ध्या यदा भवेत् । उत्तरेण गतो[3] सौम्या ब्राह्मणानां जयं विदुः ॥ ३
उद्गच्छमाने वाऽऽदित्ये रक्ता सन्ध्या यदा भवेत् । पूर्वेण च गता सौम्या क्षत्रियाणां जयावहा ॥ ४
उद्गच्छमाने वाऽऽदित्ये पीता सन्ध्या यदा भवेत् । दक्षिणेन गता सौम्या वैश्यानां सा[4] जयावहा[5] ॥ ५
उद्गच्छमाने वाऽऽदित्ये कृष्णसन्ध्या यदा भवेत् । अपरेण गता सौम्या शूद्राणां च जयावहा[6] ॥ ६
सन्ध्योत्तरा जयं कुर्यात्[7] दक्षिणा[8] च[9] पराजयम् । पूर्वा क्षेमं सुभिक्षं च पश्चिमा तु भयङ्करा ॥ ७
आग्नेयी[10] अग्निमाख्याति नैर्ऋती शत्रुनाशिनी । वायव्यां[11] वर्षणं[12] हन्यात्[13] ईशानी च शुभावहा ॥ ८
एवं संपत्कराद्येषु[14] नक्षत्रेष्वपि निर्दिशेत् । जयं सा कुरुते सन्ध्या साधकेषु समुत्थिता ॥ ९
उदयास्तमनेऽर्कस्य यान्यभ्राण्यग्रतो भवेत् । सप्रभाणि सरश्मीनि तानि सन्ध्या विनिर्दिशेत् ॥ १०
अभ्राणां यानि रूपाणि सौम्यानि विकृतानि[15] च । सर्वाणि तानि सन्ध्यायां[16] तथैव प्रतिचारयेत् ॥ ११
एवमस्तमने काले यां[17] सन्ध्यां[18] सर्व उच्यते । लक्षणं यत्[19] तु[20] सन्ध्याना[21] *शुभं च यदि वाऽशुभम् ॥ १२
स्निग्धवर्णमती सन्ध्या वर्षदा सर्वशो भवेत् । सर्वावीथिगता[22] वाऽपि सुनक्षत्रैः[23] विशेषतः ॥ १३
सर्वरात्रि[24]परिवेषां[25] सविद्युत्[26]परिखायुता । सरश्मी[27] सर्वशः[28] सन्ध्यां[29] सद्यो वर्षं प्रयच्छति ॥ १४
प्रतिसूर्यागमस्ताश्च शक्र[30]चापरजस्तथा । सन्ध्यायां यदि दृश्यन्ते सद्यो वर्षं प्रयच्छति ॥ १५
सन्ध्यायामेकरश्मिं तु यदा सृजति भास्करः । उदितेऽस्तमिते चापि विन्याद् वर्षमुपस्थितम् ॥ १६
आदित्यपरिवेषस्तु सन्ध्यायां यदि दृश्यते । वर्षं महद् विजानीयाद् भयं वाऽर्थं[31] प्रवर्षणे[32] ॥ १७
त्रिमण्डलपरिक्षिप्तो अथवा पञ्चमण्डलः । सन्ध्यायां दृश्यते सूर्यो महावर्षस्य[33] संभवः ॥ १८
द्योतयन्ती दिशः सर्वा यदा सन्ध्या प्रदृश्यते । महामेघं[34] तदा विन्द्याद् भद्रबाहुवचो यथा ॥ १९
सर-तडाग-प्रतिमा-कूप-कुम्भनिभा च या । यदा दृश्यति सुस्निग्धा सा सन्ध्या वर्षदा स्मृता[35] ॥ २०
धूमवर्णा बहुच्छिद्रा दण्डपापसमा यदा । या सन्ध्या दृश्यते नित्यं सा तु राज्ञो भयङ्करा ॥ २१
अनावृष्टिभयं रोगं[36] दुर्भिक्षं राजविद्रवम्[37] । रूक्षायां विकृतायां च सन्ध्यायां च विनिर्दिशेत् ॥ २२
द्विपदाश्चतुःपदाः क्रूराः पक्षिणस्तु भयङ्कराः । सन्ध्याया यदि दृश्यन्ते भयमाख्यान्त्युपस्थितम्[38] ॥ २३
विंशतिर्योजनानि स्युर्विद्युद्भाति च सुप्रभा । ततोऽधिकं तु स्तनितं[39] अभ्रं यत्रैव दृश्यते ॥ २४
पञ्चयोजनिका सन्ध्या वायुवर्षं च दूरतः । त्रिरात्रा(त्रं) सप्तरात्रा(त्रं) च सद्यो वा पाकमादिशेत् ॥ २५
उल्कावत् साधनं सर्वं सन्ध्यायामभिनिर्दिशेत् । अतः परं प्रवक्ष्यामि मेघानां तन्निबोधत ॥ २६

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते सन्ध्यालक्षणं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥

---

1 C चिह्न । 2 C यायिनाम् । 3 A गतो । 4 C च । 5 B यथावहा, C जयङ्करा । 6 B यथावहा, C जयङ्करा । 7 A B रात्र । 8-9 B सन्ध्या कुर्यात् । 10 A अग्नेह् । 11 C वर्षं । 12 C हन्याद् । 13 C तु वायव्या । 14 C सयुक्तरागेषु । 15 C विनतानि । 16 C सा सन्ध्या । 17-18 C यायिना । 19-21 C उदये चापि । * C स्थावराणां शुभाशुभम् ॥ 22 C सर्व॰ । 23 C नक्षत्राणि । 24 C साकारा । 25 C सर्वरिवेषा । 26 A सविद्युता । 27 C सुरश्मि । 28-29 C सर्वसन्ध्यायां । 30 A सद्युव । 31-32 A चावर्षणे पुन । 33 A ॰वृक्षस्य । 34 A मेघा, B D ॰मेघ । 35 C शिवा । 36 C घोरं । 37 A C ॰विद्रवम्, E ॰विस्तरम् । 38 A विचात् । 39 B स्तनितं, C च तत ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि मेघानामपि लक्षणम् । प्रशस्तमप्रशस्तं च यथावदनुपूर्वशः ॥ १

यदाञ्जननिभो मेघः शान्तायां दिशि[3] दृश्यते । स्निग्धो मन्दगतिश्चापि तदा विन्याज्जलं शुभम् ॥ २

शुद्धवर्णो यदा मेघः शान्तायां दिशि दृश्यते । स्निग्धो मन्दगतिश्चापि निवृत्तः स जलावहः ॥ ३

स्निग्धाः सर्वेषु वर्णेषु स्वां दिशं संसृता यदा । सवर्णविजयं कुर्युर्दिक्षु शान्तासु ये स्थिताः ॥ ४

यथास्थितं शुभं मेघमनुपश्यन्ति पक्षिणः[8] । जलाशया जलधरास्तदा विन्याज्जलं शिवम् ॥ ५

स्निग्धवर्णाश्च ये मेघा स्निग्धनादाश्च[9] ये सदा । मन्दगाः सुमुहूर्त्ताश्च ते सर्वत्र जलावहाः ॥ ६

सुगन्धगन्धा ये मेघाः सुस्वराः[10] स्वादुसंस्थिताः । मधुरोदकास्तु[11] ये मेघा[12] जलार्थं[13] जलदास्तथा ॥ ७

मेघौ[14] यदाऽभिवर्षन्ति प्रयाणे पृथिवीपतेः । मधुरां[15] मधुरेणैव[16] तदा सन्धिर्भविष्यति ॥ ८

पृष्ठतो वर्षतः श्रेष्ठं[17] अग्रतो विजयङ्करम् । मेघाः कुर्वन्ति ये दूरे सगर्जित-सविद्युतः ॥ ९

मेघशब्देन महता यदा निर्याति पार्थिवः । पृष्ठतो गर्जमानेन[18] तदा जयति दुर्जयम्[19] ॥ १०

मेघशब्देन महता यदा तिर्यग् प्रधावति । न तत्र जायते युद्धं[20] उभयोः परिघस्तु सः ॥ ११

मेघा यत्राभिवर्षन्ति स्कन्धावारं[23] समन्ततः । सनायकां विद्रवते[24] सा चमूर्[25]नात्र संशयः ॥ १२

शर्वां वातं प्रकुर्वन्ति व्याधयो विट्गन्धिनः । कुशब्दश्च विवर्णश्च मेघो वर्षं न कुर्वते ॥ १३

सिंहाः शृगाल-मार्जारा व्याघ्रा मेघा रुवन्ति[30] ये[31] । महता मेघशब्देन रुधिरं वर्षन्ति ते घनाः ॥ १४

पक्षिणश्चापि क्रव्यादा वा पश्यन्ति[33] समुत्थिताः । मेघास्तदाऽपि रुधिरं[34] *वर्षन्ते तत्र दर्शने ॥ १५

अनावृष्टिभयं घोरं दुर्भिक्षं मरणं[35] तथा । निवेदयन्ति ते मेघा †ये भवन्तीदृशा दिवि[37] ॥ १६

तिथौ मुहूर्त्तकरणे नक्षत्रे शकुनेऽशुभे[40] । सम्भवन्ति यदा मेघाः पापदास्ते भयङ्कराः ॥ १७

एवं लक्षणसंयुक्ताश्चमूं वर्षन्ति ये घनाः । चमूं सनायकां सर्वां हन्तुमाख्यान्ति सर्वतः ॥ १८

रक्तं पांशुः सधूमं वा क्षौद्रं[43] केशा-ऽस्थि-शर्कराः । मेघा वर्षन्ति विषये यस्य राज्ञो हतस्तु सः ॥ १९

क्षारं वा कटुकं वाऽम्ल दुर्गन्धं[44] सर्वनाशनम् । यस्मिन् देशेऽभिवर्षन्ति सं वै[46] देशो[47] विनश्यति[48] ॥ २०

प्रयातं पार्थिवं यत्र मेघश्चित्रं[49] प्रवर्षति[50] । वित्रस्तो[51] वध्यते[52] राजा विपरीतस्तदाऽपरे ॥ २१

सर्वथैव प्रयाणेन नृपो येनाभिषिच्यते । रुधिरादिविशेषेण सर्वघाताय निर्दिशेत् ॥ २२

मेघाः सविद्युतश्चैव सुगन्धाः सुस्वराश्च ये । सुवेषाश्च सुवाताश्च सुधियाश्च सुभिक्षदाः ॥ २३

अभ्राणां यानि रूपाणि सन्ध्यायामपि यानि च । मेघेषु[60] तानि सर्वाणि समास-व्यासतो विदुः ॥ २४

---

1 B C D यदि । 2 C ञ्जनाशा° । 3 C विशेषः । 4 C जपा° । 5 C यदा । 6 C अभ्रं । 7 C पश्यति । 8 C दक्षिणः । 9 A B °नाया; C °शब्दा । 10 A सुघना°, C सुस्थिताः । 11 C मधुरतोयाः । 12 C मेघा । 13 C जलदा । 14 A उभौ । 15 C मधुरान् । 16 C सुस्वरान् । 17 A श्रेष्ठे; C मेघम् । 18 A गजमान; C नदमानेषु । 19 A दुर्जयः । 20 B सिद्धिम्; D शुद्धिः । 21–22 B परिसेनयोः । 23 A °घामारे । 24 C °श्चाऽपि । 25 C द्रष्टव्यम् । 26 C चमूम् । 27 A स्वे । 28 C विविधानि वा । 29 A विघ° । 30 A द्रवन्ति । 31 A यत् । 32 A B D भीम° । 33 B पश्यन्ते; C वाश्यन्ते; D वाश्यन्ते । 34 B रुधिर° । * C मांसं वा करकापि च ॥ B कर्कं मासमेव च ॥ D कर्कमामसेव वा ॥ 35 A मरकं । † C ये दिशो दिशि निस्वनाः ॥ 36 B D भवन्तीदृशा । 37 A भुवि । 38 A D मुहूर्ते । 39 C करणे । 40 A यथा; C शुभे । ‡ A अशुभे भवति ये मेघा । ¶ C चीद्वर्षंति निरंतरः । 41 B रौद्रं । 42 C °मु । 43 B क्रूरं । 44 A यत्वा; B वा वन°; C not found. 45–47 A मेघा देशे । 48 C स्त्रिरवर्षंति सरामकः । 49 A यत्रात्र । 50 A वर्षंति । 51 A विग्रान्थ; B वित्रस्थो; D विग्रस्तो । 52 A वर्धते; B वध्यते । 53 A B D नृपः सरविशाग्यं च । 54 A B D सुविद्युता । 55 C सौम्याः । 56 C सुरमाः । 57 C सवेषाः । 58 C सुवेषाः । 59 B सुधीराश्च; C वासनाः; D सुघाषाः । 60 C अभ्रेषु ।

उल्कावत् साधनं ज्ञेयं[1] मेघेष्वपि तदाऽऽदिशेत् । अतः परं प्रवक्ष्यामि वातानामपि[2] लक्षणम् ॥ २५

॥ इति नि(नै)र्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते मेघकाण्डं नामाष्टमोऽध्यायः ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि वातलक्षणमुत्तमम्[1] । प्रशस्तमप्रशस्तं च यथावदनुपूर्वशः[3] ॥ १
वर्षं भयं तथा क्षेमं राज्ञो जय-पराजयम् । मारुतः कुरुते लोके जन्तूनां पुण्य-पापजम्[5] ॥ २
*आदानाच्चैव पाताच्च पच(च)नाच्च विसर्जनात् । मारुतः सर्वगर्भाणां बलवान्नायकश्च सः ॥ ३
दक्षिणस्यां दिशि यदा वायुर्दक्षिणकाष्ठिकः । †समुद्रानुशयो[9] नाम स गर्भाणां तु संभवः ॥ ४
तेन संजनितं गर्भं वायुर्दक्षिणकाष्ठिकः[10] । धारयेद् धारणे[11] मासे पाचयेत् पाचने तथा ॥ ५
धारितं पाचितं गर्भं वायुरुत्तरकाष्ठिकः । प्रमुञ्चति ततस्तोयं वर्षतमरुतोच्यते ॥ ६
आषाढीपूर्णिमायां[12] तु पूर्ववातो यदा भवेत् । प्रया(वा)ति दिवसं सर्वं सुवृष्टिस्तु तदा[14] मता[15] ॥ ७
वाप्यानि सर्वबीजानि[16] जायन्ते निरुपद्रवम्[17] । शुद्राणामुपघाताय सोऽत्र लोके परत्र च ॥ ८
दिवसार्धं यदा याति पूर्वमासौ[18] तु सोदकौ[19] । चतुर्भागेण मासस्तु शेषं[20] ज्ञेयं[21] यथाक्रमम् ॥ ९
पूर्वार्धदिवसे ज्ञेयौ[22] पूर्वमासौ[23] तु सोदकौ[24] । पश्चिमे पश्चिमौ मासौ ज्ञेयौ द्वावपि सोदकौ ॥ १०
‡हित्वा पूर्वं तु दिवसं मध्याह्ने यदि याति[25] चेत्[26] । वायुर्मध्यममासांस्तु तदा मेघो[27] न वर्षति ॥ ११
आषाढीपूर्णिमायां तु दक्षिणो मारुतो यदा । न तदा वापयेत् किञ्चित् ब्रह्म-क्षत्रं च पीडयेत् ॥ १२
धन-धान्यं न[29] विक्रेयं[30] बलवन्तं च संश्रयेत् । दुर्भिक्षं मरणं[31] व्याधिर्मासं मासं प्रवर्तते ॥ १३
आषाढीपूर्णिमायां तु पश्चिमो यदि मारुतः । मध्यमं वर्षणं सस्यं धान्यार्थं मध्यमं तथा ॥ १४
उद्विजंति[32] च[33] राजानो[34] वैराणि च[35] प्रकुर्वते[36] । परस्परोपघाताय[37] स्वराष्ट्र-परराष्ट्रयोः ॥ १५
आषाढीपूर्णिमायां तु वायुः स्यादुत्तरो यदा । वापयेत् सर्वबीजानि[38] सस्यं ज्येष्ठं समृद्ध्यति[39] ॥ १६
क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं प्रशान्ताः[40] पार्थिवास्तथा । बहूदकास्तदा मेघा मही[42] धर्मोत्सवाकुला[43] ॥ १७
आषाढीपूर्णिमायां तु वायुः स्यात् पूर्वदक्षिणः । राजमृत्युर्विजानीयाच्चित्रं सस्यं तथा जलम् ॥ १८
क्वचिन्निष्प(च)ते सस्यं क्वचिच्चापि विपद्यते । धान्यार्थौ मध्यमो ज्ञेयो तदाऽभेक्ष[47] भयं[48] नृणाम्[49] ॥ १९
आषाढीपूर्णिमायां तु वायुः स्याद् दक्षिणापरः । सस्यानामुपघाताय चौराणां तु विवृद्धये[50] ॥ २०
भस्म-पांशु-रजैस्कीर्णा[51] तदा भवति मेदिनी । सर्वत्यागं तदा कृत्वा कर्तव्यो धान्यसङ्ग्रहः ॥ २१
विद्रवन्ति च राष्ट्राणि क्षीयन्ते नगराणि च । श्वेतास्थिभिर्मेदिनी ज्ञेया मांस-शोणित-कर्दमा ॥ २२

---

1 C सर्वं । 2 C समा° । 3 B D वात° । 4 C °संक्रमम् । 5 A °पूर्वतः । 6 A °पापजाम् । C पापयोः । * A B अवातं चैव वातं च पाचनश्च विसर्जन°; D In addition to this line, the line that is found in A and B is also found in this Ms. 7-8 C स्मृतः । † A धारायद्धारणे सै । 9 B °तिमसो । 10 C मध्यम° । 11 A धारणे । 12 C आषाढ° । 13 AB पूर्णिमासी; D पौर्णमासी । 14-15 B समासदा, C समाख्यदा; D समामदा । 16 B °जीवानि । 17 C निरपद्रवाः । 18 A °मासे; C °मासं । 19 A C सोदकम् । 20 A शेषो; BD शेषौ । 21 A ज्ञेयो; B D ज्ञेयौ । 22 C ज्ञेयो । 23 C °मासो । 24 C सोदको । ‡ C पूर्वाण्हे प्रहरे यत्र पश्चिमेन च वाति चेत् । 25-26 A वा भवेद् । 27 C °मासो । 28 B C D देवो । 29 A ते । 30 A विक्रेय । 31 C डामरं । § C तस्कराच महद्भयम् । 32 A B D उद्वच्छन्ते 33-34 A तथा राजा; B तथा राजो, D यथा राजा । 35-36 C यदि कुर्वते; D प्रवर्तते । 37 A परस्परो यथा तोय । 38 A °जीवानि । 39 B प्रवर्द्धते, D प्रवर्तते । 40 A वसन्तो । 41 C वेदो° । 42 A D महा°; C सदा । 43 A D °कुला ; C °त्सवः । 44-45 A राज्ञो मृत्यु । 46-48 C शे मध्यमं । 49 D भवेद् । 50 A सायवृषा । 51 C °रसा° ।

आपाढीपूर्णिमायां तु वायुः स्यादुत्तरापरः । मक्षिको दंशमशका जायन्ते प्रबलास्तदा ॥ २३
मध्यमं कश्चिदुत्कृष्टं वर्षं सस्यं च जायते । नूनं च मध्यमं किञ्चिद् धान्यार्थं तत्र निर्दिशेत् ॥ २४
आपाढीपूर्णिमायां तु वायुः पूर्वोत्तरो[5] यदा[6] । वापयेत् सर्वबीजानि *तदा चौरांश्च घातयेत् ॥ २५
स्थलेष्वपि च यद्बीजमुप्यते तत् समृद्ध्यति । क्षेमं चैव सुभिक्षं च भद्रबाहुवचो[7] यथा ॥ २६
बहूदका सस्यवती यज्ञोत्सवसमाकुला । प्रशान्तडिम्ब-डमरा शुभा भवति मेदिनी ॥ २७
पूर्वो[11] वातः स्मृतः श्रेष्ठः तथा चाप्युत्तरो भवेत् । उत्तमस्तु[14] तथैशानो मध्यमस्त्वपरोत्तरः[15] ॥ २८
अपरस्तु तथा[16] न्यूनः[17] शिष्टो[18] वातः प्रकीर्तितः । पापे[20] नक्षत्र-करणे मुहूर्ते च तथा भृशम् ॥ २९
पूर्वघातं यदा हन्यादुदीर्णो दक्षिणोऽनिलः[21] । न तत्र वापयेद् धान्यं कुर्यात् संचयमेव च ॥ ३०
दुर्भिक्षं चाप्यनावृष्टिं च शस्त्रं रोगं जनक्षयम् । कुरुते सोऽनिलो घोरं आषाढाभ्यन्तरं परम् ॥ ३१
पापपाते[22] तु वातानां[23] श्रेष्ठं[24] सर्वत्र चादिशेत् । श्रेष्ठानपि[25] यदा हन्युः पापाः[26] पापं[27] तदाऽऽदिशेत् ॥ ३२
यदा वाताश्चत्वारो भृशं वान्त्यपसव्यतः[28] । अल्पोदं[29] सस्यसङ्घातं[30] भयं व्याधिं प्रकुर्वते ॥ ३३
प्रदक्षिणं यदा वान्ति त एव सुरभीशीतलाः । क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं राज्यवृद्धिर्जयस्तथा ॥ ३४
समन्ततो यदा यान्ति परस्परविघातिनः[31] । शस्त्रं[32] जनक्षयं[33] रोगं सस्यघातं च कुर्वते ॥ ३५
एवं विज्ञाय वातानां[34] संयतो[35] भैक्षवर्तिनः । प्रशस्तान्यत्र पश्यन्ति[36] वसेयुस्तत्र निश्चितम्[37] ॥ ३६
आहारस्थितयः सर्वे जङ्गमस्थावरास्तथा । जलसम्भवं[38] च सर्वं तस्यापि जननो[39]ऽ(कोऽ)निलः ॥ ३७
सर्वकालं प्रवक्ष्यामि वातानां लक्षणं[40] परम्[41] । आषाढीवत् तत् साध्यं यत् पूर्वं सम्प्रकीर्तितम् ॥ ३८
पूर्ववातो यदा तूर्णं सप्ताहं वाति कर्कशः । स्वस्थाने नाभिवर्षेत महदुत्पद्यते भयम् ॥ ३९
प्राकार-परिखानां वा क्षेत्राणां च समन्ततः । निवेदयति राष्ट्राणां विनाशं तादृशोऽनिलः ॥ ४०
सप्तरात्रं दिनार्धं[42] च यः कश्चिद् वाति मारुतः । महद्भयं च विज्ञेयं वर्षं चाऽर्धं[43] महद्[44] भवेत् ॥ ४१
पूर्वसन्ध्यां यदा वायुरपसव्यं प्रवर्तते † । पुरावरोधं कुरुते याथिनां[45] तु जयावहः ॥ ४२
पूर्वसन्ध्यां यदा वायुः संप्रयाति प्रदक्षिणः । नागराणां जयं[46] कुर्यात् सुभिक्षं याथि[47] विद्रवम्[48] ॥ ४३
मध्याह्ने चार्धरात्रे च तथा चाऽस्तमनोदये । वायुस्तूर्णं यदा वाति तदाऽवृष्टिर्[49]भयं रुजा ॥ ४४
यदा रात्रौ[50] प्रयातस्य प्रतिलोमोऽनिलो भवेत् । अपसव्यो समार्गस्थे[51](स्थ)स्तदा सेनावधं[52] विदुः ॥ ४५
अनुलोमो यदा स्निग्धः संप्रवाति प्रदक्षिणः । नागराणां जयं कुर्यात्सुभिक्षं च प्रदीपयेत्[53] ॥ ४६

---

1 A °कार्ष्टं । 2 A किंचि° । 3–4 C नात्र संशयः । 5–6 A स्यात् पूर्व-उत्तरः । * C चौराणां सगुरक्षणम् ॥ 7 A °वदे । 8 A सिन्धो° । 9 C प्रशान्ता । 10 C These letters are missing in this Ms. 11 C सदा । 12–13 C पूर्वोत्तरः । 14 A B D उत्तरा । 15 A परोत्तरः; C परोत्तरा । 16 C ततो । 17 A नूनं; B D नूनः । 18–19 A सम्यग्वाता; C शिष्टयोवा; D शिष्टा वाताः । 20 A वाते । 21 A दक्षिणानलः; B दक्षिणोऽनलः । 22 A °पातेषु । 23 A वातानाम् । 24 A D श्रेष्ठः । 25 A श्रेष्ठानारि । 26–27 A पापोत्पुर्ण । 28 A अपसव्यतः; C समसन्ततः । 29 A B D °पोद्रकं । 30 A B D सस्यघातं । 31 A परिविघातिनः । 32 A सस्यं । 33 C °क्षयं । 34 C वातांस्तु । 35 C संयता । 36 C विज्ञाय । 37 C निश्चितः । 38 B °सम्भवं । 39 C जनको । 40–41 A B D लक्षणमिच्छन् । ‡ C सप्ताहेनमर्थ ततः । 42 A दिवा वार्द्ध; B दिवा चार्द्ध; D दिवा मार्द्ध । 43 A B D चाथो । 44 A B D महान् । † A पश्चात्सन्ध्या हुताश पुरः; B पर सन्ध्या हुताश परम्; D पश्चात्सन्ध्या हुताशे । 45 B यायिनां, A यायिना° । 46 D जयं । 47 A B D यानि । 48 A विद्रवम् । 49 B C D वृष्टि° । 50 A रात्रौ; C रात्रं । 51 A B D समार्गस्थ; C विमार्गस्थो । 52 A °वधं । ‡ C प्रदेशमार्गसम्भव यदा स्निग्धं जयावहः ॥ 53 A D प्रदीपयन् ।

*अनुलोमाश्च शब्दश्च तदा क्षिप्रं जयावहः । दशाहं द्वादशाहं वा पापवातो यदा भवेत् ॥ ४७
अनुबन्धं तदा विन्द्याद् राजमृत्युं जनक्षयम् । †यदाऽभ्रवर्जितो वाति वायुस्तूर्णमकालजः ॥ ४८
पांशु-भस्मसमाकीर्णः सस्यघाती भयावहः । सविद्युत्सरजो वायुरूर्ध्वगो वायुभिः सह ॥ ४९
प्रवाति[1] पक्षिशब्देन[2] क्रूरेण स भयावहः । भवन्ति सर्वतो वाता यदा तूर्णं मुहुर्मुहुः ॥ ५०
यतो यतोऽभिगच्छन्ति तत्र देशं निहन्ति ते । अनुलोमो यदाऽनीके सुगन्धो वाति मारुतः ॥ ५१
‡आयातश्च ततो राजा जयमाप्नोति सर्वतः । प्रतिलोमो यदाऽनीके दुर्गन्धो वाति मारुतः ॥ ५२
¶तदा यत्नेन साध्यन्ते वीरकीर्तिसुलब्धयः । यदा सपरिघा सन्ध्या पूर्वो यात्यनिलो भृशम् ॥ ५३
§पूर्वस्मिन्नेव दिग्भागे पश्चिमा बध्यते चमूः । यदा सपरिघा सन्ध्या पश्चिमो वाति मारुतः ॥ ५४
अपरस्मिन् दिशो भागे पूर्वा[3] बध्येत[4] सा[5] चमूः । प्रशस्तस्तु यदा वातः ||प्रतिलोमोऽनुपद्रवः ॥ ५५
तदा यान्प्रार्थयेत् कामाँस्तान्[6] प्राप्नोति[7] नराधिपः । अप्रशस्तो यदा वायु**र्नाभिपश्यत्युपद्रवम् ॥ ५८
प्रयातस्य नरेन्द्रस्य चमूर्हारयते[8] तदा[9] । तिथीनां करणानां च मुहूर्तानां च ज्योतिषाम् ॥ ५९
मारुतो बलवान् नेता तस्माद् यत्नेन मारुतः । वायमानेऽनिले पूर्वे[10] मेघांस्तत्र समादिशेत् ॥ ६०
उत्तरे वायमाने तु ＄जलं तत्र समादिशेत् । ईशाने वर्षणं[11] शेषमाग्नेये नैर्ऋतेऽपि च ॥ ६१
याम्ये च सङ्ग्रहं[13] ब्रूयाद् भद्रबाहुवचो यथा । सुगन्धेषु प्रशान्तेषु स्निग्धेषु मार्दवेषु च ।
वायमानेषु वातेषु सुभिक्षं क्षेममेव च ॥ ६२
महतोऽपि समुद्भूतः सतडिन् साभिगर्जितैः । मेघान्निहन्ते[16] वायुर्नैर्ऋतो[17] दक्षिणाग्निजः ॥ ६३
सर्वलक्षणसंपूर्णा मेघा मुख्या जलावहाः । मुहूर्त्तादुत्थितो वायुर्हन्यात्तु सर्वोऽपि नैर्ऋतैः ॥ ६४
सर्वथा बलवान् वायुः स्वपक्षे[19] निरभिग्रहैः । करणादिभिः संयुक्तो विशेषेण शुभा-ऽशुभः ॥ ६५

॥ इति नि(नै)र्ग्रन्थे भद्रबाहुके नैमित्ते वातलक्षणं नाम नवमोऽध्यायः ॥

---

* The stanzas from now upto 59 are wrongly numbered as will be seen from the context. This first half should be dropped and the second half of the stanza and the first half of the succeeding stanza should form one whole st. † A B D यदापि गर्जितो वाति । 1–2 B प्रतिपक्षशब्देन । ‡ This line and the following line are not found in C. In B it is thus found:-अपं ततः ततो धर्मामाप्नोति सर्वतः ॥ ¶ This line is thus found in C:- तदा यत्नेन बध्यन्ते धरातलेषु कीर्तय । § It is clear from the numbering of the stanzas that two sts. are missing in A. They are also not found in C but they are found as follows in B and D and form a regular part of the text as will be seen:-यदा सपरिखा सन्ध्या दक्षिणो वाति मारुतः...etc ॥ and यदा सपरिखा सन्ध्या उत्तरो वाति मारुतः.. etc etc. ॥ Thus there should be such stanzas to make the sense complete 3–5 A दक्षिणा वध्यते । || A B D अभिपश्यन्त्युपद्रवम् ॥ 6 A सार्थो । 7 A मासे भि; C प्रयातेषु ** C प्रतिलोमो विसद्रवः ॥ 8 C नाशयते । 9 C तदा. । 10 A D पूर्वे; C पूर्वो । ＄ A B D तृतीया भागमिति विदुः । 11 A B D वर्षे । 12 A B D विशेषं । 13 A B D चापग्रह । 14 C सह गर्जितान् 15 A वामेव । 16 C विनाशयेत् । 17 C निर्ऋतो । 18 A नैरित; B मारुतः । 19–20 A B D सुवर्षनिरपग्रहः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रवर्षणं[1] निबोधत । प्रशस्तमप्रशस्तं च यथावदनुपूर्वशः[2][3] ॥ १
ज्येष्ठे[4] मूलमतिक्रम्य पतन्ति[5] बिन्दवो[6] यदा[7] । प्रवर्षणं तदा ज्ञेयं शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥ २
आषाढे[8] शुक्लपूर्वासु[9][10] ग्रीष्मे[11] मासे तु पश्चिमे । देव[12]प्रतिपदायां[13] तु[14] यदा[15] कुर्यात् प्रवर्षणम् ॥ ३
चतुःषष्टिमाढकानि[16] तदा[17] वर्षति[18] वासवः[19] । निष्पद्यन्ते च सस्यानि सर्वाणि निरुपद्रवम् ॥ ४
धर्म-कामार्था[20] वर्तन्ते[21] परचक्रं प्रणश्यति[22] । क्षेमं[23] सुभिक्ष[24]मारोग्यं दशरात्रं[25] त्वपमर्दम्[26] ॥ ५
उत्तरा[27]भ्यामाषाढाभ्यां[28] यदा देवः[29] प्रवर्षति[30] । विज्ञेयो[31] द्वादश द्रोणा[32] ततो वर्षं सुभिक्षदम्[33] ॥ ६
तदा निम्नानि वातानि[34] मध्यमं वर्षणं भवेत् । सस्यानां चापि निष्पत्तिः सुभिक्षं क्षेममेव च ॥ ७
श्रवणेन[35] वारि[36] विज्ञेयं[37] श्रेष्ठं सस्यं च निर्दिशेत् । चौराश्च प्रबला[38] ज्ञेया व्याधयोऽत्र पृथग्विधाः ॥ ८
क्षेत्रा[39]न्य(ण्य)त्र न रोहन्ति दष्टानां[40] नास्ति जीवितम् । अष्टादशाहं जानीयादपमर्दं[41] न संशयः ॥ ९
आढकानि धनिष्ठायां[42][43] सप्तपञ्च[44] समादिशेत् । मही[45] सस्यवती[46] ज्ञेया[47] वाणिज्यं च विनश्यति ॥ १०
क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं सप्तरात्र[48]मपमर्दः[49] । प्रबला वृष्टिणो ज्ञेया मूषकाः शलभाः[50] शुकाः[51] ॥ ११
रात्रौस्तु[52] वारिणो[53] किम्वा[54] सस्यानां चाप्युपद्रवम्[55] । चौरास्तु प्रबला ज्ञेया न च कश्चिदुपमर्दः[56] ॥ १२
पूर्वाभाद्रपदायां[57][58] तु यदा मेघः[59] प्रवर्षति । चतुःषष्टिमाढकानि तदा[60] वर्षति सर्वशः[61] ॥ १३
सर्वधान्यानि जायन्ते बलवन्तश्च तस्कराः । नाणकं[62] क्षुभ्यते[63] चापि दशरात्रमपमर्दः[64] ॥ १४
नवतिराढकानि स्युरुत्तरायां समादिशेत् । स्थलेषु वापयेद्[65] बीजं[66] सर्वसस्यं[67] समृद्ध्यति[68] ॥ १५
क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं विंशद्रात्र[69]मपमर्दः । दिवसानां विजानीयाद् भद्रबाहुवचो यथा ॥ १६
चतुःषष्टि[70]माढका[71]नीह रेवत्यामभि[72]निर्दिशेत् । सस्यानि च समृद्ध्यन्ते सर्वाण्येव यथाक्रमम् ॥ १७
उत्पद्यन्ते[73] च राजानः परस्परविरोधिनः[74] । यानयुग्यानि[75] शोभन्ते बलवद्[76]दारु[77]बन्धनम्[78] ॥ १८
एकोनानि[79] तु पञ्चाशदाढकानि समादिशेत् । अश्विन्यां कुरुते यत्र प्रवर्षणम[80]संशयः[81] ॥ १९
भवेत्[82](?)सुमये[83] सस्यं[84] पीड्यन्ते यवनाः शकाः । गान्धारिकाश्च काम्बोजाः[85][86] पाञ्चालाश्च चतुष्पदाः ॥ २०

1 A D प्रवर्षन्तं; B मेघवर्षं । 2 A यदा वद्° । 3 A B °पूर्वसः । 4 A D ज्येष्ठो । 5 B C D पतंते । 6 A ते बिन्दवो । 7 A B D यथा । 8 A C आषाड–। 9 C–स्त्र । 10 C पूर्वा च । 11 D ग्रीष्म° । 12 C D देवः । 13–14 C प्रतिपादनेह । 15 A यद; D तदा । 16 C °माडकानि; D °राडकानि । 17 C स्युत्तरा । 18 A वर्षन्ति । 19 B मासवः । 20 A °कामार्थ°; B °कामार्थं; C धर्मार्थकाम । 21 A D प्रवर्तन्ते । 22 C प्रनाश्यति । 23 B D सुभिक्षं । 24 B D क्षेमं । 25 C दशरात्रा । 26 A त्वम; C त्वद्° । 27 B उत्तराए; C उत्तरा । 28 B मषाढाभ्यां । 29 C देव । 30 C प्रवर्षं । 31 C विज्ञेयं । 32 B द्रोणा; C द्रोणे । 33 A सुभिक्षकम् । 34 B वाप्यानि । 35 A श्रमणेन । 36 A B D तारि । 37 A B D विज्ञेया । 38 B प्रबला । 39 A C D क्षत्राणि । 40 B न दष्टं; C दष्टानां । 41 C मपमह । 42 C धनिष्ठानि । 43 A सप्तप; C सप्तपञ्चानंदं । 44 C वदेत् । 45 A महा; C मही । 46 C °वंती; D °वता । 47 C विधात् । 48 C °रात्राणि । 49 A उपमर्दः । 50 B C मुडकाः; D मुडका° । 51 A धुकाः; B D शुकाः । 52 A D वारि; B वारि । 53 A B वारुणो; D वारुणे । 54 A B D क्षेमा । 55 A °प्युपद्रवम् । 56 A उपमर्दः । 57 A पूर्वं° । 58 A °भद्रपदायां । 59 B C D देवः । 60 A B स्युत्तरा । 61 A मासवः । 62 A नाणिक; B नाणकं । 63 A जम्पाते । 64 A °मुपमर्दः । 65 A B D भवन्तिम् । 66 A वापि तं । 67 C सर्वमुखं । 68 A च वापते; C प्ररोहन्ति । 69 A B D विंशद्रात्रम् । 70 B चतु°षष्ट°; C D चतु षष्टिः । 71 A C D माडकानि । 72 A B °मपि । 73 C D चद्दे॒अन्ते । 74 A °विरोधकाः; C °विनाशिनः । 75 A B D यानि सुरूपाणि । 76 A बलवं । 77 A B दांरु° । 78 C °बंधनम् । 79 C एकान्यूनानि । 80 D मं न सं° । 81 C मथापि वा । 82 B भवेत्; C भवेयत् । 83 C मवचो । 84 C वारि । 85 A कम्बोजो; 86 C D शककाम्बोजाः ।

एकोनविंशतिर्विन्द्यादाढकानि[1] न संशयः । भरण्यां वासवश्चैव यदा कुर्यात् प्रवर्षणम् ॥ २१
व्यालाः[2] सरीसृपाश्चैव[3] *मरणं व्याधयो[4] रुजः । सस्यं कनिष्ठकं ज्ञेयं प्रजाः सर्वाश्च दुःखिताः ॥ २२
आढकान्येकपञ्चाशत् कृत्तिकासु समादिशेत् । तदाऽप्यपग्रहो ज्ञेयः सप्तविंशतिरात्रकः ॥ २३
द्विमासिकस्तदा मेघश्चित्रं सस्यमुपद्रवम् । निम्नेषु वापयेद् बीजं भयमग्रेर्विनिर्दिशेत् ॥ २४
†आढकान्येकनवतिं ‡रोहिण्यामभिनिर्दिशेत्[10] । अपग्रहं विजानीयात् सर्वमेकादशाहिकाम् ॥ २५
क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं नैर्ऋतीयं बहूदकम् । स्थलेषु वापयेद् बीजं राज्ञो[11] विजयमादिशेत् ॥ २६
§आढकान्येकनवतिं सौम्यर्क्षे वर्षते यदा । ¶तदाऽप्यपग्रहं विन्द्याद्वासराणि[13] चतुर्दश[14] ॥ २७
महामात्याश्च[15] पीड्यन्ते $बहुव्याधिं विनिर्दिशेत् । ‖सुभिक्षं चैव विज्ञेयं दंष्ट्रिणः प्रबलास्तथा ॥ २८
आढकानि तु द्वात्रिंशदार्द्रायामभिनिर्दिशेत् । दुर्भिक्षं[17] व्याधिर्मरणं सस्यघातमुपद्रवम् ॥ २९
श्रावणे प्रथमे मासे **वर्षित्वा न च वर्षति । प्रोष्ठपदं च वर्षित्वा शेषकालं न वर्षति ॥ ३०
आढकान्येक[न]वतिं विन्द्याच्चैव पुनर्वसोः । सस्यं निष्पद्यते क्षिप्रं व्याधिश्च बलवान् विदुः ॥ ३१
चत्वारिंशच्च द्वे वाऽपि जानीयादाढकान्यथ । पुष्येण मन्दवृष्टिश्च निम्ने बीजानि वापयेत् ॥ ३२
पक्षमश्वयुजे मासे पक्षं प्रोष्ठपदे तथा । अपग्रहं विजानीयाद् बहुलेऽपि प्रवर्षणम् ॥ ३३
††सस्यघातं विजानीयाद् व्याधिभिश्चोदकेन च । साधवो दुःखिता विन्द्यात्प्रोष्ठपदमपग्रहः ॥ ३४
मघासु खारी विज्ञेया सस्यानां च समुद्भवम् । कुक्षिव्याधिश्च बलवाननीतिश्च तु जायते ॥ ३५
फाल्गुनीषु च पूर्वासु यदा देवः[19] प्रवर्षति । खारी तदाऽऽदिशेत् पूर्णां तदा ‡‡स्त्रीणां च तत्सुखम् ॥ ३६
सस्यानि फलवन्ति स्युर्वाणिज्यानि[20] दिशन्ति[21] च । अपग्रहश्चतुर्विंशच्छ्रावणे सप्तरात्रिकः ॥ ३७
उत्तरायां तु फाल्गुन्यां षष्टिसप्त च निर्दिशेत् । आढकानि सुभिक्षं च क्षेममारोग्यमेव च ॥ ३८
दानशीलाश्च मनुजा(मानवा) धर्मशीलाश्च साधवः । अप[ग्र]हं विजानीयात् कार्तिके द्वादशाहिकम् ॥ ३९
पञ्चाशीतिं विजानीयाद् हस्ते प्रवर्षणं यदा । तदा निम्नानि वाप्यानि पञ्चवर्णं[23] च जायते[25] ॥ ४०
सङ्ग्रामाश्चात्र वर्धन्ते शिल्पिकानां सुखोत्तमम् । श्रावणाऽश्वयुजौ मासौ[26] तथा कार्त्तिकमेव च ॥ ४१
अपग्रहं विजानीयान्मासे मासे दशाहिकम्[27] । चौराश्च बलवन्तश्च उत्पद्यन्ते च पार्थिवाः ॥ ४२
द्वात्रिं(विं)शमाढकानि[28] स्युश्चित्रायां वर्षणं यदा । चित्रं विन्द्यात् तदा सस्यं चित्रं वर्षं विनिर्दिशेत् ॥ ४३
निम्नेषु[29] वापयेद् बीजं स्थलेषु परिवर्जयेत् । मध्यमं[30] तं[31] विजानीयाद्[32] भद्रबाहुवचो यथा ॥ ४४
द्वात्रिंशदाढकानि स्युः स्वातौ प्रवर्षणं यदा । वायुवृष्टिरनावृष्टिर्मासमेकं च वर्षति ॥ ४५

1 A एकोना, C एकान्यूना । 2 A B D तदा व्यालाः । 3 A B D it is not found in these Mss. * A मृत्युव्याधितो विविधैः रुजैः । 4 C व्याधि । 5 C घोरयः । 6 A B D द्वौ । 7 A D मासका । 8 C देवः । 9 C जय । † C The first quarter is missing in this Ms. ‡ B The three following quarters are not found in this Ms. 10 A B D मपि । 11 C राजश्च । 12 C भयम् । § D This st. is not found in this Ms. ¶ B यदा प्रवर्षणं विद्यात् 13 A सस । 14 A सेकादशाहिका । 15 A महामात्या; B महामत्रा; C महामंत्रा । $ A B D चतुर्व्याधिश्च जायते । ‖ A B D क्षेमं सुभिक्ष-मारोग्य । 16 A द्वाविंश । 17 C D सुभिक्षम् । 18 C क्षेम । ** C वर्षचैव पुनः पुनः । †† This stanza is preceded by the following stanza in B C D:—चतुःषष्टिमाढकानि यदा वर्षति वासवः । मघासु प्रथमं कुरुते च प्रवर्षणम् ॥ 19 A मेघः । ‡‡ A स्त्री परतु सुखम् । 20 A वणयो । 21 A निर्दिशन्ति । 22 C चतुर्विंशत । 23 A पञ्चवर्णे । 24–25 A विजायते । 26 A B D वातः । 27 A दसाधिकाम् । 28 B द्वात्रिंशाम् । 29 C निम्नेषु । 30–31 C मध्यमानां समा । 32 C विद्यात् । 33 A °वृष्टिमः; C °समिष । 34 A भयवृष्टिः । 35 A B वर्षम् ।

विशाखासु विजानीयात् चारिरेव न संशयः । सस्यं संपद्यते सर्वं वाणिज्यं पीड्यते न हि ॥ ४६
अपभद्रं तु जानीयाद् दशार्द्धं शीघ्रपादिकम् । क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं *तां समां नाऽत्र संशयः ॥ ४७
†जानीयादनुराधायां चारिं प्रवर्षणं यदा । क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं परचक्रं प्रशाम्यति ॥ ४८
दूरं[1] प्रवासिका यान्ति धर्मशीलाश्च मानवाः । मैत्री च स्थावरा ज्ञेया शाम्यन्ते[2] चेतयंस्तदा ॥ ४९
ज्येष्ठायामाढकानि स्युश्चतुःषष्टिं विनिर्दिशेत् । स्थलेषु वापयेद् बीजं तदा भूदार्द्रविद्रवः ॥ ५०
मूले चारी विजानीयात् सस्यं सर्वं समृद्ध्यति । एकंमूल्यानि पीड्यन्ते ‡चौराश्च प्रबलाश्च ये ॥ ५१
एतद् व्यासेन कथितं समासेनं पुनः शृणु । §भद्रबाहुवचः श्रुत्वा मतिमानवधारयेत् ॥ ५२
द्वात्रिंशदाढकानि स्युः नक्रमासेषु(?) निर्दिशेत्[11] । समक्षेत्रे[12] द्विगुणितं तत् त्रिगुणं[13] वाधितेषु[14] च ॥ ५३
उल्कावत् साधनं चात्र ¶वर्षणं च विनिर्दिशेत् । शुभाऽशुभं ततो वाच्यं सम्यग् ज्ञात्वा यथाक्रमम् ॥ ५४

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते वर्षाध्यायो दशमः ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि गन्धर्वनगरं तथा । शुभा-ऽशुभं[15] तु[16] भूतानां नैर्ग्रन्थे निपुणे[17] यथा[18] ॥ १
पूर्वसूरे यदा घोरं[19] गन्धर्वनगरं भवेत् । नागराणां वधं विन्द्यात् तदा[20] घोरमसंशयम् ॥ २
**अस्तं याते यथाऽऽदित्ये गन्धर्वनगरं भवेत् । यायिनां च तदा विन्द्याद् वधं घोरमुपस्थितम् ॥ ३
रक्तं गन्धर्वनगरं दिशं[22] दीप्तां यदा भृशम् । शस्त्रोत्पातं[23] तदा विन्द्याद् दारुणं समुपस्थितम् ॥ ४
पीतं गन्धर्वनगरं दिशं[24] याम्यां[25] यदा[26] भृशम्[27] । ††व्याधिं तदा विजानीयात् प्राणिनां मृत्युसन्निभम् ॥ ५
कृष्णं गन्धर्वनगरमपरस्यां[28] स्मृतं[29] दिशि । वधं[30] तदा विजानीयाद् भयं वा शूद्रयोनिजम् ॥ ६
श्वेतं गन्धर्वनगरं दिशं सौम्यां यदा भृशम् । राज्ञो विजयमाख्याति नगरस्थं धनान्वितम् ॥ ७
सर्वास्वपि यदा दिक्षु गन्धर्वनगरं भवेत् । सर्वे वर्णा विरुध्यन्ते सर्वदिक्षु परस्परम् ॥ ८
कपिलं सस्यघाताय माञ्जिष्ठं हरिणं(तं)[32] तथा । अव्यक्तवर्णं कुरुते बलक्षोभं समन्ततः ॥ ९
गन्धर्वनगरं स्निग्धं सप्राकारं सतोरणम् । शान्तदिशि समाश्रित्य राज्ञस्तद् विजयङ्करम् ॥ १०
गन्धर्वनगर(रे) व्योम्नि[36] चरं[37] यदि दृश्यते । वाताशनिनिपातांस्तु तत् करोति सुदारुणम्(णान्) ॥ ११
इन्द्रायुधसवर्णं[41] च धूमाग्निसदृशं च यत् । तदाग्निभयमाख्याति गन्धर्वनगरं नृणाम् ॥ १२
खण्डं विशीर्णं[43] छिद्रं[44] यौ गन्धर्वनगरं यदा । तदा तस्करसङ्घानाम् स भयो[47] जायते भुवि ॥ १३

---

* C परचक्रं प्रशाम्यति ॥ † C This st. is missing in this Ms. 1 A B D दूरा । 2 A शाम्यन्ते; C शसेते । 3 C च भयं । 4 C ढक° । 5 C स्थानि । ‡ A B D तदा चौरा: प्रवर्द्धते । 6 A B D समास: । 7 A B D शृणवो । 8 A B D पुन: । § A मतिमानुपगृहीव भद्रबाहुप्रवर्षणम्; B D मतिमानुपधारेव भद्रबाहुप्रवर्षणम् ॥ 9 A B D °त्रिशमा° । 10 C नक्रं मासेषु; D नक्षत्रेषु । 11 D विनिर्दिशेत् । 12 A B D समक्षेत्रेषु । 13 A B D त्रिगुणं । 14 A B D वाहितेषु । ¶ C निर्दिशेत् मासकोविद: । 15-16 A B D °शुभार्थं° । 17-18 A C संप्रभाषितम् । 19 A घोरं । 20 C वधं । 21 C उपस्थितम् । ** C This is missing in this Ms. 22 B दिशं । 23 A B °त्पातं । 24 C दिशि । 25 A D दीप्त; B पीत° । 26 C समाश्रितं । 27 A दिशाम्; B भवेत् । †† C the same latter half is found in this Ms as in st. 4. 28 C अपरां । 29 A B सूर्य; C संपूर्णं । 30 A B D वर्षं । 31 C नगरं । 32 C धनान्वितम् । 33-34 C हारिद्रवत्प । 35 C अर्कतायः । 36 C व्योम । 37 C चरं । 38 A वाता च । 39 A सन्निपातांस्तु । 40 C चन्द्र° । 41 A B D °सुवर्णं । 42 B धूम° । 43 C विकीर्णं°; D विशीर्णम् । 44 B °वर्णं; D सच्छिद्रं । 45 A D it is not found in B C । 46 A °सङ्घानाम्; C °संघातम् । 47 A C भयो: ।

यदा गन्धर्वनगरं सप्राकारं सतोरणम्। *दृश्यते तस्करान्[1] हन्ति तदा यवांते(यान् वन)वासिनः॥ १४
†विशेष्यदापसव्यं तु गन्धर्वनगरं यदा। परचक्रेण महता नगरं परिवार्यते[2]॥ १५
गन्धर्वनगरं क्षिप्रं दक्षिणे जायते यदा। स्वपक्षागमनं चैव जयं वृद्धिं[4] जलं वहेत्॥ १६
यदा गन्धर्वनगरं प्रकट[5] तु दवाग्निवत्। दृश्यते पुररोधार्यं तद्भवेन्नात्र संशयः॥ १७
अपसव्यं विशीर्णं[9] तु गन्धर्वनगरं यदा। तदा विलुप्यते राष्ट्रं बलक्षोभश्च जायते॥ १८
यदा गन्धर्वनगरं प्रविशेद्योऽभिदक्षिणम्। अपूर्वां लभते राजा तदा स्फीतां वसुन्धराम्॥ १९
सध्वजं सपताकं वा सुस्निग्धं सु[प्र]तिष्ठितम्। शान्ता[13] दिशं प्रपद्येत राजवृद्धिं तदाऽऽदिशेत्॥ २०
यदा धूमैर्घनैर्मिश्रं सविद्युत् सबलाहकम्। गन्धर्वनगरं स्निग्धं[14] विन्द्यादुदकसप्लवम्॥ २१
सध्वजं सपताकं वा गन्धर्वनगरं यदा। दीप्तां दिशं समाश्रित्य नियतं राजमृत्युदम्[15]॥ २२
विदिक्षु चैव सर्वासु गन्धर्वनगरं यदा। संकरः सर्ववर्णानां तदा भवति दारुणः॥ २३
द्विवर्णं वा त्रिवर्णं वा गन्धर्वनगरं यदा। चातुर्वर्ण्यमयं भेदं तदाऽपि विनिर्दिशेत्॥ २४
अनेकवर्णसंस्थानं गन्धर्वनगरं भवेत्। क्षुभ्यन्ते[20] तत्र राष्ट्राणि ग्रामाश्च नगराणि च॥ २५
सङ्ग्रामाश्चानुवर्तन्ते मांस शोणितकर्दमाः। एवंलिङ्गलक्षणो-त्पाते भद्रबाहुवचो यथा॥ २६
रक्तं गन्धर्वनगरं क्षत्रियाणां भयावहम्। पीतं वैश्यान् निहन्त्याशु कृष्णं शूद्रान् सितं द्विजान्॥ २७
अरण्यानि तु सर्वाणि गन्धर्वनगरं यदा। आरण्यं जायते राष्ट्रं अचिरान्नात्र संशयः॥ २८
अम्बरेषूदक विद्याद् भयं प्रहरणेषु च। अग्निजेषूपकरणेषु भयमग्नेः समादिशेत्॥ २९
शुभा-ऽशुभं विजानीयाच्चातुर्वर्ण्यं यथाक्रमम्। ¶दिक्षु सर्वासु नियतं भद्रबाहुवचो यथा॥ ३०
उल्कावत् साधनं दिक्षु जानीयात् पूर्वकीर्तितम्। सर्वगन्धर्वनगरं यथावदनुपूर्वशः॥ ३१

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते गन्धर्वनगरं नाम एकादशोऽध्यायः॥

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि गर्भान् सर्वान् सुखावहान्। भिक्षुकाणां[31] विशेषेण परदत्तोपजीविनाम्॥ १
ज्येष्ठा-मूलममावास्यां मार्गशीर्षं प्रपद्यते[32]। मार्गशीर्षप्रतिपदि गर्भाधानं प्रवर्तते॥ २
दिवा समुत्थितो[33] गर्भो रात्रौ विसृजते जलम्। ‖रात्रौ समुत्थितश्चापि दिवा विसृजते जलम्॥ ३
सप्तमे सप्तमे मासे सप्तमे सप्तमेऽहनि। गर्भाः[34] पाकेऽभिगच्छन्ति यादृशं तादृशं फलम्॥ ४

* In C the following latter half is found — तदापक्षागमनं जय वृद्धि बल वहेद्।
1 A तस्करो। 2 A ये वण°। † C The followinng two sts are not found in C 3 B परिवर्जयेत्। 4 A वृद्धि। 5–6 C योनुपूर्व°; D सुमहत्। 7 C पुरतो वायु। 8 C तस्यापो। 9 A तु सीर्ण। 10 C विशीर्णेत। 11 A D विशेद्यस्तेऽभि°; B विशेत्तस्ते। 12 A सास्य; B तेषां; D तो। 13 A these two letters are missing 14 C विद्यात्। 15 C दृश्यते। 16 A दम्भकरम्; C राजा विनश्यति। 17 A तदिशु। 18 C वसु। 19 C वर्णेषु। ‡ C The second half of this st and the first half of the following st are missing in this Ms So the second half of st 24 becomes the second half of st 23 20 A क्षुभ्यन्ते। 21 A C °च°। § D The following four sts are not found in this Ms 22 A यथात्। 23 C विपरीत न। 24 A अम्बरेषु; B अवरेषु। 25 B प्रहरणेषु। 26 A °जेषु°; C °जेषो°। ¶ C This second half is not found in this Ms 27 B सम्यग्। 28 A विजानीयात्। 29 C प्रवर्तते। 30 A दिवसो। 31 A सुभिक्षो। ‖ C This second half is not found in C so that the first half of every succeeding st becomes the second half of the preceding st in C 32 A गर्भो। 33 A not found here; C च। 34 C प्रपद्यति।

पूर्वसन्ध्यासमुत्पन्नः पश्चिमायां प्रयच्छति । पश्चिमायां समुत्पन्नः पूर्वायां च प्रयच्छति ॥ ५
नक्षत्राणि मुहूर्तांश्च सर्वमेवं समादिशेत् । षण्मासान्[1] समतिक्रम्य ततो देवः प्रवर्षति ॥ ६
गर्भाधानादि ये मासास्ते च मासा अवधारिणः । विपाचनत्रयश्चापि त्रयः कालाभिवर्षणाः ॥ ७
शीतवातश्च विद्युच्च गर्जनं परिवेषणम् । सर्वगर्भेषु शस्यंते[2] *निर्ग्रन्थाः साधुदर्शिनः ॥ ८
गर्भास्तु विविधा ज्ञेयाः †शुभा-ऽशुभा यदा तदा । पापलिङ्गा निरुदका भयं दद्युरसंशयः ॥ ९
उल्कापाता दिशां दाहा निर्घाताः पांशुवृष्टयः । गृहयुद्धं निवृत्तिश्च ग्रहणं चन्द्र-सूर्ययोः ॥ १०
ग्रहाणां चरितं चक्रं साधूनां[3] कोपसंभवम् । गर्भाणामुपघाताय न ते ग्राह्या विपश्चितैः ॥ ११
धूमं रजः पिशाचांश्च शस्त्रमुल्कां सनागजैः[4] । तैलं घृतं सुरामस्थि क्षारं[5] लाक्षां वसां[6] मधु ॥ १२
अङ्गारकान्[7] नराग् केशान् मांस-शोणित-कर्दमान् । विपच्यमाना मुञ्चन्ति गर्भाः पापभयावहाः ॥ १३
कार्तिकं[11] वाऽथ पौषं च चैत्र-वैशाखमेव च । श्रावणं चाश्विनं सौम्यं गर्भं विन्याद् बहूदकम् ॥ १४
ये तु पुष्येण[8] दृश्यन्ते हस्तेनाभिजितां तथा । अश्विन्यां संभवन्तश्च ते पश्चात्रैव शोभनाः ॥ १५
आर्द्राऽऽश्लेषासु ज्येष्ठासु मूले वा संभवन्ति ये । गर्भागमनदक्षाश्च[10] तेऽपि सांश्च[11] वरोदकाः ॥ १६
‡उषितं चापि वैशाखं स्रवन्तं कार्तिकं जलम् । हिमागमेन गमिका मन्दोदास्ते प्रकीर्तिताः ॥ १७
स्वातौ च मैत्रदेवे च वैष्णवे च सुवारुणे[13] । गर्भास्तु धारणा ज्ञेया संभवन्तो बहूदकाः ॥ १८
¶पूर्वामुदीची(चि)मैशानीं ये गर्भा दिशमाश्रिताः । ते सस्यवन्तस्तोयाढ्यास्ते गर्भास्तु सुपूजिताः ॥ १९
वायव्यां(यायां) तु वारुण्यां गर्भा ये संभवन्ति च । मध्यमं वर्षणं वृष्टुः सस्यसंपदमेव च ॥ २०
शिष्टं सुभिक्षं विज्ञेयं जघन्या नात्र संशयः । मन्दगाश्च घना वा च सर्वतश्च सुपूजिताः ॥ २१
मारुतः तत्प्रभवाः(क्षाः) गर्भा धूयन्ते[15] मारुतेन[16] च । वाता(तो) वर्षन्तु गर्भांश्च करोत्यपकरोति च ॥ २२
कृष्णानीलाश्च रक्ताश्च पीताः शुक्लाश्च सर्वतः । व्यामिश्राश्चापि ये गर्भाः स्निग्धाः सर्वत्र पूजिताः ॥ २३
अप्सराणां तु सदृशाः पक्षिणां जलचारिणाम् । वृक्ष-पर्वतसंस्थाना गर्भाः सर्वत्र पूजिताः ॥ २४
वापी[18]-कूप-तडागानि नद्यश्चापि मुहुर्मुहुः । पूर्यंते[19] तादृशैर्गर्भैस्तोयच्छिन्नधरावहैः ॥ २५
नक्षत्रेषु तिथौ चापि मुहूर्ते करणे दिशि । यत्र यत्र समुत्पन्नाः स्निग्धाः सर्वत्र पूजिताः ॥ २६
*सुसंस्थानाः सुवर्णाश्च सुवेषाः स्वभ्रजां घनाः । सुबिन्दवः शिवा गर्भाः सर्वे सर्वत्र पूजिताः ॥ २७
कृष्णा रूक्षाः सुरण्डाश्च विद्रवन्तः पुनः पुनः । विस्वरी रूक्षशब्दाश्च गर्भाः सर्वत्र निंदिताः ॥ २८
†अन्धकारसमुत्पन्ना गर्भास्ते तु न पूजिताः । चित्राः स्रवन्ति सर्वाणि गर्भाः सर्वत्र निंदिताः ॥ २९
मन्दवृष्टिमनावृष्टि भयं राजपराजयम् । दुर्भिक्षं मरणं रोगं गर्भाः कुर्वन्ति तादृशम् ॥ ३०

1 A D °मासं । 2 A वर्षेषु; D वर्षंति । * C भद्रबाहुवचो यथा ॥ † C सषदा शोयदा यदा । 3 B सभूम° । 4 B सना सज ; C सनीरजा; D सनागजा । 5 A क्षीरं । 6 A च सा; D not found. 7 A मङ्गारं; B अंगरकान्; C अंकारकं । 8 A सुरुयेण । 9 A भभिजनाः । 10 A °गमनदक्षाः; B °गणगमच्छाः C °गमनपूर्वाः । 11 A साधु, C पश्चाद् । 12 C दूरोदका । ‡ C This is not found in this Ms. 13 A सुदारुणे, C सवारुणे, D सदारुणे । ¶ C From this line onwards five lines are missing in this Ms. 14 B सस्या , D संपदं । 15 D सस्यम् । 16 D ध्रियते । 17 B मारुतं; C मारुता । 18 A C D वप्र° । 19 A पूते; B D पूर्यंते । * C this st. is not found in this Ms. 20 A शुभ्रजा । 21 A C D विश्वरा । † Before this stanza, the following st. is found in B C D.—अत्युष्णाश्चातिशीताश्च बहूदका विकृताश्च ये । चित्रा. स्रवन्ति सर्वाणि गर्भा. सर्वत्र निंदिताः ॥

मार्गशीर्षे तु गर्भास्तु ज्येष्ठामूलं समादिशेत् ।○पौषमासस्य गर्भास्तु विन्द्यादाषाढिकाम् बुधा[1] ॥ ३१
माघजातस्रवणे विन्द्यात् प्रोष्ठपदे च फाल्गुनात् । चैत्रामश्वयुजे विन्द्याद्गर्भं जलविसर्जनम् ॥ ३२
मन्दोदाः प्रथमे मासे पश्चिमे ये च कीर्तिताः । शेषा बहूदका ज्ञेयाः प्रशस्तैर्लक्षणैर्यदा ॥ ३३
यानि रूपाणि दृश्यन्ते गर्भाणां यत्र यत्र च । तानि सर्वाणि ज्ञेयानि भिक्षूणा भैक्षवर्तिनाम् ॥ ३४
सन्ध्याया यानि रूपाणि मेघेष्वभ्रेषु यानि च । तानि गर्भेषु सर्वाणि यथावस्थं[4] निरीक्षयेत् ॥ ३५
ये केचिद् विपरीतानि पठ्यन्ते[5] तानि सर्वशः । लिङ्गानि तोय-गर्भेषु भयदेषु भवेत् तदा ॥ ३६
गर्भा यत्र न दृश्यन्ते तत्र विन्द्यान्महद्भयम् । उत्पन्ना या श्रवन्त्याशु भद्रबाहुवचो यथा ॥ ३७
निर्ग्रन्था यत्र गर्भास्तु न पश्येयुः कदाचन । तं देशं प्रथमं त्यक्त्वा सगर्भं त्वरितं श्रयेत् ॥ ३८

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते गर्भलक्षणं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि यात्रामत्र सुखावहाम् । निर्ग्रन्थदर्शिता[1] सध्या[2] पार्थिवानां जिगीषिणाम् ॥ १
आस्तिकाय विनीताय श्रद्दधानाय धीमते । कृतज्ञाय सुभक्ताय *यात्रा सिध्यति श्रीमते ॥ २
अहङ्कृत वदा(था)[10] क्रूरं नास्तिक पिशुन शिशुम् । कृपण चपल[11] †भीरु[12] श्री[13](?) जेहात्मसुखं शठम् ॥ ३
वृद्धान् साधून् समागम्य दैवज्ञांश्च विपश्चितान् । ततो यात्राविधिं कुर्यान्नृपस्तं पूज्यबुद्धिमान् ॥ ४
राज्ञा बहुश्रुतेनापि प्रष्टव्या ज्ञाननिश्चिताः । अहङ्कार परित्यज्य तेभ्यो गृहीत निश्चयम् ॥ ५
ग्रह-नक्षत्र-करण तिथयो मुहूर्त्ताः स्वराः । लक्षण व्यञ्जनो-त्पाता निमित्त साधुमङ्गलम् ॥ ६
‡पूर्वं च पूजिता ह्येते निमित्ता भूभृतैरपि । तस्माद्वै पूजनीयाश्च निमित्ताः सतत नृपैः ॥ ७
[हस्त्यश्वरथपादातं बल खलु चतुर्विधम् । निमित्ते तु यथा ज्ञेयं तत्र तत्र शुभाऽशुभम् ॥ ८
गति-स्वर-मदोपेता हीयन्ते हस्तिनो यथा । §अहोरात्रान्यमाक्रोद्यु (?) तत् प्रधानवधस्तथा ॥ ९
यावच्छायाकृतिर्यैर्हीयन्ते वाजिनो यदा । विमनस्का विगतवः प्रधानस्य वधस्तथा ॥ १०
मेरु-शङ्खस्वनाभार्श्च हेम-रत्नविभूषिताः । छाया[17]प्रहीणाः[18] कुर्वन्ति तत् प्रधानवधस्तथा ॥ ११
‖शौर्य शस्त्र-बलोपेता विख्याताश्च पदातयः । परस्परेण भिद्यते तत् प्रधानवधस्तदा ॥ १२
**निमित्ते लक्षयेदेता चतुरङ्गा तु वाहिनीम् । नैमित्तः स्थपतिर्वैद्यः[19] पुरोधाश्च ततो[21] विदुः ॥ १३

○ From the second half of this st the portion covering some 15 sts is not found in C and D both Contextually it is not fitting and hence it is not embodied in the text here but is placed after the seventh stanza in the thirteenth chapter as it is found there in C and D and is contextually fitting also there
1 C दपात् । 2 C °विद्विजितम् । 3 C प्रथमे । 4 A B C यथावस्थं । 5 A पथ्यन्ते । 6 C न चेदा D मध सेतु । 7 A missing in this Ms 8 A C D °देशिनाम् । 9 A तस्या । * C यात्रां शिध्य मिधीयते । 10 A B D तथा । 11 A च फट । † C धन्येत मृप सठ । 12 A भारु । 13 A स्त्री । 14 A निनिश्चितान् । 15 C सकललक्षणम् । ‡ A This is not found in this Ms ¶ A B D यदि दुर्गेरक भवेद् । § A आहारमात्रेषु, C आहारोऽन्नारमाणाये ; D अहोरोमात्रेषु । 16 A °नामाता C °नाऽनाहा । 17 B आया° । 18 A °मार्गीण । ‖ A this st is not found in this Ms ** A B Before this st one line which is probably latter half of a stanza is found but it is dropped in the constituted text as it is not found in C and D It is this –एवमेव जय दुर्वेविपरीता न संशयः ॥ 19 A स्वपितो । 20 A तपुरेव । 21-22 A B D शुभाशुभम् ।

[1]चतुर्विधोऽयं विष्कम्भस्तस्य विम्बाः[2] प्रकीर्तिताः ।
[3]स्निग्धो जीमूतसंकाशः सुस्वनः[4] सास(शाख)विच्छुभः[5] ॥ १४
नैमित्तः साधुसंपन्नो राज्ञः कार्यहिताय सः । संधा(धा)वा पार्थिवो[7] युक्तः समानस्थाप्यकोविदः ॥ १५
स्कन्धावारनिवेशेषु कुशलः स्थपतिः स्मृतः । काय-शल्य-शलाकासु विषो[9]-न्मादे-ज्वरेषु[10] च ॥ १६
चिकित्सानिपुणः[11] कार्यः राज्ञा वैद्यस्तु यात्रिकः। ज्ञानवानल्पवाग्मी[13] च क्षांतो[14] मुक्तो[15] स(श)मप्रियः ॥ १७
मानो-न्मानं[16]-प्रभायुक्तो पुरोधो[17] गुणवांछितः[18] । *स्निग्धो गम्भीरघोषश्च मासावसं(?)[19]समायुधः[20] ॥ १८
छायो[21]-लक्षणपुष्टश्च सुवर्णः पुष्ट(?) सुबाहु । सबलः[22] पुरुषो विद्वान् क्रोधनश्चपलः शिशुः ॥ १९
हिंस्रो[23] विवर्णः[24] पिङ्गो वा †निरोमा निवरोपगत(?) । रक्तश्मश्रुः[25] पिङ्गनेत्रो गौरस्ताम्रः पुरोहितः ॥ २०
नित्योद्विग्नो नृपहीनो युक्तः प्राज्ञैः सदाहितः । एवमेतान् यथोद्दिष्टान्[27] सत्कर्मेषु च योजयेत् ॥ २१
‡इतरेतरयोगेन न सिद्ध्यन्ति कदाचन । अशान्तः शान्तकरणः शांतः पुष्पभिचारिणाम् (?)॥] २२
§यद्देवाऽ-सुरयुद्धे च निमित्तं देवतैरपि । कृतप्रमाणं च यस्मात् यद्वृत्तं[28] देवतैरपि ॥ २३
ज्ञान-विज्ञानयुक्तोऽपि लक्षणैर्यो विवर्जितः । तं(न)साधुकार्यगो ज्ञेयो यथा चक्रो[29] रथस्तथा ॥ २४
यस्तु लक्षणसंपन्नो ज्ञानेन च समायुतः । स साधुकार्यगो ज्ञेयो यथा सर्वाङ्गिको[30] रथः[31] ॥ २५
अल्पेनापि तु ज्ञानेन कर्मज्ञो लक्षणान्वितः । तद् विन्द्यात् सर्वमतिमान् राजकर्मसु सिध्यति ॥ २६
अपि[32] लक्षणवान्मुख्यः कंचिदर्थं प्रसाधयेत् । ज्ञानेन बलहीनस्तु वेदवानपि साधयेत् ॥ २७
¶यथाऽन्धः पथिको भ्रष्टः पथि क्लिश्यत्यनायकः । अनैमित्तस्तथा राजा नष्टे श्रेयसि क्लिश्यति ॥ २८
यथा तमसि चक्षुष्मान् रूपं साधु पश्यति । अनैमित्त[33]स्तथा राजा न श्रेयः साधु पश्यति ॥ २९
$यथा पक्षो.रथो गन्ता चित्रं(?) ताव(?)यथास्वनम् । अनैमित्तस्तथा राजा न सेनाफलमीहते ॥ ३०
चतुरङ्गान्वितो[34] युद्धं[35] कुलांलो वर्जिनं यथा । अयनष्टं[36] न गृह्णाति वर्जितं सूत्रतंतुना ॥ ३१
चतुरङ्गबलोपेत[38]स्त[39]था राजा न शक्नुयात् । अवि(व)नष्टफलं मोक्तुं निमित्तेन विवर्जितम् ॥ ३२
तस्माद्राजा निमित्तज्ञं अष्टाङ्गकुशलो[40](लं) वरम् । बिभृयात् प्रथमं प्रीत्याऽभ्यर्चयेत् सर्वसिद्धये ॥ ३३
आरोग्यं जीवितं लाभं सुखं मित्राणि[42] संपदः[43] । ||धर्मोऽ-र्थ-काम-मोक्षाय तदा यात्रा नृपस्य हि[44] ॥ ३४
**शय्याऽऽसनं यानयुग्मं[46] हस्त्य-श्वं स्त्री-नरं स्थितम् । यत्रान्त-स्वप्न-योधांश्च यथास्थानं स योक्ष्यति ॥ ३५

1 A B विष्कम्भः । 2 A तस्याम्बा; B तस्याश्राय । 3 A B D सुस्वप्न° । 4-5 A B D सत्व-विस्सर्कान् । 6 A D संघात; B ससंघात । 7 A पार्थवियो । 8 A B D विशेष° । 9 A °दस्पाद°; C °डस्पाद° । 10 A °करेषु । 11 A B D चिकित्सिकितानि । 12 A B D पुनः । 13 A °भाल्पाल्प°; B °ल्पानाल्प° । 14 A क्षीवाः । 15 B स्थिरासन° । 16 A मनोन्मायेन । 17 A B D मधुप्मान् । 18 A D छान्तेयेन्छधिः; B शान्तये शुचिः । * This st. and the following three sts. are not found in this Ms. 19-20 A °वस्यमान् शुभः । 21 B वयो° । 22 A साधन° । 23 B हंसो; D हिंसो । 24 B त्रिवर्ण°; D नुवर्ण° । † B निरोमाविपरोपरान्; D निरोमाविद्गुरोपराग् । 25 A °साश्रु । 26 A सांक्षु । 27 A समा° । ‡ C In place of this line the following is found in C:–पूजयेच्च सदा नित्यं ततो यात्रा समृद्ध्यति । § C Five sts. including this also are not found in this Ms. 28 B दृष्टांत; D निवृत्तं । 29 B D चक्रे । 30 A °रगाः; D चय । 31 A सर्वाङ्गकारयः । 32 A भव° । ¶ A B D In place of this line the following line is found in these Mss.:–यथं चौदसिको भ्रष्टः पथि क्लिश्यत्यनार्यंकाम् । 33 C सर्वौलिक । $ C Three following sts. including this are not found in this Ms. 34-35 A चतुरङ्गान् विषुद्ध° । 36 B अनष्टं । 37 B सत्र । 38-39 A C चतुरङ्गबलोऽपित । 40 C कुरशं सकुशलं । 41 C शुचिम् । 42 A मित्राणि । 43 C संततिः । || A B D धर्मार्थ-काम वानीयात् । 44-45 A B D न पश्यति । ** C Four sts. including this are not found in this Ms. 46 A मृगा° । 47 A B °युग्मं ।

भृत्या-ऽमात्यास्त्रयः पूज्या राज्ञा स्थाप्याः सुलक्षणाः । एषां कुलक्षणे राजा लक्षणोऽप्यवसीदति ॥ ३६
तस्माद् देशे च काले च सर्वज्ञानवता वरम् । सुमनाः पूजयेद् राजा नैमित्त दिव्यचक्षुषम् ॥ ३७
न वेदा नापि चाङ्गानि न विद्याश्च पृथक् पृथक् । प्रसाधयन्ति तानर्थान्निमित्त यत् सुभाषितम् ॥ ३८
अतीतं वर्तमानं च भविष्यच्च किञ्चन । सर्वं विज्ञायते येन तज्ज्ञान नेतरं मतम् ॥ ३९
*स्वर्गं प्रीतिफलं प्राहु[1] सौख्यं धर्मविदो जनाः । तस्मात् प्रीतिः सता ज्ञेया सर्वस्य जगतः सदा ॥ ४०
स्वर्गेण तादृशा प्रीतिर्विषयैर्वापि मानुषैः । यदि स्पष्टा निमित्तेन सता प्रीतिस्तु जायते ॥ ४१
तस्मात् स्वर्गास्पदं पुण्यं निमित्त जिनभाषितम् । पावनं प्रवरं श्रीमत् कामदं वा प्रसादतः ॥ ४२
रागद्वेषौ च मो(ह)हश्च च वर्जयित्वा निमित्तवित् । देवेन्द्रमपि निर्भीतो यथाशास्त्रं समादिशेत् ॥ ४३
सर्वाण्यपि निमित्तानि निमित्तान्यपि सर्वशः । निमित्त पृच्छतो यानि निमित्तानि भवन्ति तु ॥ ४४
यथान्तरिक्षात् पतितं[3] यथा भूमौ च[5] तिष्ठति । तथाङ्गजनिता चेष्ट(ष्टा)[6] निमित्तं फलमात्मकम् ॥ ४५
†तथैवाम्भो यथा निम्ने सेतुबन्धे च तिष्ठति । चित्ते निम्ने तथा तद् वै विन्द्याद् बधफलात्मकम्[7] ॥ ४६
बहिरङ्गादिविषयमन्तरङ्गार्थं चिन्तितम् । तच्छ[8] शुभाऽशुभं ब्रूयान्निमित्तज्ञानकोविदः ॥ ४७
सुनिमित्ते[10] न[9] संयुक्तस्तत्परैः[11] साधुवृत्तयं[12] (?) । अदीनमन-सकल्पो मन्यादि[13] लक्षयेद् विधिम्[14] ॥ ४८
कुञ्जरस्तु[15] यदा नर्देद्[16]धूयमाने[17] हुताशने । स्निग्धसुखं च निर्भ्रान्त्व राजा विजयमावहेत् ॥ ४९
एव हय-वृषाश्चाऽपि सिंह-व्याघ्राश्च सुस्वरैः[18] । नर्दयन्ति तु सैन्यानि तदा राजा प्रमर्दति ॥ ५०
स्निग्धोऽल्पघोषो धूम्रोऽथ गौरवर्णो महानृजुः । प्रदक्षिणोऽप्यविच्छिन्नः सेनानी विजयावहः ॥ ५१
कृष्णो वा विकृतो रूक्षो वामावर्तो हुताशनः । हीनार्चिर्धूमबहुल स प्रस्थाने भयावह[19] ॥ ५२
सेनाग्रे हूयमानस्य यदि पीता शिखा भवेत् । श्यामाऽथवा यदा रक्ता पराजयति सा चमूः[20-21] ॥ ५३
‡यदि होतुः पथे शीघ्र जुह्वतः शृङ्गमग्रतः । पार्श्वतः पृष्ठतो वाऽपि तदेवं फलमादिशेत् ॥ ५४
यदि धूमाभिभूता स्याद् वातो भस्म निपातयेत् । आहूतैः कम्पते वाऽऽज्य[22] न सा यात्रा विधीयते ॥ ५५
राजा परिजनो वापि कुप्यते मन्त्रशासने[24] । होतुराज्यविलोपे च तस्यैवं[25] वधमादिशेत् ॥ ५६
यद्याज्यभाजने केशा भस्मास्थीनि पुन. पुनः । सेनाग्रे हूयमानस्य[27] मरण तत्र निर्दिशेत् ॥ ५७
आपो होतुः पतेद्धस्तात् पूर्णपात्राणि वा भुवि । कालेन स्याद् वधस्तत्र सेनाया नात्र संशयः ॥ ५८
¶यदा होता तु सेनायाः प्रस्थाने स्खलते मुहुः । बाधयेद्[28] ब्राह्मणान् भूमौ तदा स्ववधमादिशेत् ॥ ५९
धूमः कुणिमगन्धो वा पीतको वा यदा भवेत् । सेनाग्रे हूयमानस्य तदा सेनापराजयः ॥ ६०
मूषको नकुलस्थाने वराहो गच्छतेतरा (?) । वामावर्तः पतङ्गो वा राज्ञो व्यसनमादिशेत् ॥ ६१

---

* C This and the following stanza are not found in this Ms 1 B D सर्वं° । 2 A प्रमादत । 3–4 C पतितमत्र । 5 C न । † This line and the following line are not found in this Ms 6 A चट । 7 A °ात्मिकाम् । 8 A वध, C वव° । 9 C समन्तात । 10 A सनिमित्तात्, C शुनिमग्रेण, D सनिमित्तेन । 11 A [illegible] D तत्परे । 12 A साधु चेत्तदः B साधु वेतया; D साधु वेतया । 13 C इन्याङ्गीन् । 14 B द्विधा, D द्विधम् । 15 C शुभारक्ति । 16 C हस्ती । 17 A न देदीप्यमाने; D नर्देन्त्वयमाने । 18 B चापते; C सस्वना । 19 D तदा । 20–21 A मात्र भूः । ‡ Before this stanza, the following additional stanza is found in A –यदि होतु पथे शीघ्र जुह्वतः शृङ्गमग्रतः । पार्श्वत पृष्ठतो वाऽपि राजा विजयमादिशेत् ॥ 22 A आहूयते । 23 A राज्य, [illegible] वाज्य; C जयि । 24 C °शासने । 25–26 C तस्य व्यसनम् । 27 A धूयमानस्य । ¶ C This and the following stanza are not found in this Ms 28 A बोधये; D बाधयत् ।

मक्षिका वा पतङ्गो वा यद्वाऽप्यन्यः सरीसृपः । सेनाग्रे निपतेत्[1] किञ्चिद्धूयमाने वधं वदेत् ॥ ६२
शुष्कं[2] प्रदह्यते[3] यदा वृष्टिश्चाप्यपवर्षति[6] । ज्वाला धूमाभिभूता तु ततः सैन्यो(सेना) निवर्तते ॥ ६३
युद्धं[7] प्रदक्षिणं देया यदि गच्छंति वा दिशम् । राज्ञो विजयमाचष्टे वामतस्तु पराजयम् ॥ ६४
जुह्वत्यनुपसंपन्नंस्थानं[8] तु यत् पुरोहितः । जित्वा शत्रून्[9] रणे[10] सर्वान् राजा तुष्टो निवर्तते ॥ ६५
*यस्य वा सम्प्रयातस्य प्रमुखे पृष्ठतोऽपि वा । पतत्युल्का सनिर्घाता वधं तस्य निवेदयेत् ॥ ६६
सेनां यान्ति प्रयातां यां क्रव्यादाश्च जुगुप्सिताः । अभीक्ष्णं विस्वरा घोरा सा सेना वध्यते परैः ॥ ६७
प्रयाणे निपतेदुल्का प्रतिलोमा यदा चमूम् । निवर्तयति मारेणैं[11] तत्र यात्रा न सिध्यते[12] ॥ ६८
†छिन्ना भिन्ना प्रदृश्येत यदा संप्रस्थिता चमूः । निवर्तयेत स क्षीप्रं न सा सिद्ध्यति कुत्रचित् ॥ ६९
यस्याः प्रयाणे सेनायाः सनिर्घाता मही चलेत्[13] । न तया संप्रयातव्यं साऽपि वध्येत सर्वशः ॥ ७०
अग्रतस्तु सपाषाणं तोयं वर्षति वासवः । सङ्ग्रामं घोरमत्यन्तं[14] जयं राज्ञश्च[15] शंसति[16] ॥ ७१
प्रतिलोमो[17] यदा वायुः सपाषाणो रजस्करः । निवर्तयति प्रस्थाने परस्परजयावहः ॥ ७२
मारुतो दक्षिणो वापि(ति) यदा हन्ति परां चमूम् । प्रस्थितो प्रमुखं तस्य विन्द्यात् तत्र पराजयम् ॥ ७३
यदा सूर्यात्[18] परं[19] सेनां[20] समागत्य महाजनः । तस्य विजयमाख्याति भद्रबाहुवचो यथा ॥ ७४
हीनाङ्गा जटिला यद्वा व्याधितैः[21] पापकर्मभिः[22] । पण्डाः पापज्वरा ये च प्रयाणे ते तु निन्दिताः ॥ ७५
नग्नं प्रव्रजितं दृष्ट्वा मङ्गलं मङ्गलार्थिना । कुर्यादमङ्गलं यस्तु तस्य सोऽपि न मङ्गलम् ॥ ७६
पीडितोऽपचयं कुर्याद्वाक्रुष्टो वध-बन्धनम् । ताडितो मरणं दद्याद् त्रासितो रुदितं[23] तथा ॥ ७७
पूजितः सोत्तराद्वैर्ते[24] लाभं राज्ञः समादिशेत् । तस्मात्तु[25] मङ्गलं कुर्यात्[26] प्रशस्तं[27] साधुदर्शनम्[28] ॥ ७८
देवतं[29] तु यदा वाहं[30] राजा सत्कृत्यै[31] स्वं पुरम् । प्रवेशयति तद्राजा वाहस्तु लभते पुरम् ॥ ७९
‡वैजयन्त्यो विवर्णाश्च राज्ञो वाह्यो यदा मृदुः । पराजयं समाख्याति तस्मात् तां परिवर्जयेत् ॥ ८०
सर्वार्थेषु प्रमत्तश्च यो भवेत् पृथिवीपतिः । हितं न शृणुतश्चापि तस्य विन्द्यात् पराजयम् ॥ ८१
§अभिद्रवन्ति यां सेनां विस्वरं मृगपक्षिणः । श्व-मानुष-शृगाला वा सा सेना वध्यते परैः[32] ॥ ८२
भग्नं दग्धं च शकटं यस्य राज्ञः प्रयायिनः । दैवोपसृष्टं जानीयाच्च तत्र गमनं शिवम् ॥ ८३
उल्का वा विद्युतोऽभ्रं वा कनकाः सूर्यरश्मयः । स्तनितं यदि वा छिद्रं सा सेना वध्यते परैः ॥ ८४
प्रयातायास्तु सेनाया यदि कश्चिन्निवर्तते । चतुःपदो द्विपदो वा न सा यात्रा विशिष्यति ॥ ८५
प्रयातो यदि वा राजा निपतेद् वाहनात् कश्चित् । अन्यो वाऽपि गजाऽश्वो वा साऽपि यात्रा जुगुप्सिता[33] ॥ ८६
क्रव्यादाः पक्षिणो[34] यत्र निलीयन्ते ध्वजादिषु । निवेदयन्ति ते राज्ञस्तस्य घोरं चमूवधम् ॥ ८७

---

1 A नृपतेः । 2 A युद्धं; C जुहुयात् । 3 A प्रदृश्ये, C प्राप्यते । 4 C वृष्टिम् । 5 C वायुः । 6 C उपसर्पति । 7 D जुहुत । 8 A °सर्प्पणं; C °सत्वं; D °सर्पाणं । 9–10 C शत्रुगणान् । * A B D यस्यां चमू प्रयातायां । 11 A या सेना, B मासेना; D सा सेना । 12 A D सिध्यते । † C not found in this Ms. 13 C °तले । 14 C माख्याति । 15 A B राज्ञश्च; C राज्ञस्य । 16 C संप्रति । 17 A B D अप्रतिलोमः । 18 C तु या; D [illegible] याति । 19 C परा, D अपरं । 20 A B D सेना । 21 A B D व्याधिता । 22 C येपि वासव°; D पापसंभवः । 23 C रुधिरं । 24 B D सो तरंगेण; C ततः सत्यक । 25 A °स्त, B D °स° । 26–27 A B कुर्याच्च साधु, D साधु साधु° । 28 A B D °मंगलम् । 29 A देवतं; B दैवतं । 30 A वारा; B वाहा, D वाहा । 31 B स्वीकृत्य । ‡ C not found in this Ms. § C दिशि दिशि समाश्रित्य । 32 C स्वरैः । 33 A न सिध्यते । 34 A दक्षिण° ।

मुहुर्मुहुर्यदा राजा निवर्तन्तो निमित्तितः । प्रयातः परचक्रेण सोऽपि वध्येत संयुगे ॥ ८८
*यदा राज्ञः प्रयातस्य रथश्च पथि भज्यते । युगाद्यं चोपकरणं तस्य राज्ञो वधं दिशेत् ॥ ८९
प्रयाणे पुरुषा वाऽपि यदि नश्यन्ति सर्वशः । सेनाया बहुशश्चाऽपि हता दैवेन सर्वशः ॥ ९०
यदा राज्ञः प्रयातस्य दानकं[1] कुरुते[2] जनः । हिरण्यव्यवहारेषु साऽपि यात्रा न सिध्यते[3] ॥ ९१
प्रवरं घातयेद् भृत्यं प्रयाणे यदि पार्थिवः । अभिषिञ्चेत् सुतं चापि चमूस्तस्यापि वध्यते ॥ ९२
विपरीतं यदा कुर्यात् सर्वकार्यं मुहुर्मुहुः । तदा तेन परिभ्रम्ना सा सेना परिवर्तते ॥ ९३
†परिवर्तेद् यदा वातः सेनामध्ये यदा यदा । तदा तेन परित्रस्ता सा सेना परिवर्तते ॥ ९४
विशाखा-रोहिणीभ्यां तु नक्षत्रैरुत्तरैश्च यत् । पूर्वाह्णे च प्रयातस्य हतसैन्यो निवर्तते ॥ ९५
पुष्येण मैत्रयोगेन[4] यो[5]ऽश्विन्यां[6] च नराधिपः । अपराह्णे विनिर्याति वाञ्छितं स समाप्नुयात् ॥ ९६
चित्रा हस्ते तु रेवत्यां वैष्णवे[7] च न शोभनम् । प्रयाणं सर्वभूतानां विशेषेण महीपतेः ॥ ९७
हीने मुहूर्ते नक्षत्रे तिथौ च करणे तथा । पार्थिवो योऽभिनिर्याति अचिरात्[8] सोऽपि वध्यते ॥ ९८
‡यथामयुक्ति(?)वा राजा मात्रामधिकमूपते । तदा ससैन्यो वध्येत यदि नैव निवर्तते[9] ॥ ९९
विहारानुत्सवांश्चापि कारयेत् पथि पार्थिवः । स सिद्धार्थो निवर्तेत[10] भद्रबाहुवचो यथा ॥ १००
वसुधा वारि वा वर्षं यानेषु[11] प्रतिहीयते[12] । चैत्यादयो निपतन्ते ससैन्यो वध्यते नृपः ॥ १०१
सर्वेषां शकुनानां च प्रशस्तानां स्वरः शुभः । तूर्णं विजयमाख्याति प्रशस्तानां च दर्शनम् ॥ १०२
फलं वा यदि वा पुष्पं ददते यस्य पादपः । अकालजं प्रयातस्य न सा यात्रा विधीयते ॥ १०३
येषां निवसनं[15] किञ्चित् विपरीतं मुहुर्मुहुः । स्थालिकां पिठरो[16] वाऽपि यस्य वद् वधमीहते ॥ १०४
आचाराद्यं[18] भवेत्क्रूरां तद् विनाशाय कल्पते । निवर्तयन्ति ये केचित् प्रयाता बहुशो नराः ॥ १०५
यात्रामुपस्थितोपकरणं तेषां च स्याद् ध्रुवम्[19] वधः । पक्वान्नं विरसं दग्धं दग्धभूमिषु मीहते(?) ॥ १०६
तस्य व्याधिभयं चाऽपि मरणं वा पराजयम् । रथप्रहरणं[21] चैवं ध्वज-ध्यानं[22] यो नृपः ॥ १०७
चिन्हं[24] कुर्यात् कपिभीलं स च मन्त्री च वध्यते । म्रियते[25] पुरोहितो वाऽस्य छत्रं वा पथि भज्यते ॥ १०८
§.............................. । अनग्निर्ज्वलनं वा स्यात् सोऽपि राजा विनश्यति ॥ १०९
द्विपदश्चतुःपदो वाऽपि स(श)कृन्मुञ्चति[27] विस्वरैः । बहुशो व्याधितार्त्ता वा सा सेना विद्रवं व्रजेत् ॥ ११०
¶सेनायास्तु प्रयातायाः कलहो यदि जायते । द्विधा त्रिधा वा सा सेना **विनश्यति न संशयः ॥ १११
‖जायते चक्षुषो व्याधिः स्कन्धावारे प्रयायिनाम् । अचिरेणैव कालेन साऽग्निना दह्यते चमूः ॥ ११२
व्याधयश्च प्रयातानामतिशीतं विपर्ययैः[30] । अत्युष्णं चातिरूक्षं च राज्ञो यात्रा न सिध्यति ॥ ११३
††निविष्टो यदि सेनाग्निः क्षिप्रमेव प्रशाम्यति । ‡‡उपवह्य सदत्तस्य (?) भज्यते साऽपि वध्यते ॥ ११४

* C This and next stanza are not found in this Ms. 1 A दानकाकुरुते। 2 B दानवं; C नाणकं। 3 A D क्षिप्यते, C दृश्यते। † D This st. is not found in this Ms 4 A B D °भाजु। 5 A B D मित्र°। 6 A C °देवेन 7–8 A तेन चेत्त, B D देवेन च। 9 C स्यसनः। 10 B विरस°; C विद्रासौ; D विरसे। ‡ C not found in this Ms. 11 A न निवर्तेत्; C न वर्तेत। 12 C धूमो। 13 C याने। 14 C उदीर्यते। § C तदा ससैन्यो वध्येत यदा वा वा न निवर्तते। 15 B विनसनं, C न विपर्यं। 16 B D स्फाटिका। 17 A B D अपि वा। ¶ C This st. and next also are not found in this Ms. 18 B आचाराज्यं। 19 B वधो वा; D वधा। 20 B not found. 21–22 C °प्रहरणानां च। 23 C ध्वजायानं। 24 C चिह्नं। 25 A भ्रियते। $ This first half is not found in any of the Mss. 26 A अग्ने°। 27 B D सकृत्; C शृतं। 28 C स्वनि। 29 C स्वरम्। ** C not found in this Ms. ‖ A विद्रवन्ति सदाऽसितम्। 30 B D प्रवर्तते। †† C not found in this Ms ‡‡ A उपवहामदृत्तस्य; B उपदह्ममदृत्तस्य।

देवतावेष्टने[1] वर्षं[2] क्षीराणां कस्कने[3] तथा । विन्द्यान्महद्भयम् घोरं शान्तिं तत्र तु कारयेत् ॥ ११५
देवतान् दीक्षितान् वृद्धान् पूजयेत् ब्रह्मचारिणः । ततस्तेषां तपोभिश्च पापं राज्ञां प्रशाम्यति ॥ ११६
उत्पातकाश्च जायन्ते हस्त्य-श्व-रथ-पत्तिषु । भाजनेषु अनेकेषु राजवन्धश्चमूवधः ॥ ११७
उत्पाता विकृताश्चापि दृश्यन्ते ये प्रयायिनाम् । सेनायां चतुरङ्गायां तेषामौत्पातिकं फलम् ॥ ११८
*भेरी-शङ्ख-मृदङ्गाश्च प्रयाणे ये यथोचिताः । निबध्यन्ते[5](?)प्रयातानां विस्वरा वाहनाश्च ये[6] ॥ ११९
पश्चमतस्तु[7] प्रयायेत फाकसैन्यं प्रयायिनाम् । विस्वरं निम्नं चाऽपि येषां विद्याचमूवधम्[8] ॥ १२०
राज्ञो[9] यदि[10] प्रयातस्य गायन्ते[11] ग्रामिकाः[12] पुरे[13] ।
चण्डानिलो[14] नदी[15](दिं) शुष्येत्[16] †सोऽपि वध्येत पार्थिवः ॥ १२१
‡देवता-ऽतिथिभृत्येभ्यो[19]ऽदत्त्वा[20] तु भुञ्जते यदा । §यदा भक्ष्याणि[21] भोज्यानि[22] तदा राजा[23] विनश्यति ॥ १२२
द्विपदाश्चतुःपदा वाऽपि यदाऽभीक्ष्णं रसन्ति[24] वै[25] । परस्परं सुसम्बद्धा[26] सा सेना वध्यते परैः ॥ १२३
ज्वलन्ति यस्य शस्त्राणि नमन्ते निष्क्रमन्ति[27] च । सेनायाः शस्त्रकोशेभ्यः साऽपि सेना विनश्यति ॥ १२४
नर्दन्ते[28] द्विपदा यत्र पक्षिणो वा चतुःपदाः । क्रव्यादास्तु विशेषेण तत्र संग्राममादिशेत् ॥ १२५
विलोमेषु च[29] वातेषु[30] दिनेषु[31] वाहनेषु च । शकुनेषु च दीप्तेषु युध्यतां[32] तु पराजयः ॥ १२६
युद्धप्रियेषु[33] हृष्टेषु[34] नर्दत्सु[35] वृषभेषु च । रक्तेषु चाभ्रजालेषु[36] सन्ध्यायां युद्धमादिशेत् ॥ १२७
अभ्रेषु च विवर्णेषु युद्धोपकरणेषु च । दृश्यमानेषु सन्ध्यायां सद्यः[37] संग्राममादिशेत् ॥ १२८
कपिले रक्त-पीते वा हरिते च तले[38] चमूः । स सद्यः परसैन्येन वध्यते नाऽत्र संशयः ॥ १२९
काका गृध्राः शृगालाश्च कङ्का ये[40-41]चामिषप्रियाः । पश्यन्ति[42] यदि सेनायां ¶प्रयातायां भयं भवेत् ॥ १३०
उलूका[43] वा चिराला वा मूषका वा यदा भृशम्[44-45] ।
वासन्ते[46] यदि[47] सेनायां नियतं सोऽस्तिको[48] (सौप्तिको ?) वधः ॥ १३१
मान्या[49] वा यदि वाऽऽरण्या[50] दिवा व(वा)सन्ति[51] निर्भयम् ।
सेनायां संप्रयातायां सोऽस्तिको[52](सौप्तिको ?)ऽत्र भयं भवेत् ॥ १३२
मैथुनेन[51] विपर्यासं यदा कुर्युर्विजातयः[55] । रात्रौ दिवा[56] च सेनायां[57] सौप्तिको[58](कं) वधमादिशेत् ॥ १३३

1 A चेष्टनो; B चेष्टनो । 2 A वाऽस्य; B वाऽपि; D वाप्य । 3 A B D कस्पना । 4 A C D °यायिषु । * C this st. is numbered twice in this Ms. 5 C नानारते । 6 C या भयावहाः । 7 C सपोऽमतः । 8 B °वधाम् । 9 C यदि । 10 C राज्ञो । 11 B गायते; C गांवये; D गायते । 12 A ग्रामिका; B ग्रामिकाः; C ग्रामिके । 13 A C पुरो । 14 A चन्द्रा°; C चन्द्रो । 15 C नीलो । 16 C नद्य । 17 C पुष्यो । † C यस्य व्याधिमर्थकं । ‡ This st. is missing in A. 18 B देवता । 19 B भूतेभ्यः । 20 B D दत्वा । § C The following latter half is found in this Ms. भक्षेभ्यानि सेनाया तदा सोऽपि विनश्यति । 21 B भक्ष्याणि; D भक्ष्याणि । 22 D भोज्याणि । 23 D राजा । 24 C दसंति । 25 A चेत्; B ते । 26 C सुसंनद्धा । 27 C न नमन्ति । 28 C नर्दयन् । 29–30 D प्रवातेषु । 31 A B C दीनेषु । 32 A वध्यतां । 33 C यद्धप्रियेषु । 34 C तुष्टेषु । 35 C नद्रत्सु° । 36 C °जलेषु । 37 C सस्य । 38 B तले; C तपेन् । 39 C चमूम् । 40–41 A B D कंकेयाः । 42 All Mss. have got पश्यन्ति. It may be पतन्ति or दृश्यन्ते । ¶ C सा सेना वध्यते ध्रुवम् । 43 A भल्लूकाः । 44–45 A B D भृशन्ति वा । 46 C पश्यन्ति । 47 A सेऽपि; B D सेपि । 48 B सोन्तिको; C सोऽक्षिको; D सोक्षिको । 49 A D ग्रामा; B ग्राम्या । 50 D अरण्यां । 51 C यदि । 52 B C वसंति; D वसंति । 53 The same variants as under 48. 51 C मिथुने तु । 55 All the Mss. have either got कुर्यात् or कुर्वन्ति but grammatically कुर्युः is better. 56 A B D दिवाऽपि । 57 A B D वा याने । 58 The same variants as under 48. But here C has got सौप्तिक which is quite correct.

चतुष्पदाना मनुजा[1] यदा कुर्वन्ति वासितम्[2] ।
मृगा वा पुरुषाणा तु तत्रापि[3] सोऽस्तिको[4](सौप्तिको ?)वधः[5] ॥ १३४

एकपादस्त्रिपादो वा त्रिशृङ्गो यदि वाऽधिकः । प्रसूयते पशुर्[6]यत्र तत्रापि सौप्तिको[7] वधः[8] ॥ १३५

अश्रुपूर्णमुखादीना शेरते च यदा भृशम् । पदान्[9]विलिखमाना[10]स्तु[11] हया[12] यस्य स बध्यते ॥ १३६

निष्कुटयन्ति[13] पादैर्वा[14] भूमौ वालान्[15] किरन्ति च । प्रहृष्टाश्च प्रपश्यन्ति[16] तत्र सङ्ग्राममादिशेत् ॥ १३७

न चरन्ति यदा ग्रास[17] न च पान पिबन्ति वै । श्वसन्ति[18] वाऽपि धावन्ति विन्द्यादग्निभयं तदा ॥ १३८

क्रौञ्चस्वरेण स्निग्धेन मधुरेण पुनः पुनः । हेषन्ते[19] गर्विताास्तुष्टास्तदा राज्ञो जयावहाः ॥ १३९

प्रहेषन्ते[20] प्रयातेषु[21] यदा वादित्रनिःस्वने.[22] । लक्ष्यन्ते[*] वहयो हृष्टास्तस्य राज्ञो ध्रुवं जयम्[†] ॥ १४०

यदा[‡] मधुरशब्देन[23][24] हेषति[25] खलु वाजिनः । कुर्यादभ्युत्थित[26] सैन्य तदा तस्य पराजयम् ॥ १४१

अभ्युत्थिताया सेनाया लक्ष्यते यच्छुभाऽशुभम् । वाहने प्रहरणे वा तत्[27] तत्[28] फल[28] समीहते[29] ॥ १४२

सन्नाहिको[30] यदा युक्तो[31] नष्टसैन्यो[32] बहिर्व्रजेत्[33] । तदा[§] राज्यप्रणाशस्तु अचिरेण भविष्यति ॥ १४३

अपवाह्य[34] नरेन्द्रस्य हयमारुहते हयः । सेनायामन्यराजाना[35] तदा मार्गन्ति नागराः[36] ॥ १४४

अर्द्धयुक्ताः प्रधावन्ति[37] वाजिनस्तु[38] युयुत्सवः । हेषमाना[39] प्रमुदितास्तदा ज्ञेयो जयो ध्रुवम् ॥ १४५

पाद[40] पादेन[41] मुक्तानि[42] निःक्रमन्ति[43] यदा हयाः । पृथग् पृथग् सस्पृश्यंते[44] तदा विन्द्याद्भयावहम् ॥ १४६

यदा राज्ञः प्रयातस्य वाजिना सन्नाहिकः । पथि च म्रियते यस्मिन्नचिरात्मानो भविष्यति ॥ १४७

॥शिरस्यास्ये च दृश्यन्ते यदा हृष्टास्तु वाजिनः । तदा राज्ञो जय विद्यान्नचिरात् समुपस्थितम् ॥ १४८

हयाना जघने[45] पार्श्वौ[46] पुच्छे पादेषु वा यदि । दृश्येत[47]ाग्निरथा धूमो[48]स्तदा विद्यान्महद्[49]भयम् ॥ १४९

---

1 A B D मनुजा । 2 A वासिताम्, B वासिन, C वासित । 3 A तत्राऽपि, B तत्रास्ति । 4 A सोऽस्तिको, B सोपिको, D सोक्तिको । 5 B विद्ः । 6 A वपु , D वस्तु । 7 A सोऽस्तिको, B सोपिको, D सोस्तिको । 8 B विध । 9 A भस्तु । 10 A पदान्, B पदान, C भूमि । 11 A विलिखनान, B लिखमानाः, D निरिक्षयमाना । 12 C हव । 13 A B D निकुटयति । 14 A B D वाहवा । 15 A वाला, B वाला, D वाला । 16 A B पश्यन्ते, D तश्यते च । 17 A D घास, B घासं । 18 C श्वसित । 19 A B D हेषन्ति । 20 A प्रहेष्यन्ते, B D प्रहेष्यते । 21 C प्रयाणेषु । 22 B D °निस्वना । * A B D प्रहृष्टा यत्र वहुशः । † C तदा युद्ध समादिशेत् । ‡ C This and the following st are not found in this Ms 23 B शब्द° । 24 B D मुखायेन । 25 B चेष्टयेत, D चेष्टत । 26 B D तत्र । 27–28 B D फलम् । 29 B D ईहते । 30 A सन्नाहिका । 31 A युक्तेषु, B D युक्ते । 32 A सैन्ये , B तेषु सौन्ये, D तेषु सैन्ये । 33 B बहिः, D बहि । § C The second half and the first half of the next stanza are not found in this Ms 34 A अपवाह्य; D ओपवाह्य । 35 A °राजेन, C D °राजान । 36 D नागरा । 37 C प्रधावति । 38 A B D वाजिन । 39 B हेषमाना; C हेषमाणा । 40–41 B पादपादेन । 42 C मुख्य तु । 43 B निक्रमन्ति; C निष्क्रमतो । 44 A C सस्पृश्य, B सस्पृशः । The following st ■ additionally found in A only but as it is not found in other three Mss I have not included it in the text -विन्द्याद् प राजाया राज पश्चिमार्द्धे यदा ज्वलेत तु । पूर्वार्द्धे जन्मासेन हयानां विजय वदेत् ॥ १३१ ॥ It occurs in this Ms after 149th st ¶ C The second half is found as under in this Ms - हन्याद् व स्वामिन क्षिप्र विपरीते धनागमः ॥ 45 C च यदा । 46 C नाभ्यां । 47 B जायेत; C दृश्यते । 48 C धूम । 49 A महा ।

हेषमानस्य[1] दीप्तास्तु निपतन्त्यर्चिषो[2] मुखात् । अश्वस्य विजयं श्रेष्ठमूर्द्ध्वदृष्टिश्च[3][4] शंसते[5] ॥ १५०

*श्वेतस्य कृष्णं दृश्येत पूर्वकाये तु[6] वाजिनः । हन्यात् तं स्वामिनं[7] क्षिप्रं[8] विपरीते[9] वधागमम् ॥ १५१

वाचकस्य[10] वधं विन्द्याद् यदा स्कन्धे हयो ज्वलेत् । पृष्ठतो ज्वलमाने तु भयं सेनापतेर्भवेत् ॥ १५२

†तस्यैव तु यदा धूमो निर्धावति प्रहेषितः[11] । पुरस्यापि तदा नाशं निर्दिशेत् प्रत्युपस्थितम् ॥ १५३

‡सेनापतिवधं विद्याद् वालस्थानं[12] यदा ज्वलेत् । त्रीणि वर्षाण्यनावृष्टिस्तदा तद्विषये भवेत् ॥ १५४

अन्तःपुरविनाशाय मेढ्रं[13] प्रज्वलते[14] यदा । उदरं ज्वलमानं च कोशं[15]नाशाय वा ज्वलेत् ॥ १५५

शेरते दक्षिणे पार्श्वे हयो[16] जयपुरस्कृतः । स्वपन्[17]नेशायिनश्चाहुर्जय[18]माश्चर्यसाधकः[19] ॥ १५६

यामार्धे[20]शायिनश्चैव तुरङ्गा नित्यमेव च । राज्ञो यस्य न संदेहस्तस्य मृत्युं समादिशेत् ॥ १५७

§सोसुप्यन्ते[21](?) यदा नागः पश्चिमश्चरणस्तथा । सेनापतिवधं विद्याद् यत्राऽन्नं च न भुञ्जते ॥ १५८

सवृन्ता(?) पादचारी वा नाभिमज्ज(न्यं)ति[22] हस्तिनः । यस्यां तस्यां तु सेनायामचिराद्वधं[23]मादिशेत् ॥ १५९

$निपतन्त्यमतो यद्वै त्रसन्ति वा रुदंति वा । निष्पद्यन्ते[24] समुद्विग्ना[25] यस्य तस्य वधं वदेत् ॥ १६०

क्रूरं[26] नदन्ति[27] विषमं विस्वरं[28] निशि हस्तिनः[29] । दीप्यमानास्तु केचित्तु तदा सेनावधं ध्रुवम् ॥ १६१

गो[30]-नाग[31]-वाजिनां कीर्णा[32] मुखाच्छोणितबिन्दवः । द्रवन्ति बहुशो यत्र तस्य राज्ञः पराजयः ॥ १६२

नरा[33] यस्य[34] विपद्यन्ते प्रयाणे वारणाः[35] पथि[36] । कपालं गृह्य धावन्ति दीनास्तस्य पराजयः ॥ १६३

यदा धुनन्ति सीदन्ति निपतन्ति किरन्ति च । खादमानास्तु[37] खिद्यन्ते तदाऽऽख्याति पराजयम् ॥ १६४

हेषन्त्यभीक्ष्णमश्वास्तु[38] विलिखन्ति खुरैर्धराम् । नदन्ति[39] च यदा नागास्तदा विन्द्याद् ध्रुवं जयम्[40][41] ॥ १६५

पुष्पाणि पीत-रक्तानि शुक्लानि च यदा गजाः । अभ्यंतराग्रदन्तेषु दर्शयन्ति तदा जयम् ॥ १६६

यदा मुञ्चंति शुण्डाभिर्नागा नादं पुनः पुनः । परसैन्योपघाताय तदा विन्द्याद् ध्रुवं जयम् ॥ १६७

पादैः पादान् विकर्षन्ति तलैर्वा विलिखन्ति च । गजास्तु यस्य सेनायां विरुध्यन्ते ध्रुवं परैः ॥ १६८

मत्ता यत्र विपद्यन्ते न मद्यन्ते च योजिता[42]ः । नागास्तत्र वधो राज्ञो महाऽमात्यस्य वा भवेत् ॥ १६९

यदा राजा निवेशेत भूमौ कण्टकसङ्कुले । विषमे सिकताकीर्णे सेनापतिवधो ध्रुवम् ॥ १७०

‖श्मशानास्थि-रजःकीर्णे पक्वदग्धवनस्पतौ । शुष्कवृक्ष[43]समाकीर्णे निविशो(शे) वधमीहते ॥ १७१

कोविदारसमाकीर्णे श्लेष्मान्तकमहाद्रुमे । पिलु-काल निविष्टस्य प्राप्नुयाच्च चिराद्[44] वधम्[45] ॥ १७२

असारवृक्षभूयिष्ठे[46] पाषाण-तृणकुत्सिते । देवतायतनान्ते निविष्टो वधमाप्नुयात् ॥ १७३

---

1 C हेषमाणस्य । 2 C अर्चितो । 3–4 C कुर्वन् दृश्य । 5 A B D संशयेत् । * C This st. is not found in This Ms 6 A तु । 7 B वाजिनं । 8 A क्षित्र । 9 A विपरीत । 10 C वाचकस्य । † C This st. occurs in this Ms. after 150th st. 11 A प्रमोहनः; B D प्रमोहवः । ‡ C The order of this st. is interchanged with the next in this Ms. 12 A वाल्मानं; B वालवानो D पालवानं । 13 C मद्रे । 14 C प्रज्वलनं । 15 D केश° । 16 A वदा । 17 C समक्षे । 18 C यथानां । 19 A अत्यव्ययसाधकः; B आस्वार्यसाधकः, C आश्चर्यसाधकः । 20 A यामार्थे° । § C This and the following st. are not found in this Ms. 21 B सोसुप्यंते । 22 A नाभिपन्ति, B नातिसर्पंति । 23 A तद्विस्मयाय । $ A निष्पेतन्ति गृहस्था वै; B D निष्पेप्यंति गृहस्थाः स्युः । 24 B D निष्पतंति; C सादिना । 25 C यस्य तुरगाः । 26 C क्रूरं; D क्रुद । 27 B वदति । 28 C विस्वरं । 29 B दन्तिनः । 30–31 C गजाग° । 32 C कृत्वा । 33 A न सद् । 34 C जस्य । 35 A वारणे, C वध्या । 36 C यति । 37 A B D खादमाना. । 38 A मेषास्तु; D मेषास्तु । 39 C नदन्ति । 40-41 C पराजयम् । 42 D योजिताः । % A B D सफलसङ्कटसङ्कुलम् । ‖ C This and the following st. are not found in this Ms. 43 D वर्ण° । 44–45 A चिराद्विपम्; D विराद्वधम् । 46 A °भूमिष्ठे, C °वाषट° ।

अमनोज्ञैः[1] फलैः पुष्पैः पापपक्षिसमन्विते । अधोमार्गे[2] निविष्टश्च युद्धमिच्छति पार्थिवः ॥ १७४
*नीचे निविष्टस्य सदा नीचेभ्यो भयमादिशेत् । यथा दृष्टेषु देशेषु[3] तद्देभ्यः(?) प्राप्नुयात् वधम्[4] ॥ १७५
यत् किञ्चित् परिहीनं स्यात् तत् पराजयलक्षणम् । परिवृद्धं च यत् किञ्चिद् दृश्यते विजयावहम् ॥ १७६
†दुर्वर्णाश्च दुर्गन्धाश्च कुवेषा व्याधितास्तथा । ‡सेनाया ये नराश्च स्युः शस्त्रवध्या भवन्त्यथ ॥ १७७
¶तथाज्ञातप्ररूपेण राज्ञो जय-पराजयः(यौ) । विज्ञेयः(यौ) सम्प्रयातस्य भद्रबाहुवचो यथा ॥ १७८
परस्य विषय[5] लब्ध्वा अग्निदग्धां[6] न लोपयेत् । परदारां न हिंस्येत[7] पशवः[8] पक्षिणस्तथा ॥ १७९
अग्निं[9] कृतेषु मध्यस्तु शस्त्रान्तरं निधापयेत् । निरापराधवित्तानि नाददीत[10][11] कदाचन ॥ १८०
देवतान् पूजयेद् वृद्धान्[12] लिङ्गस्थान् ब्राह्मणान्[13] गुरून्[14] । §परिहारं नृपतिर्दद्यात् ह्यामाय तज्जिनाम्(?) ॥ १८१
राजवंश[15] न[16] चोच्छिन्द्यात्[17] बाल-वृद्धांश्च[18] पण्डितान् । **न्यायेनार्थाः[19] सम दद्यात् तथा राज्येन[20] वर्धते[21] ॥ १८२
††धर्मोत्सवान् विवाहांश्च सुतानां कारयेद् बुधः । न चिरं धारयेत् कन्यां तथा धर्मेण वर्द्धते ॥ १८३
कार्याणि धर्मतः कुर्यात् पक्षपातं विसर्जयेत् । व्यसनैर्विप्रयुक्तश्च यचोत्सिक्त[22]सुसम्मदैः[23] ॥ १८४
यथोचितानि सर्वाणि यथा न्यायेन[24] पश्यति[25] । राजा कीर्त्तिं समाप्नोति वदा प्रत्येय[26]मोदते ॥ १८५
इमं[27] यात्राविधिं कृत्स्नां योऽभिजानाति तत्त्वतः । न्यायतश्च प्रयुञ्जीत प्राप्नुयात्[28] स महत्[29] पदम्[30] ॥ १८६

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते यात्राविधिनाम त्रयोदशमोऽध्यायः ॥

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि पूर्वकर्मविपाकजान् । शुभा-ऽशुभान् समुत्पातान् राज्ञो जनपदस्य च ॥ १
प्रकृतेर्यो विपर्यासः स उत्पातः प्रकीर्तितः । दिव्या-ऽन्तरिक्ष-भौमाश्च व्याससेषां निबोधत ॥ २
यदात्युष्णं भवेच्छीते शीतमुष्णे तथा ऋतौ । तदा तु नवमे मासे दशमे वा भयं भवेत् ॥ ३
सप्ताहमष्टरात्रं च नवरात्रं दशाह्निकम्[31] । यदा निपतते[32] वर्षं प्रधानस्य वधाय तत् ॥ ४
पक्षिणश्च यदा मत्ता पशवश्च पृथग्विधाः । विपर्ययेण ससक्ता विन्द्याज्जनपदे भयम् ॥ ५
आरण्या ग्राममायान्ति वनं गच्छन्ति नागराः । रुदन्ति चाथ जल्पन्ति तदाऽरण्याय कल्पते ॥ ६
अष्टादशस्य मासस्य तथा सप्तदश[33] च । राजा च म्रियते यत्र भयं[34] रोगश्च[35] जायते ॥ ७
स्थिराणां कम्प[36]-सरणे चलानाम[37]गमेव[38] हि[39] । ब्रूयात् तत्र वधं राज्ञः षण्मासात्पुनर्मन्त्रिणः ॥ ८
दर्पणे[40] हसते[41](ने) चापि क्रन्दन[42] युद्धसम्भवे । स्थावराणां वध[43] विद्यात्त्रिमास[44] स्थावरात्मकम् ॥ ९
पक्षिणः पशवो मर्त्याः प्रसूयन्ति विपर्यये । यदा तदा तु षण्मास भयं राजवधस्तदा ॥ १०

---

1 A B D हत° । 2 A D °मार्ग°, B °मयेत । * C This st. is not found in this Ms 3 B missing in this Ms 4 A कथम् । † C दर्भवणविदग्धश्च । ‡ °सेनायासेन पापेभ्य शस्त्रमध्यस्थ तथा । ¶ A C तथाज्ञप्रतिरूपेण । 5 A विषयो । 6 A °दग्धा । 7 A हिंसन्ते, B हिंसेन, C हिंसेत । 8 A पशवः । 9 B वण° । 10 A सा । 11 C नाददीत । 12 C लिङ्ग । 13–14 C धर्मचारिणम् । § B °दग्धमयजिर, C विसृजेगथ, D दग्धामपेक्षिनम् । 15–16 C रानवशेन । 17 C वाच्छिद्यात् । 18 C बाल-वृद्धश्च । ** C ज्ञानायोर्थसमादाय । 19 A न्यायेनार्थो । 20 A राज्ये न । 21 A वर्तते, C राज्ञेन । †† C This and the following stanza are missing in this Ms 22 A यचोत्सिक्त B C यचोत्सिक्त° । 23 A °सुखप्रमः । 24 A ज्ञायेत । 25 A सर्पति । 26 A प्रेत्य°; C प्रीतोह; D प्रेत्या च । 27 A इय । 28 A प्राप्नुयात्तु । 29 B शुभदक्षुम् C कीर्तिमुत्तमम् । 30 A यशुम् । 31 A दशरात्रिकम् । 32 A न । 33 A सप्त° । 34 C भङ्ग । 35 C राष्ट्रस्य । 36 A कम्पने । 37 A चपलानां । 38 A नगे । 39 A चले । 40 B दर्पणे, C सर्पेण । 41 A B D हसते; C रुदता । 42 A नदते B नदतो, C कुद्रत । 43 C भय । 44 A त्रिमास । 45 C नात्र संशयः । 46 C missing in this Ms

विकृतैः[1] पाणि-पादाद्यैर्न्यूनैश्चाप्यधिकैस्तथा[3]। यदा त्वेते[4] प्रसूयन्ति क्षुद्भयानि तदादिशेत् ॥ ११
षण्मासं द्विगुणं चापि परं वाथ चतुर्गुणम्। राजा च[5] म्रियते तत्र भयानि च न संशयः ॥ १२
मद्यानि रुधिरा-ऽस्थीनि धान्या-ऽङ्गार-वसास्तथा[6]। *मेघो[7] वा[8] वर्षते यत्र भयं विद्याच्चतुर्विधम् ॥ १३
प्रसर्पन्ति[9] जलचराः पक्षिणो द्विपदास्तथा। वर्षमाणो जलं[10] हन्याद्[11] भयमाख्याति दारुणम् ॥ १४
निरिन्धनो[12] यदा[13] चाग्निरीक्ष्यते[14] सततं पुरे। स राजा नश्यते देशाच्छण्मासात् परतस्तदा ॥ १५
दीप्यन्ते यत्र शस्त्राणि यत्राप्यश्वा नरा गजाः। वर्षे च म्रियते राजा देशस्य च महद्भयम् ॥ १६
चैत्यवृक्षरसा यद्वत् प्रभवन्ति विपर्ययात्। समस्ता यदि वा व्यस्तास्तदा विन्द्याद् भयागमम् ॥ १७
दधि क्षौद्र घृतं[16] तोयं[17] दुग्धं[18] रेतैर्विमिश्रितम्[20]। निश्रवंति यदा वृक्षास्तदा व्याधिभयं विदुः ॥ १८
रक्ते[21] शस्त्रभय वक्ष्ये नीले[23] श्रेष्ठिभयं विदुः। अन्येष्वेषु विचित्रेषु वृक्षेषु तु भयं विदुः ॥ १९
§विस्वरं रुवमानस्तु चैत्यवृक्षो यतः पतेत्। ततो भय समाख्याति देशजं[25] पञ्चमासिकम् ॥ २०
नानावर्णैः समाच्छन्ना यदा दृश्यन्ते ये[26] द्रुमाः। राष्ट्रजं तद् भयं विन्द्याद् विशेषेण तदा दिपे[28] ॥ २१
शुक्लवर्णो द्विजान् हन्ति रक्तैः क्षत्रं[30] तदाश्रयम्। पीतवर्णो यदा व्याधिं तदा च वैश्यघातकः ॥ २२
नीलवर्णो निहन्त्याशु शूद्रांश्च प्रभृतिभराँन्। पशु-पक्षिभयं चित्रं विवर्णैः[33] क्षीभयङ्करः ॥ २३
मधुराः क्षीरवृक्षाश्च श्वेतपुष्प-फलास्तु ये। सौम्यायां दिशि यत्रार्थं जानीयात् प्रतिपुद्गलाः ॥ २४
कषायमधुरास्तिक्ता वर्णवीर्यविलासिनः। रक्तपुष्प-फलाः प्राच्यां सुदीर्घैर्नृप-क्षत्रयोः[44] ॥ २५
अम्लाः सलवणाः स्निग्धाः पीतपुष्प-फलाश्च ये। दक्षिणां दिशि विज्ञेया वैश्यानां प्रतिपुद्गलाः ॥ २६
कटु-कण्टकिनो रूक्षाः कृष्णपुष्प-फलाश्च ये। वारुण्यां दिशि[48] वृक्षाः स्युः शूद्राणां प्रति पुद्गलाः ॥ २७
महान्तश्चतुरश्राश्च स्वगाहाश्च वैरोपिताः। वनमध्ये स्थिताः सन्तः स्थावराः प्रतिपुद्गलाः ॥ २८
ह्रस्वाश्च तरवो येऽन्ये अंत्ये जाता वनस्य च। अचिरोद्भवकारा ये वायिनां प्रतिपुद्गलाः ॥ २९
ये विदिक्षु विमिश्राश्च विकर्मसु विजातिषु। पुद्गलाश्च तु ये येषा ते तेषा प्रतिपुद्गलाः ॥ ३०
श्वेतो राजा[53] द्विजान् हन्ति रक्तः क्षत्र-नृपान् वदेत। पीता वैश्यविनाशाय कृष्णः शूद्रनिपूदये[54] ॥ ३१

1 A B विकृति.। 2 A यूते। 3 A थविके। 4 C एतेषु। 5 A वत्ति। 6 C मद्य। * B This line and the succeeding line are missing in this Ms 7–8 C मेघवान्। 9 C सरीसृपा। 10-11 C जलादन्य। 12 A निरन्धते। 13 A missing in this Ms 14 A ईक्सते, C दीप्यते। 15 C निश°। 16 A भृत। 17 C दुग्ध। 18 C षि°। 19 C °मर्ण°। 20 C °मतिमिथक। † C This appears as 27th stanza in C. 21 C रक्षो। 22 C शुभ°। 23 A नीरे। 24 A राष्ट्र°, B D श्रेष्ठ°। ‡ A B D विषो भेद च मन्दे च वृक्षा येषु न सशय. ॥ § C This st appears in C as 26 th stanza 25 D दशज। 26 A ते। 27 C तदसा। 28 A त्रिजो; C विपो। 29 C द्विजान् हन्ति is twice written here 30 D क्षेत्र। 31 A समुदान्। 32 C यदा भृतिकराचरान्। 33 A B विवर्ण°। 34 C तु। 35 C कृष्ण°। 36 C उदीच्या। 37 C दृश्यंते। 38 C द्विजानो। 39 A B D °भन्द°। 40 A B D °मधुरा। 41 A B D °विलाकता। 42–44 C कृत्तिकायां विवर्द्धयेत्। 45 C D थाम्ला। ¶ B This and the next line are missing in this Ms. A D दक्षिणस्यां न वायुजा। 46 C D वृक्षाः। 47 C श्वेत°। 48 C प्राति। 49 C विरो°। 50 A विनिश्राश्च। 51 A D विकर्म°। 52 A °प्रविज्ञाकृति, B प्रविजायति। ** C प्रतिपुद्गलाश्च येषां तेषामुत्पातन पत्न्म्। 53 A रजो, B रिने, D रिजो। 54 A D रतु सूपत, B रतु सूचयेत्।

परचक्र नृपभयं क्षुधा-व्याधि-धनक्षयम्[1] । एवं लक्षणसयुक्ताः स्रावाः कुर्युर्महद्भयम् ॥ ३२
कीटदष्टस्य[2] वृक्षस्य व्याधितस्य च यो रसः । विवर्णः[3] स्रवते[4] गन्ध[5] न दोषाय स कल्पते ॥ ३३
वृद्धा द्रुमा निहन्त्याशु[6] मरणे पर्युपस्थिताः । ऊर्ध्वाः[*] शुष्का भवन्त्येते[7] तस्मात् तालक्षयेद्बुधः ॥ ३४
यथा[8] वृद्धो[9] नरः[10] कश्चित् प्राप्य हेतु विनश्यति । तथा[†] वृद्धो द्रुमः कश्चित् प्राप्य हेतु विनश्यति ॥ ३५
इतरे-तरयोगास्तु वृक्षादिवर्णनामभिः । वृद्धा[‡]-चलो-ऽमूलाश्च चरच्छैर्याश्च साधयेत् ॥ ३६
हसने[11] रोदने[12] नृत्ये[13] देवताना प्रसर्पणे । महद्भय विजानीयात् षण्मासात्रिगुणो[14](ण) परम् ॥ ३७
§चित्राश्चर्यसुलिङ्गानि निमीलन्ति वदन्ति[15] वा । ज्वलन्ति[16] च[17] विगन्धीनि भय राजवधोद्भवम् ॥ ३८
तोय-धान्यानि सहसा रुदन्ति च हसन्ति च । मार्जारवच वासति[18][19] तत्र विन्द्याद् महद्भयम् ॥ ३९
वादित्रशब्दाः श्रूयते[20] देशे यस्मिन मानुषैः । स देशो राजदण्डेन[21] पीड्यते नात्र सशयः ॥ ४०
तोय-धान्यानि[22] सर्वाणि वहन्ति रुधिर यदा । षष्ठे मासे समुद्भूते सग्रामः शोणिताकुलः ॥ ४१
चिरस्थायीनि[23] तोयानि तूर्णं यान्ति पय क्षयम्[24] । गच्छन्ति वा प्रतिस्रोत.[25] परचक्रागमस्तदा ॥ ४२
घर्षन्ते[26] चापि शीर्यन्ते चलन्ते वा तदाश्रयात्[27] । सशोणितानि दृश्यन्ते यत्र तत्र महद्भयम् ॥ ४३
शस्त्रैकोशात् प्रधावन्ते[29] नदन्ति[30] विचरन्ति वा । यदा रुदन्ति[31] दीप्यन्ति सग्रामस्तेषु निर्दिशेत् ॥ ४४
यानानि वृक्ष-वेश्मानि धूमायति ज्वलति वा । अकालन फल पुष्प तत्र मुख्यो विनश्यति ॥ ४५
भवने यदि श्रूयते[32] गीत-वादित्रनिस्वनाः । यस्य तद्भवन तस्य शारीर जायते भयम् ॥ ४६
पुष्पे पुष्प[33] फले[34] पुष्प[35] फले वा[36] विफल[37] यदा । ‖वध्यते वितथ विन्द्यात्तथा जनपदे भयम् ॥ ४७
चतु पदाना सर्वेषा मनुजाना यदाऽस्वरे[38] । श्रूयते[39] व्याहृत[40] घोर तदा मुख्यो विपद्यते[41] ॥ ४८
निर्घाते कम्पने[42] भूमौ[43] शुष्क[44]वृक्षप्ररोहणे । देश[45]पीडां विजानीयान्मुख्यश्चात्र न जीवति ॥ ४९
स्थिरा[**][46] भूमि प्रयातस्य यदा सुद्रवता व्रजेत् । निमज्जन्ति च वक्राणि तस्य विन्द्यात् महद् भयम् ॥ ५०
वल्मीकस्याशु[47][48] जनने मनुजस्य[49] निवेशने । अरण्य विशतश्चैव[50] तत्र विद्यान्महद् भयम् ॥ ५१
महापिपीलिकावृन्द सद्रकाश्रल(?)विप्लुतम् । तत्र तत्र च सर्वं वद्राद्भ्रमङ्गस्य चादिशेत् ॥ ५२

1 A D °जन° । 2 B D °दग्धस्य । [illegible] A विवर्ण° । 4 A missing in this Ms 5 A गगन । [illegible] C श्रवति । 7 A त वेदा ते । 8 C यथा । 9 A छन्दो, B छेद् । 10 A नरम् । * A This second half is missing in A but as it fits in with the context and as it is found in B C D it is placed there † A B D धन्वादिश्च वर्णना यत् । ‡ A B D वृक्षा चाले वृक्षमाश्च चमाणा उदराश्च साधयेत् । 11 A B D हसते । 12 A B D रोदते । 13 A B D नित्ये । 14 A B D त्रगुणात् । § C चित्राश्चर्यांसु लिङ्गानि । 15 C missing in this Ms 16–17 A कुच भाये । 18–19 C पश्यते । 20 A पूर्वेता । 21 A दाहुन । 22 A B D तोयवहानि । 23 A D °स्थायानि । 24 C तदा जय । 25 C अतिसोभ । 26 C वध्यते । 27 A D प्रयेत्, B दर्प्ययेत् । 28 C °शाखन्येषा, शाश्वतोसा । 29 C प्रवर्धन्ते । 30 A मन्दन्ति, C सिद्दति । 31 A C D रहति । § A This st is missing in A but as it is found in B C D it has been incorporated in the text 32 A श्रूयन्ते, D स्रवते । ¶ D This is found in this Ms as the 51st st 33 A पुष्पे । 34 A फल, C यदा । 35 A वाऽपि; C कश्चिन् । 36 A वाऽपि । 37 A फल । ‖ C भय जनपद विद्यात् भद्रबाहुवचो यथा ॥ 38 A चरे, B D स्वरे । 39 A स्तूयतेऽथा । 40 C व्याधयः । 41 C विनश्यते । 42 A कम्पते B D कदने । 43 A B भूमि, D भूमि । 44 A शुष्क°, B शुक्र । 45 D दोस° । ** C In place of this st the following st is found in C – यदा भूधरस्थानि निपतन्ति महीतले । तदा राष्ट्रभय विद्यात् भद्रबाहुवचो यथा ॥ 46 A not found in this Ms 47 A वल्मीकस्य । 48 A मुजनने, B C °स्याशु° । 49 A मु जस्य । 50 A स्थनेनैव, B वसने; D वामने । †† D This is not found in this Ms

महापिपीलिकाराशिर्विस्फुरंतो विपद्यते । उद्वासुचिष्ठते यत्र तत्र विद्यान्महद्भयम् ॥ ५३
श्वभ्रपिपीलिकावृन्दं निम्नमूर्द्धं विसर्पति । वर्षं तत्र विजानीयाद्भद्रबाहुवचो यथा ॥ ५४
*राज्ञो(ज्ञो)पकरणे भग्ने[1] चलिते पातितेऽपि[2] वा[3] । क्रव्यादसेवने चैव राजपीडां समादिशेत् ॥ ५५
वाजि-वारण-यानानां मरणे छेदने हृते । परचक्रागमं विद्यादुत्पातज्ञो जितेन्द्रियः ॥ ५६
क्षत्रियाः पुष्पितेऽश्वत्थे[4] ब्राह्मणाश्चाप्युदुम्बरे । वैश्याः प्लक्षेऽथ पीड्यन्ते न्यग्रोधे शूद्र-दस्यवः[5] ॥ ५७
इन्द्रायुधं[6] निशि श्वेतं[7] विप्रान् रक्तं च क्षत्रियान् । निहन्ति पीतकं वैश्यान् कृष्णं शूद्रभयङ्करम् ॥ ५८
भज्यते नश्यते वस्तु कम्पते शीर्यते जलम् । †चतुर्मासं परं राजा म्रियते भज्यते तदा ॥ ५९
पितामहेषु[8] सर्वेषु[9] ‡धर्मवेन्द्रकृतं जलम् । त्रैमासिकं विजानीयादुत्पातं ब्राह्मणेषु तम् ॥ ६०
रूक्षा विवर्णा विकृता यदा सन्ध्या भयानका । मारीं कुर्युः सुविकृतां पक्षं[10]-त्रिपक्षकं[11] भयम्[12] ॥ ६१
यदा वैश्रवणे[13] गमने कश्चिदुत्पातः समुदीर्यते । राजानश्च सचिवांश्च[14] पञ्चमासान् स पीडयेत् ॥ ६२
यदोत्पातोऽप्यनेकश्चिद्दृश्यते विकृतैः[15] क्वचित् । तदा व्याधिश्च मारी च चतुर्मासात् परं भवेत् ॥ ६३
यदा चन्द्रे वरुणे वोत्पातः कश्चिदुदीर्यते । §मरकः सिन्धु-सौवीर-सुराष्ट्र-वत्सभूमिषु ॥ ६४
भोजेषु[16] च भयं विद्यात् पूर्वे[17] ध्रुवं[18] म्रियते नृपः । पञ्चमासात् परं विद्याद् भयं घोरमुपस्थितम् ॥ ६५
रुद्रे[20] च वरुणे कश्चिदुत्पातः[21] समुदीर्यते । सप्तपक्षं भयं[22] विद्याद् ब्राह्मणानां न संशयः ॥ ६६
इन्द्रस्य प्रतिमायां तु यदुत्पातः प्रदृश्यते । सङ्ग्रामे त्रिषु मासेषु राज्ञः सेनापतेर्वधः ॥ ६७
यदुत्पातो बलदेवे[23] तस्योपकरणेषु च । महाराष्ट्रान् महायोद्धान् सप्त मासान् प्रपीडयेत्[24] ॥ ६८
वासुदेवे यदुत्पातस्तस्योपकरणेषु च । चक्रारूढाः प्रजा ज्ञेयाश्चतुर्मासान् वधो[25] नृपे[26] ॥ ६९
प्रद्युम्ने[27] वाऽथ[28] उत्पातो गणिकानां भयावहः । ||विशालायां च द्रष्टव्यं ¶भयं चेद्वाऽष्टमासिकम् ॥ ७०
यद्यार्यप्रतिमायां तु किञ्चिदुत्पातजं भवेत् । चौरा मासा त्रिपक्षाद्वा $विलीयन्ति व्रजन्ति[29] वा ॥ ७१
यदुत्पातः श्रियाः[30] कश्चित् त्रिमासीत्कुरुते[31] फलम् । वणिजां पुष्प-बीजानां **वनिता-लेख्यजीविनाम् ॥ ७२

वीरस्थाने श्मशाने च यदुत्पातः समीर्यते[32] ।
चतुर्मासान् क्षुधा-मारी[33] पीड्यन्ते प्रतनिश्रये[34](प्रतिनश्च ये) ॥ ७३

यदुत्पातः(ताः) प्रदृश्यते(यन्ते) विश्वकर्मणि(र्माण)माश्रितः(ताः) ।
पीड्यन्ते शिल्पिनः सर्वे पञ्चमासात्परं[35] भयम् ॥ ७४

---

* These three sts. are not found in A B D but as they have got fitting context they have been embodied in the text 1 B after भग्ने, दग्धे is found in this Ms. 2-3 A B these two words are missing in these Mss 4 A स्वत्थे; B D वत्थे । 5 C °दासकः । 6 C इन्द्रियायुध । 7 C निश्चेतं । † C This is dropped in C. Therefore the first half of the succeeding st. forms the second half of every preceding st. in C. 8 C पिता-महर्षि° । 9 C °सोमेषु । ‡ C धर्मदेवो यथा घटे । 10 पर्यान्ते पक्षिक । 11 B D पर्य° । 12 C परम् । 13 A वै गमणे । 14 A it is not found in this Ms. 15 C च सतः । § A B D ताम्रेषु च द्वारेषु सराष्ट्रवत्स भूमिषु । 16 A B D भोजनेषु । 17 A B D वध । 18-19 A B D सर्वेषु । 20 A चन्द्रे, B भद्रे, D साद्रे । 21 A उत्पातः । 22 C पक्ष । 23 C बले कश्चित् । 24 C सर्वे । 25 C वरी भयम् । 26 A भवेत् । 27-28 C प्रथजस्थितु । || A विशीला चैव दृश्यम्; B D विशीला चैव दृश्य । ¶ A B D सर्वा दुस्थ मासिकः । 29 A भूशसाप । $ C पीड्यन्ते मात्र संशयः । 30 A श्रियः । 31 C मासात् । ** C तथा लेख्योपजीविनाम् । 32 C समीहते । 33 C °मारी । 34 A प्रतिश ये; B प्रतिश्रयः । 35 A B D °मासात्परं ।

भद्रशूली विकुर्वन्ति(न्ती) स्त्रियो[1] हन्तीह[2] सुव्रता[3]। आत्मान वृत्तिनो[4] चैव षण्मासात् पीडयेत् प्रजाम्[5] ॥ ७५
इन्द्राण्याः[6] समुत्पातैः[7] कुमार्य (री.) परिपीडयेत् । त्रिपक्षाद[8]क्षिरोगेण कुक्षि-कर्ण शिरोज्वरैः ॥ ७६
धन्वन्तरे समुत्पातो वैद्याना[9] स भयङ्कर । षाण्मासिकविकाराश्च रोगजात् जनयेन्नृणाम् ॥ ७७
जामदग्न्ये[10](ग्ये) यदा[11] रामे[12] विकारः कश्चिदीर्यते । तापसाश्च तपाढ्याश्च[13] निर्पक्षेण जिघासति ॥ ७८
पञ्चविंशतिरात्रेण कबन्ध यदि दृश्यते । सन्ध्याया भयमाप्याति महापुरुषविद्रवम् ॥ ७९
सुलसाया[15] यदोत्पातः षण्मास सर्पिजीविन । पीडयेद् गरुडे[16] यश्च[17] वासुकास्तिक[18]भक्तिषु ॥ ८०
भूतेषु[19] यैः[20] समुत्पातैः[21] सदेव[22]परिचारिकैः[23] । मासेन पीडयेत्तूर्णं[24] निर्ग्रन्थवचन यथा ॥ ८१
अर्हत्सु[25] वरुणे[26] रुद्रे[27] गृहे[28] शुक्रे[29] नृपे[30] भवेत्[31] । पञ्चाल-गुरु-शुक्रेषु पावकेषु पुरोहिते[32] ॥ ८२
धाते[33]ऽग्नौ[34] वासुभद्रे च विश्वकर्म-प्रजापतौ । सर्वस्य तद् विजानीयात् वक्ष्ये[35] सामान्यज फलम्[36] ॥ ८३
चन्द्रस्य वरुणस्यापि रुद्रस्य च वधूषु च । स महाराजसूत्पातो राजाग्रमहिषीषु च ॥ ८४
एका[37] यस्य[38] यदा[39] भार्या या चान्य केवला[40] स्त्रियो[41] । कुर्वन्ति किञ्चिद् विकृत प्रधानस्त्रीषु तद्भयम् ॥ ८५
एव देशे च जातौ च कुले[42] पाखण्डि[43]-भिक्षिषु[44] । तज्जातिप्रतिरूपेण स्वैः स्वैर्देवैः शुभ वदेत् ॥ ८६
उद्गच्छमानः सविता पूर्वतो विकृतो[45] यदा । स्थावरस्य विनाशाय पृष्ठतो यायिनाशन ॥ ८७
हेमवर्णः सुतोयार्थं मधुवर्णो भयङ्कर । शुक्ले च सूर्यवर्णेऽस्मिन् सुभिक्ष क्षेममेव च ॥ ८८
हेमन्ते शिशिरे रक्तः पीतो ग्रीष्म-वसन्तयोः । वर्षासु शरदि शुक्लो विपरीतो भयङ्करः ॥ ८९
दक्षिणे चन्द्रशृङ्गे तु यदा तिष्ठति भार्गव । अभ्युत्क(ग)त[47] तदा राजा बल ह[48]न्या[49]त्सपार्थिव[50] ॥ ९०
चन्द्रशृङ्गे यदा भौमस्तिष्ठते[51] विकृतो[52] भृशम् । प्रजास्तत्र विपद्यन्ते क्षुद्[53]वैः पार्थिवाश्चलाः ॥ ९१
शनैश्चरो यदा सौम्य[54]शृङ्गे[55] पर्युपतिष्ठति । तदा वृष्टिभय घोर दुर्भिक्ष प्रकरोति च ॥ ९२
भिनत्ति सोम मध्येन ग्रहेष्वन्यतमो यदा । तदा राजभय[56] विन्यात् प्रजा[57]क्षोभ च दारुणम् ॥ ९३
राहुणा गृह्यते चन्द्रो यस्य नक्षत्रजन्मनि । रोग मृत्युभय वाऽपि तस्य कुर्यान्न सशय ॥ ९४
क्रूरग्रहयुत[58]श्चन्द्रो गृह्यते दृश्यते[59]ऽपि[60] वा[61] । तदा क्षुभ्यन्ति सामन्ता राजा[62] राष्ट्र च पीड्यते ॥ ९५
लिखेत[63] सोम शृङ्गेन भौम[64] शुक्र गुरु यथा । शनैश्चर[65] चाधिकृत पङ्क भयानि तदा दिशेत् ॥ ९६

1 A स्तूहा D गृहा । 2 B अर्हन्ती । 3 C सुव्रत । * C अन्याश्च प्रतिमा कश्चिद् पङ्क्तिमीते प्रदीपयेत् ॥ 4 A मतिवीराश्च । 5 B प्रजम्; D प्रजत् । 6 A B D इन्द्राण्याय । 7 C स इत्पात । 8 A नृपक्षय; C नृपक्षात् । 9 A विद्यानाम् । 10 B वामदग्ध, C वामदग्नेव, D वामदग्धे । 11-12 C आरामे । 13 B तपाद्यांश्च, C तपोधाश्च D तपाद्याते । 14 A नृ° । 15 A सलसायां; B शुलसायां, D सलभायाम् । 16–17 C गरुडायांश्च । 18 C वास्तुकेशूग- । 19 A B D भूते । 20-21 A B D यस्या यदुत्पातः । 22 A सदैव । 23 A B परिचारिक ; C परिवारक । 24 C मरणात् । 25 B D वरुणेन्द्र° । 26 B D °भद्रे । 27 A भद्रे, C शक्रे । 28 A क्षुद्रे । 29–30 C व्याधिभय भवेत् । 31 A °कार्मुके; B °गुरु । 32 A B D पुरोहित । 33-34 A B D वायाग्नौ । 35 C राज्य° । 36 C भयम् ।
† C This and the following stanza are not found in this Ms 37–39 A येनकायदयदा । 40-41 D येवलस्तु यः । 42 C कले । 43 A D पाषड° । 44 A C °भिरिषु । 45 C त्रिकतो । 46 C सुदीसोय । 47 B अप्प, C अभ्यन्तरे; D अभ्युक्षत । 48 C दृष्टैः । 49–50 C हन्यमसशयः । 51 A B D निष्ठति । 52 A B C अविकृत । 53 A C क्षुत्क्षः । 54 C भृगो । 55 C भौमा । 56 A समय, C राजवध । 57 C राष्ट्र° । 58 A B D यदा स गृह्यते । 59–61 C सर्वतो भृशम् । 62 C राज । 63 A B D लिखते । 64 A B D सोम । 65 B शनैश्चरो ।

*यदा बृहस्पतिः शुक्रं भिन्द्यादथ विशेषतः । पुरोहितास्तदाऽमात्याः प्राप्नुवन्ति महद्भयम् ॥ ९७
ग्रहाः परस्परं यत्र भिन्दन्ति प्रविशन्ति वा । तत्र शस्त्राग्निज्यानि विन्द्यादर्थविपर्ययम्[2] ॥ ९८
स्वतो ग्रहमन्यं श्वेतं प्रविशेत लिखेत् तदा । ब्राह्मणानां मिथो भेदं मिथःपीडां विनिर्दिशेत् ॥ ९९
एवं शेषेषु वर्णेषु स्ववर्णैश्चारयेद् ग्रहः । वर्णैः स्वमयानि स्युस्तद्युतान्युपलक्षयेत् ॥ १००
श्वेतो ग्रहो यदा पीतो रक्तकृष्णोऽथवा भवेत् । †स्ववर्णविजयं कुर्यात् यथास्वं वर्णशङ्करम् ॥ १०१
उत्पाता विविधा ये तु ग्रहाऽऽघाताश्च दारुणाः । उत्तराः सर्वभूतानां दक्षिणा मृगशृङ्गिणाम् ॥ १०२
करङ्कं[5] शोणितं[6] मांसं विद्युतश्च भयं वदेत् । दुर्भिक्षं जनमारिं च शीघ्रमाख्यान्त्युपस्थितम् ॥ १०३
शब्देन महता भूमिर्यदा रसति[8] कम्पते । सेनापतिरमात्यश्च राजा राष्ट्रं च पीड्यते ॥ १०४
फले फलं यदा किञ्चित् पुष्पे पुष्पं च दृश्यते । गर्भाः पतन्ति नारीणां युवराजा च बध्यते ॥ १०५
नर्तनं जल्पनं[9] हासमुन्मीलनं[10]-निमीलने । दिवा यत्र प्रकुर्वन्ति तत्र विन्द्यान्महद्भयम् ॥ १०६
‡पिशाचा यत्र दृश्यन्ते देशेषु नगरेषु वा । अन्यराजा भवेत्तत्र प्रजानां च महद्भयम् ॥ १०७
भूमिर्यत्र[11] नमो[12] याति विशति[13] वसुधौ जलम् । दृश्यन्ते वाऽम्बरे देवास्तदा राजवधो ध्रुवम् ॥ १०८
धूम-ज्वालां रजो भस्म[14] यदा मुञ्चंति देवताः । तदा तु म्रियते राजा मूर्च्छितस्तु[15] जनक्षयः ॥ १०९
मृग-पक्षि[16]-पशूनां च भाषणे ज्वलने गमे । जनक्षयाः प्रभूतास्तु विकृते वा नृपवधः ॥ ११०
§विकृताकृति-संस्थाना जायन्ते यत्र मानवाः । तत्र राजवधो ज्ञेयो विकृतेन सुतेन वा ॥ १११
वप्रः सेनापतेश्चापि[18] भयं दुर्भिक्षमेव च । $अमेघा ह्यथवा वृष्टिस्तदा स्यान्नात्र संशयः ॥ ११२
द्वारं शक्रगृहं[19] वेश्म राज्ञो देवगृहं तथा । धूमायन्ते यदा राज्ञस्तदा मरणमादिशेत् ॥ ११३
‖परिघोऽर्गलौ कपाटं द्वारं रुन्धन्ति वा स्वयम् । पुररोधस्तदा विन्द्यान्निगमानां महद्भयम् ॥ ११४
यदा द्वारेण नगरं शिवा प्रविशते दिवा । वाश्यमाना विकृता वा तदा राजवधो ध्रुवम् ॥ ११५
¶अन्तःपुरेषु द्वारेषु विष्णुमित्रे(तीर्थे) तथा पुरे । अट्टालकेऽथ हट्टेषु मधु लीनं विनाशयेत् ॥ ११६
धूमकेतुहतं मार्गं शुक्रश्चरति वै यदा । तदा तु सप्त वर्षाणि महान्तमनयं वदेत् ॥ ११७
गुरुणा प्रहतं मार्गं यदा भौमः प्रपद्यते । **भयं स(सा)र्वजनिकं करोति बहुधा नृणाम् ॥ ११८
भौमेनापि हतं मार्गं यदि सौरिः[20] प्रपद्यते[21] । तदाऽपि शूद्र-चौराणामनयं[22] कुरुते नृणाम् ॥ ११९
सौरेण तु हतं मार्गं वाचस्प[23-24](वाचस्पतिः) प्रपद्यते[25] । भयं सर्वजनानां तु करोति बहुधा तदा ॥ १२०
‡‡राजदीपो निपतते भ्रश्यतेऽधः कदाचन । षण्मासात्पक्षमासाद्वा नृपमन्यं[31] निवेदयेत् ॥ १२१

* C this is missing in C. † B This second half is not found in this Ms. 1 C शास्त्र° । 2 A B D °विवर्धनम् । 3 A सुवर्णं° । 4 A स्वर्णसंकरम्; C स्वं चार्थं संकरम्; D सुवर्णसंकरम् । 5 B C D करंक । 6 A B D शाणितं । 7 A C D विकृताश्च । 8 A रसति । 9 A B D जल्पने । 10 C सम्मीलन । ‡ this is not found in A B D. 11 A भूर्मिर्युं च । 11-12 C नमयं भूमिमा° । 13 A C D विशति । 14 A वपु च; B वपुपं; D वपुवं । 15 A वस्त्र । 16-17 C घोरश्चैव । 18 C स्थिरमात्र° । $ A B D सस्यं जना सदं वा च । § C पीडा तत्र प्रजाना च विकृते तु नृपो वधः ॥ 19 A B D राज्ञः । 20-21 A वैद्धिव्यंपा । 22 A °मयं । ‖ C missing in this Ms. 23-24 A परिसार्यका । ¶ C this st. is found with some variations in the following manner in this Ms.—गृहे अन्त पुरे द्वारे मंडे गोपुरेष्वथ । अट्टालकेष्वथाथेषु मधु लीन न शोभनम् ** C क्षत्रियाणां बहुविधं तदाऽपि भयमादिशेत् ॥ 25-26 A वावस्सं । 27 A प्रतिपद्यते । 28 D अवक्षयं । 29 B चोमयं; C यदा सौरिः; D चापदयं । 30 A B D प्रतिपद्यते । ‡‡ A B D राजाप्रदीपो नृपतेर्भज्यते वा कदाचन । 31 C °मृत्युं ।

निर्जीवामापणे हासे जलरोधे[1] प्रधावने । जातमात्रस्य तु शिशो[2] सुमहद्भयमादिशेत् ॥ १२२
निवर्तते[3] यदा छाया परिग्रस्ता जलाशयात् । प्रदृश्यते च दैत्याना[4] सुमहद्भयलक्षणम् ॥ १२३
अंद्वारे द्वारकरण कृतस्य च विनाशनम् । हतस्य ग्रहण वाऽपि तदा ह्युत्पातलक्षणम् ॥ १२४
यजने छादन यस्य ज्वलिताङ्गमथाऽपि वा । स्पदते वा स्थिर किञ्चित् कुलहानिं तदाऽऽदिशेत् ॥ १२५
दैवज्ञा भिक्षव[5] प्राज्ञाः साधवश्च पृथग्विधा. । परित्यजन्ति त देश ध्रुवमन्यत्र शोभनम् ॥ १२६
युद्धानि कलहा बाधा विरोधा-ऽरिविवृद्धय । अभीक्ष्ण यत्र वर्तन्ते त देश परिवर्जयेत् ॥ १२७
विपरीता यदा छाया दृश्यन्ते वृक्ष-वेश्मनि । यदा ग्रामे पुरे वाऽपि प्रधानवधमादिशेत् ॥ १२८
‡महावृक्षो यदा शाखामुत्करा[6] मुञ्चते द्रुतम् । भोजकस्य वध विन्द्यात् सर्पाणा वधमादिशेत् ॥ १२९
पांशुवृष्टिस्तथोल्का[7] च निर्घाताश्च सुदारुणा । यदा पतन्ति युगपद् घ्नन्ति राष्ट्रं सनायकम् ॥ १३०
रसाश्च विरसा यत्र नायकस्य च दूषणम् । तुलामानस्य[8] ह्रसन राष्ट्रनाशाय तद्भवेत् ॥ १३१
शुक्लप्रतिपदि चन्द्रे सम भवति मण्डलम् । भयकर तदा तस्य नृपस्याथ न सशयः ॥ १३२
समाभ्या यदि शृङ्गाभ्या यदा दृश्येत चन्द्रमाः । धान्य भवेत्[9] तदा[10] न्यून[11] मन्दवृष्टिं विनिर्दिशेत्[¶] ॥ १३३
वामशृङ्ग यदा वा स्यादुन्नत दृश्यते भृशम् । तदा सृजति लोकस्य दारुणत्व न सशयः ॥ १३४
ऊर्ध्वस्थित नृणा पाप तिर्यक्स्थ राजमन्त्रिणाम् । अधोगत च वसुधा सर्वां हन्यादसशयम् ॥ १३५
शुक्ल रक्ते भय पीते धूमे दुर्भिक्षविद्रवे । चन्द्रे सदोदिते ज्ञेय भद्रबाहुवचो यथा ॥ १३६
दक्षिणात्परतो दृष्ट चोरदू[12]र्नभयङ्करम् । अपरे तोयजीवाना ‖वायव्ये हन्ति वै[13] गर्दभम् ॥ १३७
शाक-कीटेषु चलेषु विषादेषु च रिङ्गिषु । वाहनेषु च दृष्टेषु विन्द्याद्भयमुपस्थितम् ॥ १३८
ऊर्ध्व धूपो[15] यदा नर्देत्[16] तदा स्याच्च भयङ्कर । कुक्कुट[17] चलते[18] वापि तदाऽपि स भयङ्कर[19] ॥ १३९
व्याधय प्रबला यत्र माल्य(च)गन्ध[20] न वायते[21] । $आहूतिपूर्णकुम्भाश्च विनश्यन्ति भय वदेत् ॥ १४०
नयनस्य[22] प्रसन्नेन[23] ज्वलते[24] मधुरां गिरा[26] । अरुन्धती[27] न पश्येत स्वदेह यदि दर्पणे ॥ १४१
न पश्यति स्वकार्याणि **परकार्यविशारद । मैथुने यो निरक्तश्च न च सेवति मैथुनम् ॥ १४२
न मित्रचित्तो[28] भूतेषु[29] स्त्री वृद्ध सेवते[30] शिशुम् । विपरीतश्च सर्वत्र सर्वदा स भयावह[31] ॥ १४३
अभीक्ष्ण पापसमस्य(श्च) निरुत्साहो विचिन्तितैः । अलक्ष्मीपूर्णो[32] न[33] चिरात्[34] प्राप्नोति स महद्भयम् ॥ १४४
क्रव्यादा[5] शकुना यत्र बहुशो विकृतस्वना । यत्रेन्द्रियार्था विगुणा[35] स्त्रियो[36] हीनाश्च मानवा. ॥ १४५
‡‡निपतति द्रुमच्छिन्नो वपुश्च[37] ह्यलक्षणम् । रत्नानि यस्य नश्यन्ति बहुश[5] प्रज्वलन्ति वा ॥ १४६

---

1 D जलरोध । 2 A B C न is additionally found before this word in these Ms 3 C परिवर्ज्या । 4 A D दैत्यानां, C दैत्याना । * A this st is missing in this Ms † C सर्वमुत्पातलक्षणम् ॥ ‡ B this is not found in this Ms 5 A B C °भुत्तरे । 6 A तथोल्का B D तथोल्का । 7 C मानुषस्य । 8 A B D तुलामानस्य । § A B D सम चन्द्रमसंशयम् । ‖ B भवति; C तदा । 10–11 B दुर्भिक्ष, 10 D दु स । ¶ B D दारुणत्वमय भयम् । 12 A चोदत च, B चोरोभय । ‖ A चयो व्यहन्ति वो वधाम् । 13–14 B D पावकम् । 15 B D वृष्टो, C वृक्षो । 16 A नादि, C गर्धेद् । 17 C कुक्कुटा । 18 C हसते । 19 A भयदा । 20 A बन्धन । 21 C दायते । $ C आहुति पूतिगन्धाश्च विनाशाय न सशय । 22 A च । 23 A प्रसूते; B D प्रसूते । 24 A ज्वलतो । 25–26 C वा न सपदा । 27 A B अनुहरी । ** C विहर्तुंचति यो नरः । 28 A B °भूतो, D °चित्तो । 29 A विचेषु; B वृषेषु । 30 C भजेत । 31 A नियमिता, C भयावहस्मृतिः । 32–34 A अचिरात्प्रियतम् । 35 C विगुणाः । 36 A C स्त्रियाः । ‡‡ C not found in this Ms 37 A सम ।

क्षीयते वा म्रियते वा पञ्चमासात् परं नृपः । गजस्यारोहणे यस्य यदा दन्तैः[1] प्रभिद्यते ॥ १४७
दक्षिणे राजपीडा स्यात्सेनायास्तु वधं वदेत् । मूलभङ्गस्तु यातारं करिकान्[2](?) नृपं वदेत् ॥ १४८
मध्यमं रोगजाध्यक्षमग्रजे सपुरोहितम् । विडाल-नकुलो-लूक-काक-कङ्कसमप्रभाः ॥ १४९
यदा भङ्गो भवत्येषां तदा ब्रूयादसत् फलम् । शिरो-नासाग्रकण्ठेन सानुस्वारं निशंसनैः ॥ १५०
साक्षार्थौ[3]* सञ्चितं यच्च न तद् ग्राह्यन्तु वाजिनाम् । नाभ्यङ्गतो महोरस्कः कण्ठे वृत्तो सुरेरितः ॥ १५१
स पार्श्वे स्वन्दालुब्धो नो गृह्यते हि सः(?) । अन्योन्यसमुदीक्षन्ते हेष्यस्थानगता हयाः ॥ १५२
शयना-ऽऽसने परीक्षा ग्राममारी वदेत् ततः । सन्ध्यायां सुप्रदीप्तायां यदा[4] सेनामुखा[5] हयाः ॥ १५३
त्रासयन्तो विभेषन्तो घोरात् पादसमुद्धृताः । दिवसं यदि वा रात्रं हेषन्ति सहसा[6] हयाः[7] ॥ १५४
सन्ध्यायां सुप्रदीप्तायां तदा विन्द्यात् पराजयम् । उच्छुका[8] (उन्मुखा) रुदन्तो वा[9] दीनं दीनं समन्ततः ॥ १५५
हया यत्र तवोत्पातं निर्दिशेद्राजमृत्यवे । विच्छिद्यमाना[10] हेषन्ते[11] यदा रूक्षस्वरं हयाः ॥ १५६
स्वरवद्दीमनादेन तदा विन्द्यात् पराजयम् । उत्तिष्ठन्ति निषीदन्ति विश्वसन्ति[12] भ्रमन्ति च ॥ १५७
रोगार्त्ता इव हेषन्ते तदा विन्द्यात् पराजयम् । ऊर्द्धमुखा विलोकन्ति विन्द्याज्जनपदे भयम् ॥ १५८
शान्ताः प्रहृष्टा धर्मार्त्ता विचरन्ति यदा हयाः । यालानां[13] वीक्ष्यमाणा[14]स्ते न ते ग्राह्या विपश्चितैः[15] ॥ १५९
मूत्रं पुरीषं बहुशो विलुण्ठा[16]ः प्रकुर्वतः । हेषन्ते दीननिद्रार्त्तास्तदा कुर्वन्ति ते जयम् ॥ १६०
स्तम्भयन्तोऽथ लाङ्गूलं हेषन्तो दुर्मना हयाः । मुहुर्मुहुश्च जृम्भन्ते तदा शत्रुभयं वदेत् ॥ १६१
यदा विरुद्धं हेषन्ते स्वरूपं विकृतिकारणम् । तवोपसर्गो व्याधिर्वा सद्यो भवति रात्रिजः ॥ १६२
भूम्यां प्रसित्वा ग्रासं तु हेषन्ते प्राङ्मुखा यदा । अश्वारोहाश्च[17-19] वद्धाश्च[20] तदा छिद्यति क्षुद्भयम् ॥ १६३
शरीरं केसरं पुच्छं यदा ज्वलति वाजिनः । परचक्रं प्रयातं च देशभङ्गं च निर्दिशेत् ॥ १६४
यदा वालाः प्रक्षरन्ते पुच्छं चटपटायते । वाजिनः सस्फुलिङ्गा वा तदा विन्द्यान्महद्भयम् ॥ १६५
हेषन्ते तु यदा राज्ञः[21] पूर्वाह्णे नाग-वाजिनः । तदा सूर्यग्रहं विन्द्यादपराह्णे तु चन्द्रजम् ॥ १६६
शुष्कं काष्ठं तृणं वाऽपि यदा संदंशते हयः । हेषन्ते सूर्यमुद्वीक्ष्य तदाऽग्निभयमादिशेत् ॥ १६७
यदा शेवालजलेवाऽपि मग्नं कृत्वा मुखं हयाः । हेषन्ते विकृता यत्र तदाप्यग्निभयं भवेत् ॥ १६८
उल्लासमाना हेषन्ते संदश्य दशनान्[22] हयाः । सङ्ग्रामे विजयं क्षेमं भर्तुः[23] पुष्टिं[24] विनिर्दिशेत् ॥ १६९
प्रसारयित्वा ग्रीवां च स्तम्भयित्वा च वाजिनाम् । हेषन्ते विजयं ब्रूयात्सङ्ग्रामे नात्र संशयः ॥ १७०
श्रमणा ब्राह्मणा वृद्धा न पूज्यन्ते यथा पुरा । सप्तमासात् पर यत्र भयमाख्यात्युपस्थितम् ॥ १७१
अनाहतानि तूर्याणि नदन्ति विकृतं यदा । षष्ठे मासे नृपो वध्यः भयानि च तदाऽऽदिशेत् ॥ १७२
कृत्तिकासु यदोत्पातो दीप्तायां दिशि दृश्यते । आग्नेयीं वा समासृत्य त्रिपक्षादग्नितो भयम् ॥ १७३
रोहिण्यां तु यदा[25] घोषो[26] निर्घातो[27] यदि दृश्यते । सर्वाः प्रजाः प्रपीड्यन्ते षण्मासात्परतस्तदा ॥ १७४
उल्कापातः सनिर्घातः सवातो यदि दृश्यते । रोहिण्यां पञ्चमासेन कुर्याद्घोरं[28] महद्भयम्[29] ॥ १७५

* C From here onwards some six sts are not found in this Ms. 1 B D दंतः । 2 A करिनं, D करिकाणं । 3 A साक्षार्क्षी । 4 A B D यदा । 5 B D °मुखाः । 6 A D संधयो, B संधयो । 7 A हया । 8 A B D उच्चमानां । 9 A D रुदनी च, B रुदन्ति च । 10 A B D विच्छिद्यते । 11 A B D हेषहेषं । 12 A B D वित्रसति । 13 C योला । 14 C संवीक्षमाणा । 15 C निमित्ततः । 16 A विण्मूत्र । 17–20 C भयरोहावरद्धाश्च । 21 C प्राह्ने । † C पूर्वनागा सवाजिनाम् । ‡ B यदाखेजोजसेवापि, C यदा सेनाजले वाऽपि । 22 C तदा संदशना । 23 C कर्तुं । 24 C वृष्टिम् । 25 A B यदा । 26 B मेघो । 27 A D निर्घातो; B निर्घाते । 28–29 A B कलहमृत्युदम् ।

एवं नक्षत्रशेषेषु यदुत्पाताः पृथग्विधाः । देवतार्जनलीनं[1] च प्रसाध्यं भिक्षुणा सदा ॥ १७६
वाहनं महिषीं पुत्रं बलं सेनापतिं पुरम् । पुरोहितं नृपं[3] वित्तं[4] घ्नन्त्युत्पाताः समुच्छ्रिताः ॥ १७७
एषामन्यतरं हत्वा निर्वृतिं यान्ति ते सदा । परं द्वादशरात्रेण सद्यो नाशयिता पिता ॥ १७८
यत्रोत्पाताश्च[5] दृश्यन्ते *यथाकालमुपस्थिताः । तेन संचयदोषेण राजा देशस्य नश्यते ॥ १७९
देवान् प्रव्रजितान् विप्रांस्तस्माद्राजाऽभिपूजयेत् । तदा शाम्यति तत् पापं यथा साधुभिरीरितम् ॥ १८०
यत्र देशे समुत्पाता दृश्यन्ते भिक्षुभिः क्वचित् । ततो देशादतिक्रम्य व्रजेयुरन्यतस्तदा ॥ १८१
संचिते[6] भिक्षुदे[7] देशे निरुत्पाते प्रियातिथौ । विहरन्ति सुखं तत्र भिक्षवो धर्मचारिणः ॥ १८२

†॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते उत्पातकाण्डं नाम चतुर्दशमोऽध्यायः ॥

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि ग्रहचारं जिनोदितम्[8] । तत्रादितः प्रवक्ष्यामि शुक्रचारं निबोधत ॥ १
भूतं भव्यं भवद्वृष्टिमवृष्टिं भयमग्निना । जया-ऽजय-रुग-ऽर्थांश्च सर्वान् सृजति भार्गवः ॥ २
म्रियते वा प्रजा तत्र वसुधा च प्रकम्पते । दिवि मध्यं यदा गच्छेदर्धरात्रेण भार्गवः ॥ ३
दिवि मध्ये यथा दृश्येच्छुक्रः सूर्यपथोस्थितः[11] । सर्वभूतभयं कुर्याद्विशेषाद्वर्णसङ्करः ॥ ४
अकाले उदितः शुक्रो निवृत्तो वा यदा तदा । त्रिसांवत्सरिकं ग्रीष्मं शारदं चेतिभिर्भवेत् ॥ ५
गुरु-भार्गव-चन्द्राणां रश्मयस्तु यदा हताः । एकाहमपि दीप्यन्ते[12] तदा विन्द्याद्भयं खलु ॥ ६
भरण्यादीनि चत्वारि चतुर्नक्षत्रकाणि ह । षडेव मण्डलानि स्युस्तेषां नामानि लक्षयेत् ॥ ७
सर्वभूतहितं रक्तं परुषं रोचनं तथा । ऊर्ध्वं[13] चण्डं[14] च तीक्ष्णं च निरुक्तं तानि साधयेत् ॥ ८
§प्रथमं च द्वितीयं च मध्यमे शुक्रमण्डले । तृतीयं पञ्चमं चैव मण्डले साधुनिन्दिते ॥ ९
चतुर्थे चैव षष्ठं च मण्डले प्रवरे स्मृते । आद्ये द्वे मध्यमे विन्द्यान्निन्दिते त्रिकपञ्चमे ॥ १०
श्रेष्ठे चतुर्थ-षष्ठे च मण्डले भार्गवस्य तु । शुक्लपक्षे प्रशंसन्ति सर्वेष्वस्तमनोदयम् ॥ ११
अथातो चक्रगतिमान् भार्गवो नाभिवर्षति । विकृतानि च वर्तन्ते सर्वमण्डलदुर्गते ॥ १२
प्रथमे मण्डले शुक्रो यदास्तं यात्युदेति वा । मध्यमा सस्यनिष्पत्तिर्वर्षं[15] च मध्यमं नृणाम्[16] ॥ १३
भोजान् कलिङ्गानुड्रांश्च काश्मीरान् दस्यु-मालवान् । यवनान् सौरसेनांश्च गो-द्विजान् शबरान् वधेत् ॥
पूर्वतो[17] नरकालिङ्गो मागधो[18] जयते[19] नृपः । सुवृष्टिं क्षेममारोग्यं मध्यदेशे विनिर्दिशेत् ॥ १५
यदा चान्ये तिरोहन्ति[20] तत्रस्थभार्गवं ग्रहाः । कुण्डा निजह्वी बभ्रवः[21] क्षत्रिया लब्धशाकुनाः[23] ॥ १६
धर्मिणः[24] सु(शू)रसेनाश्च मत्स्यकीर्णा अनेकशः । किराता महिषाश्चैव पीड्यन्ते शुक्रपीडिते[28] ॥ १७
द्वितीयमण्डले शुक्रो यदास्तं यात्युदेति वा । शारदस्योपघाताय विषमा वृष्टिमादिशेत् ॥ १८
अहिच्छत्रं च[29] पच्छं[30] च[31] सूर्यावर्तं च पीडयेत् । पुरोहिता अमात्याश्च भोजराजा विनश्यति ॥ १९

1 A दत्वान्दनि; B देवता च नि; C देवताश्च नि । 2 D °रक्ष । 3-4 A नृपचित्तं । 5 A यात्नत्या; B यातोत्पाता । * A तदा कल्ह समुच्छ्रितम्; B तथा कल्हसुच्छितं । † B not found in this Ms. 6 C सुवृत्ते; D सुवृत्ते । 7 C भक्षये, D भिक्षुरो । 8 A D °भाषितम्; C विशेषत. । ‡ This second half is missing in this Ms. 9-11 C सूर्य यदाऽऽस्थिता; 10 C °रथ°; 11 A B प्रस्थितो । 12 C पीड्यन्ते । 13-14 A ऊर्ध्वतोऽथ; 14 B D दण्ड । § C D अथ गोमूत्रगतिमान् । 15 C चित्र वर्षे । 16 C missing in this Ms 17 A D साल्वोसी । 18 B गधो । 19 C जायते । 20 A D भगिरोहन्ति । 21-23 C कदीवाषा. सावरया; 21 B D कुण्डी, 22 A विजह्वा; 23 A विजय । 24-25 C कच्छानके । 26 C निवृता. । 27 C मत्स्यकाण्डान । 28 A पीड्यते; B °पीडिता । 29-31 A चक्रवर्ते ।

यदा वाऽन्ये तिरोहन्ति तत्रस्थं भार्गवं ग्रहाः । निषादाः पाण्डि(ण्डु)का[1] म्लेच्छाः संकुलस्थाश्च[2] साधवः ॥२०
कोटिकाः[3] पुरुपादाश्च[4] शिल्पिनो वर्वराः[5] शकाः । वाहिका[6] यवनाश्चैव मण्डूकाः केकरास्तथा ॥ २१
पाञ्चालाः कुरवश्चैव पीड्यन्ते शङ्कु-ग(गा)न्ध(धा)राः[8] । एकमण्डलसंयुक्ते भार्गवे पीडिते फलम् ॥ २२
तृतीये मण्डले शुक्रो यदास्तं यात्युदेति वा । तदा धान्यं सनिचयं पीड्यन्ते मूढकेतवः[9] ॥ २३
वाटधानाः[10] कुनाटाश्च[11] कौलकूटश्च पर्वतः । †रिपवः कुरु-पाञ्चालाश्चातुर्वर्ण्यश्च पीड्यते ॥ २४
धाणिजाः[12] कुलजाः पण्या वनवासी तथाऽश्मकाः ।
अवन्ती(आवन्त्या)श्चापरान्ताश्च सपर्त्याः(?)[13] सचराचराः[14] ॥ २५
पीड्यन्ते भय-शस्त्राभ्यां क्षुधारोगेण चार्दिताः । स्नेहसंस्थानवर्णैश्च ¶विचार्यं नृपपीडनम् ॥ २६
चतुर्थे मण्डले शुक्रो कुर्यादस्तमनोदयम् । तदा सस्यानि[15] जायन्ते महामेघाः सुभिक्षदाः ॥ २७
पुण्यशीलो जनो राजा प्रजाश्चापि पुरोहितः[16] । बहुधान्यां[17] महीं विद्यादुत्तमं मेघ[18]वर्षणम् ॥ २८
§अन्वधा(जा)श्चाप्यावन्तश्च मूलिका-श्यामकास्तथा । वाह्नो[19] विहैश्च[20] दन्ताश्च[21] पीड्यन्ते सर्पकास्तथा ॥ २९
यदा चान्ये ग्रहा यान्ति सौरेयाः(?) म्लेच्छसङ्कुलाः । टङ्कनाश्च[22] पुलिन्दाश्च किराताः सौष्टकर्णिकाः(?)॥ ३०
पीड्यन्ते पूर्ववत् सर्वं दुर्भिक्षेण भयेन च । ऐक्ष्वाको म्रियते राजा शेषाणां क्षेममादिशेत् ॥ ३१
यदा या पञ्चमे शुक्रे कुर्यादस्तमनोदयौ । अनावृष्टिभयं घोरं दुर्भिक्षं जनयेत् तदा ॥ ३२
सर्वं श्वेतं तदा धान्यं क्रेतव्यं[24] सिद्धि[25] मिच्छता । त्याज्या देशास्तथा चैते निर्ग्रन्थैः साधुवृत्तिभिः ॥ ३३
स्त्रीराज्यं[26] ताम्रकर्णाश्च कर्णाटाः कमनोत्कटाः । वाल्हीकाश्च विदर्भाश्च मत्स्य-काशी-सतत्कराः ॥ ३४
स्फीताश्च रामदेशाश्च सूरसेनास्तथैव च । जायंते[32] वत्सराजानः परं यदि तदा हताः ॥ ३५
क्षुधा-मरण-रोगेभ्यश्चतुर्भागो भविष्यति । एषु देशेषु चान्येषु[33] भद्रबाहुवचो यथा ॥ ३६
यदा चान्येऽभिगच्छन्ति तत्रस्थं भार्गवं ग्रहाः । सुराष्ट्राः सिन्धु-सौवीराः मन्त्रि[34](त्रि)साराश्च साधवः ॥ ३७
आनर्त[35]-कच्छ-सैंधेयाः[36] साल्वशैश्चार्जुना जनाः । पीड्यन्ते तेषु देशेषु म्लेच्छस्य म्रियते नृपः ॥ ३८
यदा तु मण्डले षष्ठे कुर्यादस्तमनोदयम् । शुक्रस्तदा प्रकुर्वीत भयानि तत्र क्षुद्भयम् ॥ ३९
वत्साः पाञ्चाल-वाल्हीका गन्धाराश्च गर्मेलकाः[40] । विदर्भाश्च दशार्णाश्च पीड्यन्ते नात्र संशयः ॥ ४०
द्विगुणं धान्यमर्घेषु नोत्तरं वर्षयेत्[43] तदा । क्षत्रैः[44] शस्त्रं च व्याधिं च मूर्च्छयेत् वादशेन[45] यत्[46] ॥ ४१

---

1 B पण्डिता; C पडिका । 2 C सकलस्थाः । 3 A कोटिदाः; B D कोटिकाः । 4 C पौरुपादाः । 5 A वर्वरा सका । [illegible] C कलाः । 7 C वाल्हिकाः । 8 [illegible] D सपुगंधराः; C सांगुधाङ्गराः । 9 B स्थूटकेतवः; C हाटकेशाः; D स्थूलकेतवः । 10 A वाटधानाः । 11 C कुनाठाः; D कुनाटाः । * C दार्वतो कवयस्तथा । † C पाञ्चालाः कुरवश्चैव पीड्यते नात्र संशयः । ‡ C चातुर्वर्णांस्तथा पांत्या सर्वे च वनवासिनः । 12 B वाणिजाः; D धाणजाः । 13 B सापत्याः; C गोमत्याः; D सावत्याः । 14 B सवराधराः; C सधराधराः; D सधरावराः । ¶ C विचार्य मंदपीडितम् । 15 A साध्यानि । 16 B हिता । 17 A C °धान्यं । 18 A मेघ°; C मंद° । § B अंग्रधाश्चाप्यवंतश्च मूलकाश्यामकास्तथा । C अंते पश्चावावन्तिश्च कुलेकश्यामकास्तथा । D अंते पश्चाच्चवंतिश्च मूलकश्यामकास्तथा । 19-20 C वाह्नो त्रिधाः; D माह्नोर्विधा- । 21 C D कामाः । 22 A गौरिकाः; B सौरितु । 23 C कौंकणाः । 24 B क्रतव्यं; C कत्तव्यं । 25 C मूर्ति । 26 B त्रिराज्यं; C D चैराज्यं । 27-28 A कुनाला सुमचेव कलाः; B कुनाला सुरयेम्कलाः; 28 D क्रमसोत्कटाः । 29 C काश्मीराः । 30 C पहुवाः । 31 A B D °देवा- । 32 A जयते । 33 C नान्येषु । 34 A B मन्त्रि°; C मत्ति°; D मंत्रि° । 35 A B D आवर्त° । 36 C °धौधेया- । 37 A सन्धिस्थाः । 38 A वधु° । 39 C गश्च । 40 B गर्मेडिकाः; C वर्मेल्लिकाः । 41 A B विवसाः । 42 C महायण । 43 B D वर्षयं । 44 A C क्षत्रे । 45 D वादशे । 46 C यः ।

यदा चाऽन्येऽभिगच्छन्ति तत्रस्थं भार्गवं ग्रहाः । हिरण्यौपधयश्चैव शौण्डिका[1] दूतलेखकाः ॥ ४२

काश्मीरा वर्वराः[2] पौण्ड्रा[3] भृगुकच्छम (च्छा) अनु (नू) प्र(प)जाः[4] ।

पीड्यन्तेऽवन्तिगाश्चैव म्रियंते च नृपास्तथा ॥ ४३

नागवीथीति विज्ञेया भरणी-कृत्तिकाऽश्विनी । सत्त्वाना[5] रोहिणी चार्द्रा गजवीथीति निर्दिशेत् ॥ ४४

ऐरावणपथं विन्द्यात् पुष्याऽऽश्लेषा-पुनर्वसुः । फाल्गुनी च मघा चैव वृषवीथीति संज्ञिता ॥ ४५

गोवीथी रेवती चैव द्वे च प्रोष्ठपदे तथा । जरद्गवपथं विंद्याच्छ्रवणं वसु-वारुणम्[6] ॥ ४६

अजवीथीं विशाखा च चित्रा स्वातिः करस्तथा । ज्येष्ठा-मूला-ऽनुराधासु मृगवीथीति संज्ञिता ॥ ४७

अभिजिद्द्वे तथाषाढे वैश्वानरपथः स्मृतः । शुक्रस्यागमनाद्वर्णात् सस्यानाम् फलं वदेत् ॥ ४८

तज्जातैप्रतिरूपेण जघन्यो-त्तम-मध्यमम् । स्नेहादिषु शुभं ब्रूयाद् भक्षा(क्ष्या)दिषु[11] भयं वदेत् ॥ ४९

तिष्यो ज्येष्ठा तथाऽऽश्लेषा सन्ध्यानां(या) मूलमेव च । हस्त चित्रा मघा-ऽऽषाढे शुक्रो दक्षिणतो व्रजेत्॥ ५०

क्षुध्यन्ते[12] तोय-धान्यानि राजानः क्षत्रियास्तथा। उग्रभोगाश्च पीड्यन्ते धननाशो[13] विनाशकः[16] ॥ ५१

वैश्वानरपथो नाम्ना यदा हेमन्त-ग्रीष्मयोः । मारुता-ऽग्निभयं मृत्युः खारी च चतुःषष्टिका ॥ ५२

एतेषामेव मध्येन यदा गच्छति भार्गवः । विषम सर्वमाख्याति बीजानि तु स्थले वपेत् ॥ ५३

खारी द्वात्रिंशिका ज्ञेया मृगवीथीति संज्ञिता । व्याघयश्च त्रिपुं ज्ञेया यदा चरति भार्गवः ॥ ५४

एतेषां तु यदा शुक्रो व्रजत्युत्तरतस्तथा । विषमं सर्वमाख्याति भृशं निम्ने[18] वपेत्तदा ॥ ५५

कोद्रवाणां बीजाना खारी षोडशिका वदेत् । अजवीथीति विज्ञेया पुनरेषा न संशयः ॥ ५६

कृत्तिका रोहिणी चार्द्रा मघा मैत्रं पुनर्वसुः । स्वातिस्तथा विशाखासु फाल्गुन्योरुभयोस्तथा ॥ ५७

दक्षिणेन यदा शुक्रो व्रजत्येतेषां समम् । मध्यम वर्षमाख्याति समे बीजानि वापयेत् ॥ ५८

*निष्पद्यते तथा शस्यं मन्देनाप्यथ वारिणा । जरद्गवपथश्चैव खारी द्वादशिका भवेत् ॥ ५९

एतेषामेव मध्येन यदा गच्छति भार्गवः । तदाऽपि मध्यमं वर्षं मीपर्तं पूर्वो[21] विशिष्यते ॥ ६०

सर्वं निष्पद्यते धान्यं न व्याधिर्नापि चेतयः । खारी तदाऽष्टिका ज्ञेया सा वीथी सारसंज्ञिता ॥ ६१

एतेषामेव[24] यदा शुक्रो व्रजत्युत्तरतस्तदा । मध्यमं सर्वमाचष्टे नेतयो नापि व्याधयः ॥ ६२

निष्पत्तिः सर्वधान्याना भयं चात्र न मूर्च्छति[26] । खारीचतुष्क विज्ञेय वृषवीथीति संज्ञिता ॥ ६३

अभिजिच्छ्रवणं चापि धनिष्ठा वारुण तथा । रेवती भरणी चैव तथा भाद्रपदाऽश्विनी ॥ ६४

‡निषयास्तदा विपद्यन्ते खारी विन्द्याच पञ्चिका । ऐरावणपथो ज्ञेयो श्रेष्ठं एवं प्रकीर्तितः ॥ ६५

ए[ते]षा[29] यदा दक्षिणतो भार्गवः प्रतिपद्यते । षड्द्रक तदा विंद्यात् महा(हद्)धान्य स्थले वपेत् ॥ ६६

जलजानि तु शोभन्ते ये च जीवन्ति वारिणा । खारी तदाष्टिका ज्ञेया गजवीथीति[30] संज्ञिता ॥ ६७

---

1 A सौण्डिका । 2 C हुर्वरा । 3 A पौण्ड्र, B पोण्ड्राः । 4 A भेद°; B भद्र°; C वार्द° । 5 B मनूतभा ; C D मधुरभाः । 6 A सम्प्यानां; B सौम्यानां । 7 C D शुभ° । 8 A °वारुणम् । 9 D °नुराधात् । 10 B C तज्जात; D ते ज्ञात । 11 C भूक्षा° । 12 B सन्ध्यानो; C सायानां; D सन्ध्यानां । 13 A पीड्यन्ते । 14 C भाग्मोरा । 15 A °नाशा । 16 A B विनाशकम्; D विनाशिकः । 17 A C शुद्ध । 18-19 C न च वपेत्तदा । * A This is not found in this Ms 20 A द्वपि । 21 A पूर्वात् । † C This second half and the next stanza are missing in this Ms 22 A स । 23 A सा च । 24 A संज्ञता । 25 A B C एतासम । 26 C शुद्धनि । ‡ C This st. follows the next st. in this Ms. 27-28 A सहायच । 29 A एषा । § D This st. is not found in this Ms 30 C वाजवीथी ।

ए(ते)पामेव तु मध्येन यदा याति[1] तु[2] भार्गवः । स्थलेपूप्तानि[3] बीजानि जायन्ते निरुपद्रुतम्[4] ॥ ६८
*निचयांश्च विनश्यन्ति सारी द्वादशिका भवेत् । दानशीला नरा हृष्टा नागवीथीति संज्ञिता ॥ ६९
ए[ते]षामेव यदा शुक्रो व्रजत्युत्तरतस्तदा । स्थले धान्यानि जायन्ते शोभन्ते जलजानि[5] वा ॥ ७०
सर्वोत्तरा नागवीथी सर्वदक्षिणतोऽग्निजी । गोवीथी मध्यमा ज्ञेया मार्गांश्चैव त्रयः स्मृताः ॥ ७१
उत्तरे उत्तरं विन्द्यान्मध्यमे मध्यमं फलम् । दक्षिणे तु जघन्यं स्याद् भद्रबाहुवचो यथा ॥ ७२
†यत्रोदितश्चै विचरेन्नक्षत्रं मार्गवस्तथा । नृपं पुरं धनं[12] मुख्यं पशुं हन्याद्विलम्बकः ॥ ७३
आदित्ये विचरेद्रोगं मार्गेऽतुल्यामयं भयम् । गर्भोपघातं कुरुते ज्वलनेनाविलम्बितम्[13] ॥ ७४
इ(ई)ति[14]-व्याधि-भयान् घोरान् कुरुते तत्[15] प्रकोपनम्[16] । प्रविशन् भार्गवः सूर्ये जिह्मनाथ विलम्बिना ॥ ७५
¶प्रथमे मण्डले शुक्रो विलम्बी डमरायते[17] । पूर्वापरा दिशो हन्यात्पृष्ठे तेन विलम्बिना ॥ ७६
$द्वितीये मण्डले शुक्रश्चिरगो मण्डलेरितः[18] । हन्यादेशान्[19] धनं[20] सोयं सकलेन विलम्बिना ॥ ७७
तृतीये चिरगो[21] व्याधिं मृत्युं सृजति भार्गवः । चलितेन विलम्बेन मण्डलोकाश्च या दिशः ॥ ७८
‖चतुर्थे विचरन् शुक्रो सैचो(?) हन्यात् सुधानकान्[23] । शर्वशे(शो)पं[25] च सृजते निम्दितेन विलम्बिना ॥ ७९
पञ्चमे[26] विचरन् शुक्रो दुर्भिक्षं जनयेत् तदा । हन्यात्तं मण्डलं देशं क्षीणेनाथ विलम्बिना ॥ ८०
यदा तु मण्डले षष्ठे भार्गवश्चिरगो भवेत् । तदा वं मण्डलं देशं हन्ति लम्बेन[27] पाशिना[28] ॥ ८१
हीने चारे[29] जनपदानतिरिक्ते नृपं वधेत्[30] । समे तु समतां विंद्याद्विषमे विषमं वदेत् ॥ ८२
कृत्तिकां रोहिणीं चित्रां मैत्रमैन्द्रं[31] तथैव च । वर्षासु दक्षिणाद्येषु[32] यदा चरति भार्गवः ॥ ८३
व्याधिश्चेति[33]श्चै दुर्वृष्टिस्तदा धान्यं[36] विनाशयेत्[37] । महार्घं[38] जनमारिश्च जायते नात्र संशयः ॥ ८४
एतेषामेव मध्येन **मध्यमं फलमादिशेत् । उत्तरेणोत्तरं[40] विन्द्यात् सुभिक्षं क्षेममेव च ॥ ८५
मघायां[41] च विशाखायां[42] वर्षासु मध्यमंस्थितैः । तदा संपद्यते सस्यं[45] समर्घं[46] च सुखं[47] शिवम् ॥ ८६
पुनर्वसुमाषाढां[48] च याति मध्येन भार्गवः । तदा व्याधिश्च वृष्टिश्च सर्वतः[51] समुदीर्यते ॥ ८७
आषाढां श्रवणं चैव यदि मध्येन गच्छति । ††स्कन्धे प्रसरा दृश्यन्ते पीड्यन्ते आर्यवासिनः ॥ ८८
‡‡प्राजापत्यमाषाढां च यदा मध्येन गच्छति । तदा व्याधिश्च चौराश्च पीड्यन्ते वणिजस्तथा[53] ॥ ८९

1–2 C गच्छति । 3 A स्थलेष्वमानि; C स्थलेवसानि; D स्थलेपूमानि । 4 B निरुपद्रवे, C निरुपद्रवाः D निरुपद्रवा । * C This st. follows the next one in this Ms. 5 A निचयान् । 6–7 A मर्गेषु उरतः । 8–9 B यानि नाशयेत् । 10 A असिता । † A यत्रोदितस्य चरिते । 11 C यात्रो- । 12 A B वनं । ‡ A मार्गमात्स्या सर्वभयम्; B मार्गमत्स्यावर्तभयम्; D मार्गमात्स्यारापी भयम् । 13 B विलम्बनेन; C विलम्बिनः; D विलम्बनम् । 14 B घृते । 15 A भन्त° । 16 A प्रकोपजम् । ¶ A This st. is not found in this Ms. 17 C तिमिरायते । $ C This st. is missing in this Ms. 18 A °रिता । 19–20 हन्यादेस वर्न; 19 B देशं; 20 B चेनं । 21 C चेवगो । ‖ This st. is missing in this Ms. 22 A सची; B सपी । 23 A समापिकाम्; B सधानकाः । 24 A चतु; D कासे । 25 A सोस । 26 C चतुर्थे । 27 C विलंबेन । 28 A पांशुनाम्; B पासिना; C पुंसन । 29 A वारे । 30 C वदेत् । 31 A मित्रं; C खलु । 32 A वृश्चि । 33–35 B C D चैवानावृष्टिः । 36 A चान्यं । 37 A विपद्यते । 38 D महार्घे । ** AB यदा गच्छति भार्गवः । 39–40 A B उत्तरे उत्तरं । 41 C D मघानां । 42 C D विशाखानां । 43–44 C मध्यगाच्छतः । 45 A missing in this Ms. 46 A समर्थं । 47 C सुखमं । 48 B °मषाढां; C मेघापाढा; D °मसाढां । 49 A B सुवृष्टिः; D सुवृष्टिं । 50 A B D विन्द्यात् । 51 A B D व्याधिः । †† A In this Ms. the second half is as follows:–तदा व्याधिषु चौराश्च स्कन्धे प्रचरा दृश्यन्ते ॥ In C it is as follows:–कुमाराश्चैव पीड्यन्ते अनार्याश्चांतवासिनः ॥ ‡‡ B this is not found in this Ms. 52–53 A वासिना सराम्; 52 C वणिजाः ।

चित्रामेव विशाखां[1] च याम्यमाद्रीं च[2] रेवतीम् । मंत्रे भ(भा)द्रपदां चैव याति[3] वर्षति भार्गवः ॥ ९०
*फल्गुन्यथ भरण्यां च चित्रवर्णस्तु भार्गवः । यदा तु विष्टेद् गच्छेद् वा ध्रुवं भाद्रपदे जलम् ॥ ९१
प्रत्यूपे पूर्वतः शुक्रः पृष्ठतश्च बृहस्पतिः । यदान्योऽन्यं स[4] पश्येत[5] तदा चक्रं प्रवर्त्तते ॥ ९२
धर्मा-ऽर्थ-कामा लुप्यन्ते संभ्रमो[6] वर्णसङ्करः । नृपाणां च समुद्योगो यतः शुक्रस्ततो जयः ॥ ९३
अवृष्टिश्च भयं घोरं दुर्भिक्षं च तदा भवेत् । आढकेन तु धान्यस्य[7] प्रियो भवति ग्राहकः ॥ ९४
†यदा च पृष्ठतः शुक्रः पुरस्ताच्च बृहस्पतिः । यदा लोक्यतेऽन्योन्यं सदैव हि फलं तदा ॥ ९५
कृत्तिकायां यदा शुक्रः विकृष्य प्रतिदृश्यते[8] । ऐरावणपथे यद् यत् तद् तद्[9] ब्रूयात् फलं तदा ॥ ९६
रोहिणीशकटं शुक्रो[10] यदा[11] समभिरोहति । चक्रारूढाः प्रजा ज्ञेया मह[12]द्भयं[13] विनिर्दिशेत् ॥ ९७
पौण्ड्र[14]-केरल-चोलाश्च[15] ज्येष्ठाश्च[16] करवा(हा)टकाः[17] । चौरा[18] विकल्पकाश्चैव[19] पीड्यन्ते तादृशेन यत्[20] ॥ ९८
प्रदक्षिणं यदा[21] याति[22] तदा हिंसति स[23] प्रजाः । उपघातं बहुविधं वा सर्वैः कुरुते भुवि[25] ॥ ९९
संव्याने[26]सुपसेयानो भद्रेयं[27](?)सोमे[28]शर्मणी । सोमं च सोमजं चैव सोमे[29]पाश्वं च हिंसति ॥ १००
वत्सौ[31] विदेह[32]जिह्वांश्च वसौ[33](?)मौमां[34]स्तथो[35] द्रर्गाः[36-37] । ‡पीड्यन्ते ये च तद्भक्ताः §संव्या[38]ने मारुते यथा ॥ १०१
अलङ्कारोपघाताय यदा दक्षिणतो व्रजेत् । सौम्ये सुराष्ट्रे च तदा वामगः परिहिंसति ॥ १०२
आर्द्रां हत्वा निवर्तेत यदि शुक्रः कदाचन । सङ्ग्रामास्तत्र जायन्ते मांस-शोणित-कर्दमाः ॥ १०३
¶तैलिकाः सौरिकाश्चाद्या[39] उष्ट्रा माहिषकास्तथा । ईर्पिंडी[40]ः क्रूरकर्माणः पीड्यन्ते तादृशेन यत् ॥ १०४
दक्षिणेन यदा गच्छेद् द्रोणमेघं तदा दिशेत् । ‖वामगो रुद्रकर्माणि भार्गवः परिहिंसति ॥ १०५
**पुनर्वसुं यदा रोहेद्गाश्च गोजीविनस्तथा । हासं प्रहासं राष्ट्रं च विदर्भान् दासकां[41]स्तथा ॥ १०६
शंवरान्[42] मणिबन्धांश्च[43] मानपण्डांश्च[44] वल्कलान् । पीडयेच्च महासुण्डान्[45] शुक्रस्तादृशेन यत् ॥ १०७
प्रदक्षिणे प्रयाणे तु द्रोणमेकं तदा दिशेत् । वामयाने तदा पीडां मृगास्तत्सर्वकर्मणाम् ॥ १०८
पुष्यप्राप्ते द्विजान्[47] हन्ति प्राज्ञांश्च[48] धनुं[49]शिल्पिनः । मरुण्डी धर्मिणः[51] आपि पीड्यन्ते चोत्तरायणाः[52] ॥ १०९

1 A B विशाखायां । 2 A C स° । 3 A B C यानि । * A फाल्गुन्यादौसुगएणे; B फाल्गुन्यांश्च भरणी; D फाल्गुन्यादां भरणी च । In B and D the first half of the st becomes the second half and vice versa. 4 A B तौ । 5 A पाश्यते; B पश्येतम्; D पश्येताम् । 6 B संभ्रमः । 7 A धान्यानि । † A This st. is missing in this Ms. 8 A B प्रतिपद्यते । 9 A missing in this Ms. 10 C चैव । 11 C शुक्रः । 12 A B D महा° । 13 A भय; B D भयानि । 14 A B D पाण्ड्य° । 15 B D °चौराः; C चेकाः । 16 C चेष्टाः । 17 C करनाटकाः । 18 C कावीराः । 19 C विकल्काः । 20 A चे; C नये । 21-22 A These two words are written twice in this Ms. 23 A B C सा । 24 C चरोमं । 25 B तु चा; D शुचिः । 26 A सत्त्योजम्; B सम्व्यानम्; C सव्यानम् । 27 A भद्रेयां; B भवेयं; C भद्रिय । 28 A माम । 29 C °कर्मिण. । 30 B सोमां° । 31 A वत्सा; C D वसा । 32 B विविदह°; C विदेहाः । 33 A °जिह्वाः; C पुष्प । ‡ B This quarter is not found in this Ms. 34 A च; D वत्साः । 35 A वतोमाः । 36-37 A वया दशः; D वया गताः । § B This quarter is also missing in this Ms. $ A सव्यानामारुद्दे यथा; B वस् मौमारुद्वेयथा । 38 C संघटति । 39 A B °श्चनाः । ¶ A B चातुण्डामासिकाश्चया । 40 B इर्पिंडः; C इर्पीडाः; D द्र्पीडाः । 41 B रौद्र° । ‖ C वामयाने तदा पीडा मृगास्सर्वविधर्मिणः । ** C This and the following three sts. are not found in this Ms. 42 A सविकाः; B ममिकाः । 43 A सवराम्; B सवराग । 44 A भतिमण्डाः; B तिसंवाः । 45 A स्थाना मण्डाश्च; D स्थानमंडार । 46 A महामण्डाः; B महामंडा । 47 A द्विजाः C प्राज्ञाश्च । 48 A B D प्रजाः । 49 A B D धन°; 48-49 C धनुःशिल्पानि । 50 A पुरंड; B D पुरंडा । 51 A गणकाः । 52 A चान्तरां पणाः; D चान्तराः पणाः ।

वंगा[1] दुकूलं[2](?)चाण्डालाः पार्वतेयाश्च[3] ये नराः । इक्षुमं(म)त्याश्च[4] पीड्यन्ते आर्द्रामारोहणं यदा ॥ ११०
पणीमीमरथीनां[5](?)तु शुक्रोऽश्लेषां यदाऽऽरूहेत् । वामगः सृजति व्याधिं[6] दक्षिणो हिंसति प्रजाः ॥ १११
मघानां दक्षिणं पार्श्वं[7] भिनत्ति यदि भार्गवः । आढकेन तदा धान्यं प्रियं विन्द्यादसंशयम् ॥ ११२
त्रिलम्बेन यदा तिष्ठेन् मध्ये भित्त्वा यदा मघाम्[*] । आढकेन हि धान्यस्य प्रियो भवति ग्राहकः ॥ ११३
[*]मघानामुत्तरं पार्श्वं भिनत्ति यदि भार्गवः । कोष्ठागाराणि[8] पीड्यन्ते धान्यार्थं[9]मुपहिंसति ॥ ११४
भाग्री[10] महान्तः[11] पीड्यन्ते ताम्रवर्णा[12]स्तदा नृपाः । प्रदक्षिणे विलम्बश्च महानुं[13] (महद्) त्पादयेज्जलम्[14] ॥ ११५
पूर्वाफाल्गुनीं सेवेत गणिकां रूपजीविनः । पीडयेद् वामगः कन्यामुग्रकर्माणं[15] दक्षिणः ॥ ११६
शबरान्[16] प्रतिलिङ्गानि पीडयेदुत्तरां गतः । वामगः[17] स्थाविरान्[18] हन्ति दक्षिणः [19]स्त्रीर्निपीडयेत्[20] ॥ ११७
काशानि[21] रेवती-हस्ते पीडयेद् भार्गवः स्थितः । दक्षिणेचोरघाताय वामश्चोरजयावहः[22] ॥ ११८
चित्रस्थं[23] पीडयेत् सर्वं विचित्रं गणितं लिपिम् । कोशलान्[24] मेखलान् शिल्पं धृतं कनकं[25]याणिजम् ॥ ११९
आरूढ[26]पल्लवान्[27] हन्ति[28] सि(शि)ठीन्ध्रं[29] स्वर्ण[30]कोशलान्[31] । मार्जार-नकुलांश्चैव[32] कक्षमार्गे च पीडति ॥ १२०
चित्रपूलां[33] चित्रपुरीं यावत्वसमथापि च (?) । वामगः सृजते व्याधिं दक्षिणो गणिकां[34] वधेत् ॥ १२१
स्वातौ[35] दशार्णांश्चेति सुराष्ट्रं[‡] चोपहिंसति । आरूढो नायकं हन्ति वामो[36] वातेऽस्तु[37] दक्षिणः ॥ १२२
विशाखायां समारूढो वामवासी[38] भवेत्तमः[39] । अर्थं[§] विन्द्यात् महापीडां[40] पीडयेदुशनास्तथा ॥ १२३
दक्षिणस्तु मृगान् हन्ति पक्षिणश्चलितो यतः[41] । अग्निकर्माणि[42] वामस्थो[43] हन्ति सर्वाणि भार्गवः ॥ १२४
मध्येन मण्डलं[44] गच्छन् विशाखामध्वजं नृपम् । उत्तरोऽरन्तिजान् हन्ति त्रैराज्यस्थांस्तु दक्षिणः ॥ १२५
अनुराधास्थितो शुक्रो यायिनः प्रस्थितान् वधेत्[47] । मर्दने च मिथो भेदं दक्षिणे [48]नं तु वामगः[49] ॥ १२६
मध्यदेशे[50] [51]तु दुर्भिक्षं जयं विन्द्यादुदये[52] तदः[53] । फलं[54] वाप्यन्ति[55] चारेण[56] भद्रबाहुवचो यथा ॥ १२७
ज्येष्ठास्थः पीडयेज्ज्येष्ठान् ईदवंकानक्षारपत्रिकान् (?) । मर्दना-रोहणे हन्ति मध्यदेशे[57] सर्वान् वधेत् ॥ १२८
दक्षिणः क्षेमकृज्ज्ञेयो वामगस्तु भयङ्करः । प्रशस्तवर्णो विमलः स विज्ञेयो सुखावहः ॥ १२९
हन्ति मूल-फलं मूले कन्दानथ वनस्पतिम् । औषध्यो (धी)र्मलयं चाऽपि माल्य-काष्ठोपजीविनः ॥ १३०

1 A वगाः । 2 A दमूल° । 3 B पर्वतेयाः; C तवैतोयाः । 4 A इमं क्षुमत्याः; B इक्षुमन्त्या; C इक्षुमंती च । 5 B वर्णा भीमवथीनां; C वक्षा भीमाचमेरः; D पर्णी भीमरथानां तु । 6 A not found in this Ms. 7 C भजेत् । * C This first half is missing in this Ms. 8 C °काराणि । 9 C A धन्यार्थम्; B धान्यार्थम् । 10 A ताम्र; C भ्रना । 11 A B महन्तः; C महंते । 12 A B °कर्णाः । 13-14 A B महदुत्पादयेद् । 15 A B D दुर्गकर्माणि । 16 C सविरां । 17 C missing. 18 A स्तु परान्; B C स्थावरान् । 19 B स्त्रीन्; C तृक्षि । 20 C मारयेत् । 21 B C D काशानि । 22 B भयावहः । 23 C चित्रस्थं । 24 A केसला; B कसला; C कासाला । 25 C गणि° । 26 C भारूढां; D आरूढः । 27 B °पुल्लवा; C सबरो; D पल्लवा । 28 A लेढि; B लोद्रा; D लोंद्रा । 29 A शिशिम°; B D तिमिलां । 30 C कोष° । 31 C °घसलान् । † C This second half is not found in this ms. 32 B कंश°; D कांश° । 33 A °तुल्या; B °चूला; D °स्पला । 34 B वणिजां । 35 A स्वातौ । ‡ A चतुराष्ट्रानुप हिंसति; B चतुराष्ट्रान् पहिंसति । 36 C वामे । 37 C वातोऽथ । 38 C वामावासि । 39 C भनं सर्वां । § C भनुरुध्या सुविथं च । 40 A मत्र । 41 B D भसहांच । 42 A B दक्षिणः । 43 A धनः । 44 A सप्ति° । 45 D वातस्थः । 46 B प्रचलान् । 47 A भजेत् । 48 C missing in this ms. 49 C समागमे । 50-51 C मध्येन खलु । 52-53 C भमेदवः । 54 C कर्क । 55 C वाप्यंत । 56 A वारे च । ¶ B मक्षक क्षारमद्रिकम्; C इक्षां कोशलाव्रजम् । 57 C मघान् ।

यदाऽऽरुहेत् प्रमर्देत कुटुंबोभूश्च[1] दुःखिताः (?)। कन्दमूलं फलं हन्ति दक्षिणो वामगो जलम् ॥ १३१
भूमि-जलचरान्[*] सर्वे आपाढस्थः[2] प्रपीडयेत्। शातकेशांश्च मरीश्च तालीरारोह-मर्दने ॥ १३२
दक्षिणः स्थावरान् हन्ति वामगो जलजं[3] जलम्[4]। मध्यगः सुप्रसन्नश्च भार्गवः सुखमावहेत् ॥ १३३
यं[†]दुत्तरासु तिष्ठेच पाञ्चालान् मालवत्रयान्। पीडयेन्मर्दयेद्रोहाद्विश्वासाद्देदकृत्तथा ॥ १३४
दक्षिणः स्थावरान् हन्ति वामगो भयमावहेत्। सुवर्णो मध्यमः स्निग्धो भार्गवः सुखमावहेत् ॥ १३५
अभिजित्स्थः[‡] कुरून् हन्ति कौरव्यान् क्षत्रियांस्तथा। नद्यश्च साधवश्चापि[5] पीड्यन्ते रो[6]ह-मर्दने[7] ॥ १३६
यदा प्रदक्षिणं गच्छेत् पञ्चकं कुरुमादिशेत्। वामतो गच्छमान (?) स्तु ब्राह्मणानां भयङ्करः ॥ १३७
सौरसेनांश्च मत्स्यांश्च श्रवणस्थः प्रपीडयेत्। वङ्गा-ङ्गं[8]-मगधान् हन्यादारोहण-प्रमर्दने ॥ १३८
दक्षिणे श्रवणं गच्छेद् द्रोणमेघं निवेदयेत्। वामगस्तूपघाताय नृणां च प्राणिनां तथा ॥ १३९
धनिष्ठास्थो धनं हन्ति समृद्धांश्च कुटुम्बिनः। पाञ्चालान् सु(सौ)रसेनांश्च मत्स्यानारोह-मर्दने ॥ १४०
दक्षिणो धनिनो हन्ति वामगो व्याधिकृद् भवेत्। मध्यगः सुप्रसन्नश्च संप्रशस्यति[9] भार्गवः[10] ॥ १४१
शलाकिनः[11] शिलाकृतान्[12] वारुणस्थः प्रहिंसति। कालाकूटान् कुनाटांश्च हन्यादारोह-मर्दने ॥ १४२
दक्षिणो नीचै[13]कर्माणि हिंसते नीचकर्मिणः। वामगो दारुणं व्याधिं ततः सृजति भार्गवः ॥ १४३
यदा भाद्रपदां सेवेत् धूर्त्तान् दूतांश्च हिंसति। मलयान्मालवान् हन्ति मर्दना-रोहणे तथा ॥ १४४
दूतोपजीविनो वैद्यान् दक्षिणस्थः प्रहिंसति। वामगः स्थावरान् हन्ति भद्रबाहुवचो यथा ॥ १४५
उत्तरां[14] तु[15] यदा सेवेज्जलजान्[16] हिंसते सदा। वत्सान् वाल्हीकगान्धारनारोहण-प्रमर्दने ॥ १४६
दक्षिणे स्थावरान् हन्ति वामगः स्याद् भयङ्करः। मध्यमः सुप्रसन्नश्च भार्गवः सुखमावहेत् ॥ १४७
भयांतिकं[17] नागराणां[18] नागरांश्चोपहिंसति। भार्गवो रेवतीप्राप्तो दुःप्रभं[19]श्च[20] कृशो यदा ॥ १४८
मर्दना-रोहणे हन्ति नाविकानथ नागरान्[§]। दक्षिणे[22] गोपिकान्[23] हन्ति उत्तरे[24] भूषणानि तु ॥ १४९
हन्यादश्विनीप्राप्तः सिन्धु-सौवीरमेव च। मत्स्यान् कुनटान् रूढो[25] मर्दमानश्च हिंसति ॥ १५०
अश्व-पण्योपजीविनो दक्षिणो हन्ति भार्गवः। तेषां व्याधिं तथा मृत्युं सृजत्यथ तु भार्गवः ॥ १५१
भृतृ(ति)करान्[26] यवनांश्च भरणीस्थः प्रपीडयेत्। किराती[27]न्मद्रदेशाना[28]भीरा[29]न्मर्द-रोहणे ॥ १५२
प्रदक्षिणं प्रयातस्य द्रोणं मेघं निवेदयेत्[30]। वामगः संप्रयातस्य[31] रुद्रकर्माणि हिंसति ॥ १५३
एवमेतत् फलं कुर्यादनुचारं[32] तु भार्गवः। पूर्वतः पृष्ठतश्चापि समाचारे तु वक्ष्यु[34] ॥ १५४
उदये च प्रवासे च ग्रहाणां कारणं रविः। प्रवासे[35] छादयन्कुर्यात् शुक्रमानस्तथोदयम् ॥ १५५
प्रवासाः पञ्च शुक्रस्य पुरस्तात् पञ्च पृष्ठतः। मार्गे[37] तु[38] मार्गसन्ध्याश्च चक्रे वीथीषु[39] निर्दिशेत् ॥ १५६

---

1 B कुंद°; C कुटुं। * A B D वामभूमिजलेचरान्। 2 A सुर्यस्य; B चत्पर्यांश; D चत्पर्यांश। 3-4 भयामावहेत्। † A महति उपभयङ्करः B समन्युः पंचसंकर.; ‡ C This and the following st. are missing in this ms. 5 C मत्स्यः। 6 C रोम°। 6-7 C रोमदर्शने। 8 D वङ्गान्। 9 C D सुप्रशंस्यानि। 10 A missing in this ms. 11 A शलाकिना। 12 A शल्यकृता; C शिल्पकृत। 13 C नील°। 14 A B उत्तरा। 15 A not found in this ms. 16 A B D जलजं। 17-18 A B D संजातनागरिकानां। 19-20 C दुष्प्रवलं। 21 A पुरन्तरम्; B पुरंतनम्; D पुराम्बरम्। 22 A दक्षिण; C D दक्षिणो। 23 C गोमर्दी। § A नाविका न पुरंवरम्। 24 C वत्सान्। 25 A रूपः। ·. C अश्वरत्नाश्वव्यापारांश्च, D अश्वस्य पुष्पोपजीविनः। 26 B भक्तिकरान्; C कृत्तिकास्थः; D भर्तृकरांश्च। 27 B विराती। 28 A B महाराजान्; D मधुराजान्। 29 A भीवन; B नाभीन्। 30 C निपातयेत्। 31 C सुप्रयातः। 32 B सद°। 33 A B दुदुचारा, D दुदुचारा। 34 चक्ष्यः; C वक्ष्युम्। 35 A महाणां। 36 A प्रादनं। 37-38 C मार्गेषु। 39 C वीथीति।

त्रैमासिकः प्रयासः स्यात् पुरस्ताद् दक्षिणे[1] पथि। पञ्चसप्ततिर्मध्ये स्यात् पञ्चाशीतिस्तथोत्तरे ॥ १५७
चतुर्विंशत्यहानि स्युः पृष्ठतो दक्षिणे पथि। मध्ये पञ्चदशाहानि पडहान्युत्तरे[2] पथि ॥ १५८
ज्येष्ठा-नुराधयोश्चैव द्विमासं[3] पूर्वतो विदुः। अपरेणाष्टरात्रं तु तौ च सन्ध्ये स्मृते[4] बुधैः[5] ॥ १५९
मूलादिर्दक्षिणो मार्गः फाल्गुन्यादिषु मध्यमः। उत्तरश्च भरण्यादिर्जघन्यो मध्यमोऽन्तिमौ ॥ १६०
वामो[6]ऽथ दशकां[7] सारीं विंशकां[8] त्रिंशकामपि[9]। करोति नागवीथीस्थो[10] भार्गवश्चारमार्गितः[11] ॥ १६१
विंशका त्रिंशका सारी चत्वारिंशतिकाऽपि वा। वामे शुक्रे तु विज्ञेया गजवीथीमुपागते ॥ १६२
ऐरावणपथे त्रिंशच्चत्वारिंशदथापि वा। पञ्चाशीतिकी[14] ज्ञेया[15] सारी तुल्या[17] तु भार्गवः ॥ १६३
विंशका त्रिंशका सारी[13] चत्वारिंशतिकाऽपि वा। वामगो[18] वीथिमागम्य करोत्यर्थं[20] च[21] भार्गवः ॥ १६४
चत्वारिंशत् पञ्चाशद् वा पष्टिं चाऽर्थं[22] समादिशेत्[24]। जरद्गवपथं प्राप्ते भार्गवे त्वारिसंज्ञया[25] ॥ १६५
सप्ततिं चाथ चाऽशीतिं नवतिं वा तथा दिशेत्। अजवीथीगते शुक्रे भद्रबाहुवचो यथा ॥ १६६
शतिका द्विशता सारी त्रिशता वा यदा भवेत्। मृगवीथीमुपागम्य विवर्णो भार्गवो यदा ॥ १६७
विष्ठिक्रविषं (विस)मृणालं नं चं पुष्पं फलं यदा। वैश्वानरपथं प्राप्तो[33] यदा वामस्तु भार्गवः ॥ १६८
तेषां विजयमाख्याति प्रतिलोमः पराजयम्। उदयास्तमने[35] शुक्रो बुधश्च कुरुते यदा ॥ १६९
मार्गमेकं समासृत्य सुभिक्ष-क्षेमदस्तदा। यस्य देशस्य नक्षत्रं शुक्रो हन्याद्विचारगैः ॥ १७०
तस्मात् भयं परं विन्द्याच्चतुर्मासं न चापरम्। शुक्रोदये ग्रहो याति प्रवासं यदि कश्चनः ॥ १७१
क्षेमं सुभिक्षमाख्याति महद् वर्षं च तत्तथा। मलक्षोभो भवेच्छ्यामे मृत्युः[37] कपिल-कृष्णयोः[38] ॥ १७२
नीले गवां[39] तु मरणं रूक्षे वृष्टिक्षयः क्षुधा। वाताक्षिरोगो माञ्जिष्ठे पीते शुक्रे ज्वरो भवेत् ॥ १७३
कृष्णे[41] विचित्रे वर्णे च क्षयं[42] लोकस्य निर्दिशेत्। नभस्तृतीयभागं च आरुहेत्त्वरितो यदा ॥ १७४
नक्षत्राणि च चत्वारि वा(मा)साभ्यामारुहेच्चरेत। एकोनविंशर्क्षाणि[45] मासानष्टौ[46] च भार्गवः ॥ १७५
चत्वारि पृष्ठवश्चारं[47] प्रवासं कुरुते ततः। द्वादशैकोनविंशद्वा द्वादशाहं च भार्गवः ॥ १७६
एकैकस्मिन् नक्षत्रे चरभांणोऽप्यतिष्ठति[49]। मध्यमार्गेषु सप्ताहं समक्षेत्रे दशाहिकम् ॥ १७७
शेषेषु पृष्ठतो विन्द्यात् एकविंशमहोनिशम्।
§[पूर्वतः समचारेण पञ्च पक्षेण भार्गवः ॥]
पञ्चाहं[52] इति ऋक्षाणि भद्रबाहुवचो यथा ॥ १७८

---

1 C दक्षिणो। 2 B षोडशान्युत्तरे; C षडहान्युत्तरे। 3 C द्वे मासे। 4-5 A D स्मृताबुभौ; C द्विधा मतौ। 6 C वामाको। 7 A स्वामः। 8 C दशिकाम्। 9 C विंशति। 10 C शतिकाम्। 10-11 C नागवीथीषो। 12 A स्यात्। 13 A C °मागतः। 14 A मर्षणा°। 14-15 C पञ्चाशीतिं। 16 C कुरुते। 17 A C °मूर्व्यं। 18 C चैव। * C श्यामागोयी; विरतोग्य। 19 A वामे गो°। 20-21 A मार्यण; B मैत्रण, D मर्वेण। 22-24 A षणामादिशेत्; B षा केणमादिशेत; D वा थथाऽऽदिशेत्। 25 A चरगेन; B चरगम°। 26 A संज्ञया, B संचया। 27 A C °वृष°। 28 A न। 28-29 B सप; D सर्वं य। 30 C These two letters are missing in this Ms. 31 A These two letters are missing in this Ms., C श्यामाः। 32 A षेत्रय°; C विषयम्। 33 B °मनो; D मनं। 34 A B D हन्ति। 34 A °वर्णयो; B °डस्याद्यो.; C °विमदे। 35 A B D मविकालमः। 36 C वातु°। 37 A B D सत्युम्। 43 A वर.°; B नामः; 39 A वां; C गवां, D गंवां। 40 B सये; C सर्वे। 41 B रूक्षे। 42 C षय। 45 A मवानि; C विंशति। D मरः। † C महद्भुणुदिता यदा। 44 A एकोनविंशः; C एकविंशति। 49 B च निष्ठते। 46 A मास्ये। 47 C चारं। ‡ C द्वादशाहोऽष्टविंशाप्या। 43 A चरमाय; B चामानः। § A B D This second half is additionally found in these Mss. but as it is not fitting contextually, I placed it in rectangular brackets. 50 C मध्यचारेषु। 51 C मेषेषु। ¶ C एकविंशाहदानिशः। 52 C पञ्चाम। 53 C भाक्षाणि।

ततः पञ्चदशर्क्षाणि[1] सुरत्यसरत्युंशनाहतैः[2] (?)। पञ्चभिर्मासैस्ततो ज्ञेयः प्रवासः पूर्वतः पुनः ॥ १७९
द्वांदशेति[4] षडशीतिश्चतुरशीतिर्भार्गवः। भक्तं समेषु मार्गेषु प्रवास कुरुते समम् ॥ १८०
द्वादशाहं च विंशाह् दशपञ्च च भार्गवः। नक्षत्रे तिष्ठते त्वेवं समचारेण पूर्वतः ॥ १८१
पांशुवातो रजो धूम शीतोष्ण[6] वा प्रवर्षणम्। विद्युदुल्काश्च कुरुते भार्गवोऽस्तमनोदये ॥ १८२
सितकुसुमनिभस्तु भार्गवः प्रचलति वीथीषु सर्वदेशशोकदः[8]। १८३
घट-गृह-जल-पोत[10] स्थितोऽभूद् बहुनरकैश्च ततः सुखदश्चारुः ॥ १८४
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वक्र[12] चारं निबोधत[13]। भार्गवस्य[14] समासेन तथ्यं निर्ग्रन्थभाषितम् ॥ १८५
पूर्वेण विंश ऋक्षाणि[15] पश्चादेकोनविंशतिः। चरेत्[16] प्रकृतिचारेण सम[18] हीनातिरिक्तयोः[19] ॥ १८६
एकविंशं यदा गत्वा याति विंशतिम्[20] पुनः। भार्गवोऽस्तमने काले तद्वक्रं विकृतं[21] भवेत् ॥ १८७
प्रदह्य ग्राम-नगर लभते दृश्यतो व्रजेत्। धन-धान्यं च विविधं हरन्ति च दहन्ति च ॥ १८८
द्वाविंशतिं यदा गत्वा पुनरायाति विंशतिम्। भार्गवोऽस्तमने काले तद्वक्रं[22] शोभनं भवेत् ॥ १८९
§क्षिप्रमोदं धैं यक्ष्व पल्वला औषधीस्तथा। ह्रदाँ नदीश्च कूपाश्च ||शोपयत्युशनाहतम् ॥ १९०
त्रिविंशतिं यदा गत्वा पुनरायाति विंशतिम्। भार्गवोऽस्तमने काले तद्वक्र दीर्घमुच्यते ॥ १९१
गृहाणि वनखण्डाश्च दहत्यभिरभीक्ष्णशः। दिशो वनस्पतींश्चापि रविर्दहति रश्मिभिः ॥ १९२
एतानि त्रीणि वक्राणि कुर्यात् पूर्वेण भार्गवः। इमाश्च(नि)पृष्ठतो विन्द्यात् वक्राणि शुक्रस्य सर्वतः ॥ १९३
विंशतिं तु यदा गत्वा पुनरेकोनविंशतिम्। भौयात्यस्तमने काले वायव्यं वक्रमुच्यते ॥ १९४
वायुवेगसमां विन्द्यान्महीं वातसमाकुलाम्। छिद्रं माल्येन जालेन जनेनैन्येन सर्वशः ॥ १९५
एकविंशर्मि यदा गत्वा पुनरेकोनविंशतिम्। यायात्यस्तमने काले भस्म तद् वक्रमुच्यते ॥ १९६
ग्रामाणां नगराणां च प्रजानां चैं दिशो[33] दिशम्। नरेन्द्राणां च चत्वारि भस्मभूतानि निर्दिशेत् ॥ १९७
एतानि पञ्च वक्राणि कुरुते यानि भार्गवः। अतिचार प्रवक्ष्यामि फलं यथास्य किञ्चनं ॥ १९८
यदाऽतिक्रमते चारमुशनां दारुण फलम्। तदा सृजति लोकस्य दुःख-क्लेश-भयावहम् ॥ १९९
तदान्योऽन्यं तु राजानो[37] ग्रामाश्च नगराणि च। समयुक्तानि धावन्ति नष्टकर्म[38]-जयार्थिनः ॥ २००
धर्मार्थ-कामा लुप्यन्ते जायते वर्णसंकरः। शस्त्रेण सक्षय विंद्यान्महीं जनगत[43] सदा ॥ २०१
मित्राणि स्वजनाः पुत्रा गुरुद्वेष्या जनास्तथा। वहन्ति प्राण-वर्णार्थं कुरुते साहसेन यत् ॥ २०२
विलीयन्ते[47] धैं राष्ट्राणि दुर्भिक्षेण भयेन च। चक्र[49] प्रवर्तते दुर्गं भार्गवस्यातिचारतः ॥ २०३

1 A सर्वाणि। 2 A सुरति, C समाचरेत्। 3 C गुह। * C Instead of this second half the following second half is found in this Ms तत्रे तिष्ठते चैव समाचारेण सर्वत ॥ † C This st and the next one are not found in this Ms 4 A द्वादशेति। 5 A सीत। 6 D मिते। 7 B D missing in these Mss 8 A सोदक। 9 A घट°। 10 A मोदक, B D मोदति। 11 B D बहुनरक, C बहुजहन°। 12 B शुक,° C D चक्र। 13 B मिवोदित। 14 C शरीरस्य। 15 A °रिक्षाणि। 16 A चार, C चारे। 17 A भहति°। 18 A B D सम। 19 C सीमातिरीक्षयो। † A B D एकविंशतिमहत्वा। 20 A B D द्वाविंशतितमम्। 21 C D विकृति। ‡ C लुप्यन्ते दस्युभिस्तदा। 22 C वक्र। § C तदायामाश्रतामस्त्र। 23 D स्व°। 24 B द्रुमाः। || C आशोष्या वै भवति तु। 25 C सीमम्। § C एक-द्वि-त्रीणि चत्वारि। 26 A कुरुते। 27 A चानि। 28 A शुक्रस्य। 28–29 C शुक्रतूप यतः। ¶ C This second half as well as three succeeding lines are not found in this Ms 30 D ऊनेन। 31 D मल्येन। 32 34 C विदिग्नादिशा। 35 B D मार्गव। 36 A मृजन्ता। 37 C राजानां। 38 C °धर्म°। 39 C °जय°। 40 B D °अर्थिभिः। 41 C सवान्। 42 B D महा°। 43–44 A महाजनपदागतम्। 45 A प्रतिषह्नांश्च; B °प्रतिवर्णाश्च; D प्रतिगुणाः। 46 C वे। 47–48 A B D विलीभवन्ति। 49 A C वक्र।

ततः स[*]शानभूतास्थि कृष्णभूता मही तदा । वसा-रुधिरसंकुला काक[1]-गृध्रसमाकुला ॥ २०४
[†]चक्राण्युक्तानि सर्वाणि फलं यच्चातिचारकम् । चक्रचारं प्रवक्ष्यामि पुनरस्तमनोदयात् ॥ २०५
वैश्वानरपथं प्राप्तः पूर्वतः प्रविशेद् यदा । षडशीतिं तदाऽहानि गत्वा दृश्येत पृष्ठतः ॥ २०६
[‡]मृग[2]वीथीमनुप्राप्तः प्रवासं यदि गच्छति । चतुरशीतिं[3] तदाऽहानि गत्वा दृश्येत पृष्ठतः ॥ २०७
अजवीथीमनुप्राप्तः प्रवासं यदि गच्छति । [§]अशीतिं षडहानि तु गत्वा दृश्येत पृष्ठतः ॥ २०८
[¶]जरद्गवपथप्राप्तः प्रवासं यदि गच्छति । [‖]सप्ततिं पञ्च वाऽहानि गत्वा दृश्येत पृष्ठतः ॥ २०९
[**]गोवीथीं समनुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । सप्ततिं[6] तु तदाऽहानि गत्वा दृश्येत पृष्ठतः ॥ २१०
[7]वृ[8]षवीथीमनुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । [††]पञ्चषष्टिं[10] तदाऽहानि गत्वा दृश्येत पृष्ठतः ॥ २११
ऐरावणपथं प्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । षष्टिं[11] तु[12] स तदाऽहानि गत्वा दृश्येत पृष्ठतः ॥ २१२
ग[13]जवीथीमनुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । पञ्चाशीतिं[14] त[15]दाऽहानि[16] गत्वा दृश्येत पृष्ठ[17]तः ॥ २१३
ना[18]गवीथीमनुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । प[19]ञ्चपञ्चाश[20]त्त[21]दाऽहानि ग[22]त्वा दृश्येत पृष्ठ[23]तः ॥ २१४
वैश्वानरपथं[24] प्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । चतुर्विंशत्त[25]दाऽहानि गत्वा दृश्येत पूर्वतः ॥ २१५
मृगवीथीमनुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । द्वाविंशतिं[27] त[28]दाऽहानि[29] गत्वा दृश्येत पूर्वतः ॥ २१६
[26]अज[30]वीथीम[31]नु[32]प्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । त[33]दा विंशति[34]रात्रेण पूर्वतः प्रतिदृश्यते ॥ २१७
जरद्गवपथं[35] प्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । त[36]दा सप्तद[37]शाहानि[38] गत्वा दृश्येत पूर्वतः ॥ २१८
गोवीथीम[39]नुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । चतुर्दश दशाहानि[40] गत्वा दृश्येत पूर्वतः ॥ २१९
वृ[41]षवीथी[42] मनुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । त[43]दा द्वादशरात्रे[44]ण गत्वा दृश्येत पूर्वतः ॥ २२०
ऐरावणपथं प्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । तदा स[45] दशरात्रेण पूर्वतः प्रतिदृश्यते ॥ २२१
[46]गजवीथीमनुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । अष्टरात्रं तदा गत्वा पूर्वतः प्रतिदृश्यते ॥ २२२
[47]नागवीथीमनुप्राप्तः प्रवासं कुरुते यदा । षडहं तु तदा गत्वा पूर्वतः प्रतिदृश्यते ॥ २२३
एते प्रवासाः शुक्रस्य पूर्वतः पृष्ठतस्तथा । यथा शास्त्रे समुद्दिष्टा वर्ण-पाकौ[48] निबोधत ॥ २२४
शुक्लो नीलश्च कृष्णश्च पीतश्च हरितस्तथा । कपिलश्चाग्निवर्णश्च विज्ञेयः स्यात् कदाचन ॥ २२५

---

* A B D श्मशानभूता येनास्थि । 1 C °कंकाला । † A This quarter is not found in this Ms. ‡ B This st. is not found in this Ms. § D This st. is not found in this Ms. 2 C भाग° । 3 C षष्टिं तु । 3 C षष्टिं तु तदाहानि; । ¶ B This st. precedes the last one in this Ms. 4 C एरावण° । ‖ C अशीति तु तदाऽहानि; D अनुप्राप्तः । 5 C गज° । 6 C अशीति । ** B This and the following three sts. are numbered as 218, 219, 220, and 221 in this Ms. 7–8 C रावणपथं प्राप्तः । †† A पंचहानि मनुर्वेनि प्रवासं कुरुते यदा 9–10 A षष्टिं तु स । §§ C गोवीथीम-नुप्राप्तः । 11–12 C सप्तति । 13 C वृष° । 14–16 C तदा सप्तदशाहानि । 17 C पूर्वतः । 18 C अज° । 19–20 A चतुर्विंशत् । 19–22 C तदा सप्तदशाहानि । 23 C पूर्वतः । 24 B This st. is numbered as 215 in this Ms. C गोवीथीं । 25 B द्वाविंशतिं; C चतुर्दश । 26 A This st. is missing in this Ms. 27–29 C तदा द्वादशरात्रेण । 30 A अथ । 30–32 C ऐरावणपथं प्राप्तः । 33–34 C तदा तु दश । 35 C गजवीथीमनु° । 36–38 C अष्टरात्रं ततो । 39 C नागवीथीम् । 40–42 B अष्टरात्रं तदा; C षडहं तु तदा । 43 B गज°; 43–44 C जरद्गवपथं; D ऐरावणपथं । 45–46 B अष्टरात्रं तदा; 46 C सप्तदशाहानि । 47 A missing in this Ms. †† B C This and the following st. are not found in these Mss. ‡‡ D This st. is doubly written in this Ms. once with the second half of the last st. 48 B °पाकः; D पक्षौ ।

हेमन्ते शिशिरे रक्तः शुक्रः सूर्यप्रभानुगः । पीतो वसन्त-ग्रीष्मे च शुक्लः स्यान्निलसूर्यतः[1] ॥ २२६
अतोऽन्य येऽन्यथाभावा विपरीता भयावहाः । शुक्रस्य[4] चतुरो[5] श्लोके[6] कृष्णे नक्षत्रमण्डले ॥ २२७
पूर्वोदये फल यत् तु पच्यते[9]ऽपरतस्तु तत् । शुक्रस्यापरतो[10] यत्तु पच्यते[11] पूर्वतः फलम् ॥ २२८
एवमेव विजानीयात् फल-पाकौ[12] समाहितः[13] । कालातीत यदा कुर्यात् तदा घोर समादिशेत् ॥ २२९
सयक्चार यो वेत्ति[14] शुक्रचार स बुद्धिमान् । श्रमणो[15] स सुखं याति क्षिप्र[16] देशमपीडितम्[17] ॥ २३०

यदाऽग्निवर्णो रविसस्थितो वा[18] वैश्वानर[19] मार्गसमाश्रितस्य[21] ।
तदा भय शसति सोऽग्निजात तज्जातज साधयितव्यमन्यतः ॥ २३१

इति नैर्ग्रन्थे श्रीभद्रबाहुके निमित्ते शुक्रचारो नाम पञ्चदशमोऽध्यायः समाप्तः ॥

—ooOoo—

अथातः परं शनैश्चरचार प्रारभ्यते लोकहितेच्छया ॥

अतः पर प्रवक्ष्यामि शुभा-ऽशुभविचेष्टितम् ।
यच्छ्रुत्वाऽनहितः प्राज्ञो भवेन्नित्यमतन्द्रितः ॥ १

प्रवासमुदय[26] चक्र गतिं वर्णं फल तथा । शनैश्चरस्य वक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ २ (C-1)
प्रवास दक्षिणे मार्गे मासिक मध्यमे पुनः । दिवसौ. पञ्चविंशतिस्तयोर्विंशतिरुत्तरे ॥ ३ (C-2)
चारगतो[33] यदा भूयः सन्तिष्ठति महाग्रहः । एकोत्तरेण चक्रेण भौमवत् कुरुते फलम् ॥ ४ (C-3)
संवत्सरमुपस्थाय नक्षत्र विप्रमुञ्चति । सूर्यपुत्रस्ततश्चैव प्रजाना[37] हितकाम्यया ॥ ५ (C-4)

द्वे नक्षत्रे यदा सौरिर्वर्षेण चरते यदा ।
राज्ञामन्यो[37]ऽन्यभेदश्च शस्त्रकोपश्च जायते ॥ ६ (C-5)

दुर्गं भवति संत्रासो मर्यादा च विनश्यति ।
वृष्टिश्च विषमा ज्ञेया व्याधिकोपश्च जायते ॥ ७ (C-6)

यदा तु त्रीणि[40] चत्वारि[41] नक्षत्राणि शनैश्चरः ।
मन्दवृष्टिं च दुर्भिक्षं शस्त्र व्याधिं च निर्दिशेत् ॥ ८ (C-7)

चत्वारि वा यदा गच्छेन्नक्षत्राणि महाद्युतिः ।
तदा युगान्त[42] आनीयाद् यान्ति मृत्युमुखं प्रजाः ॥ ९ (C-8)

उत्तरे पथिको मार्गे यदेषो[45] नीलता[46] व्रजेत्[47] ।
स्निग्धं तदा फल[48] ज्ञेय[49] नागर[50] जायते[52] वधी ॥ १० (C-9)

---

1 C °श्वयः । 2 BD समन्त । 3 C नृपतिश । 4 AC अयो । 5 C श्लो । 6 C गुरु । 7 C चा । चरते । 8 C यत्र । 9 C शाप्यते । 10 C स्य पुरतो । 11 C ते सखे । 12 A B °पाक, C °गुरु । 13 C समासत: । 14 A नवनि । 15 A B C श्रवण । 16 C क्षिप्र । 17 C सपदितम् । * D This st. is not found in this Ms । 18 A not found । 19-21 C वैश्वानरमार्गेण समाश्रितस्य, 21 A °समाश्रितस्य । 22 A क्ति । † B C D not found in these Mss । ‡ C not found in this Ms । 23 A कृत्वा । 24 B D च हित । 25 A °तुर, B भविद्धित । 26 A प्रविवासुदय । 27-28 B शुभाशुभविचेष्टितम् । 29-30 C These two words are not found in this Ms 31 C पञ्चविंशतिम् । 32 A B विरागत, D विरागत । 33 A B D एकान्तरण । 34 A चक्रेण । 35-36 A B D गौतम नाम शनैश्चर । 37 C राष्ट्रमान्य । 38-39 A आत्मभा, 39 C विषया । 40-41 C चरते त्रीणि । 42 B युग । 43 D आनी । 44 B यथा । 45 A B D यदि स । 46 A C D नीलवान् । 47 A D भवेत्; C व्रजन । 48-49 C फलमायन्त । 50 52 C नागराणां जयावहः ।

रविप्रधाना मोदन्ति[1] राजानस्तुष्टभूमयः ।
सं(स)मां मेघवतीं विद्यात् सर्वबीजप्ररोहिणीम् ॥ ११ (C-10)
मध्यमे तु यदा मार्गे[4] कुर्यादस्तमनोदयौ ।
मध्यमं वर्षणं सस्यं सुभिक्षं क्षेममेव च ॥ १२ (C-missing)
दक्षिणे तु यदा मार्गे यदि स नीलवा(वां) भवेत् (व्रजेत्) । (C-missing)
नागरा यायिनश्चापि पीड्यन्ते च भर्ताश्रयाः ॥ १३ (C-first half of 11 th)
गोपालं[6] पर्जयेत् तत्र दुर्गाणि च समाश्रयेत् । (C-second half of 11 th)
कारयेत् सर्वशस्त्राणि बीजानि च न वापयेत् ॥ १४ (C-1st half of 12 th)
प्रदक्षिणं तु ऋक्षस्य यस्य याति शनैश्चरः । (C-2nd half of 12th)
स च राजा विवर्धेत सुभिक्षं[10] क्षेममेव च ॥ १५ (C-1st half of 13 th)
अपसव्यं तु नक्षत्रं यस्य याति शनैश्चरः । (C – 2nd half of 13 th)
स च राजा विपद्येत दुर्भिक्षं भयमेव च ॥ १६ (C – 1st half of 14 th)
चन्द्रः सौरिं[12] यदा प्राप्तः परिवेषेण रुध्यते[14] । (C – 2nd half of 14 th)
अवरोधं[15] विजानीयान्नगरस्य महीपतेः ॥ १७ (C – first half of 15 th)
चन्द्रः शनैश्चरं प्राप्तो मण्डलं[17] चाऽनुरोहति[18] । (C – 2nd half of 15 th)
यमुनां राष्ट्रसौवीरं वारुणं(णीं) भजते[19] दिशम् ॥ १८ (C – 1st half of 16 th)
आय(न)र्ताः[20] सौरसेनाश्च दशार्णा द्वारिकास्तथा । (C – 2nd half of 16 th)
अ(आ)वन्त्या अपरान्ताश्च यायिनश्च ततो नृपाः ॥ १९ (C – 1st half of 17 th)
यदा वा युगपद् युक्तः सौरिमध्येन नागरैः[27] । (C – 2nd half of 17 th)
अन्योऽन्यभेदं जानीयान्नागराणां परस्परम् ॥ २० (C – 1st half of 18 th)
महात्मानश्च ये सन्तो महाभोगपरिग्रहाः । (C – 2nd half of 18 th)
उपसर्गं[28] निगच्छन्ति[29] धनं-धान्यं च वध्यते[31] ॥ २१ (C – 1st half of 19 th)
देशा महान्तो योधाश्च तथा नगरवासिनः । (C – 2nd half of 19 th)
ते सर्वेऽपतप्यन्ते वधे[34] सौरस्य वाहतो[35] ॥ २२ (C – 1st half of 20 th)
प्राची सौम्या प्रतीची च याम्या च दिशो यदा । (C – 2nd half of 20 th)
वाहिनीं यो जयेत्तासु नृपो दैवहतस्तदा ॥ २३ (C – 1st half of 21 st)
कृत्तिकासु च यद्यार्कि[32] विशाखासु बृहस्पतिः । (C – 2nd half of 21 st)
समन्ताद्दारुणं विन्द्यात् देवश्चात्र प्रवर्षति ॥ २४ (C – 1st half of 22 nd)

1 C मोदन्ति । 2–3 C तुष्टिसेव सद् । * C दक्षिणे च यदा मार्गे कुर्यादस्तमनोदये । 4 A missing in this Ms. 5 B चराः; C तत्र; D तट° । 6 C गोलण्य । 7 B वर्द्धयेत् । † C घोरं च यत्नं विधाय् सङ्कटे तत्र कारयेत् । 8 B वापयेत् । 9 A विपद्येत । 10 A दुर्भिक्षम् । 11 A C क्षेमम्; B भयम् । 12 A सौरं; C सौर; D सौरिं । 13 A परिवेषेण । 14 A सपति; B D रुध्यति । 15 B अवरोधे; C अंप्रमर्दं । 16 B D नागरस्य । 17 A B D मण्डली । 18 B चरोहति; C विरोहति । ‡ C यमुनां सराष्ट्रं सौवीरं वारुणी च भजेद्दशाम् । 19 A D भजते । 20 C नानता । 21 B ज्वरता । § B D दुर्गीवपरीताश्च । 22 B यायिनः । 23–24 D महाप्राणाः । 25–26 A युगपत्; C प्रागवद् । 27 A नागराः । 28 C उपसर्गाः । 29 C न गच्छन्ति । 30 A C भद्र° । 31 C वध्यते D वेध्यते । 32 C यार्कि । 33 A निर्दिशेत् । 34 C वधे । 35 C सौर ।

कीटाः पतङ्गाः शलभा वृश्चिका मूषकास्तथा । (C – 2nd half of 22 nd)
अग्निश्चौरा बलीयांसस्तस्मिन् वर्षे न संशयः ॥ २५ (C – 1st half of 23rd)
श्वेते सुभिक्षं जानीयात् पाण्डु-लोहितके भयम्[1] । (C–2nd half of 23rd)
पीतो जनयते[2] व्याधिं[3] शस्त्रकोपश्च दारुणम् ॥ २६ (C–1st half of 24th)
कृष्णे शुष्यन्ति सरितो वासवश्च न वर्षति । (C–2nd half of 24 th)
स्नेहवानत्र गृह्णाति रूक्षैः[4] शोषयते[5] प्रजाः[6] ॥ २७ (C–1st half of 25 th)
सिंहलानां किरातानां मद्राणां मालवैः[7] सह । (C–2nd half of 25 th)
द्रविडानां[8] च भोजानां[9] कोंकणानां[10] तथैव च ॥ २८ (C–1st half of 26 th)
क्षुपकानां[11] पुलिन्द्राणां पल्हवानां शकैः[12]सह । (C–2nd half of 26 th)
यवनानां पुराणानां स्थावराणां तथैव च ॥ २९ (C–1st half of 27 th)
अङ्गेयानां[13] सुराणां[14] च दस्यूनां च शनैश्चरः । (C–2nd of half 27 th)
एषां विनाशं कुरुते यदि पश्येत्[15] संयुगे ॥ ३० (C–1st half of 28 th)
यस्य यस्मिं[16] तु[17] नक्षत्रे[18] कुर्यादस्तमनोदयौ । (C–2nd half of 28 th)
तस्य देशान्तरे द्रव्यं हन्यते[19] यासिनं[20]श्च[21] ये[22] ॥ ३१ (C–29 th; 1st half
शनैश्चरं चारमिदं[23] च[24] भूयो[25] यो वेत्ति[26] विद्वान् निभृतो[27] यथावत् । of 29th missing)
स[28] पूजनीयो[29] भुवि लब्धकीर्तिः[30] सदा[31] महात्मेव[32] हि[33] दिव्यचक्षुः[34] ॥ ३२

इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते संहिते(तायाम्) शनैश्चरचारो नाम षोडशमोऽध्यायः ॥ (C–30 th)

वर्णं गतिं च संस्थानं मार्गमस्तमनोदयौ[35] । गौतमस्य[36] प्रवक्ष्यामि यथा[37]वदनुपूर्वशः[38] ॥ १
मेचकः कपिलः श्यामः पीतः पाण्डुः स नीलवान् । रक्तश्च धूम्रवर्णश्च न[39] प्रशस्तो[40]ऽङ्गिरास्तदा ॥ २
मेचकश्चेद्वृतं[41] सर्वं[42] वसुं[43] पाण्डुर्विनाशयेत्[44-46] । पीतो व्याधिं भयं शिष्टे[47] धूम्राभश्च[48] सृजे[49]ज्ज[50]लम्[51] ॥ ३
*उपसर्पति[52] मित्रादि पुरतः स्त्री प्रपद्यते । त्रि[53]-चत्वारि च नक्षत्रैस्त्रिभिरस्तमनं व्रजेत् ॥ ४
कृत्तिकादिभगान्तश्च मार्गः[54] स्यादुत्तरः स्मृतः । अर्यमा[55]दिरथाप्यन्तो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥ ५
विश्वादिसमयान्तश्च दक्षिणो मार्ग उच्यते । एते बृहस्पतेर्मार्गा नवनक्षत्रजास्त्रयः ॥ ६
मूलमुत्तरतो याति स्वातिं दक्षिणतो व्रजेत् । नक्षत्राणि तु[56] शेषाणि[57] समन्ता[58]द्दक्षिणोत्तरे ॥ ७
मूषके[59] तु यदा हस्तो[60] मूलं[61] दक्षिणतो व्रजेत् । दक्षिणतस्तदा विन्याद[62]न्योर्दक्षिणे[63] पथि[64] ॥ ८

1 C वयम् । 2 A B D व्याधि । 3 A D जनयति, B मरो याति । 4 C रुक्षः । 5 C रोषयते । 6 C प्रजाम् । 7 D मार्द्रवैः । 8 A B D द्रमिडानां । 9 A पुराणां च । 10 A स्थावराणाम् । 11 A चिबुकानां; B चुचुकानां; D चुच्युकानां । 12 A B D शनै । 13 C अङ्गेयाणां । 14 A D कुरूणां । 15 A चान्वेव; B C मर्दन । 16–18 C यदा वै जन्मनक्षत्रे । 19–22 C हन्यात्त चापि नाशयेत् । 23–24 C महर्थं । 25–27 C वेदुमिरवा नूरमः । 28–29 C सज्जनीयः । 30 C कीर्तिमांश्च । 31–34 C भवत्यसौ दिव्यदृष्ट महात्मनि । 35 मनोदयात् । 36 C चक्र फलं । 37–38 C गौतमस्य निबोधत । 39–40 C प्रभास्तस्तः । 41–43 C पैत्रिसासर्गं । 44–46 C वसुधानां विनाशकः । 47 C दुष्ट । 48–51 C मारुतः सजते फलम् । * C The whole stanza in this Ms. is as follows:–उपसर्पति मास हि पुनश्री प्रतिपद्यते । चरित्वा सलु नक्षत्री त्रीणि विक्षमनुचरेत् ॥ 52 B D उपसर्पन्ति । 53 A तृ । 54 A मार्ग । 55 A अयामा° । 56–57 A not found; B भुद्रोपाणि; 57 C शिष्टानि । 58 A समायात्; B समीयात्; D सामीयात् । 59 C प्रवके । 60 C मास्तः । 61 C वक्र । 62–64 C एपरे मो दक्षिणो पथः ।

अनावृष्टिहता देशा रूक्षज्वरविनाशिवाः । चक्रारूढाः प्रजास्तत्र पच्यंते[3] जातरां(सं)करा:[4] ॥ ९
यदा चोत्तरतः स्वातिं[6] दीप्तो यायाद् बृहस्पतिः । उत्तरेण तदा विन्याद् दारुणं भयमादिशेत् ॥ १०
लुप्यन्ते च क्रियाः सर्वा नक्षत्रे गुरुपीडिते । दस्यवः प्रबला ज्ञेया न[8] च[9] बीजं[10] प्ररोहति ॥ ११
*दक्षिणेन तु चक्रेण[11] पञ्चमे पञ्चमुच्यते । उत्तरे पञ्चके पञ्च मार्गे चरति गौतमः ॥ १२
ह्रस्वे[12] भवति दुर्भिक्षं निष्प्रभे[13] व्याधिजं भयम् । विवर्णे पापसंस्थाने मंदपुष्प-फलं भवेत् ॥ १३
प्रतिलोमानुलोमो वा पञ्चसंवत्सरो यदा । नक्षत्राण्युपसर्पेण[14] तदा सृजति[15] दुस्समम् ॥ १४
सस्यनाशो अनावृष्टिर्मन्युस्तीनाश्च व्याधयः । शस्त्रकोपोऽग्निमूर्च्छा च पड्विधं मूर्च्छने भयम् ॥ १५
सप्तार्धं यदि वाऽष्टार्धं पडर्धं निष्प्रभोदितः । पञ्चार्धं चाथवार्धं[17] च यदा[18] संवत्सरं चरेत्[19] ॥ १६
सङ्ग्रामा निरुदाराश्च[20] मेघाश्च[21] स्नेहदुर्बलाः । श्वेतास्थी पृथिवी भ्रान्ता क्षुधा-रोगैः कुवायुभिः[25] ॥ १७
पुष्यो यदा[26] द्विनक्षत्र(त्रे) सप्रभश्चरते समः । पड्[27] भयानि[28] तदा हत्वा[29] विपरीतं[30] सुखं[31] सृजेत्[32] ॥ १८
नृपाश्च विषमच्छायांश्चतुर्षु[34] वर्तते[35] हितम् । सुखं प्रजाः प्रमोदन्ते स्वर्गवत्[36] साधुवत्सलाः[37] ॥ १९
विशाखा कृत्तिका चैव मघा रेवतिरेव च । अश्विनी श्रवणश्चैव तथा भाद्रपदा भवेत्[38] ॥ २०
†हृदकानि जानीयात् सिष्ययोगसमप्रभे । फाल्गुन्यैव च चित्रा[39] च वैश्वदेवश्च मध्यमः ॥ २१
ज्येष्ठा मूलं च सौम्यं च जघन्या सोमसंपदा । कृत्तिका रोहिणी मूर्तिराश्लेषा हृदयं गुरुः ॥ २२
आप्यं आश्वयं च वैश्वं[40] च नाभिः पुष्य-मघाः स्मृताः । एतेषु च विरुद्धेषु ध्रुवस्य फलमादिशेत् ॥ २३
†द्विनक्षत्रस्य चारस्य यत् पूर्वं परिकीर्तितम् । एवमेवं[41] तु[42] जानीयात्[43] पड्[44] भयानि[45] समादिशेत् ॥ २४
इमानि यानि बीजानि विशेषेण विचक्षणः । व्याधयो मूर्तिघातेन हृद्रोगो हृदये हते[46] ॥ २५
पुष्ये हते हतं पुष्पं फलानि कुसुमानि च । आग्नेयी[47] मूषकाः सर्पा दावश्च[48] शलभाः शुकाः ॥ २६
‡विपश्च महाधान्ये जाते च बहुधा स्मृताः । स्वचक्रमीतयश्चैव परचक्रं निरन्तु च ॥ २७
अंतरन्तु च विशाखायां सोमे संवत्सरे विदुः । शेषं[49] संवत्सरे ज्ञेयं शारदं तत्र[50] नेतरम्[51] ॥ २८
मार्घमल्पोदकं विन्द्यात् फाल्गुने दुर्भगाः स्त्रियः । चैत्रे[53] चित्रं विजानीयात् सस्यं वोयं सरिद्वपाः ॥ २९
वैशाखे[54] नृपभेदश्च पूर्ववोयं विनिर्दिशेत् । ज्येष्ठा-मूले जलं[56] पश्चाद् मित्रभेदश्च जायते ॥ ३०

---

1 A क्षुत; B क्षुक; C क्षुधया । 2 B °विनाशनः; D °विनाशिनः । 3 D पच्यन्ते । 4 A D °तस्करा°; B तस्करी । 5 C चंद्रवतः । 6 C स्वाते । 7 B यथा; C याया । 8 C तत्र । 9-10 A B D बीजानि न । * C दक्षिणेन तु चक्रेण मध्यमे पंचपंचके । उत्तरे पंच मार्गे तु चरति गौतमो यदा ॥ 11 A चक्रेण । 12 A ह्रस्वे । 13 A सुप्रभे । 14 C अकल्पेत । 15 B स is additionally found between तदा and सृजति. । 16 B समम् । 17 C स्वंगुलार्द्धं । 18 C पौष्ण° । 19 A B D चरम् । 20 B D निरदा मेघाः; C श्च अनावृष्टिः । 21 BC तदा; D तदा । 22-24 BD स्नेहश्च दुर्बलः; C स्नेहश्च दुर्लभः । 25 C च पीड्यते । 26 A यद्वा; B D यदि वा । 27-28 C महद्भयं । 29 C गत्वा । 30 C विपरीतात् । 31 A C D सुखं । 32 B भजेत् । 33 C °च्छाया°; D °आच्छायाः । 34-35 C चतुर्थंचपर्यंतः । 36 C स्वर्गवत्सं । 37 C सुघस्थलाः । 38 C वदेत्; D च चेत् । 39 A B D मित्रा । 40 A भैत्रं । † D This st, is found missing in this Ms. *41-42 C एतत्तु । 43 C पीडायाम् । 44-45 C सदजानि । 46 B महत्; C भवेत् । 47 A अमेयाः । 48 C सहीनाः । † C अंतं भजति शाखायां सौम्यं संवत्सरे विदुः । D This first half has been erroneously considered as a whole stanza and hence anomaly in numbering in this Ms. 49 C शेषं । 50-51 C शरदहलवम् । ‡ C तावतामार-स्यमाद्धोत्यं; B This first half has been considered as a whole stanza in this Ms. and hence anomaly in numbering. 52 A माघ° । 53 ABD चैत्रं । 54 AD विशाखे, B विसा । 55 D नृ° । 56 A B D च ।

आषाढे तोयसंकीर्णं सरीसृपसमाकुलम् । श्रावणे दंष्ट्रिणश्चौरा व्यालाश्च प्रबलाः स्मृताः ॥ ३१
संवत्सरे भाद्रपदे शस्त्रकोपाभिमूर्च्छनम् । सरीसृपाश्चाश्वयुजे बहुधा वा भयं विदुः ॥ ३२
एते संवत्सराश्चोक्ताः पुष्यस्य चरतोऽपि वा । रोहिण्यार्द्रा तथाऽऽश्लेषा हस्तः स्वातिः पुनर्वसुः ॥ ३३
अभिजिच्चानुराधा च मूलो वासव-वारुणाः । रेवती भरणी चैव विज्ञेयानि बृहस्पतौ ॥ ३४
कृत्तिकायां गतो नित्यमारोहण-प्रमर्दने । रोहिण्यास्त्वभिघातेन प्रजाः सर्वाः सुदुःखिताः ॥ ३५
अभिघातस्तथाऽऽर्द्रायामाश्लेषायां विषाद्[10] भयम् । मन्दे हस्तपुनर्वस्वोस्तोयं[12] चौराश्च दारुणाः ॥ ३६
वायव्ये[13] वायवो[14] दुष्टा रोगदं[16] वाजिनां भयम् । अनुराधानुघाते च मैत्रीसिद्धिः[17] प्रहीयते[18] ॥ ३७
तथा मूलाभिघातेन दुष्यन्ते मण्डलानि च । वायव्यस्याभिघातेन पीड्यन्ते धनिनो[19] नराः ॥ ३८
वारुणे जलजं तोयं फलं पुष्पं च शुष्यति[21] । अकाराश्चाविकांस्तोयं पीडयेद्रेवती[24] हता ॥ ३९
वामं करोति नक्षत्रं यस्य दीप्तो बृहस्पतिः । लब्ध्वाऽपि सोऽर्थं विपुलं न भुञ्जीत[25] कदाचन ॥ ४०
प्रदक्षिणं तु नक्षत्रं यस्य कुर्याद् बृहस्पतिः । यायिनां विजयं विन्द्यान् नागराणां पराजयम् ॥ ४१
प्रदक्षिणं तु कुर्वीत सोमं यदि बृहस्पतिः । नागराणां जयं विन्द्याद् यायिनो च पराजयम् ॥ ४२
उपघातेन[28] चक्रेण मध्यगन्ता बृहस्पतिः । निहन्याद् यदि नक्षत्रं यस्य तस्य पराजयम् ॥ ४३
बृहस्पतेर्यदा चन्द्रो रूपं संछादयेत्[32] भृशम् । स्थावराणां वधं कुर्यात् पुरोधं च दारुणम् ॥ ४४
†स्निग्धप्रसन्नो[34] विमलोऽभिरूपो[35] महाप्रमाणो द्युतिमान् स पीतः[36] ।
गुरुर्यदा चोत्तरमार्गचारी सदा प्रशस्तः प्रतिपक्षहन्ता ॥ ४५

इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते संहितायाम् बृहस्पतिचारं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥

गतिं[38] प्रवासमुदयं वर्णं ग्रहसमागमम् । बुधस्य[39] संप्रवक्ष्यामि[40] फलानि[41] च निबोधत ॥ १
सौम्या विमिश्राः संक्षिप्तास्तीक्ष्णा घोरास्तथैव च । दुर्गा(उग्राश्च)गतयो[46] ज्ञेया बुधस्य च विचक्षणैः[49] ॥ २
सौम्यां गतिं समुत्थाय त्रिपक्षे[51] दृश्यते बुधः । विमिश्रायां गतौ पक्षे[52] संक्षिप्तायां षडूनके[53] ॥ ३
तीक्ष्णायां दशरात्रेण घोरायां तु पडाहिके[55] । पापिकायां त्रिरात्रेण दुर्गा(उग्रा)यां[57] सम्यगक्षये ॥ ४

1 A after these two letters there is a gap in this Ms. upto प्रबलाः स्मृताः । 2 D °ध्र्छनम् । 3-4 C चरतीवरे । 5 C °वाश्णे । 6-7 C विकृतायगतो । 8 A B मारो; D not found. 9 C समुत्पातः । 10 ABD विषाद् । 11 C मंदे° । 12 B चोपा; C तोय । 13 C मायवे । 14 A वायवी । 15 A दृष्टा; C दुष्टाः । 16 A रोगदं; C रोगदाः । 17 A क्षीसिद्धश्च; क्षीसिद्धिश्च । 18 C प्रजायते । 19-20 A B D धनिनो नराः । 21 B पुष्यति । 22 A आकाशान् । 23 A D पीडये । 24 D रेवी° । 25 A भुजते । 26 C यदि । 27 C याति । * C This line and the next line are not found in this Ms. । 28 A B D रूपघातेन । 29 B D वक्रेण । 30 C गत । 31 A B C बृहस्पतिः । 32 A संवादमे, B छादयेत; D संस्थाद्यते । 33 C These two letters are not found in this Ms. † C This st. is preceded by the following line in this Ms:-उपघातेन चक्रेण स्वनक्षत्रे तु पीडिते । 34 C missing. 35 A विरूपः; B °भतिरूपं; C हिसमो । 36 A D सपीतुः; C समपीतः । 37 AD प्रतिपक्ष°; B प्रतिपक्ष° । 38 A C D गति° । 39 C बुधचारं । 40 C प्रवक्ष्यामि । 41-42 C फलं चापि । 43-44 A अथ पापिका; B अथ यायिका; D द्वयायिकाः । 45 B दुर्गा च; D दुर्गो च । 45-46 C दुर्गो चिह्नातता ज्ञेया । 47-48 C बुद्धमेतां । 49 C विचक्षणः । 50 B D मुच्छाय; C समुच्छाय । 51 A पूपक्षा; C पक्षेसं; D पूपक्षा । 52 C मासे । 53 C द्विरूनके । 54 C ति । 55 C मदाहिके । 56 D पापकायां । 57 D दुर्गायां ।

सौम्याः विमिश्राः संक्षिप्ता बुधस्य गतयो हिताः । शेषाः पापाः समाख्याता विशेषेणोत्तरोत्तराः ॥ ५
नक्षत्रं[2] शक्वाहेनं[3](?)जहाति समचारतः[4] । एषोऽपि नियतश्चारो भयं कुर्यादतोऽन्यथा ॥ ६
नक्षत्राणि चरेत्पञ्च पुरस्तादुत्थितो बुधः । ततश्चास्तमितः षष्ठे सप्तमे दृश्यतेऽपरः ॥ ७
उदितः पृष्ठतः सौम्यश्चत्वारि[5] चरते[6] ध्रुवम् । पञ्चमेऽस्तमितः षष्ठे दृश्यते पूर्वतः पुनः ॥ ८
चत्वारि षट् तथाष्टौ च कुर्यादस्तमनोदयौ[7] । सौम्यायां तु विमिश्रायां संक्षिप्तायां[8] यथाक्रमम् ॥ ९
नक्षत्रमनुगृह्णाति[9] गतिभिस्तिसृभिर्यदा । पूर्वाभिः पूर्वसस्यानां तदा संपत्तिरुत्तमा ॥ १०
बुधो यदोत्तरे मार्गे सुवर्णः पूजितस्तदा । मध्यमे मध्यमो ज्ञेयो जघन्यो दक्षिणे[10] पथि ॥ ११
यद्युं[11] कुर्यादतिस्थूलं[12-13] ताम्रः शस्त्रप्रकोपनः । अणुश्चारुणवर्णश्च बुधः सर्वत्र पूजितः ॥ १२
पृष्ठतः पुरलम्भाय पुरस्तादर्थ[14]वृद्धये । स्निग्धो रूक्षो बुधो ज्ञेयः सदा सर्वत्रगो बुधः[15] ॥ १३
गुरोः शुक्रस्य भौमस्य वीथीं विद्याद् यथा बुधः । दीप्तोऽतिरूक्षः सङ्ग्रामं[19] तदा घोरं निवेदयेत् ॥ १४
भार्गवश्चोत्तरां वीथीं चन्द्रशृङ्गं च दक्षिणम् । बुधो यदा निहन्या[20]त्तानुभयो[21]र्दक्षिणापथे ॥ १५
राज्ञां[22] चक्रधराणां[23] च सेनानां[24] शस्त्रजीविनाम् । पौर-जानपदानां[25] च क्रियां[26] काचि[27]न्न सिध्यति ॥ १६
शुक्रस्य दक्षिणां वीथीं चन्द्रशृङ्गमथोत्तरम् । भिद्याल्लिखेत् तदा सौम्यस्ततो रोगा[28]ग्निजं भयम् ॥ १७
यदा[29] बुधो[30]ऽरुणाभः[31] स्यादुद्गो[32] वा निरीक्ष्यते । तदा स स्थावरान्[33] हन्ति ब्रह्म-क्षत्रं च पीडयेत् ॥ १८
चन्द्रस्य दक्षिणां वीथीं भित्त्वा[34] तिष्ठे[35]द्यदा[36] ग्रहः । रूक्षः[37] स काल[38]सङ्काशस्तदा[39] चित्र[40]विनाशनम्[41] ॥ १९
चित्रमूर्तिश्च चित्रांश्च शिल्पिनः[42] कुशीलांस्तथा[43] । तेषां च बन्धनं[44] कुर्यात्[45] मरणाय समीहते ॥ २०
भित्त्वा यदोत्तरां वीथीं दारुकाणो[46](?)ऽवलोकयेत् । सोमस्य चोत्तरं शृङ्गं लिखेद्भ(भा)द्रपदां वधेत्[47] ॥ २१
*शिल्पिनां दारुजीवीनां तदा षाण्मासिको वधः । अकर्मसिद्धिः कलहो मित्रभेदः पराजयः[48] ॥ २२
पीतो[49] यदोत्तरां वीथीं गुरुं भित्त्वा प्रलीयते । तदा चतुष्पदं गर्भो(र्भं) कोशं[50]धान्यं बुधो वधेत्[51] ॥ २३
†वैश्यश्च(श्यानाम्)शिल्पिनां चापि भयं भवति दारुणम् । सो नयेद्भवते मासं भद्रबाहुवचो यथा ॥ २४
विभ्राजमानो रक्तो वा बुधो दृश्येत कश्चनः । नागराणां च स्थिराणां च दीक्षितानां च तद्भयम् ॥ २५
कृत्तिकास्वुदितो रक्तो रोहिण्यां स क्षयङ्करः[52] । सौम्ये रौद्रे तथाऽऽदित्ये[53] पुष्ये[54] स(सा)र्पे बुधः[55] स्मृतः[56] ॥ २६
पितृदैवं[57] तथाऽऽश्लेषां फल्गुणो यदि सेवते । पितॄंस्ता[58]न् निहन्त्यां[59]श्च[60] सत्यं स भजतेऽनयोः ॥ २७

---

1 A पणे । 2 A नक्षत्रान् । 3 B °वाहेणै; C संतवाहेन; D तक्वादेन । 4 A D समचारवाम्; B समधारता । 5 C चरवारः । 6 C चरितः । 7 A B अनोदयः; C अनोदयात् । 8 A संक्षप्ते । 9 A °मन्यविन्हाति; B अन्यविह्नाति; D अभ्यविरुहाति । 10 A दक्षिणो । 11 A D यस्तुं; C न्यस्तं । 12-13 C स्थैण्धूल । 14 A मस्तः; B D भतः । 15 B °दार्थ°; C वृर्थ° । 16 C बुधः । 17 A यदा । 18 A निहस्त; C हुरुक । 19 A संग्रामं; C संग्रामो । 20 A विहत्य । 21 A भनुभतोनयः; B तान् स्तोनयोः; C स्तलीनयो । 22 A राज्ञी; C राष्ट्र । 23 C °वर्णाणां । 24 A missing. 25 B D °जनपदानां; C राजपदानां । 26 B क्षत्रिया । 27 B कोचित्र । 28 B राजा° । 29 A तदा । 30-31 A बुधोदभासः; 31 B रुणस्या स्या; D रणस्ये स्या । 32 A दुर्व्वेगो; B दुर्भगः; C रुत्वरोति । 33 B D पारस्तवान्; C परस्तवा । 34-36 A D तिष्ठेद्यदा । 37 C रेक्षः । 38 B D कल°; C करल° । 39-41 A B D स्तदा चित्रनाशयेत् । 42 C शिल्पिनौ । 43 C कुशलान् । 44 C बधनं । 45 C भूयः । 46 B दारुकांसो; C दारुकाणो । 47 B वधेत् । * In this Ms. this st. and the following one are not found. 48 B पयोस्करः; C बुधेत् । 49 A पातो । 50 B D कोशि° । 51 A B वदेत् । † In A B D this first half is thus found with some unimportant varints:—वैश्याश्च शिल्पिनश्चापि षण्मासं पर्व सारथिः । D ज्वरो भयः । 52 C भयं° । 53 A श्रेयः । 54 A पुष्यः । 55 A B D जले । 56 A B D बुधः । 57 C मित्रदेवं । 58-60 C पितृवना विशापांश्च ।

बुधो विवर्णो मध्येन विशाखां यदि गच्छति । ब्रह्म-क्षत्रविनाशाय तदा ज्ञेयो न संशयः ॥[1] २८
मासो[2]दितोऽनु[3]राधायां यदा सौम्यो निषेवते[4] । मूकान्ध[5]-बधिरा[7]श्चैव[8] तदा पीडयते भृशम् ॥ २९
श्रवणे[10] राज्य[11]विभ्रंशो[12] ब्राह्मे[13] ब्राह्मण[14]पीडनम् । धनिष्ठायां च वैवर्ण्य[15] धनं हन्ति धनेश्वरम् ॥ ३०
उत्तराणि[16] च पूर्वाणि[17] याम्यायां[18] यदि हिंसति । धातु[19]वादविदो हन्यां[20]स्तज्ज्ञांश्च[21] परिपीडयेत् ॥ ३१
ज्येष्ठायां[22]मनुपूर्वेण[23] स्वातौ च यदि तिष्ठति । बुधस्य चरितं घोरं महाजनिकमुच्यते ॥ ३२
उत्तरे[24] श्रवणयो.[25] सौम्यो[26] यदा दृश्येत पृष्ठतः । पितृदेवमनुप्राप्तस्तदा मासमुपग्रहः[27] ॥ ३३
पुरस्तात् सह शुक्रेण यदि तिष्ठति सुप्रभः । बुधो विसृजते[28] काले[29] तदा मेघा[न्][30]बहूदकान् [कालं][31] ॥ ३४
दक्षिणेन[32] तु[33] पार्श्वेन[34] यदा गच्छति दुःप्रभः । तदा सृजति लोकस्य शोक[35] महद्[36]भयङ्क[37]रः ॥ ३५
धनिष्ठायां जलं[38] हन्ति वारुणे[39] जलजं वधेत्[40] । वर्णहीनो यदा याति बुधो दक्षिणतस्तदा ॥ ३६

तनुः[41] समार्गो[42] यदि सुप्रभोऽजितः समप्रसन्नो गतिमार्गतोऽश्रितम्[43] ।
यदा न रूक्षो न च दूरगो बुधस्तदा प्रजानां सुखमर्घ्य[44]मन्तं[45] सृजेत् ॥ ३७

इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते बुधचारो नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥

चार[47] प्रवास वर्णं च दीप्ति[48] काष्ठं गतिं फलम् । वक्रानुवक्र[49]नामानि लोहितस्य निबोधत ॥ १
चारेण विंशतिं मासानष्टौ वक्रेण[50] लोहितः । चत्वारस्तु प्रवासेन समचारेण[51] गच्छति ॥ २
अनृजुः[52] परुषः[53] श्यामो ज्वलितो धूमवान्[54] शिखी[55] । विवर्णो वामगो व्यस्तः[56] क्रुद्धो ज्ञेयः सदाऽशुभः ॥ ३
यदाऽष्टौ[57] सप्त मासान् वा दीप्तः पुष्टः प्रदीप्तिः । तदा सृजति कल्याणं शस्त्रमूर्च्छां[61] तु निर्दिशेत् ॥ ४
मन्ददीप्तश्च दृश्येत यदा भौमो न तेजवान् । तदा नानाविधं दुःखं प्रजानामहितं सृजेत् ॥ ५
ताम्रो दक्षिणकाष्ठस्थः प्रशस्तो दस्युनाशनः । ताम्रो यदोत्तरे काष्ठे तस्य दस्यु (स्यो:) तदा हितम् ॥ ६
रोहिणीं स्यात् परिक्रम्य लोहितो दक्षिण[67] व्रजेत् । सुरा सुराणां[68] मार्गाणां सर्वेषामभयं[69] वदेत् ॥ ७
क्षत्रियाणां विपादश्च दस्यूनां शस्त्रविभ्रमः । गावो[70] गोष्ठ-संमुद्राश्च विनश्यन्ति विचेतसः ॥ ८
स्पृशेल्लिखेत् प्रमर्देद् वा रोहिणीं यदि लोहितः । तिष्ठते दक्षिणो वाऽपि तदा शोक-भयङ्करः ॥ ९
सर्वेद्वाराणि दृश्यो[74]ऽसौ[75] निलम्ब यदि गच्छति । स च लोकहितो ज्ञेयो दक्षिणोऽसृग्[78] लोहितः ॥ १०

1 A °क्षेत्रे, B D °क्षेत्र° । 2-3 C मास स्थिर° । 4 B D न सेवते । 5-8 A B D पङ्गुधनवर्त्ता धान्य । 9 A नृणाम् । 10 A श्रमणे, C श्रावणे । 11 A B D राज । 12 A °विध्वस, B D °विभ्रम । 13 B ब्रह्मे; C ब्राह्मे । 14 C ब्राह्मण° । 15 A B D वैवर्णे । 16 B उत्तराणां । 17 B पूर्वाणाम् । 18 A B याम्य च, C वायव्य । 19 A धात,° C धातुः । 20 A B D धान्य । 21 A C D तज्ज्ञा । 22 A ज्येष्ठाम् । 23 A अतिपूर्वेण, C मथ पूर्वेषु । 24-26 C उत्तराया वा सौम्येन । 27 A B D अपग्रह । 28-29 A B D मध्यशरीरे च । 30-31 C मेघा च दूषकान् । 32 A दक्षिणे । 33 A तनुपार्श्वेन । 34 C मार्गेण । 35-36-37 B महाशोकमहद्भयम्, C D सानय तद्भयकर ॥ 38 C धन । 39 B वारुणे; C वरुणे । 40 C वदेत् । 41 B तनु, C तथा । 42 C सुमार्गे । 43 C °आश्रित । 44 C सत । 45 A धूर्जित । 46 A ध्रुवम्; B व्रजेत् । 47 A वार । 48 2 B D दीप्ता । 49 B वक्रानु [illegible] । 50 A चक्रेण । 51 C समाचारात । 52 A अमृजु, C अन्त्यज । 53 A B C पुरुष । 54 C धूम्रवान् । 55 B सती । 56 A धान, [illegible] स्थान, D व्यातु । 57 A B D यदा । 58 C सदा स्वष्टौ । 59 A not found, C मद । 60 B प्रज्ञ° । 61-62 B शस्त्रमूर्छति । * A This st is missing in this Ms 63-64 B D चदेत वा । 65-66 C तदाद्गता । 67 A दक्षिणाम् । 68 C सुराणाम् । 69 B D अभय, C महर्घ । 70-71 B गवोष्ठ°; °C काष्ठा । 72 A सीदा, B D आसीत् स । 73 C पूर्व° । 74-75 C सर्वाणि । 76-77 C सर्व° । 78 A मृज°; B °सृज, D असृज । 78-79 C विवर्णो हित ।

पञ्च वक्राणि[1] भौमस्य तानि भेदेन द्वादश । उष्णं शोषमुखं व्यालं लोहितं लोहमुद्गरम् ॥ ११
उदयात् सप्तमे ऋक्षे नवमे वाऽष्टमेऽपि वा । यदा[2] भौमो निवर्तेत तदुष्णं वक्रमुच्यते ॥ १२
सु(अ)वृष्टिः[3] प्रबला[4] ज्ञेया विष-कीटा-ग्नि-मूर्च्छनम् । ज्वरो जनक्षयो वाऽपि तज्जातां[5] (तस्य)विनाशनम् ॥ १३
एकादशे यदा भौमो द्वादशे दशमेऽपि वा । *निवर्तेत तदा वक्रं[6] तच्छोषमुखमुच्यते ॥ १४
अपो[7]ऽन्तरिक्षात्[8] पतितं दूषयति[9] तदा[10] रसान्[11] । ते सृजन्ति रसान् दुष्टान् नानाव्याधींस्तु भूतजान्[12] ॥ १५
शुष्यन्ति[13] तडागानि सरांसि सरितस्तथा । बीजं न रोहते तत्र जलमध्येऽपि वापितम्[14] ॥ १६
त्रयोदशे[15]ऽपि[16] नक्षत्रे यदि वाऽपि चतुर्दशे[17] । निवर्तेत यदा[18] भौमस्तद्[19] वक्रं व्यालमुच्यते ॥ १७
पतङ्गाः सविषाः कीटाः सर्पा जायन्ति तामसाः । फलं[20] न[21] बध्यते[22] पुष्पे बीजमुप्तं[23] न रोहति ॥ १८
यदा पञ्चदशे ऋक्षे[24] षोडशे वा निवर्तते । †लोहितो लोहितं वक्रं[25] कुरुते गुणजं तदा ॥ १९
देश-लोहा-श्मसां[26] लोपं[27] (पो) राज्यभेदश्च[28] जायते । सङ्ग्रामाश्चात्र वर्तन्ते मांस-शोणित-कर्दमाः ॥ २०
यदा सप्तदशे ऋक्षे पुनरष्टादशेऽपि वा । प्रजापतिर्निवर्तेत तद् वक्रं लोहमुद्गरम् ॥ २१
निर्दया निरनुक्रोशा लोहमुद्गरसंनिभाः । प्रणयन्ति नृपा दण्डं क्षीयन्ते येन[29] तत्प्रजाः ॥ २२
धर्मा-र्थ-कामा हीयन्ते[30] विलीयन्ते[31] च दस्युभिः[32] । तोय-धान्यानि शुष्यन्ति रोगमारी बलीयसी ॥ २३
वक्रं[33] कृत्वा यदा भौमो विलम्बेत[34] गतिं प्रति । वक्रा-नुवक्रयो[35]र्घोरं मरणाय समीहति ॥ २४
कृत्तिकादीनि सप्तेह वक्रेणा[36]ङ्गारक[37]श्चरेत् । हत्वा वा दक्षिणस्तिष्ठेत् तत्र वक्ष्यामि यत् फलम् ॥ २५
साल्वांश्च सारदण्डांश्च विप्रान् क्षत्रांश्च पीडयेत् । मेखलांश्च त्रयो[38] घोरं तदा[39] प्राप्नो[40]तिसंशयम्[41] ॥ २६
मघादीनि च सप्तैव यदा वक्रेण[42] लोहितः । चरेद्[43] विवर्ण[44]स्तिष्ठेद् वा तदा विन्द्या[45]न्महद्भयम् ॥ २७
सौराष्ट्र-सिन्धु-सौवीरान् प्रासीलान्[46](?) द्राविडा[47]नेनाम्[48] ।
पाञ्चालान् सौरसेनान् वा बाल्हीकाम् नकुलान् वधेत् ॥ २८
मेरलान् वाऽप्यावन्त्यांश्च पार्वतांश्च नृपैः सह । जिघांसन्ति तदा भौमो ब्रह्म-क्षत्रं (त्रान्) विरोधयेत् ॥ २९
मैत्रादीनि च सप्तैव यदा सेवेत[49] लोहितः । वक्रेण[50] वाऽपगत्या वा महतामेनयं[51] वदेत्[52] ॥ ३०
राजानश्च विरुध्यन्ते चातुर्वर्णो[54] विलुप्यते । कुरु-पाञ्चालदेशानां मूर्च्छति[55] च[56] भयानि च ॥ ३१
धनिष्ठादीनि सप्तैव यदा वक्रेण लोहितः । सेवेत कुद्वगत्या वा तदाऽपि स जुगुप्सितः ॥ ३२

---

1 A वक्राणि । 2 A यादि । 3 B D सुवृष्टिः; C अनावृष्टिः । 4 B D स्प्रप्रबला, C तु प्रबला । 5 C तज्जातं । * C In place of this second half the first half, as it is, is repeated in this Ms. 6 A वक्रं । 7–8 B आपोन्तरिक्षाद्; C D आपः । 9 A C दूषयति । 10 A यदा । 11 A D रसम्; C रसः । 12 A तु जाम्; C भूमिजान्; D भूसुजाम् । 13 A सुशान्ते । 14 C रोपितम् । 15–16 C त्रयोदशेन । 17 C चतुर्भुजे । 18 A B D तदा । 19 A B D तुद. । 20–21 B फलेन । 22 B बध्यतः । 23 A उक्तं, B उत्तं । 24 A missing in this Ms. † C This second half and the following first half of the stanza are missing in this Ms. 25 A वाक्रम् । 26 D °श्मशो । 27 A D लोपान् । 28 A सपतेद्ः । 29 A B जेन, C तेन । 30 C हीने च । 31 C क्षीयते । 32 C तदा दावः । 33 A वक्रं । 34 C विलम्बेन । 35 A B D वक्रानुवक्रं तं । 36 A चक्रेणो । 37 A गौरकः । 38 A D क्रन्यो°; B त्रादयोः । 39–41 B D मरणाय समीहते (D समीहति) । 42 A चक्रेय । 43 C चरते । 44 C वर्णे । 45 B निषेद्या । 46 C प्रासीदं; D प्रासीलान् । 47 A B D द्रमिडा° । 48 A °नगाम्, C °त्रयं; D °ननमान् । 49 C यत्रेग । 50 A चक्रेन । 51–53 C तन्महान्धभयं भवेत् । 54 A B D °र्वणो । 55 A सच्छन्ते; C मुर्च्छनम् । 56 A तद् ।

घनिनो जलजीवांश्च[1] तथा[2] चैव[3] हयान् गजान् । उदीच्यान् नाविकांश्चापि पीडयेल्लोहितस्तदा ॥ ३३
भौमो वक्रेण युद्धे[4] वा यां वीथीं[5] चरते[6] हि[7] सः[8] । तेषां भयं विजानीयाद् येषां ते प्रतिपुद्गलाः ॥ ३४
क्रूरः क्रुद्धश्च भ्रमणो[9] यदि तिष्ठेद् ग्रहैः सह । परचक्रागमं विन्द्यात् तासु नक्षत्रवीथिषु ॥ ३५
धान्यं तदा न विक्रेयं संश्रयेच्च बलीयसम्[10] । त्रिंशु[11]तुल्याणि[12] दुर्गाणि च समाश्रयेत् ॥ ३६
उत्तराफाल्गुनीं भौमो यदा[14] लिखति[15] वामतः । यदि वा दक्षिणं गच्छेत् धान्यस्यार्घो[17] महान्[18] भवेत् ॥ ३७
यदाऽनुराधां प्रविशेन्मध्ये[19] न[20] च[21] लिखेत्[22]तथा[23] । मध्यमं तं विजानीयात् तदा भौमं[25]विपर्यये[26] ॥ ३८

स्थूलः सुवर्णो द्युतिमांश्च पीतो रक्तः सुमार्गश्च सुखी प्रजानाम् ।
कान्तः प्रसन्नः समगो विलम्बी भौमः प्रशस्तः सुखदः प्रजानाम् ॥ ३९

इति निर्ग्रन्थभद्रबाहुके निमित्ते अङ्गारकचारो नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥

राहुचारं प्रवक्ष्यामि क्षेमाय[27] च[28] सुखाय[29] च । द्वादशाङ्गविद्भिः प्रोक्तं निर्ग्रन्थैस्तत्त्ववेदिभिः[30] ॥ १
श्वेतो रक्तश्च पीतश्च विवर्णः कृष्ण एव च । ब्राह्मण-क्षत्र-वैश्यानां विजाति-शूद्रयोर्मतः[31] ॥ २
षण्मासैः प्रकृ[33]तिर्ज्ञेया[34] ग्रहणं वार्षिकं भयम् । *त्रयोदशानां मासानां पुररोधं समादिशेत् ॥ ३
चतुर्दशानां मासानां विद्याद् वाहनजं भयम् । अथ पञ्चदशे मासे बालानां[38] मरणमादिशेत्[37] ॥ ४
षोडशानां तु मासानां महामात्रिभयं वदेत् । अष्टादशानां मासानां विन्द्याद् राष्ट्रस्ततो[40] भयम् ॥ ५
एकोनविंशकं[41] पञ्चविंशं[42] कृत्वा नृपं वधेत् । अतः परं च यत् सर्वं विद्यात् तत्र कलिं[48] भुवि ॥ ६
पञ्चसंवत्सरं घोरं चन्द्रस्य ग्रहणं परम् । विग्रहं तु परं विद्यात् सूर्यस्यैदशवार्षिकम् ॥ ७
यदा प्रतिपदि चन्द्रः प्रकला विकृतो भवेत् । अर्धं भिन्नो[51] विवर्णो वा तदा ज्ञेयो महागमः ॥ ८
लिखेद् रश्मिभिर्भूयो वा यदाऽऽच्छादयेत भास्करः । पूर्वकालेन[53] सन्ध्यायां ज्ञेयो राहुसदागमः ॥ ९
पशु-व्याल-पिशाचानां सर्वतोऽपरदक्षिणम् । तुल्यान्यभाणि यातोल्के[55] यदा राहुः(होस्)तदाऽऽगमः ॥ १०
संध्यायां तु यदा शीतं अपरेसा(शा)सनं ततः (?) । सूर्यः पाण्डुश्चला भूमिस्तदा ज्ञेयो महागमः ॥ ११
सरांसि सरितो वृक्षा यद्यो गुल्म-लतावनम् । †सस्याश्चबले वृक्षा(?)राहु (होः) र्यस्तदाऽऽगमः ॥ १२
छादयेच्चन्द्र-सूर्यौ च यदा मेघाः सिताम्बरे । सन्ध्यायां च[58] तदा[59] ज्ञेयं[60] राहोरागमनं[62] ध्रुवम्[63] ॥ १३
एतान्येव तु लिङ्गानि भयं[64] कुर्युरपर्वणि[66] । वर्षासु वर्षदानि स्युर्भद्रबाहुवचो यथा ॥ १४

1 A °भिजाश्च; B °विप्राश्च, D °विप्राश्च । 2-3 A ह्रस्वं सत्वं, B धूर्तं मर्त्यं; D धूर्वं मर्यं । 4 C युद्धः । 5 A पृथिवीं°; C भूमिं° । 6 C भुंक्ते । 7-8 A B D हित° । 9 C भ्रकुटः । 10 C बलीयसान् । 11 A B D विजानीयात् । 12 A ध्रुव; B ध्रुवं, D ध्रुवं । 13 A धान्यं; B D धान्ये । 14-15-16 C यदा वर्णं लिखेत् त्रिधा । 17 A °भयः; B °भय°; D सर्वः । 18 A B महान् । 19-24 A B D प्रविशेवांतेन वा लिखेत । 25 A भौमे । 26 A विपर्ययः । 27-28 A विजयाय । 28-29 B सुखावहम् । 30 C °दर्शिभिः । 31 A मीतम्; B D मतम् । 32 A D मासान् । 33 A D प्रकृत° । 34 A D ज्ञेय° । * C This second half and the first half of the following st. are not found in this Ms. 35-37 C पुररोधं च समादिशेत् । 38 A B D °मन्त्र° । 39 A राजः । 39-40 C राजपुत्रः । 41 C एकोनविंशति । 42 C सर्वे । 43-44 C विंशकं वा । 45 C वधः । 46-48 A वहिनोति कला°, B वकिनोति; D वकिनोति कली । 49 C पूर्वयोः । 50-51 A अनभिन्ने; B अनभिन्नः; D अन भिन्नः । 52 C सर्वे° । 53 A D °कालम । 54 B C D तदा । † C D सरांसि सरितो वृक्षान् वल्ली-गुल्म लतावनम् ॥ १० ॥ । 55 A वीथोल्का । 56 A missing in this Ms. ‡ This and the next st. are missing in this Ms. 57 A याम्य । 58-60 C उदये चैव । 61-63 C तदा ज्ञेयो महागमः । 64-66 C भयरूपाणि पर्वणि । 67 C वर्षाणि ।

शुक्लपक्षे द्वितीयायां सोमशृङ्गं[1] यदा(ऽ)शुभम् । स्फुटिताग्रं द्विधा चाऽपि विन्द्याद् राहु(हो)स्तदाऽऽगमम्[3] ॥ १५
चन्द्रस्य चोत्तरा कोटी द्विशृङ्गं दृश्यते यदा । धूम्रो[4] विवर्णो ज्वलितस्तदा राहोर्ध्रुवागमः ॥ १६
उदयास्तमने भूयो यदा पश्चोदयोरवौ[5][6] । इन्द्रो वा यदि[7] दृश्येत[8] तदा ज्ञेयो ग्रहागमः ॥ १७
कबन्ध[9]-परिघा-मेघा धूम-रक्त[10]पटे-ध्वजाः । उद्गच्छमाने दृश्यन्ते सूर्ये राहोस्तदाऽऽगमः ॥ १८
कबन्धो[11] महिषाकारः शकटस्थो[13] यदा शशी । उद्गच्छन् दृश्यतेऽष्टम्यां तदा ज्ञेयो ग्रहागमः ॥ १९
सिंह-मेघो-धूम्रसंकाशः परिवेषो यदा शशी । अष्टम्यां शुक्लपक्षस्य[14] तदा ज्ञेयो ग्रहागमः ॥ २०
श्वेतके सरसंकाशे रक्त-पीतोऽष्टमो[15] यदि[16] । यदा चन्द्रः प्रदृश्येत तदा ब्रूयाद् ग्रहागमः ॥ २१
उत्तरतो दिशः श्वेतैः[17] पूर्वतो रक्तकेसरैः । दक्षिणतो[18]ऽथ[19] पीताभैः[20] प्रतीच्यां कृष्णकेसरः ॥ २२
यदि[21] गच्छन् गृहीतोऽपि क्षिप्रं चन्द्रः प्रमुच्यते । परिविष्टो[22] दिनं[23] चन्द्रे विमर्दैत्[24] विमुञ्चति[25] ॥ २३
द्वितीयायां यदा चन्द्रः श्वेतवर्णः प्रकाशते । उद्गच्छमानः सोमो[26] वा[27] तदा गृह्येत राहुणा ॥ २४
तृतीयायां[28] यदा सोमो विवर्णो दृश्यते यदि[29] । पूर्वरात्रे तदा राहुः पौर्णमास्यामुपक्रमेत्[30] ॥ २५
अष्टम्यां तु यदा चन्द्रो दृश्यते रुधिरप्रभः । पौर्णमास्यां तदा राहुरर्धरात्रमुपक्रमेत् ॥ २६
नवम्यां तु यदा चन्द्रः परिवेश्यै[31] तु[32] सुप्रभैः[33] । अर्धरात्रमुपक्रम्य तदा राहुरुपक्रमेत् ॥ २७
कृष्णप्रभो[34] यदा सोमो दशम्यां परिविष्यते । पश्चाद् रात्रं तदा राहुः सोमं गृह्णात्यसंशयः ॥ २८
*अष्टम्यां तु यदा सोमं श्वेताभ्रं[35] परिवेषते । सर्वां[36] परिघं[37] वै राहुर्विमुञ्चति न संशयः ॥ २९
कनकाभो यदाऽष्टम्यां परिवेषेण[38] चन्द्रमाः[39] । अर्धग्रासं[40] तदा कृत्वा[41] राहुरुद्गिरते पुनः ॥ ३०
परिवेषो[42]द्वयो[43]ऽष्टम्यां[44] चन्द्रमा रुधिरप्रभः । सर्वग्रासं तदा कृत्वा राहुश्चन्द्रं[45][46] विमुञ्चति[47] ॥ ३१
†रक्तपीता यदा कोटिर्दक्षिणः स्याद्ग्रहः सितः । पीता यदाऽष्टम्यां कोटी तदा श्वेतं ग्रहं वदेत् ॥ ३२
दक्षिणा मेचकाभा तु कपोतग्रहमादिशेत् । ‡कपोतमेचकाभा तु कोटी ग्रहमुपानयेत् ॥ ३३
रक्तोत्तरा[48] सितकोटिर्दक्षिणा[49] स्याद्[50] यदाष्टमी । कपोतग्रह[51]माप्स्याति[52] पूर्वपश्चात्[53] सितप्रभम् ॥ ३४
¶पीतोत्तरा यदा कोटिर्दक्षिणो रुधिरप्रभः । कपोतग्रहणं विन्द्याद् ग्रहं पश्चात् सितप्रभम् ॥ ३५
यतोऽभ्रस्तनितं विन्द्यात् मारुतं करकाशनी । रुतं वा श्रूयते किञ्चित् तदा विन्द्याद् महागमम् ॥ ३६
मन्दक्षीरी[54] यदा वृक्षाः सर्वदिक् कलुषा भवेत् । क्रीडते च यतो बालस्ततो विन्द्याद् महागमम् ॥ ३७
ऊर्ध्वं प्रस्पंदते चन्द्रश्चित्रः संपरिवेष्यते । कुरुते मण्डलं[55] स्पष्टं[56]स्तदा विन्द्याद् महागमम् ॥ ३८

---

1 B C D प्रभम् । 2–3 A राहुवशो यथा । 4 B दृश्यते; C दृश्यन्ते । 5 A B D पश्चादयो । 6 C रवे । 7 A B D यदा । 8 C वा दृश्येत् । 9 A B कमं च, D कमं च । 10 B रज°; C रक्त°; D रक्त । 11 C यथा । 12 A B D भार्गवान् । 13 A B D शकटं वा । 14 C शुक्लपक्षस्य । 15 A B अष्टमी । 15–16 C सितोऽष्टमी । 17 A B D श्वेतः । 18–20 C दक्षिणो मध्यपीताभः । 21 C उदयं । 22–23 C परिविष्टामृतं । 23 A दिनः । 24 B विमर्दैन; D विमर्दोन । 24–25 A परिवेश्यासुरप्रभः । 26–27 A श्वेतो वै । 28 C द्वितीयायाम् । 29 A प्रभः; C पुनः । 30 C पूर्वमास्याम् । 31–33 A परिवेश्यासुरप्रभः । 34 C °प्रदः । * A this st. is not found in this ms. 35 C श्वेतता । 36–37 C यदा वै परिलीढं । 38 A चन्द्रमाः । 39 A रुधिरप्रभः । 40 A B D °रात्रं । 41 A B D गत्वा । 42–44 C यदाष्टम्यां परिविष्टः । 45–47 C पुनरुद्गिरते गृहाः; 45–46 B जं चं; D जं च । † C This st. is preceded by the following st. in this Ms.–परिविष्यते यदाऽष्टम्यां चन्द्रमाः कृष्णसन्निभः । सर्वग्रासं तदा सोमो राजं क्षीणं विमुञ्चति ॥ This and the following st. are numbered as 35–36 in this Ms. ‡ C कपोतमेचकाहंसककोग्रहमुपानयेत् । 48 B D रक्तोऽन्तरा । 49–50 A B D दक्षिणस्य । 51 C ग्रहणं । 52 C विंद्यात् । 53 C ग्रह° । ¶ C This st. is not found in this Ms. 54 B °क्षाराः । 55–56 A मण्डलस्फोटे ।

यतो विपयघातश्चायनयः पशु-पक्षिण[1] । तिष्ठन्ति मण्डलायन्ते ततो विन्द्याद् ग्रहागमम् ॥ ३९
पाण्डुर्वा द्रावलीढो वा चन्द्रमा यदि दृश्यते । व्यथितो हीनरश्मिश्च यदा तत्त्वे[2] निवेशनम् ॥ ४०
*यतः प्रबध्यते वेपस्ततो विन्द्याद् ग्रहागमम् । यतो वा मुच्यते वेपस्ततश्चन्द्रो विमुच्यते ॥ ४१
†गृहीतो विध्यते चन्द्रो वेपमावेव(?) विध्यते । यदा तदा विजानीयात् पण्मासाद्ग्रहणं[8] पुनः[9] ॥ ४२
प्रत्युतमुत्समादित्य यदा गृह्येत चन्द्रमा । भयं तदा विजानीयात् ब्राह्मणानामुपस्थितम्[3-5] ॥ ४३
‡अतरात्रे यदा सोमो गृह्यते राहुणाऽऽवृतः । भयं तदा विजानीयादमात्यानां विशेषतः ॥ ४४
मध्याह्ने तु यदा चन्द्रो गृह्यते कनकप्रभः । क्षत्रियाणां नृपाणां च तदा भयमुपस्थितम् ॥ ४५
व्यावृत्ते यदि मध्याह्ने राहुणा गृह्यते शशी । भयं तदा विजानीयात् वैश्यानां समुपस्थितम् ॥ ४६
नीचैर्वावलनी[10][11] सोमस्तु यदा गृह्येत राहुणा । सूर्पाकार[12] तदाऽऽनर्त[13] मरुकच्छं च पीडयेत् ॥ ४७
§अल्पचन्द्र[14] च द्वीपाश्च म्लेच्छाः पूर्वापरा द्विजाः । दीक्षिता क्षत्रियामात्याः शूद्राः पीडामवाप्नुयुः ॥ ४८
यतो राहुर्ग्रसेच्चन्द्रं ततो यात्रा[18] निवेशयेत्[19] । वृत्ते निवर्तते[20] यात्रां यतो[22] तस्मान्महद् भयम् ॥ ४९
गृह्णीयादेकमासेन चन्द्र-सूर्यौ यदा सदा । रुधिर[25]वर्ण[26]ससर्का[27] सङ्ग्रामे जायते मही ॥ ५०
चौराश्च यायिनो म्लेच्छा घ्नन्ति साधूननायकान्[28] । विरुध्यन्ते[29] गणाश्चापि नृपाश्च विपमे चराः ॥ ५१
¶पूर्वे[33] हतु[34] यदा हत्वा राहुर्निष्क्रमते शशी । रूक्षो वा हीनरश्मिर्वा पूर्वो[37] राजा विनश्यति ॥ ५२
दक्षिणाभेदने गर्भं दाक्षिणात्याश्च पीडयेत् । अपराभेदने चैवं नाविकांश्च जिघांसति ॥ ५३
निश्चलः सुप्रभः कान्तो यदा निर्याति चन्द्रमाः । राज्ञो विजय-लाभाय तदा ज्ञेयः शिवङ्करः ॥ ५४
एतान्येव तु लिङ्गानि सूर्ये[38] ज्ञेयानि धीमता । कृष्णपक्षे यदा चन्द्रः शुभो वा यदि वाऽशुभः ॥ ५५
उत्पाताश्च निमित्तानि शकुन-लक्षणानि च । पर्वकाले यदा सन्ति तदा राहोर्भुयागमः ॥ ५६
रक्तो राहुः शशी सूर्यो हन्युः क्षत्रान् सितो द्विजान् । पीतो वैश्यान् तमः[41] शूद्रान् द्विवर्णस्तु जिघांसति ॥ ५७
चन्द्रमाः पीडितो हन्ति नक्षत्रं यस्य यद्यतः । रूक्षः पापनिमित्तश्च विकृतैश्च विनिर्गतः[46] ॥ ५८
प्रसन्नः साधुकान्तश्च दृश्यते[48] सुप्रभः शशी । यदा तदा नृपान् हन्ति प्रजाः पीवः सुवर्षसः[51] ॥ ५९
राज्ञो राहुः प्रवासे यानि लिङ्गान्यस्य पर्वणि । यदा गच्छेत् प्रशस्तो वा राजा राष्ट्रविनाशनः ॥ ६०

1 C तो । 2 C निपेवणम् । * C This second half is missing in this. Moreover this st is followed by the following st – ऊर्ध्वं प्रसंवृते चन्द्रो रूक्षो माली च दीक्षते । यदा तदा विजानीयात् पण्मासाद् ग्रहण पुन ॥ † C This st is not found in this ms 3–5 A ब्राह्मणानामुपस्थितम् । 6–7 A B प्रयुतम तमादित्य, C प्रत्ययस्तमनादित्ये । 8–9 A पण्मासाद्ग्रहण पुन, C दस्युनांशामुपस्थितम् । ‡ C this and the next st are missing in this Ms 10 C दिना° । 11 C °वलग्ने । § C सूर्यो ग्रहराजनका यत्रां तरुक्त च प्रपीड्यते । 12 B सूर्याकारे । 13 C अल्पामद्रे च । 14–15 C पर्वतरानिता । 16 C चन्द्रा । 17 C अत्रप्यायान् । 18 C रात्रौ । 19 C निवेद्येत । 20 C निवृत्ते । 21 C यात्राया । 22–23 C तस्मात्तु । 24 C ग्रहः । 25–27 C तदा रुधिरससक्ता । 28 A D मनायकम् । C सनायकम् । 29 A निरुध्यन्ति । 30 C रणे । 31 A विसयमुचरा, B D विपयमुचरा । ¶ B D This st is preceded by the following st in these Mss –यतोत्साह (D यतोत्सह) तु हित्वा तु राहु निष्क्रमते शशी । तदा क्षेम सुभिक्ष च मद्ररोगांश्च निर्दिशेत् ॥ । 32–34 A यतोत्सि, 32–35 C यदोत्सर्ग हतु भित्वा, 33 D पूर्व, 35 D हित्वा । 36 C हतो । 37 C श्रेष्ठो । 38 A B D स्थान् । 39 C राहोः । 40 B C सर्व° । 41 A B D कृष्ण । 42 C D विवर्णः । 43 A B D विजानिशु । 44 A पपत, C मद्रयेत् । 45 A विकृतिः, C पीतः । 46 C विनिवर्तते । 47 C °कान्तो । 48 A B C सुस्यते । 49 C सुभदः । 50 C प्राज्ञः । 51 B C सुवर्षेत, D सपसर्वः ।

यतो राहुप्रमथने[1] ततो यात्रा न सिध्यति । प्रशस्ताः शकुना यत्र सुनिमित्ता सुयोजिताः ॥ ६१
राहुश्च चन्द्रश्च तथैव सूर्यो यदा सवर्णा न परस्परघ्नाः ।
काले च राहुर्भजते रवीन्दू तदा सुभिक्षं विजयश्च राज्ञः ॥ ६२

इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते विंशोऽध्यायः ॥

कौणजान् पापसंभूतान् केतून् वक्ष्यामि ज्योतिषि ।
मृदवो दारुणाश्चैव तेसामासं (समासेन) निबोधत ॥ १
एकादिषु शतान्तेषु वर्षेषु[11] च विशेषतः । केतवः संभवन्त्येवं विषमाः पूर्वपापजाः ॥ २
पूर्वलिङ्गानि केतूनामुत्पाताः सदृशाः पुनः । गृहात्समनान्ताश्च दृश्यन्ते[17] चापि[18] लक्षयेत् ॥ ३
शतानि चैव केतूनां प्रवक्ष्यामि पृथक् पृथक् । उत्पाता यादृशा उक्ता ग्रहात्समनान्यपि ॥ ४
अन्यस्मिन् केतुभवने[21] यदा केतुश्च दृश्यते । तदा जनपदव्यूहः प्रोक्तान् देशान् स हिंसति ॥ ५
एवं दक्षिणतो विन्द्यादपरेणोत्तरेण च । कृत्तिकादियमान्तेषु नक्षत्रेषु यथाक्रमम् ॥ ६
धूम्रः क्षुद्रश्च यो ज्ञेयः केतुरंगारकोऽग्निपः । प्राणसंत्रासयत्राणी स प्राणीसंक्षयस्तथा ॥ ७
त्रिशिराके द्विजभयं वरुणे[26] युद्धमुच्यते । अरश्मिके[27] नृपापायो विरुध्यन्ते परस्परम् ॥ ८
विष्विले[28] विक्षिलं सर्वं खिली[29] सर्वपराजयम् । शुद्रे शुद्रीवधं पापः कबन्धे जनमृत्युदः ॥ ९
रोगं (गो) सस्यविनाशश्च दुःकालो मृत्युविद्रवः । मांस-लोहितकं ज्ञेयं फलमेवं च पंचधा ॥ १०
मानुषः[31] पशु-पक्षीणां समयस्तापसक्षयी । विपाणी[32] दंष्ट्रिघाताय सर्वंघाताय शङ्करः ॥ ११
अङ्गारकोऽग्निसंकाशो धूमकेतुस्तु धूमवान् । नालीसंस्थानसंस्थानो वैडूर्यसदृशप्रभः ॥ १२
कनकाभा शिखा यस्य स केतुः कनकः स्मृतः । यस्योर्ध्वगा शिखा शुक्ला स केतुः शुक्ल उच्यते ॥ १३
त्रिवर्णश्चन्द्रवद् वृत्तः समसत्वं च दङ्कुरः(?) । त्रिभिः शिरोभिः शि(त्रि)शिरो गुल्मकेतुश्च गुल्मवत् ॥ १४
विकान्तस्य शिखे दीप्ते ऊर्ध्वगे च प्रकीर्तिते । ऊर्ध्वमुण्डा शिखा यस्य स खिली[36] केतुरुच्यते ॥ १५
शिखे विषाणवद् यस्य स विषाणी प्रकीर्तितः । व्युच्छिन्नभासो भीतेन रुक्षौ च क्षिलिका शिखा ॥ १६
शिखाश्रयतो ग्रीवार्धं कबन्धस्य विधीयते । एकैररश्मिः प्रदीप्तस्तु स केतुर्दति उच्यते ॥ १७
शिखा मण्डलवद् यस्य स केतुर्मण्डली स्मृतः । मयूरपक्षी विज्ञेयो[38] हसनैः प्रभयाऽल्पया ॥ १८

1 C प्रतपते; D °प्रथमने । 2 C प्रशान्ताः । 3 A B D सुयोषितः । 4 A यस्य रमाः । 5 C कठिजान् । 6 C केचित् । 7 A B D मृतवः । 8 C अरुणाः । 9-10 A B D समासाई सदन्यथा । * C This is missing. 11 A वर्णेषु । 12 A D सर्वपापदाः; D पूर्वपापदाः । † C In this Ms. the following st. is found in its place.—धूमाद्याः श्वेतपर्यन्ताः वर्णाभिविषयाणि च । केतवः खे समुत्पन्ना पीडयन्ति दिशं शुभाम् ॥ । 13-15 B प्रवक्ष्यामि पृथक् पृथक् । 14-15 C प्रहृणा य च । 16 B उत्पाताश्चादृशा उक्ता; C उदयात्समने चापि । 17-19 B ग्रहात्स्थावनवाचपि; ग्रहाणां लिङ्गये क्षयेत् । ‡ B C not found. 20-21 C प्राङ्गारके भवे यस्मिन् । 21 C °समति । 22 C सप्तनक्षत्रे । 23-25 C अंगारश्चाग्निजं भयम् । § C कनकप्रमाणसंत्रासी अलीसः अरश्मिके प्राणसंक्षयम् ॥ 26 C वारुण्ये । 27 A B D रश्मिकेतु । 28 B विलिखे; C विलिपः । 29 A B खिली । 30 C तु महद्भयम् । ¶ C संग्रामाश्च प्रवर्तन्ते मांसशोणितकर्दमाः । 31 C मनुष्य° । 32 C विषाणं । 33 A यशः; B D यस्य° । 34 B शंकरः; C शंदृच । 35 B D भद्रो । $ C त्रिवर्णा क्रौंचपोतकः महाकेतुः महाद्युतिः । द्विशिरः द्विशिरः स्यादु गुल्मश्चैव तु गुल्मवान् ॥ ‖ C This and the next three lines are not found in this Ms. so that the second half of the 17th stanza forms the second half of the 15th st. 36 B खली । 37 B सूक्ष्मा । ** A B D एकस्मिश्च प्रदीप्तो वा सेसमरोहिताः शुभाः ॥ 38 D संस्थाने । 39 C हसनस्य । 40 C प्रभावया ।

*श्वेतः सुभिक्षदो ज्ञेयः सौम्यः शुक्लः शुभार्थिषु । कृष्णादिषु च वर्णेषु चातुर्वर्ण्यं विभावयेत् ॥ १९
केतोः समुत्थितः केतुरन्यो यदि च दृश्यते । क्षुत्-शस्त्र-रोग-विभ्रस्तो[1] प्रजा[2] गच्छति संक्षयम्[3] ॥ २०
एते च केतवः सर्वे धूमकेतुसमं फलम् । विचार्य वीथिभिश्चापि प्रभाभिश्च विशेषतः ॥ २१
यां दिशं केतवोऽर्चिभिर्धूमयन्ति दहन्ति च । तां दिशं पीडयन्त्येते क्षुधाद्यैः पीडनैर्भृशम् ॥ २२
नक्षत्रं यदि वा केतुर्गृहं[4] वाऽप्यथ धूमयेत् । ततः शस्त्रोपजीवांश्च स्थावरांश्च स हिंसति ॥ २३
स्थावरे धूमिते तज्ज्ञा यायिनो[5] व्यापिनस्तथा । [प्राप्नुवन्]त्यनयान् घोरान् भयैरुग्रैः प्रपीडिताः ॥ २४
शुक्रं दीप्त्या यदि हन्याद्धूमकेतुरुपागतः । तदा सस्य-नृपान् नागान् दैत्यान् शूरांश्च पीडयेत् ॥ २५
शुकानां शकुनानां च वृक्षाणां चिरजीविनाम्[7] । शकुनि-ग्रह[8]पीडायां फलमेतत्[9] समादिशेत् ॥ २६
शिशुमारं[11] यदा केतुरुपागत्य प्रधूमयेत्[12] । तदा जलचरं[13] तोयं प्रव्यवक्षांश्च[14](?)हिंसति ॥ २७
सप्तर्षीणामन्यतमो यदा केतुः प्रधूमयेत् । तदा सर्वभयं विन्द्यात् ब्राह्मणानां न संशयः ॥ २८
बृहस्पतिं यदा हन्यात् धूमकेतुरथार्चिभिः । †वेदविद्याविदो[16] वृद्धान् नृपांस्तज्ज्ञांश्च हिंसति ॥ २९
एवं शेषान् ग्रहान् केतुर्यदा हन्यान्[17] स्वरश्मिभिः[19] । ग्रहयुद्धे तदा प्रोक्तं फलं तत्तु समादिशेत् ॥ ३०
नक्षत्रे[20] पूर्वदिग्भागे[21] यदा केतुः प्रदृश्यते । तदा देशान् दिशोऽमुष्यां[23] भज्यन्ते पापदा नृपाः ॥ ३१
‡अङ्गानङ्गान् कलिङ्गांश्च मगधान् काशनन्दनान्[24] । पट्टचार्यांश्च कोशवीं घेणुसारं सदाहवम् ॥ ३२
कोसलिङ्गान् सुलान् नेद्रान् माकन्दामल्लदांस्तथा । कुनटान् सिथलान् महिपान् माहेन्द्रं पूर्वदक्षिणः ॥ ३३
वेणान् विदर्भमालान् अश्मकांश्च छर्वणान् । द्रविडान् वैदिकान् द्वादेकलान् दक्षिणापथे ॥ ३४
कोङ्कणान् दंडकान् भोजान् गोमान् सूर्पारिकं वनम् । किष्किधान् वनवासांश्च लङ्कां हन्यात् स नैर्ऋते ॥ ३५
अङ्गान् सुराष्ट्रान् समुद्रान् भरुकच्छादसेरकान् । शूद्रान् हपिजलरुहान् केतुर्हन्याद्विपथगः ॥ ३६
काम्बोजान् रामगांधारान् आभीरान् यवनच्छकान् । वैत्रसौत्रेयकान् सिन्धुमहामन्यपुयायुजः ॥ ३७
वाह्लीकान् चीनविषयान् पर्वतांश्चाप्यदुस्तरान् । सौधेयं कुरुवैदेहान् केतुर्हन्यादथोत्तरः ॥ ३८
चम्पांसुवर्णं कलिं च किरातान् वर्वरान् द्विजान् । चैदिस्तमिपुलिन्दांश्च हन्ति सास्यां समुच्छ्रितः ॥ ३९
सहशाः केतवो हन्युस्तासु मध्ये वधं वदेत् । व्याधिं शस्त्रं क्षुधां मृत्युं परचक्रं च निर्दिशेत् ॥ ४०
[illegible] काले नियता केतु(?)[illegible] नक्षत्रं दिशस्तथा । आकस्मिको भवत्येव कदाचिदुदितो ग्रहः ॥ ४१
षट् त्रिंशत् तस्य वर्षाणि प्रवासः परमः स्मृतः । मध्यमः सप्तविंशं तु जघन्यस्तु त्रयोदश ॥ ४२
एते प्रायेण दृश्यन्ते येऽन्ये[27]तीव्रभयावहे[28] । प्रवासं शुक्रवत्तस्य विन्द्याद्(दो)त्पातिकं महत् ॥ ४३
धूमध्वजो धूमशिखो धूमार्चिर्धूमतारकः । चित्रेटी चित्रशिखश्चैव मयूरो चित्रमस्तकः ॥ ४४
महाकेतुश्च श्वेतश्च केतुमान् केतुवाहनः । उल्काशिरश्च जाज्वल्यः प्रज्वाली चांबरीयरः ॥ ४५

* A B D श्वेते सुभिक्षं क्षमरे यस्य चार्मिवद् विद्या । 1 A B D °विभ्रान्ता । 2 A प्रजा । 3 ABD संक्षयम् । 4 C देव° । 5 C यायिनां । 6 C धूमिते । 7 C कल्पसंयुतम् । 8-9 C शुभंचैतेन । 10 C केतु । 11 A सशिरमारः, B शिशिमारः, D वाशिमारः । 12 A B प्रभावयेत् । 13 A B D जलचरा । 14 A यथा धूप्यः, B यथा धूपः, D अथाधूपश्च । † C देवांश्च ब्राह्मणान् विद्वान् । 15 B not found. 16 B D विद्वान् । 17-19 A भाविता गुरुभिर्भिः, 17 B यस, D यथा । 20 A B D नक्षत्रे । 21 A B D पूर्वदिग् । 22-23 B दृश्यातुष्यां, C भवोमुष्यां । 24 C वाचनो । 25 C द्विवात् । ‡ Most of the names of the countries occurring in the sts. from 32 to 39 are unintelligible; but I have not tried to emend them as their meaning is clear. 26 A B °वंदनात्, C कालिकाश्च । 27 A B D दृश्य । 28 C भयावा । 29 C येने । 30 C भयाहिताः । 31 A विवासः, B D विसर्ग । 32 C केशा । 33 C केतु । 34 C not found. 35 not found.

हेन्द्रस्वरो हेन्द्रकेतुः शुक्लवासोऽन्यदन्तकः । विद्युत्समो[1] विद्युद्भवो विद्युद्विद्युत्स्फुलिङ्गकः ॥ ४६
चिक्षणो[3] हरुणो गुल्मः कबन्धो[4] ज्वलिताङ्कुरः । तालीशः[5] कनकश्चैव चिकान्तो मांसरोहितः ॥ ४७
*वैवस्वतो धूममाली महार्चिश्च विधूमितः । दारुणाः केतवो ह्येते भयमिच्छन्ति दारुणम् ॥ ४८
जलदो जलकेतुश्च[6] जलरेणुमप्रभः । रूक्षो वा जलवान् शीघ्रं विप्राणां भयमादिशेत् ॥ ४९
शिखी[7] शिखण्डी[8] विमलो विनाशी[9] धूमशासनः[10] । विशिखानः[11] शतार्चिश्च[12] शालकेतुरलक्तकः ॥ ५०
घृणो[13] धृतार्चिश्च यवनश्चित्रपुष्पविदूषणः । विलम्बी विषमो[15] मिश्च चा(पा) चक्री[16] हसनः शिखी[17] ॥ ५१
कुटिलः[18] कद्वसिलंगः(?) कुचित्रगोऽय निश्चयी[19] । [ज्ञेया नि]नामानि[नि]कश्चैव येषां नोक्तं तु[20] लक्षणम्[21] ॥ ५२
येऽन्तरिक्षे जले भूमौ गोपुरेऽट्टालके गृहे । वला-भरण-शस्त्रेषु ते[22] रूपावां[23] न[24] केतवः[25] ॥ ५३
दीक्षितान् पितृदेवांश्च विप्रान् मूतान् वनीपकान् । पूजयेच्छान्तिपुष्ट्यर्थं पापकेतुसमुत्थिते ॥ ५४
पौरा जानपदा राजा विप्राश्च[26] वणिजो नराः । दान-पूजां ध्रुवं[27] कुर्युः[28] केतोः प्रीतिकरोऽन्यतः(?) ॥ ५५
यथा हि बलवान् राजा सामन्तैः सारपूजितः । नात्यर्थं बाध्यते तत्तु तथा केतुः सुपूजितः ॥ ५६
सर्पो[30] दष्टो[31] यदा मन्त्रैरगदैश्च चिकित्स्यते । केतुर्दृष्टस्तथा लोके दान-जपैश्चिकित्स्यते ॥ ५७

य: केतुचारं निखिलं यथावत् पठेत् सुयुक्तं श्रमणः सुमेधाः ।
स केतुदग्धांस्त्यजते हि देशान् प्राप्नोति पूजां च नरेन्द्रमूलात् ॥ ५८

इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते एकविंशोऽध्यायः ॥

सर्वग्रहेश्वरः सूर्यः प्रवासमुदयं प्रति । तस्य चारं प्रवक्ष्यामि तन्निबोधत तत्त्वतः[32] ॥ १
शुक्लश्मी रजतप्रख्यः[34] स्फटिकाभो[35] महाद्युतिः । उदये दृश्यते सूर्यः सुभिक्षं नृपतेर्हितः ॥ २
रक्तः शस्त्रप्रकोपाय भयाय च महार्घदः[36] । नृपाणामहितश्चापि स्थावराणां च कीर्तितः ॥ ३
पीतो लोहितरश्मिश्च व्याधि-मृत्युकरो रविः । विरश्मिर्धूम्र[37]कृष्णाभः क्षुधार्त(र्ति)दृष्टि[38] रोगदः ॥ ४
कबन्धेनाऽऽवृतः सूर्यो यदि दृश्येत प्राग् दिशि । वङ्गानङ्गान् कलिङ्गांश्च काशी-कर्णाट-मेखलान् ॥ ५
मागधान् कटकालांश्च[39] कालवक्रोष्ट्र[40]कर्णिकान् । महेन्द्रसंश्रितां[41]स्तु[42] तदा हन्याच्च भास्करः ॥ ६
कबन्धो[43] वार्मपीतो वा दक्षिणेन यदा रविः । चर्विलान्(?) मलयानुड्रा[45] स्त्रीराज्यं वनवासिकान् ॥ ७
किष्किन्धांश्च कुनाटांश्च[47] ताम्रकर्णांस्तथैव च । स[48] चक्र-चक्र-क्रूरांश्च कुणपांश्च स हिंसति ॥ ८

1 C स्वकृतकः । [2] A B D °हृत्प्रभः । 3 A विस्वल्प; B चिकिरिकिरली; D किरिचरणः । 4 A कमेद्रः । 5 A B D शालोली । * C Before this st the following st. is additionally found in this Ms. कवमो यूपकेतुश्च रश्मिमाली च कीर्तितः । धूमार्चिरकुशो धूमो विपाणी भूंशिरस्तथा ॥ 6 A रेणुश्च । 7 A B D खिटी । 8 A सिलीवी । 9 A विनामी; C विरागी । 10 A D सांवनः; B सांवरः । 11 C द्विविशाखः । 12 A सनार्चिश्च । 13 A धूपः; B D कृप° । 14 B पवत.; C पणवः । 15 C विपदः । 16 A B D पताकी । 17 A सखी, C शिखः । 18 A B D कुडुन्कः । 19 A B D दद्रुग-कुकलिसः । 20-21 केतुश्च । 22-25 A तत्रैसा या न केतव°; C सर्वतदुप-पापके । 26 A वणिपाः । † C कुर्यांश्च-पूर्वेजाद् सभान् च केतोः प्रशमा इव । 27-29 A कुर्युः शस्त्राणि पूजार्थं । 30-31 A सर्प-दष्टो । 32 A समेकः । 33 D ममतः । 34 B रजतः प्राप्यः; D रजतः प्ररपः । 35 A D स्फुटिकाभः । 36 A D महार्घद; B महाप्रभः । 37 A धूम्रधूम्र° । 38 A °वृष्टि°; B °सृष्ट°; C दष्टि° । 39 B कटकामात्; C केवलान् गावान् । 40 B C D °वक्र° । 41 A B D संवृणान् । 42 A D गाढ़ान्; B चाढ़ान् । 43 A कमंध; C कव्वं वा । D कमांधः । 44 A वाम°; सपीतः । 45 B कविराद्; C रार्विलाः; D चविरा । 46 A B D मद्रान्; 47 C कर्णाटान् । 48 A °कुणडान् । ‡ C स चक्रां चक्रां किटान् कल्यांश्च सहि तां सति ।

अपरेण च कबंधस्तु दृश्यते द्युतितो यदा । *युगन्धरावर्णं[1](?)मरुत्सौराष्ट्रान्[2] कच्छ-गौरिजान्[3] ॥ ९
कोङ्कणानपरान्तांश्च भोजांश्च काळजीविनः । अपरांस्तांश्च सर्वान् वै निहन्यात् तादृशो रविः ॥ १०
उत्तरे उदयोऽ[4]र्कस्य कबन्धसदृशस्तदा[5] । क्षुद्रकान् मालवान् हन्ति सिन्धु-सौवीर-दर्दुरान्[8] ॥ ११

काश्मीरान् दरदांश्चैव पलवां(पह्नवान्)[10] मागधांस्तथा ।
साकेतान् कोशलान् काञ्चीमहिच्छत्रं[11] च हिंसति ॥ १२

कबन्धमुदये भानोर्यदा मध्ये प्रदृश्यते । मध्यमा मध्यसाराश्च पीड्यन्ते मध्यदेशजाः[13] ॥ १३
†नक्षत्रमादित्यवर्णो यस्य दृश्येत भास्करः । तस्य पीडा भवेत् पुंसः प्रयत्नेनै[14] शिवः[15] स्मृतः ॥ १४

स्थालीपिठरसंस्थाने सुभिक्षं क्षुद्भयं नृणां[16] (णाम्) ।
विदुला(रा)भे[17](?) तु राज्यस्य मृत्युः पिठरसंस्थिते[18] ॥ १५

सुवर्णवर्णे वर्षं[19] स्यां मासं[21] स्यां रजतप्रभे[22] । शस्त्रं शोणितवत् सूर्यो दाघो वैश्वानरप्रभे ॥ १६
शृङ्गी राज्ञां विजयदः कोशे-वाहनवृद्धये । चित्रः सस्यविनाशाय भयाय च रविः स्मृतः ॥ १७
अस्तंगते यदा सूर्ये चिरं[26] रक्ता वसुन्धरा । सर्वलोकभयं विन्द्यात् तदा वृद्धानुशासने ॥ १८
उदयास्तमने ध्वस्तो[28] यदा चे कुरुते रविः । महा(हद्)भयं तदानीके[29] सुभिक्षं क्षेममेव च ॥ १९
एतान्यैव तु लिङ्गानि पर्वण्यां चन्द्र-सूर्ययोः । तदा राहुरिति ज्ञेयो विकारश्च न विद्यते ॥ २०
‡शेषमौत्पातिकं[30] प्रोक्तं विधानं भास्करं प्रति । ग्रहयुद्धे च वक्ष्यामि सर्वगत्या च साधयेत् ॥ २१

इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते द्वाविंशोऽध्यायः ॥

मासे मासे समुत्थानं चन्द्रं पश्यति[33] बुद्धिमान् । वर्ण-संस्थान(?)राशौ तु ततो ब्रूयात् शुभा-शुभम् ॥ १
स्निग्धः श्वेतो विशालश्च पवित्रश्चन्द्रः शस्यते । किञ्चिदुत्तरशृङ्गश्च दस्यून्हन्यात् प्रदक्षिणम् ॥ २
अश्मकान् भरतान्नुड्रान् काशि-कलिङ्गमालवान् । दक्षिणद्वीपवासांश्च हन्यादुत्तरशृङ्गवान् ॥ ३
क्षत्रियान् यवनान् बाल्हीन् हिमवच्छ्रमास्थितान् । युगन्धर-कुरून् हन्याद् ब्राह्मणान् दक्षिणोन्नतः ॥ ४
भस्माभो निःप्रभो रूक्षः श्वेतशृङ्गोऽतिसंस्थितैः[36] । चन्द्रमा न प्रशस्येत सर्ववर्णभयङ्करः ॥ ५
शबरान् दण्डकानुड्रान् मद्रांश्च द्रविडांस्तथा । शूद्रान् महासनान् वृ(व्रा)त्याम् समस्तान् सिन्धु-सागरान् ॥ ६
आनर्तान्म्लेच्छीरांश्च कोङ्कणान् प्रलयंभिनः[37] । रामीवृत्तान्[38] पुलिन्द्रांश्च माल्यभं[40] च कच्छजान् ॥ ७
प्रायेण हिंसते देशानेतांन् स्थूलस्तु चन्द्रमाः । समे शृङ्गे च विद्वेष्टी[41](?)तथा यात्रां न योजयेत् ॥ ८

* C युगधरामत्तपुरा । 1 D °वर्णे । 2 D °मसच्छु° । 3 A गौरिजान् । 4 C तु यथा । 5 C कबन्धः । 6-7 C प्रतिदृश्यते । 8 C °दुर्भगान् । 9 C दृल्दान् । 10 A D पाल्ह्वान्; C सोयारंभान् । 11 A B D स्थान् । 12 C महीनर । 13 A °देशजाः । † C नक्षत्रं छिद्यमानस्य विवर्णो यस्य भास्करः । 14-15 A प्रमसेत; B प्रसमेति; D सप्रमेव । 16 B D घृणो, C घनो 17 A विदुलाम; B D विमेकाभे । 18 C विवर्त स्तृतेः । 19-20 C व शिवम् । 21 C वर्षे । 22-23 C रजनि° सप्तिमे । 24 A केशे । 25-27 C दाघो वैश्वानरप्रभो । 28 A ध्वंसो । 29 C नीचैः । ‡ B This st. is not found in this Ms. 30 A वपोतिप°; C उत्पादिकं । 31-32 C सर्वाद्विसह । † C Regarding this chapter almost all the stanzas are different and very corrupt, so their readings have not been noted. 33 A पश्येत; D दृश्यते । 34 A पूर्णिमाम् । 35 A तु । 36 A विससिथि । 37 B प्रकर्ष विना । 38 A D रोमा° । 39 B मरुश्मं; D मरुसभे । 40 A चोल° । ¶ B this second half is missing in this Ms. 41 विविटी ।

चतुर्थी पञ्चमी षष्ठी विपर्णो विकृतः शशी । यदा मध्येन[1] वा[2] याति पार्थिवं हन्ति मालवम् ॥ ९
काञ्ची किरावान् द्रमिलान् (द्रविडान्) शाक्यान्[3] लुब्धां(?)[4]स्तु सप्तमी ।
कुमारं युवराजानं चन्द्रो हन्यात् तथाऽष्टमी ॥ १०
नवमी मन्त्रिणश्चौरान् रथ्वगान् चर[5]संज्ञिभान् । दशमी स्थविरान् हन्यात् तथा चै पार्थिवान्[6] प्रियान्[7] ॥ ११
एकादशी भयं कुर्यात् ग्रामीणांश्च[8] तथा गवाम्[9] । द्वादशी राजपुरुषांश्च वसं सस्यं च पीडयेत् ॥ १२
त्रयोदशीचतुर्दश्योर्भयं शस्त्रं च मूर्च्छति[11] । संग्रामः संभ्रमश्चैव जायते वर्णसंकरः ॥ १३
नृपा भृत्यैर्विरुध्यन्ते राष्ट्रं चौरैर्विलुप्यते । पूर्णिमायां[12] हते चन्द्रे ऋक्षे वा विकृतप्रभे ॥ १४
ह्रस्वो रूक्षश्च चन्द्रश्च[13] श्यामश्चापि भयावहः । स्निग्धः शुक्लो मही(हा) श्रीमांश्च[14]न्द्रो नक्षत्रवृद्धये ॥ १५
श्वेतः पीतश्च रक्तश्च कृष्णश्चापि यथाक्रमम् । सुवर्णसुरसदश्चन्द्रो विपरीतो भयावहः ॥ १६
चन्द्रं प्रतिपदे(दि) योऽन्यो ग्रहः प्रविशते शुभः । संग्रामं जायते तत्र सप्तराष्ट्र[15]विनाशनैः[16] ॥ १७
द्वितीयायां[17] तृतीयायां[18] गर्भनाशाय कल्पते । चतुर्थ्यां च सुघाती च मन्दवृष्टि(ष्टिं)च निर्दिशेत् ॥ १८
पञ्चम्यां ब्राह्मणं सिद्धान् दीक्षितांश्चापि पीडयेत् । यवनाय च कस्तानि(?)षष्ठ्यां पीडां प्रजन्सतः ॥ १९
महाधनाश्च[19] पीड्यन्ते क्षिप्रमेक्षुरकां[20]स्तथा । ईतयश्चापि जायन्ते सप्तम्यां[21] सोमपीडने ॥ २०
विवर्णपुरुषश्चन्द्रो स्त्रीणां राजा निषेवते[22] । कपिलोऽपि[23] दक्षिणे मार्गे विन्द्यादग्निभयं तदा ॥ २१
सन्ध्यायां[24] कृत्तिकां ज्येष्ठां रोहिणीं पितृदेवताम् । चित्रां विशाखां मैत्रं च चरेद् दक्षिणतः शशी ॥ २२
सर्वभूतभयं विंद्यात् तदा घोरं तु मासिकम् । सस्यं वर्षं च वर्धन्ते चन्द्रस्तद्वद्[26] विपर्ययात् ॥ २३
रेवती-पुष्ययोः सोमः श्रीमानुत्तरगो यदा । महावर्षाणि कल्पन्ते तदा कृतयुगं यथा ॥ २४
गोवीथीमजवीथीं वा वैश्वानरपथं तथा । विवर्णः सेवते चन्द्रः सदाऽल्पमुदकं भवेत् ॥ २५
गजवीथ्यां नागवीथ्यां सुभिक्षं क्षेममेव च । सुप्रभे प्रकृतिस्थे च महा(हद्)वर्षं च निर्दिशेत् ॥ २६
वैश्वानरपथं प्राप्ते[27] चतुरङ्गं तु दृश्यते । सोमो विनाशकृल्लोके तदा चाऽग्निभयङ्करः ॥ २७
अजवीथीमागते चंद्रे क्षुत्तृषाग्निभयं[28] नृणाम्[29] । विवर्णो हीनरश्मिर्वा भद्रबाहुवचो यथा ॥ २८
गोवीथ्यां नागवीथ्यां च चतुर्थ्यां दृश्यते शशी । रोगं-शस्त्राणि चैराणां(णि)[30]पर्वस्य(र्वाणि) च विवर्धयेत् ॥ २९
ऐरावणे चतुष्प्रस्थो[31] महापर्वः स उच्यते । इन्द्रः प्रकृतिसंपन्नः सुरश्मिः श्रीरिवोज्ज्वलः ॥ ३०
श्यामच्छिद्रश्च पक्षादौ यत्र दृश्यते पां[32](?)सितः । चन्द्रमा सैस(रौर)वं घोरं नृपाणां कुरुते तदा ॥ ३१
चतुष्पा यदि तुल्यः स्यात्पक्षादौ दृश्यते शशी । ब्रूयात् पराजयं पृष्ठे[33] पथो[34] (?) प्रतिविलिनिर्दिशेत् ॥ ३२
वैश्वानरपथेऽष्टम्यां तिर्यक्स्थो वा भयं भवेत् । परस्परं विरुध्यन्ते नृपाः प्रायः सुपर्वसः ॥ ३३
दक्षिणं मार्गमाश्रितं[35] वध्यन्ते[36] प्रवरा नराः । चन्द्रस्तूत्तरमार्गस्थः क्षेम-सौभिक्षकारकः ॥ ३४
चन्द्र-सूर्यौ विरुद्धौ तु मध्यच्छिद्रौ हतप्रभौ । युगान्तमिव कुर्वन्तौ तदा यात्रा न शस्यते ॥ ३५

1-2 A मध्ये मवा । 3 A स्वाक्या । 4 A लुब्ध्यंतु । 5 B D चर° । 6 D पार्थिवैः । 7 D प्रियान् । 8-9 B मासि नीचं, D गामिनीश्च । 10 D गवी । 11 B मूर्छितः; D मूर्छति । 12 B D पौर्णमास्यां । 13 A missing. 14 A महीमान्; D महीश्रीमान् । 15 B °राष्टं । 16 A विनाशनम्; B विनाशते । 17 B चन्द्रेण द्वितीयाया । 18 B not found. 19 A B महाधनाश्च । 20 A देक्षुरकाः । 21 A स 17 B चन्द्रेण द्वितीयाया । 18 B not found. 19 A B महाधनाश्च । 20 A देक्षुरकाः । 21 A स भूम्यां । 22 A तिरोधत्ते; D निवेशते । 23 A कलोऽपि । 24 D सन्ध्यानं । 25 A not found. 26 D not found. 27–28 A क्षुदशस्त्राग्निजं भयम् । 29 A D राग° । 30 B चौराणां । 31 B चतुर्मस्थः; D चतुर्मस्थो । 32 A [illegible] । 33 B D पृष्ठः । 34 B यथो; D दृष्यो । 35 B आश्रिता । 36 A बध्यन्ते ।

यस्य नक्षत्र-गतौ[1] कुर्यात् तां[2](?)वर्णसंकरम् (?) । विनाशं तत्र जानीयाद् विपरीते जयं वदेत् ॥ ३६
बहुचोदयको[3](?)वाऽथ ततो भयप्रदो भवेत् । मंदघाते फलं मन्दं मध्यमं मध्यमेन तु ॥ ३७
चन्द्रमाः[4] सर्वघातेन[5] सोष्ट्रजार्श्च[7](?)भयङ्करः । तथापि[8] नागरान् हन्यात् यदा ग्रहसमागमे ॥ ३८
नागराणां तदा[9] भेदो विज्ञेयस्तु पराजयः । यायिनामपि विज्ञेयं तदा युद्धं परस्परम् ॥ ३९
स्थावरा गुरवः प्राप्तो पुष्पोभिस्छत्रया(?)सह । शकस्थी[10] चापरूपं[11] च[12] ब्राह्मी[13] गुर्द[14]भदशाम्[15] (?) ॥ ४०
क्षत्रियाश्च भुवि ख्याताः कोशाम्बी देवता अपि । पीड्यन्ते तद्भक्ताश्च सुङ्गामाश्च गुरोर्वधः[16] ॥ ४१

पशवः पक्षिणो चैद्या[17] महिपाः शबराः शर्काः[18] ।
सिंहलाः द्रामिलाः(द्रविडाः)[19] काची[20] मंघुकाः[21] पल्हवा[22] नृपाः[23] ॥ ४२

पुलिन्द्राः कोङ्कणा भोजाः कुरवो दस्यवः क्षमाः । शनैश्चरस्य पातेन पीड्यन्ते यवनैः सह ॥ ४३
यस्य यस्य च नक्षत्रमेकशो द्वन्द्वशोऽपि वा । ग्रहा घातं प्रकुर्वन्ति तं तं हिंसन्ति सर्वशः ॥ ४४
जन्मनक्षत्रघातेऽथ राज्ञो[24] यात्रा न सिद्ध्यति । नागरेणं[25] हतश्चाल्पः स्वपक्षाय न चो भवेत् ॥ ४५
[26-27] चायनिजा गर्भा नागरा दारुजीविनः । गोपा गोजीविनश्चापि धनुस्सङ्ग्रामजीविनः ॥ ४६
तिलाः कुलस्था[28] मापाश्च मापा मुद्गाश्चतुष्पदाः । पीड्यन्ते बुधघातेन स्थावरं यच्च किञ्चन ॥ ४७
कनकं मणयो रत्नं शकाश्च यवनास्तथा । गुं(छु)हाराः[30] पह्नवा मुख्याः क्षत्रिया मन्त्रिणो बलम् ॥ ४८

स्थविरस्य(राश्च)पनीकाकुनये[32](?)सिंहला नृपाः ।
वणिजां (जो[33]) पनशल्यं[34](?)च पीड्यन्ते सूर्यघातने ॥ ४९

पौरेयाः[35] शूरसेनाश्च शका बाल्हीकदेशजाः । मत्स्याः कच्छाश्च वत्सार्श्च[36] सौवीराः सौपिकास्तथा[37] ॥ ५०
पीड्यन्ते केतुघातेन[38] ये च सत्त्वास्तथाश्रयाः । निर्घाता पापवर्षं वा विज्ञेयं बहुशस्तथा[39] ॥ ५१
पाण्ड्याः[40] केरलाश्चोलाः[41] सिंहलाः साविकास्तथा । कुपनास्तेतयार्याश्च मूलका वनवासकाः[42] ॥ ५२
किष्किधाश्च कुनाटाश्च प्रत्यमाश्च वनेचराः । रक्त-पुष्प-फलाश्चैव रोहिण्यां चन्द्र-सूर्ययोः ॥ ५३
एवं च जायते सर्वं कुर्वन्ति विकृतिं यदा । तदा प्रजा विनश्यन्ति दुर्भिक्षेण भयेन च ॥ ५४
अर्धमासं यदा चन्द्रं ग्रहा यान्ति विदक्षिणम् । तदा चन्द्रो जयं[43] कुर्यान्नागरस्य महीपतेः ॥ ५५
हीयमानं यदा चन्द्रं ग्रहाः कुर्वन्ति वामतः । तदा विजयमाख्याति नगरस्य महीपतेः ॥ ५६
गति-मार्गा-कृति-वर्णमण्डलान्यपि[44]वीथयः । चार-नक्षत्रचारांश्च ग्रहाणां शुक्रवद् विदुः ॥ ५७

चन्द्रस्य चारं चरतोऽन्तरिक्षे सुचारदुश्चारसमं प्रचारम् ।
चर्यायुतः खेचरसुप्रणीतो यो वेद भिक्षुः स चरेन्नृपाणाम् ॥ ५८

इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते चन्द्रचारसंज्ञो नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥

---

1 A D °गोद्रे । 2 B D ता । 3 B बहुवोदधिक.; D बहुरोदधिकः । 4–5 B D मरणं यथा । 6 A मरणं । 7 B सोष्ट्राजा; D सौष्ट्रराजा । 8 A नागरा । 9 A missing. 10–11 A सकस्य चापरूपं । 10–15 D सहसकस्य B चार्पं चच च ब्रह्मी गुरुसदशान् । 16 B बुधः । 17 B विद्याः । 18 A शुकाः । 19 B D द्रमिलाः । 20 D काचाः । 21 B D पुचुकाः । 22 A B पह्नवाः । 23 A B नृपाः । 24 A राज्यं । 25 A नागराणं । 26–27 A राज्ञाव । 28 A कुलस्था । 29 B तथैव च । 30 D गुणाः । 31 B चीनाराः । 32 B कुमारः । 33 D वणिजां । 34 D वनसंख्याः । 35 B गोरेयाः । 36 D वात्स्याः । 37 A B सौगन्धिकाः । 38 A °घातेन । 39 A बहुना । 40 A पाण्ड्याः । 41 A चोलाः । 42 A वनकसक । 43 A °वृप । 44 A मंडलान् । 45 A पथ । 46 B चार्यां°; D चार्यां° ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि ग्रहयुद्धं यथा तथा । जन्तूनां ज्ञायते[1] येन जयस्तूर्णं[2-3] पराजयौ[4](यः) ॥ १
गुरुः सौरश्च नक्षत्रं बुधकाश्चैव[5] नागराः । केतुरङ्गारकः सोमो राहुः शुक्रश्च यायिनः ॥ २
श्वेतः पाण्डुश्च पीतश्च कपिलः पद्मलोहितः । वर्णास्तु नागरा[6] ज्ञेया ग्रहयुद्धे विपश्चितैः ॥ ३
*कृष्णोऽनीलश्च श्यामश्च कपोतो भस्मसंनिभः । वर्णास्तु वाजि(यायि)नो ज्ञेया स्वर(ग्रह)युद्धे विपश्चितैः ॥ ४
वस्त्रा ताराश्चैऽनिर्दिष्ट्यं विद्युतोऽश्राणि मारुतः । समस्निको[11] गणो[12] ज्ञेयो वधस्यापि[13] शुभा-शुभे ॥ ५
नातु(ग)रेऽस्य पिंगः(?) शीघ्रः संयायी[15]सेभिधीयते । मन्दगो यायिनोऽधस्तान्नागरं संयुगे भवेत् ॥ ६
नागरे तु हते विन्यान्नागराणां महद्भयम् । एवं यायिवधे[16] ज्ञेयं यायिनां तन्महद्भयम् ॥ ७
ह्रस्वो विवर्णो रूक्षश्च श्यामः कान्तोऽपसव्यगः । विरश्मिश्चाप्यरश्मिश्च हतो ज्ञेयो ग्रहो युधि ॥ ८
स्थूलः स्निग्धः सुवर्णश्च सुरश्मिश्च प्रदक्षिणः । उपरिष्टात्प्रकृतिमान्[18-19] ग्रहो जयति तादृशः ॥ ९
उल्कादयो हरीं[20] हन्युर्नागरं[21] संयुगे ग्रहैः । नागराणां तदा विन्याद्भयं घोरमुपस्थितम् ॥ १०
यायिनो वामतो[23] हन्युर्ग्रहयुद्धे विमिश्रकैः[24] । पीड्यन्ते भौमपीडायां भयैः सर्वत्र संयुगे ॥ ११
सौम्यजातं[26] तथा विप्राः सोम-नक्षत्र-राशयः । उदीच्याः पार्वतेयाश्च पाञ्चालाश्चापि तथैव च ॥ १२
पीड्यन्ते सोमघातेन नभो[29] धूम्राकुलं भवेत् । तन्नामधेयास्तद्भक्ताः सर्वे पीड्यन्ते तान्समान् ॥ १३
बर्बराश्च किराताश्च पुलिन्दा द्रमिला (विडा) स्तथा । मालवा मलया वङ्गाः कलिङ्गाः पार्वतास्तथा ॥ १४
सूर्यकाश्च[30] सुराः क्षुद्राः पिशाचा वनवासिनः । तन्नामधेयास्तद्भक्ताः पीड्यन्ते राहुघातने[31] ॥ १५
†यायिनः स्यातयोः (?) सर्शोः (?) सोलपा (?) द्रमिला (विडा) स्तथा ।
अङ्गा वङ्गाः कलिङ्गाश्च सौरसेनाश्च क्षत्रियाः ॥ १६
धाराश्चोमाश्च भोजाश्च यहे[36] चन्द्रश्च सायवः । पीड्यन्ते शुक्रघातेन सङ्ग्रामश्चाकुलो[38] भवेत् ॥ १७
श्वेतः श्वेतं ग्रहं यत्र हन्यात् सुप्रतिसो[39](सुप्रसितो)यदा । ब्राह्मणानां मिथो भेदो नागराणां तु निर्दिशेत् ॥ १८
लोहितो लोहितं हन्यात् यदा ग्रहसमागमे । क्षत्रियाणां मिथो भेदं नागराणां तु निर्दिशेत् ॥ १९
‡पीतः पीतं यदा हन्याद् ग्रहं ग्रहसमागमे । वैश्यानां नागराणां च मिथो भेदं तदाऽऽदिशेत् ॥ २०
कृष्णः कृष्णं यदा हन्यात् ग्रहं ग्रहसमागमे । शूद्राणामनयं घोरं यायिनां चैवमादिशेत् ॥ २१
‡श्वेतो नीलश्च पीतश्च कपिलः पद्मलोहितः । विपद्यते यदा वर्णो नागराणां तदा भयम् ॥ २२
§श्वेतो वाऽन्न यदा पाण्डुग्रहं संपद्यते स्वयम् । यायिनां विजयं ब्रूयाद् भद्रबाहुवचो यथा ॥ २३

1 A D ज्ञायते । 2-4 B D तूर्णं जयपराजयौ । 5 A °कौमश्च । 6A °कन्यैव । 7 D पण° । 8 A यायिनः । 9 A स्वर° । * D This st. is not found in this Ms. 10 A युति । 11 A सामस्त्रिकः; D सामित्रकः । 12 A गकः । 13 A D वधस्य । 14 A D जः । 15 A सन्न्यायाद् । 16 A वधो । 17 A विरश्मि । 18-19 A उपरि स्तृषु कृतिमान् । 20 A दृशः । 21 A न गिरं । 22 A B महः । 23 A यो मतः; B नामतः । 24 A D विमिश्रकः । 25 B भयः; D नय । 26 B सौम्यानां । 27 A समुभ्र; B °समुद्राः । 28 A सोम° । 29 B D ततो । 30 A सूर्यकाः; D सुर्यकाः । 31 D °घातेन । 32 A B दपातयः । 33 A सशो; B सास्सो । 34 A सौलपाः; B सोलाप । 35 D सोजाः । 36 A जहे; D यते । 37 D चंद्रस । 38 A अकुलः । 39 A प्रसतिसो; D प्रतिसो । † B This st. is there in this Ms. but as it is not numbered there is anomaly in numbering from this st. onwards. ‡ B This st. is also not numbered so this st. and the next st. make one stanza in this Ms. 40 B not found. § A This st. follows the next st. in this Ms.

*कृष्णो नीलस्तथा श्यामः कपोतो भस्मसंन्निभः । विपद्यते यदा वर्णो न तदा यायिनां भयम् ॥ २४
एवं शिष्टेषु वर्णेषु नागरेषु विचारतः । उत्तरं उत्तरा वर्णा यायिनामपि निर्दिशेत् ॥ २५
रक्तो वा यदि वा नीलो ग्रहः सम्पद्यते स्वयम् । नागराणां तदा विन्द्यात् जयं वर्णमुपस्थितम् ॥ २६
नीलाद्याः स्युर्ये वर्णा उत्तरा उत्तरं पुनः । नागराणां विजानीयान् निग्रन्थे (निर्ग्रन्थ !) ग्रहसंयुगे ॥ २७
ग्रहो ग्रहं यदा हन्यात् प्रविशेद् वा भयं तदा । दक्षिणः सर्वभूतानामुत्तरोऽण्डजपक्षिणाम् ॥ २८
ग्रहौ गुरु-बुधौ विन्द्यादुत्तरद्वारमाश्रितौ । शुक्र-सूर्यौ तथा पूर्वां राहु-भौमौ च दक्षिणाम् ॥ २९
अपरां चन्द्र-सूर्यौ तु मध्ये केतुमसंशयम् । क्षेमङ्करो ध्रुवाणां च यायिनां च भयङ्करः ॥ ३०
अहश्च पूर्वसन्ध्या च स्थावरप्रतिपुद्गलाः । रात्रिश्चापरसन्ध्या च यायिनां प्रतिपुद्गलाः ॥ ३१
रोहिणीं च ग्रहो हन्यात् द्वौ वाऽथ बहवोऽपि वा । अपग्रहं तदा विन्द्याद् भयं वाऽपि न संशयः ॥ ३२
शुक्रः शङ्खनिकाशः स्यात्पीतो बृहस्पतिः । प्रवालसदृशो भौमो बुधस्त्वरुणसंनिभः ॥ ३३
शनैश्चरश्च नीलाभः सोमः पाण्डुर उच्यते । बहुवर्णो रविः केतू राहुर्नक्षत्र एव च ॥ ३४
उदकस्य प्रभुः शुक्रः सस्यस्य[1] च बृहस्पतिः । लोहितः सुख-दुःखस्य केतुः पुष्प-फलस्य च ॥ ३५
बुधस्तु बल-वित्तानां[4] सर्वस्य च रविः स्मृतः । दोकान्दनां[5](?)वल्लीनां च शशाङ्कः प्रभुरुच्यते ॥ ३६
धान्यस्यार्थं[6] तु नक्षत्रं तथाऽऽरः सर्वशः प्रभुः । शनिश्च सुख-दुःखस्य सर्वे ह्येते त्रिदण्डवत् ॥ ३७
वर्णानां शङ्करो विन्द्याद् द्विजातीनां भयङ्करः । स्वपक्षे परपक्षे च चातुर्वर्ण्यं विभाव्यते ॥ ३८
वातः श्लेष्मा गुरुर्ज्ञेयश्चन्द्रः शुक्रस्तथैव च । वातिकौ[7] बुध-सौरौ तु पैत्तिको भौम उच्यते ॥ ३९
पित्तश्लेष्मान्तिकः सूर्यो नक्षत्रं देवता भवेत् । राहुस्तु भौमो विज्ञेयः प्रकृतौ च शुभा-शुभे ॥ ४०
आर्द्रेशं[9] सावित्र(?) पुष्यो धनिष्ठा पौष्णवी च भूत् । केतु-सूर्यौ तु वैशाखौ राहुर्वरुणसंभवः ॥ ४१
शुक्रः सोमश्च स्त्रीसंज्ञः शेषास्तु पुरुषा ग्रहाः । नक्षत्राणि विजानीयान्नामभिर्दैवतैस्तथा ॥ ४२
ग्रहयुद्धमिदं कृत्स्नं यः सम्यगवधारयेत् । स विजानाति निर्ग्रन्थो लोकस्य तु शुभा-शुभम् ॥ ४३

इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते ग्रहयुद्धं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥

नक्षत्रं ग्रहसंपत्त्या कृत्स्नस्यार्घं शुभा-शुभम् । तस्मात् कुर्यात् सदोच्छ्रायं नक्षत्रैर्ग्रहदर्शने ॥ १
सर्वे[12] यद्युत्तरे काष्ठे ग्रहाः स्युः स्निग्धवर्चसः । तदा वस्त्रं च न ग्राह्यं सुसमासास्यमर्घताम्(?) ॥ २
क्ष(क्षा)रौः[13] क्षौद्रं यवाः कंगुरुदाराः सस्यमेव च । दुर्भाग्यं सन्निगच्छंति नैवानिचया यद्बुधः(?) ॥ ३
षष्टिकानां विरलानां द्रव्यस्य[14] च प्रवर्षे[15] च । सन-कोद्रव-कंगूनां नीलाभानां शनैश्चरः ॥ ४
यव-गोधूम-व्रीहीणां शुक्लधान्य-मसूरयोः । शालीनां चैव द्रव्याणां शुक्रस्य प्रतिपुद्गलाः ॥ ५
मधु-सर्पिः-शृगालानां क्षीराणां च तथैव च । कुसुंभस्यातसीनां च गर्भाणां च बुधः स्मृतः ॥ ६
कोशधान्यं सर्षपाश्च पीतं रक्तमथाब्जिजम् । अङ्गारकं विजानीयात् सर्वेषां प्रतिपुद्गलाः ॥ ७

---

* D This st. ought to have been numbered as 23 but it has been numbered as 24 thus making it tally with A † A This st is missing in this Ms. 1 A सस्य° । 2 A पूर्व° । 3 B शशस्य । 4 B D चलवित्तानाम् । 5 B D दोदृकानां । 6 B दान्यर्घ°; D धन्यार्घ° । 7-8 B वातकेतु च । 9 A अर्यं° । 10 D नक्षत्र । 11 D च । 12 A D सर्वा । ‡ A सुसमासास्य पर्यंता; B सुसंमास्यमरघंता । 13 B क्षया । 14-15 A वणकस्य ।

महाधान्यस्य महतामिक्षूणां शर्र-वंशयोः । गुरूणां मंद[2]-पीतानामथो[3](थ)ज्ञेयो बृहस्पतिः ॥ ८
मुक्ता-मणि-जलेशानां सूर[4]-सौवीर-सोमिनाम् । शृङ्गिणामुदकानां च सौ(सो)म्य(म)स्य प्रतिपुद्गलाः ॥ ९
उद्भिजा(ज्जा)नां च जन्तूनां[5] कन्द-मूल-फलस्य च । उष्णवीर्यविपाकस्य रवेस्तु प्रतिपुद्गलाः ॥ १०
नक्षत्रे[6] भार्गवः सोमः शोभन्ते(ते)सर्वशो यथा । यथाद्वारं तथा विन्द्यात् सर्ववस्तु यथाविधि ॥ ११
विवर्णा यदि सेवन्ति(न्ते)महा वै[7] राहुसहस्रमीः । दक्षिणा दक्षिणे मार्गे वैश्वानरपथं प्रति ॥ १२
गिरिनिम्ने[10] च[11] निम्नेषु[12] नदी-पल्वलवारिषु । एतेषु वापयेद् वीजं स्थलं वर्ज्ज(र्ज्यं) तथा भवेत् ॥ १३
मरुदां[13] मलवेदेषु राष्ट्राणां[14] सिन्धुसागरे । एतेष्वपि सदा पुण्यं(?) प्रियमन्यत् प्रसूयते ॥ १४
कृत्तिका-रोहिणीयुक्ता[15] बुध-चन्द्र-शनैश्चराः । यदा सेवन्ते सहितास्तदा विन्द्यादिदं फलम् ॥ १५
आजयविकं[16] गुडं तैलं कार्पासो मधु-सर्पिषी । सुवर्ण-रजते मुद्गाः शालयस्तिलमेव च ॥ १६
क्षिपे याम्योत्तरे[17] मार्गे पञ्चद्रोणेन शालयः । वृशाढकं[18] प्रसक्तं स्यात् दक्षिणेन षडाढकम् ॥ १७
उत्तरेण तु रोहिण्यां चतुष्कं कुम्भमुच्यते । दशकं प्रसङ्गतो विन्द्यात् दक्षिणेन चतुर्दशम् ॥ १८
नक्षत्रस्य यदा गच्छेद् दक्षिणं शुक्र-चन्द्रमाः । सुवर्णं रजतं रत्नं कल्याणं प्रियतामियुः ॥ १९
धान्यं[19] यत्र[20] प्रियं विन्द्याद्गावो नात्यर्थदोहिनः[21](?) । उत्तरेण यदा याति नैतानि चिनुयात् तदा ॥ २०
उत्तरेण तु पुष्यस्य यदा युज्यति[22] चन्द्रमाः । भौमस्य[23] दक्षिणे पार्श्वे मघासु यदि तिष्ठति ॥ २१
मलवा(वी)[24] माल[25]-वैदेहा यौधेयाः[26] संज्ञि[27]नायकाः । सुवर्णं रजतं वस्त्रं मणिर्मुक्ता तथा प्रियम् ॥ २२
चन्द्रः शुक्रो गुरुरसोमो[28] मघानां यदि दक्षिणे । वस्त्रं च द्रोणमेयं[29] च निर्दिशेन्नात्र संशयः ॥ २३
आहृतालि[30] मामी च भद्रं[31] चैव यदोत्तरे[32] । ग्रहैर्युक्तस्तु व(य)दा कुम्भं तु पञ्चकम् ॥ २४
राहुः केतुः शशी शुक्रो भौमश्चोत्तरतो यदा । सेवन्ते चोत्तरं द्वारं यात्यस्तं वा कदाचन ॥ २५
निवृत्तिं चापि कुर्वन्ति भयं देवेषु सर्वशः । बहुतोयान् समान् विद्यान्महाशालीं[34] वापयेत्[35] ॥ २६
कार्पासास्तिल-माषाश्च सर्पिश्चात्र प्रियं तथा । आशु[36]धान्यानि वर्धन्ते योगक्षेमं च हीयते ॥ २७
चन्द्रस्य दक्षिणे पार्श्वे भार्गवो वा विशेषतः । उत्तरांस्तारकान् प्राप्य तदा विन्द्यादिदं फलम् ॥ २८
महाधान्यानि पुष्पाणि हीयन्ते चाशुभा[37]स्तथा । कार्पास-तिल-माषाश्च सर्पिश्चैवार्घते[38] तदा ॥ २९
चित्रायां दक्षिणे पार्श्वे शिखरी[39] नाम[40] तारका । तयेन्दुर्यदि दृश्येत तदा बीजं न वापयेत् ॥ ३०
गवाले(मे)ण हिरण्येन सुवर्ण-मणि-मौक्तिकैः । महिष्यजादिभिर्वस्त्रैर्धान्यं क्रीत्वा ते[41] वापयेत् ॥ ३१
चित्रायां तु यदा युक्तश्चन्द्रो भवति दक्षिणः । पड्गुणं जायते धान्यं योगक्षेमं च जायते ॥ ३२
इन्द्रा[42]-मित्रे[43]यसंयुक्ता यदि सर्वे ग्रहाः कृशाः । अभ्यन्तरेण मार्गस्यास्तारका यास्तु याहताः ॥ ३३
इन्द्रा-मित्रेयसंयुक्ता यदि सर्वे ग्रहाः कृशाः । अभ्यन्तरेण मार्गस्यास्तारका यास्तु याहताः ॥
कंगु-वार-तिला मुद्राश्चणकाः षष्टि[44]काः शुक्लाः[45] । चित्रायोगं न सर्पेत चन्द्रमा उत्तरो भवेत् ॥ ३४

1 A रस°; D सर° । 2 A मंत°; D मथ । 3 B महोर्यो, D महा । 4 A सौव° । 5 A D जन्तूः-णाम् । 6 B D नक्षत्र । 7–9 B चोराहु सहस्रा । 10–11–12 A निम्नवनेषु । 13 A मरुदा । 14 B D सुराष्ट्रान् । 15 A शुक्रः । 16 B D अजाविक । 17 A यस्योत्तरे । 18 A प्रदाकं । 19–20 B धान्यमंत्र, D धान्यमत्र । 21 B नात्यर्थंदेहिहना:, D नात्यर्थहित. । 22 B युज्यसि । 23 A वैसेटस्य । 24 B मलवा । 25 D मल° । 26 A यौधधेयाः; B चोधेया । 27 B संज्ञि°, D संज्ञि° । 28 B भौमः । 29 A °मयं; D missing । 30 B आह्वालिक. । 31 B चन्द्रः । 32 A D उत्तरा । 33 A मता° । 34 B °सिंचन । 35 B चापयेत् । 36 A D असु° । 37 B चामराः, D चाशुर° । 38 A अर्घते, D अयंते । 39 B शिपरी । 40 B माग । 41 A ते इन्दु । 42 B D त्रि° । 43 A B इन्द्राग्नि° । 44–45 B D षष्टिकाशुक्ला: ।

संग्राह्य च तदा धान्य योगक्षेमं च जायते । अल्पसारा भवन्त्येते चित्रा वर्गा[1] न संशयः ॥ ३५
विशाखामध्यगः शुक्रस्तोयदो धान्यवर्धनः । समर्घं[2] यदि विज्ञेयं दशद्रोणकयं[3] वदेत् ॥ ३६
यायिनौ चन्द्र-शुक्रौ तु दक्षिणामुत्तरो वदां(?) । तारा-विशाखयोर्घातां तदाऽघ्नन्ति चतुष्पदाः ॥ ३७
दक्षिणेनानुराधाया-यदा च व्रजते शशी । अग्रमश्च महीणश्च वस्त्रं द्रोणाय कल्पयेत् ॥ ३८
ज्येष्ठा-मूलौ यदा चन्द्रो दक्षिणं व्रजते प्रभः । तदा सस्यं च वस्त्रं च वरीरी[6](?)वार्थं[7](?)विनश्यति ॥ ३९
प्रजानामनयो[8] घोरस्तदा जायति[9] तामसः[10] । प्रस्थकैयस्य वस्त्रस्य तेन क्षीयन्ति[11] तां प्रजाम् ॥ ४०
मूलं मन्देय(?)सेयन्ते[12](वेत)यदा दक्षिणतः शशी । प्रजातसर्वधान्यानां आढका तु तदा भवेत् ॥ ४१
कृत्तिका रोहिणी चैव पुष्यो-श्लेषा-पुनर्वसून् । प्रजते दक्षिणश्चन्द्रो दशप्रस्थं तदा भवेत् ॥ ४२
मघां विशाखां च ज्येष्ठाऽनुराधे मूलमेव च । दक्षिणे व्रजते शुक्रश्चन्द्रे तदाऽऽढकमेव च ॥ ४३
कृत्तिकां रोहिणीं चित्रा विशाखा च मघा यदा । दक्षिणेन मह्या यान्ति चन्द्रस्त्वाढकविक्रयः ॥ ४४
गुरुः शुक्रश्च भौमश्च दक्षिणाः सहिता यदा । प्रस्थकयं तदा वस्त्रैर्यान्ति मृत्युमुखं प्रजाः ॥ ४५
उत्तर भजते मार्गं शुक्र[17]पृष्ठ तु चन्द्रमाः । महाधान्यानि वर्धन्ते कृष्ण[18]धान्यानि दक्षिणे ॥ ४६
दक्षिणं चन्द्रशृङ्गं[19] च यदा वृद्धतर भवेत् । महांधान्यं तदा वृद्धं[20] कृष्णधान्यमथोत्तरम् ॥ ४७
कृत्तिकानां मघानां च रोहिणीनां विशाखयोः । उत्तरेण महाधान्यं कृष्णधान्यं च दक्षिणे ॥ ४८
यस्य देशस्य नक्षत्र पीड्यते[21]हि[22] यदा यदा । त देशं भिक्षवः स्फीताः सश्रयेयुस्तदा तदा ॥ ४९
धान्यं वस्त्रमिति ज्ञेयं तस्यार्घं[24] च शुभा-शुभम् । महनक्षत्रसमस्त(प्राप्तौ?) कथिता(त)भद्रबाहुना ॥ ५०

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते संग्रहयोगार्थकाण्डं[25] नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

नमस्कृत्य महावीरं सुरा-सुरनमस्कृतम् । स्वप्नाध्याय[26] प्रवक्ष्यामि शुभा-शुभसमीरितम् ॥ १
स्वप्नमाला दिवास्वप्नो[27] नष्टचिन्तामयः[28] फलाः । प्रकृता-कृतस्वप्नैश्च नैते ग्राह्या निमित्ततः ॥ २
कर्मजा द्विविधा यत्र शुभाश्चाशुभास्तथा । त्रिविधाः संग्रहाः स्वप्नाः कर्मजा[29] पूर्वचिन्तिताः ॥ ३
भवान्तरेषु चाभ्यस्ता भावाः सफल-निष्फलाः । तान् प्रवक्ष्यामि तत्त्वेन शुभा-शुभफलानिमान्[31] ॥ ४
जलं जलरुहं धान्य सदलाम्भोजभाजनम् । मणि-मुक्ता-प्रवालाश्च[32] स्वप्ने पश्यन्ति श्लेष्मिकाः ॥ ५
रक्त-पीतानि द्रव्याणि यानि[34] पुष्पाण्यग्निसभवान्[35] । तस्योपकरणं विन्द्यात् स्वप्ने पश्यन्ति पैत्तिकाः ॥ ६

---

1 B °वर्षा । 2 A समर्थं । 3 B °क्रम; D °क्रय । 4 B D °सारा । 5 B दात्ता, D दत्तो । 6-7 B सरी धाप्य, D शरी धाप्य । 8 D क्षामय । 9 A यान्ति । 10 A तां समाम्, D तावसाम् । 11 A प्रस्थ° । 12 B क्षीयन्ति । 13 B सतैव, D मतेव । 14–16 B चैत्र पुष्य पुनर्वसु; D चैत्र is not found in this Ms The rest is just like B * B This second half is not found in this Ms 17 A शुक्र । 18 A कृष्ण° । 19 A °मृत्यु । 20 D ज्ञेय । 21–22 A न पीड्यते । 23 A तदा । 24 A °र्घं । 25 B D ग्रहसयोगार्थकांड । 26 A B स्वप्नान्यह । 27 B °सुह । 28 B °मयो । 29 A चा स्यथा । 30–31 A °फलस्थितान्, D फल स्थितम् । 32 A °मुक्ति°, D °मुक्ति° । 33 D °प्रवालाश्च । 34–36 B यान्युष्पा न्यग्निसंभितां; D यानष्टान्यग्नि समवाम् ।

च्यवनं[1] प्लवनं यानं पर्वताग्रे द्रुमं गृहम् । आरोहन्ति नराः स्वप्ने चालिकाः पक्षगामिनः[2] ॥ ७
सिंह-व्याघ्र-गजैर्युक्तो गो-वृषा-श्वैर्नरैर्युवैः[3] । रथमारुह्य यो याति पृथिव्यां स नृपो भवेत् ॥ ८
प्रासादं कुञ्जरवरानारुह्य सागरं विशेत् । तथैव च विकथेत[4] तस्य नीचो नृपो भवेत्(?) ॥ ९
पुष्करिण्यां तु यत्तीरे भुञ्जीत शालिभोजनम् । श्वेतं गजं समारूढः स राजा न[5] चिराद् भवेत् ॥ १०
सुवर्ण-रूप्यभाण्डे वा यः पूर्वनवरा(?)स्नुयात् । प्रासादे वाऽथ भूमौ वा याने वा राज्यमाप्नुयात् ॥ ११
श्वेते पुरीषे मूत्रेऽथ यः स्वप्ने च विकुप्यति । राजा राज्यफलं वाऽपि सोऽचिरात् प्राप्नुयान्नरः ॥ १२
यत्र वा तत्र वा स्थित्वा जिह्वायां लिखते नरः । दीर्घयां रक्तयां स्थित्वा स नीचोऽपि नृपो भवेत् ॥ १३
भूमिं ससागरजलां सशैल-वन-काननाम् । बाहुभ्यामुद्धरेद्यस्तु स राज्यं प्राप्नुयान्नरः ॥ १४
आदित्यं वाऽथ चन्द्रं वा यः स्वप्ने स्पृशते नरः । श्मशानमध्ये निर्भीकः परं हत्वा चमूपतिम् ॥ १५
सौभाग्यमर्थं[13] लभते लिङ्गच्छेदात् स्त्रिया नरः । भगच्छेदे तथा नारी पुरुषात् प्राप्नुयात् फलम् ॥ १६
शिरो वा छिद्यते यस्तु सोऽसिना छिद्यतेऽपि वा । महत्सलाभं जानीयाद् भोगांश्च विपुलान् नृपः ॥ १७
धनुरारोहते यस्तु विस्फारण-समार्जने । अर्थलाभं विजानीयात् जयं युधि[15] रिपोर्वधम् ॥ १८
द्विगादं(?))हस्तिनारूढः शुष्को वा समलङ्कृतः । यः स्वप्ने जायते भीतः समृद्धिं लभते सतीम् ॥ १९

देवान् साधु-द्विजान् प्रेतान् स्वप्ने पश्यन्ति पुष्टिभिः[16] ।
रोहिता सुखमिच्छन्ति[18] विपरीते विपर्ययः ॥ २०

गृहद्वारे विपर्णमभिज्याद्वौ यो[21] गृह[22] नरः । व्यसनान्मुच्यते शीघ्रं स्वप्नं दृष्ट्वा हि तादृशम् ॥ २१
अपानं[24] यैः पिबेत्पानं बद्धो वा योऽभिमुच्यते । विप्रस्य सोमपानाय शिष्याणामर्थवृद्धये ॥ २२
निम्नं[26] कूपजलं[27] छिद्रान् यो भीतः स्थलमारुहेत् । स्वप्ने स वर्धते सर्वं-धन-धान्येन मेधसा ॥ २३
श्मशाने शुष्कदारुं वा पार्श्वं[30] शुष्कद्रुमं तथा । यूपं[31] वा योऽधिरूढः स्यात् स्वप्ने व्यसनमाप्नुयात् ॥ २४
मधु-सीसा-यसं रज्जुं नानकं[32] मक्षिकायुतम् । यस्मिन् स्वप्ने[34] प्रयच्छन्ति तस्यासौ ध्रुवो भवेत् ॥ २५
अकालजं फलं पुष्पं काले वा यच्च गर्हितम् । यस्मै स्वप्ने प्रदीयेते तदस्यायासलक्षणम् ॥ २६

अलक्तकं वाऽथ[36] रोगो(गं) वा निवातं यस्य वेश्मनि ।
गृहदाघ(ह)मवाप्नोति चौरैर्वा शस्त्रपातनम् ॥ २७
अगम्यागमनं[37] चैव सौभाग्यायाभिवृद्धये ।
अलं कृत्वा यया पीत्वा यत्र वस्त्रयाश्च यद् भवेत् (?) ॥ २८

शुनि(शुनीं)[39] चतुष्पदं स्वप्ने यो भयं विश्य बुध्यते । पुनर्न भवति भार्या सुरूपी सुपरिच्छदा ॥ २९
वीणां विषं[41] च वल्लकीं स्वप्ने गृह्य विबुध्यते । कन्यां तु लभते भार्यां कुलरूपविभूषिताम् ॥ ३०

---

1 स्यवनं; D स्यसनं । 2 A पक्षगामति ; D पित्तगामिनः । 3 A यथा; D युवां । 4 B तथामा° । 5 B विकल्पैव, D विकाघूत । 6–7–8 A These are missing in this Ms. 9 B दीर्घं°; D दीर्घजा । 10 B जरे । 11A यपि नैतिष्ठन् । 12 B तृचो; D कथा । 13 A सर्व; D महर्षं । 14 A B पुरुषः । 15 D युधे । 16 A तुष्टिभिः । 17 D missing. 18 D सुष्ठंति । 19 BD विपूगुप । 20 D जसिंघात् । 21-22 B D योग्यं । 23 B D वासनाम् । 24 A प्रपानं; B प्रापनो । 25 A पत्र । 26 A C D निम्नान् । 27 B D ०जलान् । 28 A चलम् । 29 A तुष्या; D तु स्यात् । 30 D बाह्यं । 31 B रूपं; D पूपं । 32 B नानाकं । 33 B D मधु । 34 D प्रश्ने । 35 B गर्वितम्; D गर्भितम् । 36 B वांध्य°; D वाघ्य° । 37 A गमनम् । 38 D not found. 39 D शकुनिं । 40 A मनुरूपा । 41-42 A विपर्श्चीं; D विपंच ।

विषेण म्रियते यस्तु विषं वाऽपि पिबेन्नरः । *न भीतो धन-धान्येन वध्यते[1] न चिराद्धि सः ॥ ३१
उपाचरेदासवाज्ये मृतो गत्वा (?)अकिंचनः । ब्रूयाद् वा सद्वचः किञ्चिन्नसत्यं शुद्धये हितम् ॥ ३२
प्रेतयुद्धं[2] समारूढो दंष्ट्रियुक्तं च यो रथम् । दक्षिणाभिमुखो याति म्रियते सोऽचिरान्नरः ॥ ३३
वराहयुक्ता या नारी ग्रीवाबद्धं[3] प्रकर्षति[4] । सा तस्य पश्चिमा रात्री[5] नगे भवति पर्वते ॥ ३४
खर-शूकरयुक्तेन खरोष्ट्रेण वृषेण[6] वा । रथेन दक्षिणं याति दिशं[7] स म्रियते नरः ॥ ३५
कृष्णवासो यदि भूत्वा प्रवासं नावगच्छति । मार्गे[8] स भयमाप्नोति नारी दक्षिणगां[9] वधम् ॥ ३६
यूपं[10]मेकखरं शूलं[11] यः स्वप्नेष्वभिरोहति । सा तस्य पश्चिमा रात्री यदि साधु न पश्यति ॥ ३७
दुर्वासाः कृष्णभस्मश्च वार्मं[12]तैलविपक्षितम्[13](?) । सा तस्य पश्चिमा रात्री यदि साधु न पश्यति ॥ ३८
अभक्ष्यभक्षणं चैव पूजितानां च दर्शनम् । कालपुष्पफलं चैव लभ्यतेऽर्थस्य सिद्धये[14] ॥ ३९

नरार्भ[15]वेश्मनः साक्षो[16] यः स्वप्ने वदते[17] नरः ।
सोऽचिराद्[18] वमते[19] लक्ष्मीं क्लेशं चाप्नोति दारुणम् ॥ ४०

दर्शनं ग्रहणं भर्म[20] शयना-सनमेव च । प्रशस्तमाममा(मां)सं च स्वप्ने वृद्धिकरं हितम् ॥ ४१
पक्वमांसस्य चासाय(स्य)[21] भक्षणं ग्रहणं तथाँ । स्वप्ने व्याधिभयं विन्द्याद् भद्रबाहुवचो यथा ॥ ४२
छर्दने मरणं विन्द्यादर्थनांशो[23] विरेचने । छत्रो यानाद्यधान्यानां[24] ग्रहणं मार्गमादिशेत् ॥ ४३
मधुरे निवेशे[25]स्वप्ने दिवा च यस्य वेश्मनि । तस्यार्थनाशं नियतं मृतो वाऽप्यभिनिर्दिशेत् ॥ ४४
यः स्वप्ने गायते हसते नृत्यते पठते नरः । गायते(ने) रोदनं विन्द्यात् नृत्यते(नर्तने)वंध-बन्धनम्[26] ॥ ४५
हसने शोचनं ब्रूयात् कलहं पठने तथा । बंधने स्थानमेव स्यात् मुक्तौ[29] देशान्तरं वदेत्[30] ॥ ४६
सरांसि सरितो वृद्धान् पर्वतान् कलशान् गृहम्[31] । शोकार्त्तः पश्यते स्वप्ने स च शोकोऽभिवर्धते ॥ ४७
आसन शयनं यानं गृहं वस्त्रं च भूषणम् । स्वप्ने यस्याभिदीयन्ते सुखिनः श्रियमाप्नुयात् ॥ ४८
अलङ्कृतानां द्रव्याणां वाजि-वारणयोस्तथा । वृषभस्य च शुक्लस्य दर्शने प्राप्नुयाद् यशः ॥ ४९
पताकामसियष्टिं वा शक्तिं मुक्तान्[32] सकाञ्चनान् । दीपिकां लभते स्वप्ने योऽपि ते लभते धनम् ॥ ५०
शुभ्रं[33] वा कुरुते स्वप्ने पुरीषं वा सलोहितम् । प्रतिबुध्येत चापन्नं[34](?) लभते सोऽर्थनाशनम् ॥ ५१

अहिर्वा वृश्चिकः कीटो यं स्वप्ने दशते नरम् ।
प्राप्नुयात् सोऽर्थवान्[35] यः[36] स[37] यदि भीतो न शोचते ॥ ५२

पुरीषं छर्दितं यस्तु भक्षयेन्न च कुरुते[38] । मूत्रं रेतश्च रक्तं च स शोकात् परिमुच्यते ॥ ५३
कालेयं चन्दनं रोध्रं घर्षणे न प्रशस्यते । अत्र[39] लेपानि[40] पिष्टानि तान्येव धनवृद्धये ॥ ५४

---

* A This line and the next line are not found in this Ms. 1 D वध्यते । 2 B °युक्तं । 3 A °युद्द । 4 B प्रकर्पति । 5 B रात्रौ । 6 A वृषेण । 7 A दिवसं । 8-9 A भागधम् । 10 A द्रव । 11 D मूर्कं । 12 B वाय°, D चाय° । 13 B विपक्षितान्, D विमाक्षितं । 14 A वृद्धये । 15 A वाराम्भं । 16 B क्षीडः । 17 B वदते । 18 B चिरात् । 19 A त्यजते, D वेमते । 20 A भक्षः; B missing in this Ms. 21 A वा सत्या; D या । 22 A not found. 23 B अर्था° । 24 A यावानां, D वाननां । 25 B निवेशा । 26-28 D मृत्युमेव निबंधनम् । 29 A युक्तौ । 30 B व्रजेत् । 31 B D महान् । 32 A शुक्लां; D उल्का । 33 A शुभ्र । 34 B तथापात्; D चापश्च । 35 D भर्गता । 36-37 B पश्यन्; D not found. 38 D कुप्यते । 39 A यः । 40-41 B अनलेपनानि; D अङ्कुलेपनानि ।

रक्तानां करवीराणामुत्पलानामुपानयेत्(?) । लम्भो(भे)वा दर्शने[1] स्वप्ने प्रयाणावा(यं) विधीयते ॥ ५५
कृष्णं वासो[4](?)हयं[5] कृष्णं योऽभिरूढः प्रयाति च । दक्षिणां दिशमुद्दिग्नः सो[6]ऽपि[7] प्रेतार्यं तत्त्वतः ॥ ५६
आसनं शाल्मलीं वापि कदलीं पारिभद्रकम् । पुष्पितं यः समारूढः सचित्तमधिरोहति ॥ ५७
रक्ताक्षी विकृता काली नारी स्वप्ने च कर्षति । उत्तरं[11] दक्षिणां दिशं मृत्युः शीघ्रं समीहते ॥ ५८
जटीं मुण्डीं विरूपाक्षीं[12] मलिनां मलिनवाससाम् । स्वप्ने यः पश्यति ग्लानि समूहे भयमाविशेत् ॥ ५९

द्वादशं[13](दक्षिणं) पुण्डरीकं[14] वा सव्यं कमलमेव[15] च ।
दृष्ट्वा स्वप्ने विबुध्येत ग्लानिं तस्य समादिशेत् ॥ ६०

स्थले वाऽपि विकीर्येत जले वा नाशमाप्नुयात् । यस्य स्वप्ने नरस्यास्य तस्य विन्द्यान्महद्भयम् ॥ ६१
वल्ली-गुल्ममयो वृक्षो वल्मीके यस्य जायते । शरीरे तस्य विज्ञेयं तदा गर्सं(तदङ्गस्य)विरेचनम् ॥ ६२
मालो[20] वा वेणुगुल्मो वा खर्जूरो हरितो[21] द्रुमः । मस्तके जायते स्वप्ने तस्य साप्ताहिकः स्मृतः ॥ ६३
हृदये यस्य जायन्ते हृद्रोगेण विनश्यति । अनङ्ग(यदङ्गे) जायमानेषु तदङ्गस्य विनिर्दिशेत् ॥ ६४
रक्तमाला तथा माला रक्तं वा सूत्रमेव च । यस्मिन्नेवावबध्येत तदङ्गे न विकश्यति ॥ ६५
ग्राहो[22] नरो(रं) नगं कश्चित् यदा स्वप्ने च कर्षति । यद्वस्य मोक्षमाचष्टे मुक्तिं यद्वस्य निर्दिशेत् ॥ ६६
पीतं पुष्पं फलं यस्मै रक्तं वा संप्रदीयते । कृताकृतसुवर्णं वा तस्य सौभर्स्य(?)वर्णभाक् ॥ ६७
श्वेतमांसासनं यानं सितमाल्यस्य धारणम् । श्वेतानां वाऽपि द्रव्याणां स्वप्ने दर्शनमुत्तमम् ॥ ६८
बलीवर्दयुतं यानं योऽभिरूढः प्रधावति । प्राची दिशमुदीचीं वा सोऽर्थलाभमवाप्नुयात् ॥ ६९
नग-वेश्म-पुराणां तु दीप्तानां तु शिरस्थितः । यः स्वप्ने मानवः सोऽपि महीं भोक्तुं विरामये[25]त् ॥ ७०

मृन्मयं(यां) नाग(व)मारूढः सागरे प्लवते हि[26] यः (सः) ।
तथैव च विबुध्येत सोऽचिराद् वसुधाधिपः ॥ ७१

पाण्डुराणि च वेश्मानि पुष्प-शाखा-फलान्वितात् । यो वृक्षात् पतति स्वप्ने स फलं चेष्टते सदा ॥ ७२
वासोभिर्हरितैः शुक्लैर्वेष्टितः प्रतिबुध्यते । दह्यते योऽग्निना वाऽपि बध्यमानो[28] विमुच्यते ॥ ७३
दुग्धतैल-घृतानां वा क्षीरस्य च विशेषतः । प्रशस्तं दर्शनं स्वप्ने भोजनं न प्रशस्यते ॥ ७४
अङ्ग-प्रत्यङ्गयुक्तस्य शरीरस्य विवर्धनम् । प्रशस्तं[31] दर्शनं स्वप्ने नख-रोमविवर्धनम् ॥ ७५
वत्सङ्गः पूर्यते[33] स्वप्ने यस्य धान्यैर[34]निन्दितैः । फल-पुष्पैश्च संप्राप्तः प्राप्नोति महतीं श्रियम् ॥ ७६

कन्या याऽऽर्या[36]दि[37] वा कन्या रूपसेव(?) विभूषिता ।
प्रकृष्टौ प(द)श्यते स्वप्ने लभते योषितः श्रियम् ॥ ७७

प्रकृष्टौ प(द)श्यते स्वप्ने लभते योषितः श्रियम् ॥ ७८
प्रश्लिष्यति यः शास्त्रैः[39] पृथिवीं पर्वतान् प्रति । शुभमारोहते यस्य सोऽभिषेकमवाप्नुयात् ॥

1 B दशने; D दशमे। 2 A प्रणया वा; D प्रायाणा वा। 3-5 A not found in this Ms. 6-9 B सोऽभिप्रेतो यतस्ततः; D सोऽभिप्रेते यतस्ततः। 10 B D सचित्तम्। 11 B D उदयं। 12 A D विरूपा वा। * A this is not found in this Ms. † A स्वप्ने नरस्तापसं पण्डुरागं वा सव्यकपिलमेव च। 13 D पायसं। 14 D पुण्डरागं। 15 D कपिलम्। 16-17 A समवाप्नुयात्। 18-19 B तदागं च; D तदागस्य। 20 B नील.; D ताणः। 21 A रोहति। 22 B D ग्रहः। 23 A D कृताकृति। 24 B D परस्य सोभस्य। 25 B विरामय; D निरमय। 26-27 D हतः। 28 A छद्यमान, B बध्यमानः। 29 A परस्य। 30 A च। 31 A not found. 32 A °विवर्जनम्। 33 B पूज्यते। 34 A not found; B धन्यैः। 35-37 A B या यदि। 38 A प्रकृष्या। 39 D शार्दः। 40 B वृषेकम्।

नारी पुंस्त्वं नरः स्त्रीत्वं लभते स्वप्नदर्शने । बध्येते तावुभौ शीघ्रं कुटुम्बपरिवृद्धये ॥ ७९
राजा राजसुतश्चौरो नो[2] सर्वां(?)धन-धान्यतः । स्वप्ने सजायते कश्चित् स राज्यमभिवृद्धये ॥ ८०
रुधिराभिषिक्ता[3] कृत्या यः स्वप्ने परिणीयते । धन-धान्य-श्रिया[4] युक्तो न चिरात् जायते नरः ॥ ८१
शस्त्रेण छिद्यते[5] जिह्वा स्वप्ने यस्य कथञ्चन । क्षत्रियो राज्यमाप्नोति शेषा वृद्धिमवाप्नुयुः ॥ ८२
देव-साधु-द्विजातीनां पूजनं शान्तये हितम् । पापस्वप्नेषु कार्यं(य)स्त्री शोधनं चोपवासनम् ॥ ८३
एते स्वप्ना यथो[7]दिष्टाः प्रायशः फलदा नृणाम् । प्रकृत्या कृपया चैव शेषाः साध्या निमित्ततः ॥ ८४

स्वप्नाध्यायममुं मुख्य योऽधीयेत शुचिः स्वयम् ।
स[10] पूज्यो[11] लभते राज्ञो नानां पुण्यश्च[13] साधवः(?) ॥ ८५

॥ इति नैर्ग्रन्थे भद्रबाहुके निमित्ते स्वप्नाध्यायः षड्विंशोऽध्यायः समाप्तः ॥

शुभं भवतु ॥ ठ ॥ श्रीग्रन्थाग्रं श्लोक १५६४ ॥
संवत् १५०४ वर्षे ॥ चैत्र सुदि ९ भूमेवार ॥ ■ ॥
इति श्री महाग्रन्थे लिखिता ॥ आंबा लिखितम् ।
साह वाछा लिखावितम् ॥ ठ ॥ श्री ॥ ठ ॥ ठ ॥

1–2 B नामद्दा; D नोमद्दा । 3 A D रुधिराभिसिक्त । 4 A श्रिया । 5 B छिद्यते । 6 A कायसः; B कायोस्त । 7 A यथो° । 8 D प्रकृत्या । 9 B अथवा; D क्षयथा । 10-11 A D सतमा । 12 A नाना । 13 A पुण्यैश्च ।

भद्रबाहुसंहितागतविषयाणां शब्दानां च वर्णानुक्रमेण सूची

[N. B. Figures in black indicate the numbers of the Adhyāyas; the remaining figures indicate those of the stanzas]

य

र

स

स